

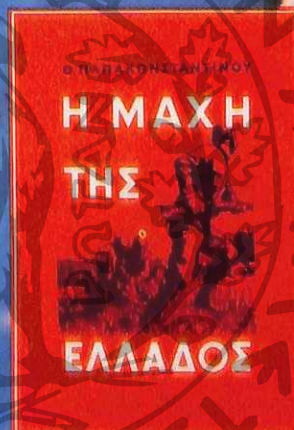
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

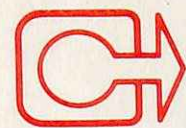
ΑΡ. 525 12 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1965

Όμιλεϊ τὸ «ὠραιότερο κορίτσι τοῦ κόσμου»

Η ΤΖΗΝ ΣΡΙΜΠΤΟΝ
ΑΥΤΟΒΙΩΤΡΑΦΕΙΤΑΙ!
ΣΤΗΣ ΣΕΛΙΔΕΣ 48 - 55

ΚΑΤΙ ΕΝΤΕΛΩΣ ΝΕΟΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΔΑΚ...

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ INSTAMATIC

Άνοίγετε... Βάζετε τὸ φιλμ... Κινηματογραφείτε...

Ἡ ΚΟΔΑΚ παρουσιάζει ἓνα πλήρες νέο σύστημα κινηματογράφου

Ἐνα νέο εἶδος κινηματογραφικοῦ φιλμ σὰς δίνει διαυγέστερες καὶ ἀκριβέστερες ταινίες. Ἐνα νέο εἶδος κινηματογραφικοῦ προβολέως σὰς ἐπιτρέπει νὰ τὶς ἀπολαύσετε κατὰ ἑπτὰ διαφορετικοὺς τρόπους. Ρίχνετε ἀπλῶς τὴν κασέττα ΚΟΔΑΡΑΚ στὴν κινηματογραφικὴ μηχανὴ ΚΟΔΑΚ INSTAMATIC καὶ τραβάτε ωραιότατες καὶ λαμπρότατες ἐγχρωμες ταινίες. Δὲν χρειάζεται τύλιγμα, οὔτε γύρισμα τοῦ φιλμ. Μετὰ, βλέπετε στὴν ὁδὸν σας ταινίες, πού ἀποδίδουν τὴν πραγματικότητά πιστώτερα καὶ πιὸ ζωντανά, ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά.

Kodak

Νέα κινηματογραφικὴ μηχανή. Γεμίζει στιγμιαίως. Δὲν χρειάζεται τύλιγμα καὶ γύρισμα τοῦ φιλμ. Ἐνας ηλεκτρικὸς κινητήρας γυρίζει τὸ φιλμ αὐτομάτως. Σὲ 3 τύπους: τύπος M2 (ἀνωτέρω), τύπος M4 μὲ ηλεκτρικὸ μάτι, τύπος M6 μὲ Zoom Reflex.

Νέο κινηματογραφικὸ φιλμ. Ἡ κασέττα ΚΟΔΑΡΑΚ ἔχει γεμισθῇ μὲ βελτιωμένο φιλμ ΚΟΔΑΧΡΟΜΕ II, σὲ νέο σχῆμα SUPER 8, πού αὐξάνει τὸ χῶρο κινηματογραφῆσεως κατὰ 50%. Τὸ φιλμ αὐτὸ προβάλλεται μόνον ἀπὸ κινηματογραφικοὺς προβολεῖς SUPER 8.

Νέος κινηματογραφικὸς προβολεὺς. Μὲ τὸν κινηματογραφικὸ προβολέα ΚΟΔΑΚ INSTAMATIC M70 προβάλλετε ὅποιαδήποτε σκηνὴ σὲ κανονικὸ, γρήγορο ἢ ἀργὸ χρόνο, σὲ κανονικὴ ἢ ἀντίθετη φορά. Ἐπίσης κάνετε καὶ στατικὴ προβολή.

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

OP 32/65 M

ἔδω διαστροφή!...
ἡ Α.Μ. ἡ μόδα σας θέλει υοσμονοῦτες...

Θαυρὰ ἐπηρεασμένα ἀπὸ τὴν ἀστροναυτικὴ διάθεση τῆς μόδας, τὰ πλεκτά Ὀρλὸν δίνουν μιά καινούργια νοή στὸ γυναικεῖο ντύσιμο. Ζεστές ἀποχρώσεις, γεωμετρικὲς τάσεις, σχήματα γιγαντιαία, ἀσύμμετρα, ἀλλὰ καὶ πλέξεις λεπτές μὲ ἀπίστευτη χρωματικὴ τελειότητα, συνθέτουν τὴν κοσμοναυτικὴ προσαγωγή τῆς φετινῆς μόδας τῶν πλεκτῶν. Ὀρλὸν... Ὀρλὸν... Ὀρλὸν... Τὸ εὐνοοῦμενο νῆμα τῆς ἰταλικῆς καὶ γαλλικῆς «ὡτ κουτὺρ», πού μὲ τὴν ἐντυπωσιακὴ ἐπιτεύξεις τοῦ προσάδει μιά μυστηριώδη ἐξώκοσμη προσωπικότητα στὴ γυναικα τοῦ '65... Ὀρλὸν εἶναι τὸ σῆμα τῆς DU PONT γιὰ τὴν ἀκουλικὴ ὑφάνοιμη ὑλὴ τῆς Φωτογραφία Studio «Ἀλίκη» Creation Per. Χαραλαμπίδης

ΠΩΛΗΣΙΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΥ

Ἀποκλειστικότης
νῆματοποιήσεως γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Orlon®

DU PONT ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ
ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ... ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ

CARON

Διάφανη και ανάλαφρη
ή πούδρα KAPON
διατηρεί στο πρόσωπό σας
όλη την γοητεία της νιότης.

Οί αποχρώσεις της δίνουν
τόν τονον του πιο μοντέρνου μακιγιάζ
για το πρόσωπο.

Οί πούδρες MADAME PEAU FINE και
N'AIMEZ QUE MOI είναι
δύο εξαιρετικές δημιουργίες της CARON
και οί περιζήτητες πούδρες πολυτελείας.

"ΑΝΕΚΤΟΡ"

MADAME PEAU FINE

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: Γ. Ρ. ΣΑΡΑΝΤΗΣ Α.Ε. ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ 4-ΤΗΛ. 624.490

Οι αναγνώστες
χρoίρουν
οις

EIKONEΣ

Δημοτικά...

Στο μακρόσυρτο αυτό εθνοτικό τραγούδι, όπου ο κ. Κ.Β. δέν τιμά το «μέρος του» με την υπογραφή του, επιτρέψτε μου, παρακαλώ, να δώσω έγω το τέλος.

«Ασθενείς» θα εξακολουθήσουν εις τόν αιώνα τόν άπαντα να είναι οι λαμπτήρες και «πολύ σπάνια» —προσπαντός σε σχέση με το σύνολο και όχι μόνο με τούς λαμπτήρες τών κεντρικών δρόμων— άν ο Δήμος, με νοσοκομειακή οινοικιακή ήλεκτρολόγου, ασχολείται με τόν φωτισμό μονάχα μιάς όδοϋ ή μιάς πλατείας και δέν ενδιαφερεθί να λύση όριστικά τόν Πρόβλημα Φωτισμού τής Πόλεως.

Τό γεγονός ότι ο Δήμος εκίνησε άστυννομία και ύπουργεία, γή και άυρανό για τόν άσχος τών μικροπωλητών, όχι μόνο «ένδιαφέρει», αλλά κατευθύνει δέξαια και τά παράπονα στόν πραγματικό υπεύθυνο γι' αυτή τήν κατάσταση.

Έχω πολλές φορές γράψει στίς εφημερίδες, ότι για τήν άποκομιδή τών άπορριμμάτων πριν από τίς 11 π.μ. άπό όλη τήν πόλη χρειάζεται να όκταπλασιασθούν τά όχήματα καθαριότητας και να αύξηθί άνάλογως τόν άρμόδιο προσωπικό. Ο Δήμος στήν προσπάθειά του να φθάσθ σ' αυτό τόν ιδανικό σημείο παρανομεί: έχει ήδη αύξηση τήν άυτόκινητα καθαριότητας και έλπίζει ότι πολύ σύντομα ή αύξηση αυτή θα φθάσθ στο 50%, χωρίς να πολλαπλασιασθούν και τά τέλη καθαριότητας, τά όποία όρίζονται άπό τόν νόμο άναποδοτικά. Δηλαδή, σύμφωνα με τόν νόμο, θα έπρεπε ο Δήμος να πληρώνη τόσα όσα οι δημόται τού καταβάλλουν για τήν καθαριότητα. Και όχι περισσότερα.

Αθήνα

Γ. Α. ΠΑΤΤΑΣ
Δήμαρχος Αθηναίων

Ανισυχήματα

...Τό τελευταίο δυστύχημα στήν διασταύρωση Πατησίων και Κοδριγκτώνος, τού όποίου έτυχε να είμαι άυτόπτης μάρτυς, μου έφερε στο νού τήν έντελώς άντίθετη περίπτωση που βλέπω συχνά: Ηλικιωμένοι και άνάηροι διασχίζουν τούς δρόμους τών Αθηνών (και συγκεκριμένα τήν Πατησίων και τήν Γ' Σεπτεμβρίου) άδιαφορώντας τελείως για τά σήματα ή τίς διαβάσεις και έχου τήν άπαίτηση, οι όδηγοί να σέβονται τήν ηλικίας τους, ενώ οι ίδιοι δέν σέβονται τόν νόμο. Πότε πιά θα σταματήσθ στήν πόλη μας αυτή ή τόσο έγωιστική χρήση τού δρόμου. Άν ήκα κ' έγω συνήθως στους πεζούς και σε διαβεβαίω ότι δέν θα μου κακοφαινόταν καθόλου άν υπήρχαν κυρώσεις και για μάς... Η τροχαία και τόν κράτος — άντί να μαζεύουν οικονομικά άγαθά με τούς γερανούς που είναι ένα τόσο άντιασθητικό θέαμα και προκαλεί άντιδράσεις και έχθρότητες — θα μπορούσαν να φροντίσουν λίγο για τή ζωή μας, μιά και έμεις

κάνουμε τήν άνοησία ν' άδιαφορούμε γι' αυτήν.

Αθήνα

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΔΑΣΚΟΤ

Ταλαιπωρία

...Επί τέλους τελείωσε και ή άγορά τών σχολικών βιβλίων και μαζί τούς ή περιπέτεια τών ταλαιπωρών γονίων για τήν προμήθειά τους.

Τό βιβλίο τής Ήδικής υπήρχε μόνο σε άρισμένο βιβλιοπωλείο τής όδοϋ Ακαδημίας, ή Γεωγραφία κάπου στήν Όμόνοια, τά Γαλλικά στήν όδό Πανεπιστημίου και μερικά τετράδια στήν άρχή τής όδοϋ Έρμού. Θα μπορούσα να σας άναφέρω πολλά άκόμη βιβλιοπωλεία και χαρτοπωλεία που άναγκάστηκα να έπισκεφθώ για να προμηθευθώ τά απαραίτητα για τήν σχολική μόρφωση τών τριών παιδιών μου. Και δέν άρκει μόνον αυτό, αλλά πολλές φορές «κινούσε» ο Έβραϊός και έφτανε Σαββάτος. Τό βιβλίο είχε εξαντληθί μόλις ή θα έρχόταν τήν επομένη.

Είναι λοιπόν τόσο δύσκολο, να βρεθί τρόπος καλύτερος και εύκολότερος;

Αθήνα

ΑΜΑΛΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Περί άγωγής

...Μεταρρυθμίσεις έγιναν και γίνονται εις τήν εκπαίδευσιν. Μαθήματα άνακατατάσσονται εις πρωτεύοντα, δευτερεύοντα, κλπ. Ούδεις όμως έκ τών «σοφών» τών μεταρρυθμίσεων και τών άνακατατάξεων δείχνει ένδιαφέρον δι' έν έκ τών σπουδαιότερων μαθημάτων, τού όποίου, ίδίως σήμερα, που είμεθα άντιμέτωποι μιάς τεταραγμένης και άνωμάλου πολιτικής καταστάσεως, μεγίστην άξίαν έχει. Λέγω διά τόν μάθημα τής άγωγής τού πολίτου. Δέν θα ήτο όρθον να προσεχθί περισσότερον και, άν είναι δυνατόν, να γίνη πρωτεύον μάθημα; Νομίζω ότι αι γνώσεις που θα άποκτήσθ ο σημερινός μαθητής και ο αύριανός άκαδημαϊκός πολίτης, είναι τόν μόνον όπλον τού όποίου θα έχη διά να καταπολεμήσθ τούς διαφόρους πολιτικάντες που τόσα και τόσα τού λέγουν. Διότι, όπως και ο άρθρογράφος σας κ. Θ. Παπακωνσταντίνου έγραψε, ή εμάθεια τών Έλλήνων είναι ή αίτία πλείστον τών δεινών.

Κάτω Βούλα

ΓΕΩΡΓ. ΜΟΥΡΑ-ΙΤΗΣ

Μηχανοποίηση

...Προχθές συνάντησα σε συνοικιακό δρόμο, ένα ήμφορητό, κλειστό, με τήν έπιγραφή: «Υφάσματα, είδη προικός, KINHTON ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ». Μηχανοποίηση και στα μαγαζιά!...

Αθήνα

Γ. ΠΕΤΡΟΠ.

συγχαίρουν

Σάν γλυπτό εξαίρετης τέχνης

Θα μπορούσα ν' άποταθώ χωριστά στους συνεργάτες σας συντάκτες, γι' αυτό τόν έξοχο έργο που παρουσίασαν με τίς «Εικόνες» τής 29ης Οκτωβρίου. Άλλά δέν είναι εύκολο, γιατί τόν περιοδικό διαθέτει όλόκληρη έκλεκτή στρατιά!

Έτσι, περιορίζομαι να τόν συγχαρώ γενικά. Άληθινά, δέν θυμάμαι άλλοτε να κυκλοφόρησε στήν Ελλάδα έβδομαδιαίο περιοδικό τέτοιας λαμπρότητας! Η Μάχη τής Έλλάδος, τόν έξώφυλλο, τόν όλο περιεχόμενον, παίρνει στα μάτια μου τή στέρεα εικόνα ενός γλυπτού εξαίρετης τέχνης!

Η έξόρμηση σε μιά νέα δεκαετία, δέν θα μπορούσε να ήταν περισσότερο θριαμβευτική και ανθρώπινη!

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΓΑΛΑΝΑΚΗ - ΒΟΥΡΑΕΚΗ

Συναδελφικά

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΟΙΚΟΝΟΜΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.						
ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ						
Ενδ. Θες. Μήνας	Τ.Ε.	Αριθμός	Λέξεις	Υπογραφή	Όρος	Ενδεικτική Μεταβίβαση
ΑΘΗΝΑ	1/	13683	46	30	0950	
Η "ΕΥΡΩΠΑ" ΜΕΤΑΒΙΒΕΤΑΙ ΜΑΡΑ ΑΠΟΤΟΜΗ ΕΙΣ "ΕΙΔΩΝΕ" ΤΑ ΕΡΜΟΤΕΡΑ						
ΣΥΜΒΑΣΗΚΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΙ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗ						
ΟΑΥΜΑΤΙΑ ΚΑΙΟΤΕΡΑ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ ΕΤΟΥ ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕ ΤΗΣ ΕΥΣΕ						
ΕΥΧΟΛΟΓΙΩΝ ΤΗΣ "ΕΙΚΟΝΕΣ" ΕΤΗ ΝΕΑ ΤΟΥΙ ΕΡΜΟΝΙΗ						
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΕΡΑΚΟΙΟΛΟΓ						

Άλλαγή έπαναστατική

Είμαι ο πιο πιστός σας φίλος και αναγνώστης. Ήμουν 12 έτών, όταν ο πατέρας μου έφερε τόν πρώτο τεύχος σας στο σπίτι μας, και άπό τότε δέν έπιασα άλλο ελληνικό περιοδικό στα χέρια μου!

Τώρα, είμαι φοιτητής τής νομικής και σεις ήδη 10 έτών. Εύχομαι να σταδιοδρομήσετε επιτυχώς μέχρι τά εκατό σας χρόνια.

Όσο για τήν άλλαγή σας, υπήρξε πράγματι έπαναστατική και «τρανταχτή».

Υπάρχει όμως και κάτι άλλο. Δέν μεγαλώσατε άπλως στήν ηλικία, δέν περιελάβατε πλείστα άλλα θέματα επίκαιρα, αλλά άποκτήσατε και «ύψος» σαν τών άλλοδαπών περιοδικών. Και έρωτώ! Θα εξακολουθήσετε να εκδίδεσθ σ' αυτό τόν μέγεθος ή όχι; Πάντως, έμένα μου δημιουργείτε προβλήματα, γιατί ακολουθώ άλλη άριθμητική σειρά βιβλιοδετήσεως. Σας προτιμώ όμως έτσι «ανεπτυγμένο». Έχετε πιά «μεγαλιστικό» ύψος σαν δίδυμο (περιοδικό) τού «Παρι - Μάτς», άφου και τόν κινηματο - θεατροσκοπία σας ακολουθεί τήν ίδια γραμμή.

Θαυμάσιο τόν άστυνομικό σας μυθιστόρημα. Έχει έκδοθ σε βιβλίο, έστω και στήν μητρική του γλώσσα, ή εύρίσκεται υπό έκδοσιν και ίσως και στήν Ελλάδα;

Αθήνα

ΣΩΤ. ΠΑΠΑΔ.

● Εύχαριστούμε θερμάτα και άπαντοίμε εύχαρίστως: Τόν νέο μέγεθος είναι, βεβαίως, όριστικό... Τόν μυθιστόρημα, άρτι έκδοθ, υπάρχει μονάχα στήν άγγλική γλώσσα.

Συγχαρητήρια και ύπόδειξη

Θαυμάσια ή σκέψις και άπόφασις τών «Εικόνων» να φέρουν στήν μνήμη τού αναγνωστικού κοινού όλα τά γνωστά και άγνωστα έπεισόδια τού έτους 1940 - 41, δημοσιεύοντας τήν Μάχη τής Έλλάδος.

Έπειδή πολλοί άπό τούς αναγνώστες θα θέλουν να διατηρήσουν τίς σελίδες αυτές και σαν βιβλίο, συνιστώ όπως ή σύνταξις λάβη πρόνοιαν, ίνα ή δημοσίευσις γίνεται εις δλοκληρούς διπλάς σελίδας, εις τρόπον ώστε να είναι εύχερης και ή βιβλιοδετήσις.

Ψυχικό

ΑΧΙΛ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ένα ΜΕΓΑΛΟ εύχαριστώ για τίς εύχές, τά συγχαρητήρια, τά γράμματα, τά τηλεγραφήματα, τά λουλούδια! Τά δικά σας λόγια είναι τά πλέον πολύτιμα και ή αναγνώρισή σας ή έπισφράγιση τής επιτυχίας μας...

* Και τώρα, όπως κάνετε κ' έσείς, μιά παρατήρηση! Σας παρακαλούμε, ΜΙΚΡΟΤΕΡΕΣ οι έπιστολές σας, για να έχουμε τήν δυνατότητα να τίς δημοσιεύουμε και όλόκληρες!...

NEON!

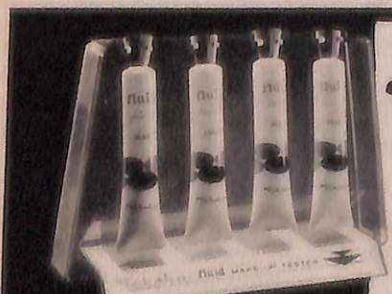

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ ΣΑΣ **MONO** ΤΟ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Ο μεγάλος νεότερισμός της χρονιάς είναι το προσεκτικά φροντισμένο Make-up. Το Make-up (υγρό) της Tokalon δεν σας δίνει μόνον ένα τελείως φυσικό μακιγιάζ, αλλά, συγχρόνως, τρέφει το δέρμα σας με πολύτιμα υγραντικά στοιχεία. Λόγω της εξαιρετικής λεπτότητας των συστατικών του το Fluid Make-up της Tokalon δεν φράσσει τους πόρους, αλλά, αντίθετως, επιτρέπει στο δέρμα να αναπνέει και σας χαρίζει ένα όρατο, φωτεινό Matt.

Το Fluid Make-up της Tokalon (Κρέμα - Πούδρα) σας δίνει έτσι το πιο λεπτό μακιγιάζ (και το καλύτερο για την υγεία του δέρματός σας). Διατίθεται σε 4 μοντέρνους χρωματισμούς διαλεγμένους από Παρισινούς δερματοκοσμητικούς.

Το Fluid Make-up της Tokalon στρώνεται γρήγορα... αλλά διαρκεί... για πολύ καιρό. Δοκιμάστε το.

Tokalon
fluid
MAKE-UP
matt

Χάρη σ' αυτό το δειγματολόγιο που θα βρείτε στα καταστήματα λιανικής πώλησής, θα μπορείτε να διαλέξετε την αποχρώση που ταιριάζει περισσότερο στο δέρμα σας.

συνδυάζει μία νέα βάση Make-up με τα υγραντικά στοιχεία μιας θρεπτικής κρέμας...

Οι αναγνώστες
ζυγίζουν
olls
EIKONES

Φωτογραφική στατιστική

Στο τεύχος 522 σημειώσατε ακόμη μία σημαντική επιτυχία με την παράθεση των 520 φωτογραφιών των εξωφύλλων της 10ετίας. Έτσι, ο αναγνώστης ξαναθυμάται με μία ματιά διάφορα γεγονότα.

Είχα την περιέργεια (σαν έρασιτέχνης φωτογράφος) να παρατηρήσω πολλές φορές, για να ξεχωρίσω τις πιο εντυπωσιακές και τις πιο καλλιτεχνικές φωτογραφίες.

Δυστυχώς το μάτι του οίσιδηποτε παρατηρητού το άπασχολούν οι πάμπολλες φωτογραφίες των γυναικών. Έκανα, λοιπόν, την ακόλουθη στατιστική των φωτογραφιών:

Γυναίκες	316	ή	61%
Άνδρες	58	»	11%
Άνδρες και γυναίκες	32	»	6%
Τοπία	92	»	18%
Διάφορα	22	»	4%
	520		100%

Τα 2/3 των φωτογραφιών απεικονίζουν γυναίκες, κατά το πλείστον άρτίστες. Όλα τα εβδομαδιαία περιοδικά διαβάζονται κατά το πλείστον από γυναίκες και λιγότερο από άνδρες. Απορώ, λοιπόν, γιατί προτιμούν όλα να έχουν στο εξώφυλλο γυναικεία πορτρέτα.

Οι γυναίκες είναι πιο ζηλιάρες από τους άνδρες, γιατί ελκύονται από τις εικόνες ωραίων γυναικών.

Φωτογραφίες ανδρών στην συλλογή σας αναλογούν μόνο στο 11%, είναι δε άνδρες επίσημοι ή καλλιτέχνες. Είναι δυσέυρετες οι φωτογραφίες έλκυστικών ανδρών.

Μικτές ανδρών - γυναικών έχετε ελάχιστες 6%, κυρίως με το χαριτωμένο νέο βασιλικό ζευγάρι που στολίζει το σύνολο της συλλογής.

Τοπία 18% όχι όλα έκλεκτα. Καλλιτεχνήματα ελάχιστα. Επιτρέψτε μου, τελικώς, να σας πω τη γνώμη μου για το μελλον: Οι «ΕΙΚΟΝΕΣ» ξεχωρίζουν από τα άλλα μυθιστορητωμένα και από όλα τα μέλη κάθε οικογενείας. Συνεπώς το εξωφύλλο τους πρέπει να έχει ποικιλία από έκλεκτες, αλλά και διδακτικές εικόνες.

Αθήνα

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΣ

Και έγχρωμη!

...Λόγος γίνεται πάλι για την ελληνική τηλεόραση. Έτοιμο το σχετικό νομοσχέδιο προκηρύξεως διεθνούς διαγωνισμού για την εγκατάστασή της, διαλεγμένος και ο τόπος, που φαίνεται πως θα είναι το πρόστιο Άγια Παρασκευή για το κτίριο του σταθμού και η Πάρνηθα για τον κεντρικό πομπό. Θα έχουμε δε την τύχη να αποκτήσουμε αμέσως έγχρωμη τηλεόραση, χωρίς να περάσουμε από το στάδιο της ασπρόμαυρης. Έχει και η καθυστέρηση τα καλά της!

Όλα εντάξει, λοιπόν, αλλά θα χρειασθούν τουλάχιστον 500 τεχνικοί για να λειτουργήσει η τηλεόραση. Πού θα βρεθούν όμως; Έδω σκοντάψαμε για καλά, νομίζω.

Αθήνα

ΠΕΤΡ. ΟΙΚΟΝΟΜ.

Γνώμες...

...Αναφερόμενος εις το δημοσιευθέν παρ' υμών άρθρον του Τζώρτζ Μπαϊλή (του «Ρεπόρτερ») σχετικώς με τους χρησιμοποιηθέντας εξ' Αμερικής έλλη-

νικής καταγωγής οικονομολόγους, θα ήθελα να παραθέσω την γνώμη του γνωστού Άγγλου φιλοσόφου Μπέρνραντ Ράσελ, ο οποίος δεν είναι δυνατόν να χαρακτηριστεί ως μοναρχοφασίστας. Ίδου τι γράφει εις την Ιστορίαν της Δυτικής Φιλοσοφίας: «Είς τας προηγμένας χώρας η εφαρμογή εμπνέει την θεωρίαν. Είς τας υπανάπτυκτους, η θεωρία εμπνέει την εφαρμογήν. Αυτή η διαφορά είναι ένας λόγος δια τόν όποιον μεταφραστείται ιδέαι σπανίως εύδοκίμουν τόσο, όσον εις τόν τόπον της γεννήσεώς των».

Αθήνα

ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

Ίσως...

...Στο φύλλο 522 στη σελίδα 6 «Ο.Ε.» των «Αθηνών» διάβασα μ' έκπληξη μου ένα είδος ερώτησης: «Σας άρεσε η γνώμη σας για το «Ίσως»... δεν το αποθεστήκατε και σε δύο - τρεις μετρίους που παίζονται και που γράφεται ήδη την γνώμη σας, στολίζοντάς τα μάλιστα και μ' άστεράκι».

Μήπως επειδή (Ίσως για σας...) καταγεγορηστέται κάθε δράση ο θάσος

ΤΟ ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ

Keymatic

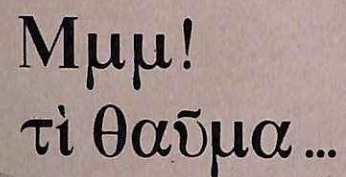
ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΑ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟ

Γεμίζει, ζεσταίνει το νερό, πλένει με τον εκαστοτε απαιτούμενο χρόνο και καιάλληλο τρόπο πλυσίματος, ξεθάγει τελείως, στεγνώνει σταματά και τα ρούχα είναι καθαρά, ετοιμα για σιδέρωμα

HOOVER KEYMATIC ΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΠΟΥ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ
Απλώς τοποθετήσατε την κάρτα επιλογής των 8 διαφορετικών προγραμμάτων πλυσίματος και ο ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ του HOOVER KEYMATIC θα επιλέξει όλους τους όρους που απαιτούνται για ένα τέλειο πλύσιμο κατάλληλο για κάθε είδους ύφασμα.

...μπράβο **PYREX**

Τὰ PYREX εἶναι ἀρχοντιὰ στὸ σπίτι !

Ωραία εμφάνισι, κομψή φόρμα, πεντακάθαρα, αμετάβλητα, βγάζουν άσπροπρόσωπη σέ
κάθε περίστασι τή Νοικοκυρά. Τά PYREX πλένονται εύκολα, δέν ραγίζουν, δέν ξεφλου-
δίζουν, είναι ΠΑΜΦΘΗΝΑ. παραμένουν πάντα ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ.

Καὶ τὶ εὐκολίες παρέχουν τὰ PYREX!

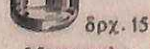
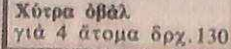
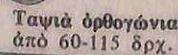
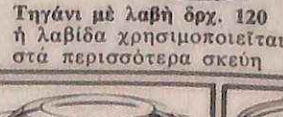
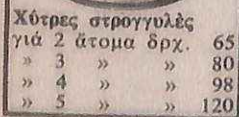
Μαγειρεύετε σὲ PYREX πολὺ γρηγορώτερα καὶ νοστιμώτερα ἀπὸ κάθε ἄλλο σκευὸς, σερβίρετε μὲ τὸ ἴδιο PYREX καὶ διατηρεῖτε τὸ φαγητὸ στὸ ἴδιο PYREX. Προμηθευθῆτε σήμερα μιὰ σειρὰ σκεύη PYREX ΓΑΛΛΙΑΣ γιὰ τὸ σπιτί σας. Μόλις τὰ χρησιμοποιήσετε θὰ πῆτε κι' ἐσεῖς: μπράβο PYREX.

75 διάφορα σκεύη PYREX ΓΑΛΛΙΑΣ, κατσαρόλες, ταψιά, τηγάνια, μπώλ, τσαγιέρες, καφετιέρες, μιὰ ολόκληρη σειρά γιὰ τὸ νοικοκυριό σας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ Σ'ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

PYREX

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Χ. ΜΠΕΝΠΡΟΥΜΠΗ & ΥΙΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΕΡΜΟΥ 74, ΤΗΛ. 312.810
Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ 155, ΤΗΛ. 845.085

Oi aravantes
 xocipour
 olis

που παίζει το άνωτέρω έργο στο θέατρο «Ρέξ»;

‘Αλήθεια, πόσο φαρμάκι στάζει καμ-
μιὰ φορά αὐτὴ ἡ πέννα...

Ἀθῆναι

A. T.

Σόφισμα

...Πέρσι το Τ.Ε.Β.Ε. κατέβαλε στους συνταξιούχους του το επίδομα άείας. Φέτος όμως έκανε το κουτό. Στις έπιμονες ήρωήσεις τών συνταξιούχων έξεδούπη: έπ' τέλους μία άνεπίσημος άπάντησι: «ΟΙ συνταξιούχοι του Τ.Ε.Β.Ε. — ώς διατίθενται — θεωρούνται έργοδόται και δέν δικαιούνται το επίδοματος πού προορίζεται διά τών έργαζομένων. Σπουδαίο σόφισμα!

'Αθῆναι

ΣΤΗΝΤΑΞΙΟΤΧΟΣ

Φεστιβαλικά....

...Τυχαιώς παραφρέθην τὴν προπετρα-
σμένην Κυριακὴν εἰς τὴν προβολὴν τῆς
μὴ θραυσθέντων ταυνίων μικρῷ μήκους
τοῦ Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, εἰς τὸν
κινηματογράφον «Ρόδον». Ἦτο προα-
γματικὰ μία ἐκπληρῆσις διὰ τοὺς θεα-
τὰς ἡ τῶσον καλὴ δουλειὰ τὸν νέον αὐ-
τῶν. Βεβαίως ὑπῆρχον ἀτέλειαι, γενι-
κῶς ὥμως αἱ ταῖναια ὑπῆρξαν ἐξαιρε-
τικαί.

Συγχαίρω την κ. Σώκου διὰ τὰ βρα-
είη καὶ τὴν στάσιν τὴν ὁποίαν ἔλαβε
εἰς τὸ θέμα αὐτό, κατὰ τὴν ἐπακολού-
θησαν συζήτησιν. Ἐγὼ νὰ υποβάλω
ὅμως, μίαν ἐρώτησιν: θεωρεῖ ἀρκετὴν
ἡ κ. Σώκου μίαν μόνον σελίδα ἐν δι-
ατάξει ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης διὰ
τὸ ἀναγνωστὸν κοινὸν τὰν Ἐλ κ ο -
ν α ὦ; ὁ μὲν πῆτε εἰς τὴν ὑπόθεσιν
ἐφημερίδας. Τὸ γνωρίζω, ἀλλὰ συνέ-
θεσαν πολλὰ ἐφέτος, τὰ ὅποια δικαιο-
λογηθῆναι δὲ ἔπαιρναν βέβαιον εἶναι
περιόδικον «ἐλληνικῆς καὶ διεθνούς ἐ-
πικαιρότητος».

'Αθήναι.

ΑΧ. ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ

Ἑρωτήσεις

...Ὅτι ἤθελα νὰ σὰς παρακαλέσω νὰ
μοῦ ὑποδεῖξετε ἓνα γαλλικὸ περιοδικό,
τὸ ὁποῖο νὰ δημοσιεύῃ ἀγγελίες συν-
δρομητῶν του, ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀλλη-
λογραφήσουν μὲ ἀγνώστους τοῦ ἐξωτε-
ρικοῦ.

Ἀθῆναι

K. ΔΗΜ.

● Εὐχαρίστως σὰς ὑποδεικνύομε
τὸ γνωστὸ γαλλικὸ περιοδικὸ «Elle»,
100, Rue Beaumur, Paris 2.

Κάποια πρόνοια...

...Στη δεύτερη στάση μετά τον Πα-
ράδεισο του 'Αμαρουσίου βρίσκεται το Κέ-
θεραπτήριο Μιλτιάδου Βλαστό. Κά-
ποιοι πολλοί επισκέπτεται τους νοση-
λευμένους εκεί οικείους του και όμως,
στη στάση που βρίσκεται ακριβώς α-
πέναντι στην είσοδο (στάση επιστρο-
φής προς την 'Αθήνα), δεν υπάρχει κα-
νένα στέγαση ή καταφύγιο από μπε-
τόν. Και όμως, όταν λήξη η ώρα των ε-
πισκέψεων, δόξοληρος κόσμος οικειώνεται

ΖΗΤΩ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ...
ΚΑΤΩ Η ΜΠΟΥΓΑΔΑ...
ΖΗΤΩ ΤΟ ΖΑΝΟΥΣΣΙ

KK z/65/i

Δέν χρειάζονται ἄγῳνες
γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ ἡ γυναῖκα
τὴν ἐλευθερίαν τῆς
τῆν κατακτᾷ σίγουρα
μὲ ἓνα πλυντήριο

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ
ΤΟ ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΟ
ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ
ZANUSSI 1966
MOD. 285
ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
5 ΚΙΛΩΝ
ΚΑΙ ΑΚΟΜΗ
2 ΜΟΝΤΕΛΛΑ
THERMOGRADUAL
ΑΥΤΟΜΑΤΑ
ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
4 ΚΑΙ 5 ΚΙΛΩΝ

ZANUSSI

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ
ΟΙΚΙΑΚΩΝ
ΣΥΣΚΕΥΩΝ

" ΑΛΕΚΤΩΡ "

ΕΝΑΣ ΑΦΡΟΣ ΜΕ ΣΗΜΑΣΙΑ...

Ξεχάστε την κούραση, τις έννοιες και την υπέρταση της ημέρας μέσα στον κατάλευκο, ευεργετικό αφρό του σαπουνιού-λουτρού ΕΡΜΗΣ!

Το σαπούνι-λουτρού ΕΡΜΗΣ είναι το μόνο σαπούνι με ΒΙΤΑΜΙΝΗ F, που ανανεώνει τα κατεστραμμένα κύτταρα της επιδερμίδος.

- ✓ Το πρώτο ελληνικό σαπούνι με λανολίνη
- ✓ Ίδεώδες για μπάνιο
- ✓ Υπέροχο άρωμα
- ✓ Τελείως ουδέτερο

ΣΑΠΟΥΝΙ ΛΟΥΤΡΟΥ ΕΡΜΗΣ
ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ ΜΕ ΤΟΝ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΟ ΑΦΡΟ!

Οι αναγνώστες
ζωάρουν
οι's
ΕΙΚΟΝΕΣ

καί φίλων εγκαταλείπει το Θεραπευτήριο και στέκεται στην στάση 'Αθηνών - Πειραιώς επ' αρκετή ώρα, στο ξεροδόρι και στην βροχή, τώρα που αρχίζει ο χειμώνας. Μιά σχετική πρόνοια είναι απαραίτητη, αλλά ποιός νοιάζεται για κάτι τέτοια;

'Αθήναι

X. ΒΑΡΔΑΣ

Οι πειρατές των έρτζιανών

Επέστρεψα τελευταίως από τους ωκεανούς, όπου, λόγω της φύσεως της εργασίας μου (είμαι τηλεγραφητής εμπορικού ναυτικού), απουσίαζα από διατίαια. Έδω θρήκα, εκτός από τους «λαμπράκηδες» και λοιπά, και ένα άλλο νέο είδος «τεντυμποισμού», που μου κάνει κατάπληξη.

Πρόκειται περί των πειρατών των έρτζιανών κυμάτων, των επίλεγομένων έρασιτεχνικών σταθμών.

Τους παρακολουθώ από μηνός και πλέον και είχα την τύχη να έλθω σε τηλεφωνική επαφή με μερικούς από αυτούς, και διεπίστωσα τα ακόλουθα:

1 Υπάρχουν περί τους 200 έρασιτεχνικοί σταθμοί εις την περιοχήν 'Αθηνών - Πειραιώς.

2 Πολλοί από αυτούς λειτουργούν με την άνοχη των αρμοδίων αρχών, και οι υπόλοιποι ως γνωστοί.

3 Άπαντες λειτουργούν εις την περιοχήν των μεσαίων κυμάτων, ήτοι από 540 - 1.650 Kcs.

4 Είναι αρκετά ισχυροί σταθμοί, από 50 μέχρι 200 «Βάτ», καλύπτοντες δηλαδή ολόκληρη την περιοχή 'Αθηνών - Πειραιώς.

5 Είναι ελεύθεροι ώραν εργασίας και συχνότητας, μεταφέροντες την έκπομπήν των όπουδήποτε θέληση ο καθένας από αυτούς.

6 Παρεμβάλλουν τους ελληνικούς σταθμούς Ε.Ι.Ρ. και δίδουν τους ξένους, με αποτέλεσμα το βράδυ να ακούγεται ένα συνεχές σφύριγμα εις όλην την περιοχήν των μεσαίων κυμάτων.

Θα μπορούσα να προσθέσω ακόμη ότι πολλές φορές ακούγονται φράσεις πεζοδρομίου και ότι οι περισσότεροι κάνουν διαφημίσεις ή ανήκουν εις σωλάς. Δεν συνεχίζω όμως, διότι ασφαλώς τα γνωρίζετε. Άλλα επ' αυτού τί λένουν οι αρμόδιοι;

• Τί λέγει το υπουργείον Συγκοινωνιών;

• Τί όρίζει δι' έρασιτέχνας ή Διεθνής Σύμβασις 'Επικοινωνιών (της οποίας είναι μέλος ή 'Ελλάς);

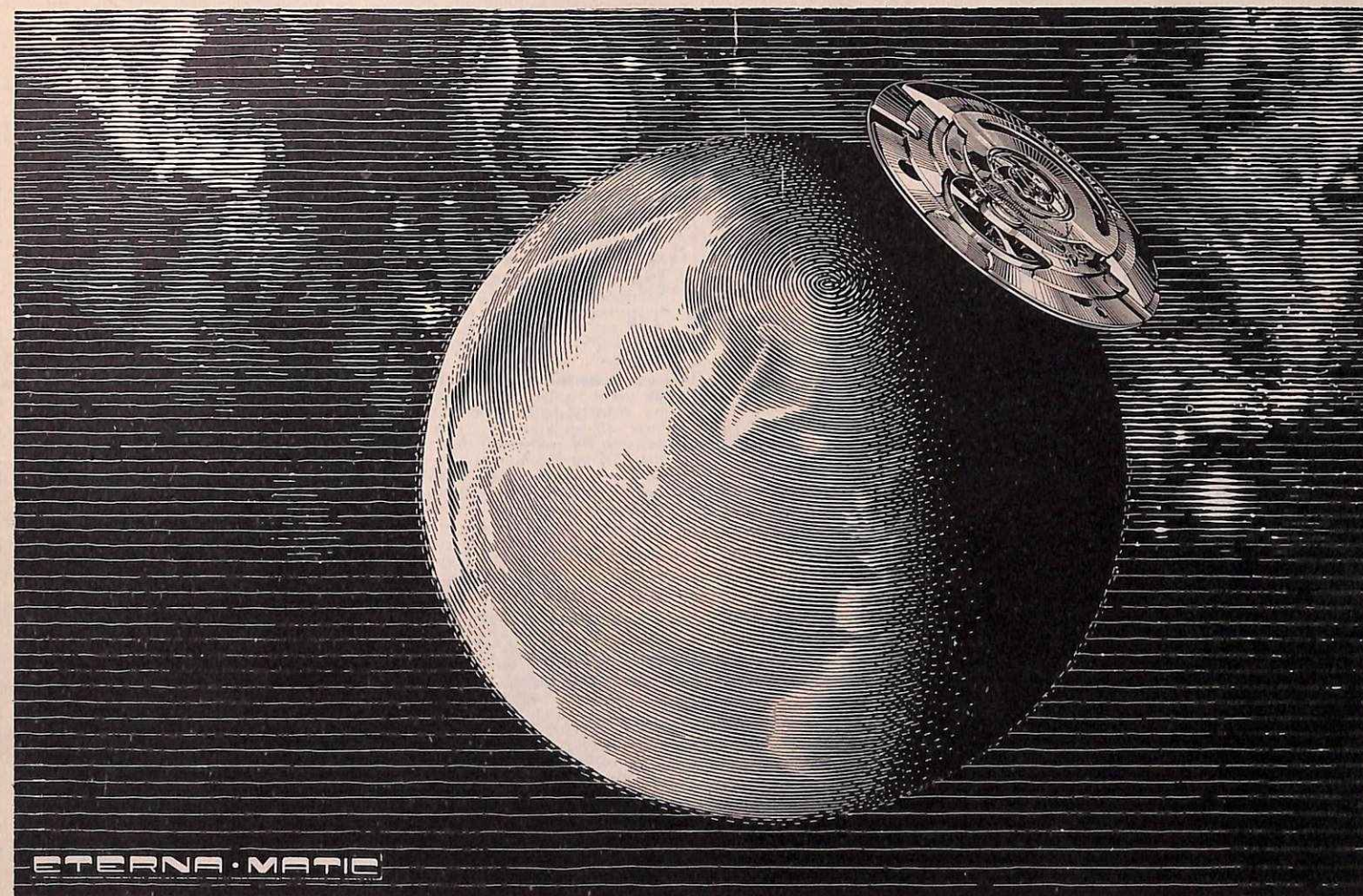
• Έχουμεν το δικαίωμα να εϊμεθα άλητες των έρτζιανών;

• Δεν έχουν ραδιόφωνα, να ακούουν πώς θράζει ένα καζάνι;

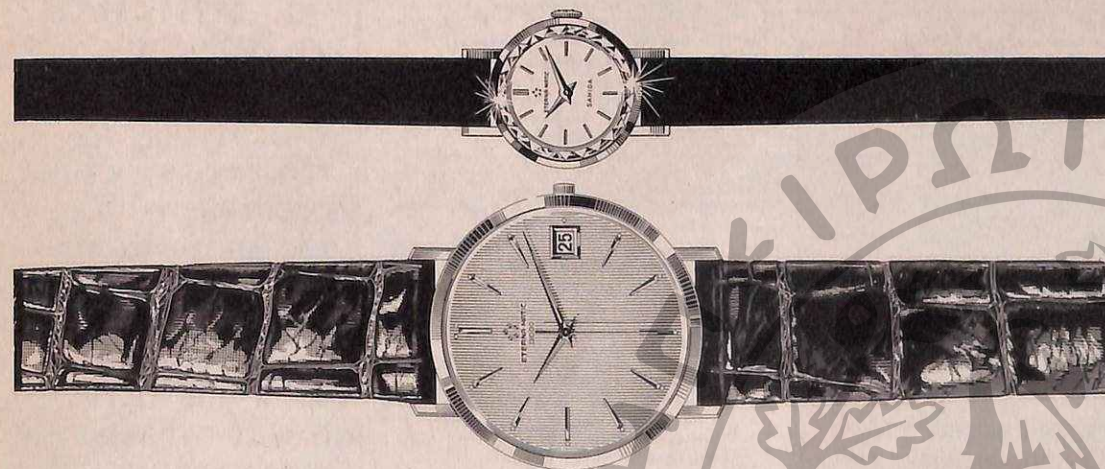
Τελειώνοντας, εκφράζω των θαυμασμόν μου προς τις «ΕΙΚΟΝΕΣ» και, επ' ευκαιρία της δεκαετίας, εύχομαι να τα χιλιάσετε. Εισθε ή μόνον μου παραγοριά και ο σύνδεσμός μου με την πατρίδα, όταν βρίσκωμαι στην θάλασσα. Το πάτα θαύμαστο φωτορεπορτάζ σας έχει ξεπυλάνει και μένα και πολλούς φίλους μου, Άγγλους και Αμερικανούς συναδέλφους τηλεγραφητάς.

198501

I. ΜΑΤΡΟΜΜΑΤΗΣ

ETERNA · MATIC

06 VS - 1446
Eterna-Matic "Sahida,,
Γυναικείο ώρολόγι,
έξαιρετικά πλακέ, αυτόματο,
με γυαλί ζαφεύρι.

46 T - 1466
Eterna-Matic 3000
Ανδρικό αυτόματο ώρολόγι
με ήμερολόγιο, έξαιρετικά
πλακέ, αδιάδροχο.

Τελειοποιήσεις της ακριβείας στα αυτόματα ώρολόγια

Τα Eterna · Matic άνεπηρέαστα στις εξωτερικές επιδράσεις, δέν παρουσιάζουν καμμιά άνωμαλία κατά την μακροχρόνια λειτουργία τους. Έτσι εξασφαλίζουν στον σύγχρονο άνθρωπο την έγγυήσι της απόλυτης ακριβείας.

ETERNA · MATIC

TRESOR
ΣΤΑΔΙΟΥ 4

ΚΑΤΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 24

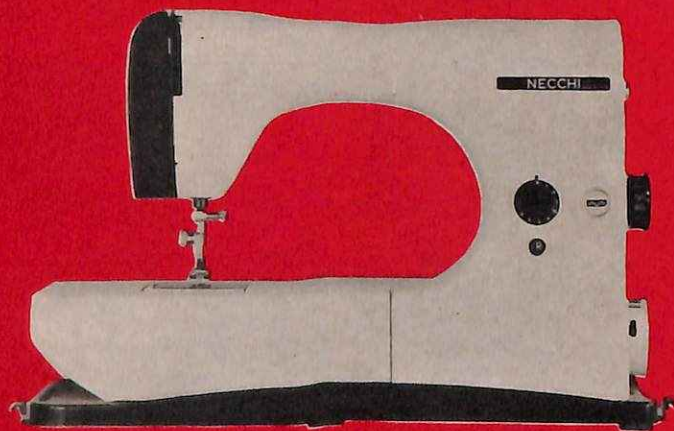
G E M
ΚΑΡ. ΣΕΡΒΙΑΣ 2

ΖΟΛΩΤΑΣ ΑΕ
ΑΙΟΛΟΥ 82

ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ & ΥΙΟΣ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΣ

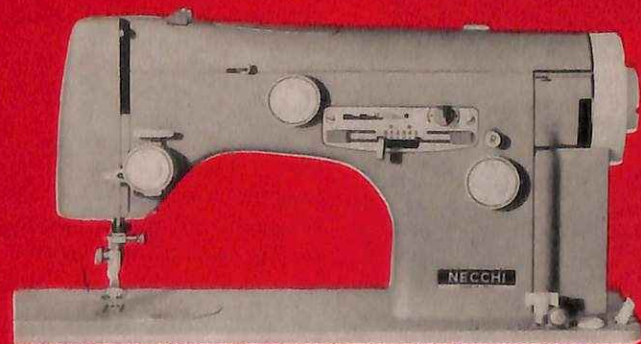
Αυτόματες ραπτομηχανές NECCHI

άπλες, εύχρηστες, μεγάλης αντοχής
και ακριβείας.

NEKKI
544

Η μοναδική υπεραυτόματη ραπτομηχανή για
οικιακή και βιομηχανική χρήση. Περιστρο-
φική, μεγάλης ταχύτητας με διπλό αυτόμα-
το σύστημα.

NEKKI
535

Η πρώτη φορητή τελείως αυτόματη ραπτο-
μηχανή για οικιακή χρήση. Με χρυσή θελό-
να.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Μ. & Ι. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8-11, ΚΟΝΙΝΟΥ 9 ΤΗΛ. 280-791
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΤΣΙΜΙΣΚΗ 30 ΡΟΔΟΣ ΤΑΡΧΟΝ ΣΠΙΡΙΔΗΣ 19

Οι αναγνώστες
του περιοδικού
ΕΙΚΟΝΕΣ

Κριτική...

...Από τις επιστολές που διαβάζω
τώρα τελευταία στο Ταχυδρομείο σου
(άνηκα, βλέπεις, στους παλαιούς πι-
στούς σου αναγνώστες και με χαρά
διεπίστωσα την εύχρηστη αλλαγή στη
σελιδοποίηση σου και την όραία προ-
βολή παρατηρήσεων, που όλοι μας σκε-
πτόμαστε, αλλά λίγοι έχουν το θάρ-
ρος να εκφράσουν. Όσο για μένα, που
μπορούμε να κρατούμε μολύβι στο χέ-
ρι, κολακευόμαστε να βλέπουμε το ε-
νομά μας να φιγουράρει, εστώ και κά-
τω από δυο γραμμές, σε μία δημοφή
σελίδα), κατάλαβα πως, σαν περιοδικό
με προοπτική όλο και να καλυτε-
ρεύει, σου άρεσει να σου κάνουν και
λίγη κριτική. Λοιπόν, το πανηγυρικά
σου τεύχος, για την δεκαετία που ε-
κλείσει, μου έδωσε το θάρρος να σου
γράψω μερικά:

Για να μην αρχίσω γκρινιάζοντας
(και με πάρεις από κακό μάτι), θα σε
παινήσω για το θαυμάσιο εξώφυλλό
σου και για την εμπνευση που είχες
να παρουσιάσεις όλα τα εξώφυλλα μα-
ζί. Πολλά και ποικίλα ενδιαφέροντα,
όπως το θαυμάσιο του Σκουλά «Το
100 άπαντά», το παλαιότερο του ΚΥΡ
«Χωρίς, πόλη, νόμπα». Σπιντόζικο και
με φίνο χιούμορ το «'Ανθρωποι... άνθρω-
ποι» του Γερμανού. Τί έπαθες και σε
κάθε τεύχος δάξεις και μερικές φωτο-
γραφίες που μοιάζουν να τις πήρες
από κανένα ξένο περιοδικό και απέτυ-
χαν τα κλισέ;

Μανία έχεις να μας δείχνεις το κα-
τάντημα των φοιτητών στις ξένες χώ-
ρες. Αυτό, βεβαίως, όχι για παρηγο-
ριά μας, αφού, έτσι, που τους προ-
βάλλεις, σε λίγο μπορεί να τους φθά-
σωμε να τους ξεπεράσουμε. «Άμες
δὲ γ' εσόμεθα πολλώ κάρονες». Είναι,
βλέπεις, το έμβλημα των Ελληνοπαί-
δων από αρχαιοτάτων χρόνων.

Ο Θ. Παπακωνσταντίνου έλαμψε με
την απουσία του. Γιατί; Είναι μία
πέννα σοβαρή και απαραίτητη. Πάντα
άρεσει να τον διαβάζω, άσχετα αν
συμφωνούμε ή διαφωνούμε μαζί του.
Όσο για το πολιτικό κουτσομπολιό
σου, είναι από τα πρώτα που ενδιαφέ-
ρουν τον αναγνώστη, αν και καμμία
φορά λες και ξαναλές όσα μας είχες
πεί στις εφημερίδες.

Το έρθο σου για τον Ε.Ο.Τ. ήταν
άφάνταστα ενδιαφέρον και περιμένου-
με να διαβάσω καμμία συνέντευξη
(ή την έκθεσή του) με τον πάντα αξιο-
πρεπή πρόεδρο, τον καθηγητή κ. Κα-
λογερόπουλο - Στράτη.

Έκείνες οι 5 σελίδες για το δυσ-
τύχημα του Σουγιούλ και της παρέας
του, έν είδες ρομάντσου, παρσείναι. Σαν
να μη γίνονται κάθε μέρα σχεδόν ανά-
λογα δυστυχήματα και με έξ ίσου τρα-
γικές συνέπειες.

Συνηθίζεις να μας λες πολλά για
τους ξένους ήθοιους. Γράφε μας
πότε - πότε και κάτι για τους Έλλη-
νες, όχι τους εσέν, αλλά για καί-
ρους που έχουν πάρει στα σοβαρά την
τέχνη τους και αγωνίζονται για ν' ε-
νεβάσουν ένα αξιολόγο έργο, θεατρικό
ή κινηματογραφικό.

Ίσως θα μπορούσα και άλλα να σου
γράψω, νομίζω όμως πως αρκετά σε
κριτικάρησα γι' αυτή την φορά.

Αθήνα

Κ. ΠΕΡΙΔΗ

● Η προσοχή με την οποία μας
διαβάζετε, μας αποζημιώνει για τις
κάτω αόστηρες παρατηρήσεις...
Πάντως, τις λαμβάνωμε όλες υπό
σημείωση.

Τοιχοκολληθείς

...Το πρωί της Κυριακής, 31.10, εί-
δα τοιχοκολλημένες διάφορες αφίσες
από Πανεπιστήμιο και την Ακαδημία.

Διά Ρευματισμούς 'Αρθριτικά 'Ισχυαλγίαν...

...σας συνιστώ υπευθύ-
νως την συσκευήν

PHILIPS
infraphil

Είς τας άνω-
τέρω περιπτώσεις ή έ-
φαρμογή της θερμότη-
τος επιτρέπει την κα-
τάπαυσιν του πόνου και
ευνοεί την θεραπείαν.
'Η εύεργετική αυτή θερ-
μότης σας παρέχεται με
τόν αποτελεσματικώ-
τερον τρόπον από την
συσκευήν: **infraphil**

δρχ. **350**

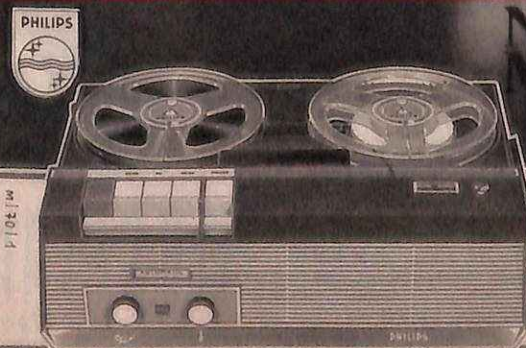
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ INFRAPHIL
ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΔΙΑΝΟΜΗ ΦΑΜΑΡ Α.Ε.

Συμπληρώσατε και αποστεί-
λατέ μας το κάτωθι δελτίον

Πρὸν τὴν ΦΙΛΙΠΣ Α.Ε.
Τοχ. Θορὸς 153 - ΑΘΗΝΑΙ
'Αποστείλατέ μου ΔΩΡΕΑΝ, άνευ
οὐδεμιᾶς ὑποχρέωσης ἐκ μέρους
μου, τὸ ἀναλυτικὸν τεύχος διὰ τὴν
συσκευήν **Infraphil**.
ΟΝΟΜΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

...ΕΑ ΝΕΑ ΝΕΑ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΜΑΓΝΗ-
ΤΟΦΩΝΑ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΝΑ
ΤΗΣ ΦΙΛΙΠΣ ΠΟΥ ΠΡΟΩΘΕΙ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ
ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕ-
ΥΩΝ ΚΑΙ, 35 ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ, ΜΠΗΚΕ ΣΤΗ
ΖΩΗ ΜΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΣ ΑΝΕΣΗ ΟΙΚΟ-
ΝΟΜΙΑ ΑΠΟΛΑΥΣΗ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ
PHILIPS: 35 ΧΡΟΝΙΑ ΦΙΛΟΤΗΜΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΗΝ
ΕΛΛΑΔΑ! 35 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΟΟΔΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ!

ΝΕΟ ΑΥΤΟΜΑΤΟ
ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ
3552

- Απλούστατος χειρισμός γιατί έχει:
- Μία υποδοχή για μικρόφωνο - πικ - άπ - ραδιόφωνο
- Μία ταχύτητα και
- *Αυτόματη ρύθμιση της εντάσεως κατά την έγγραφη. Δρχ. 3.700

...και είναι... **PHILIPS**

Πώς μπορείτε άμέσως
να δείξετε νεώτερη

ReVeal
(ΡΙΒΗΛ)

Η τελευταία άμερικανική ανακάλυψις
Έξαφανίζει τις ρυτίδες,
σε 3 λεπτά, για 8 ώρες

Το όνειρο κάθε γυναίκας έγινε πραγματικότητας.
Έντός 3 λεπτών έχετε πρόσωπο άηππαγμένο εκ
των ρυτίδων ως διά μαγείας. Κάθε άλλο προϊόν
θα ήθελε μήνες και μήνες δια να επιδράση στις
ρυτίδες. Reveal (ΡΙβήλ) εξαφανίζει άμέσως τις
ρυτίδες του προσώπου για 8 ώρες. Δεν τις σκε-
πάζει ή τις κρύβει απλώς. Είναι ένα Νέον υγρό τε-
λείως άβλαβες. Μπορείτε να το χρησιμοποιήτε
όσο συχνά θέλετε. Δεν περιέχει ορμόνες ή άλλα
έρεθιστικά συστατικά.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤ/ΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ
Τιμάται δρχ. 230- Άρκετών δια χρήσιν 3 μηνών

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΠΡΟΪΟΝ
CONCEAL & REVEAL - MIAMI - FLORIDA

Χονδρ. πώλησις: Χ. Κοντόπουλος Ξουθού 8 Άθηναι-Τηλ. 523.464

Οι αγαπητές
χρῆστές
ΕΙΜΕΣ

Έστω και αν το θέμα ήταν καλλιτε-
χνικό (διαλέξεις περί γλυπτικής), νο-
μίζω ότι δεν επιτρέπεται τοιχοκόλ-
ληση στα ιδρύματα αυτά. Άρκετά έ-
χουν δεινοπαθήσει οι τοίχοι τους από
την αναγραφή συνθημάτων, το σθή-
σιμό τους, το ξαναγράψιμο κλπ.

Άθηναι

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ

Αγαθοεργίες

...Οι «Ρακοσυλλέκτες της αγάπης»,
ή αγαθοεργός αυτή οργάνωση του Πα-
τρός Γεωργίου Δημητριάδου, έκανε την
εξόρμησή της την Κυριακή, 31.10,
στην Άμφισσα και, όπως διάβασα στις
έφημερίδες, μάζεψε πολλά πράγματα
χρήσιμα για τους σκοπούς της. Έ-
πειδή πολλοί θα ήθελαν να προσφέρουν
το κατά δύναμιν (μεταχειρισμένα ένδυ-
ματα, παλαιά έπιπλα, σκεύη κλπ.) για
να βοηθήσουν περισσότερους, ιδίως τώ-
ρα, πρό των εορτών, δεν θα μπορού-
σε η οργάνωση να προγραμματίσει, κά-
θε Κυριακή, μεγάλες εξορμήσεις σε
πολλές συνοικίες;

Άθηναι

Ε. Κ.

Ασχήμιες...

...Καθημερινώς, σε κάθε δῆμα μας
στην πόλη της Παλλάδος, συναντάμε
ένα σωρό ασχήμιες: σκουπίδια, είδη
κιγκαλερίας άραδιασμένα χάρμα, στα
πεζοδρόμια, ζητιάnuς, ένοχλητικούς
μικροπωλητάς και άλλα πολλά και ποι-
κίλα. Έτσι, προχθές πήρε πάλι το
μάτι μου, έξω από κάποιο έστιατόριο-
ψητοπωλείο, κεντρικωτάτου δρόμου, ά-
ραδιασμένα, σκευδισμένα, έτοιμα για
ψήσιμο, άρνια και χοιρίδια, με μάτια
γουρλωμένα, γλώσσες έξω και χείνον-
τες λαιμούς.

Δεν υπάρχει καμμία άρχή, κάποιος
άρμόδιος, τουριστική άστυνομία, ένας
άνθρωπος με λίγη στοργή, να σουλου-
πώσει, να νοικοκυρέψει, να φροντίσει
λίγο την δυστυχισμένη Άθήνα, που
καθημερινώς γίνεται όλο και πιο φρι-
καλέα; Δεν άρκει να της τονίζουμε τρα-
γούδια και να κα-
μαρώνουμε για τὸν
πολιτισμό μας. Εί-
ναι απαραίτητο να
δείχνουμε και πολι-
τισμένοι.

ΕΛΛΗΝ ΧΑΤΖΗ

Άλλη λογογραφία: Κλαίρη
Θεσσαλονίκη. Πολύ δύσκολο αυτό που
ζητάτε! Να σας συμβουλευώμε για
καριέρα, ή επάγγελμα; Χωρίς να γνω-
ρίζουμε τίποτε άλλο, παρά ότι είσθε φι-
λες μας και μας διαβάσετε; Τι δύσκο-
λο... Άδύνατον!

Η Helena Lahermo Unildotie 5, Pukini-
mäki, Helsinki, Finland, είναι φοιτήτρια
πολιτικών επιστημών και κοινωνιολογί-
ας, θα ήθελε δε να άλληλογραφήσει,
άγγλιστί, με Έλληνες και Έλληνίδες.

Ο Gino Glavocich, Chacabuco 172 Bernal
(B. A.) Argentina, είναι Ιταλός, 25
χρονών, και θα ήθελε να άλληλογρα-
φήσει με Έλληνες, άγγλικά, Ιταλικά, Ι-
σπανικά, για να ανταλλάξει γραμματό-
σημα, κάρτες, τουριστικές πληροφορίες
και να αποκτήσει φίλους στην Ελλάδα.

ΦΛΕΡΙΑΝΟΣ
ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Λουλουδια!!

Στις γιορτές
η ευγενέστερη
προσφορά!

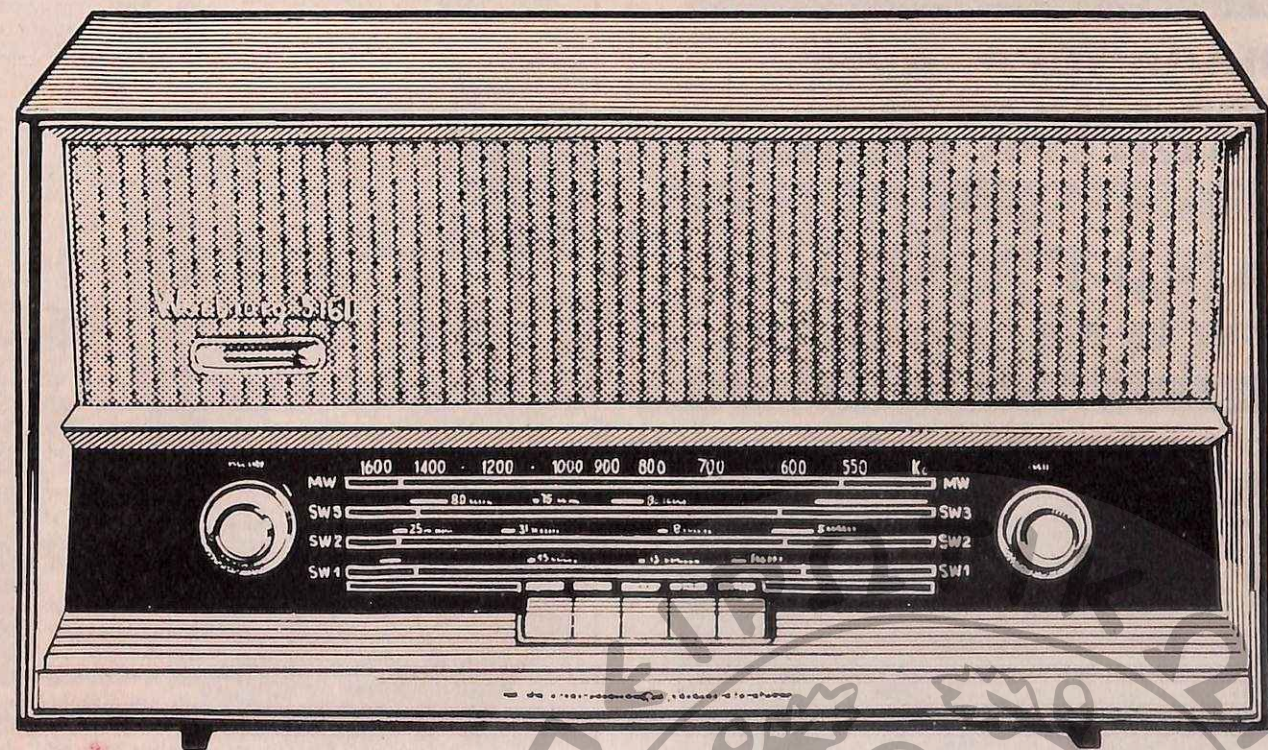
και
Με την FLEUROP
λουλουδια
με τις αλυσίδες σας
στο έξωτερόκο...
Σ' όλον τον Κόσμο!

Διά παραγγελίας

ΦΛΕΡΙΑΝΟΣ
Σύνταγμα - Σταδίου 3

WARTBURG 5160

5160-ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

• 6 λυχνιών • Κλίμακες: 1 μεσαίων - 1 μακρών - 2 βραχέων • 5 πλήκτρα • Τόνος
φωνής • Έπιπλον έκ καρυδιάς πολυτελές • Υποδοχή Β' μεγαφώνου • Υποδοχή
PICK-UP.

ΤΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΠΟΥ ΣΥΝΔΥΑΖΟΥΝ
ΤΗΝ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΧΑΜΗΛΗΝ ΤΙΜΗΝ.

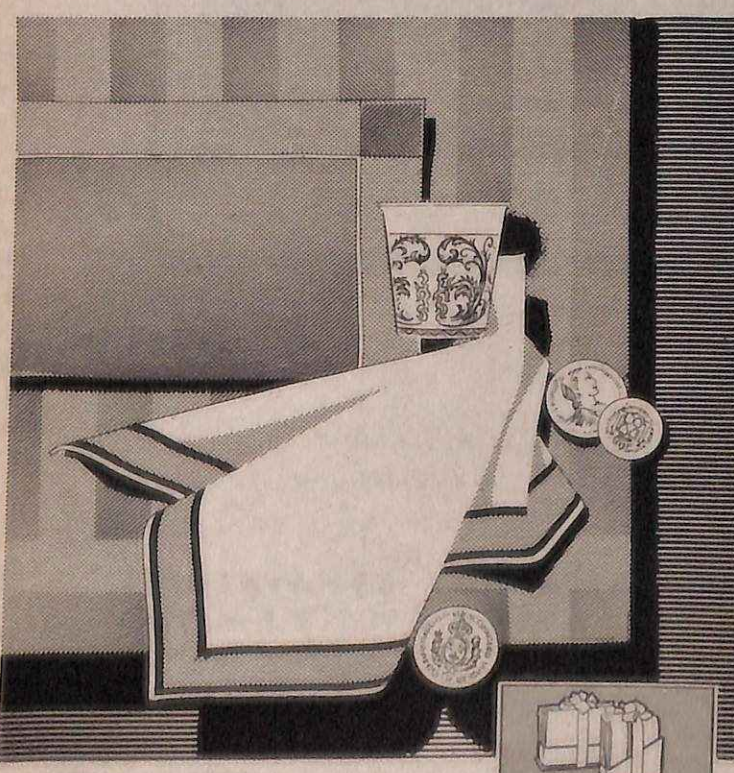
ΕΞΑΓΩΓΕΥΣ: HEIM ELECTRIC

BERLIN C 2 LIEBKNECHTSTRASSE 14 - ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Γ. Α. ΣΑΛΙΑΡΗΣ Α.Ε. - ΣΤΟΥΡΝΑΡΑ 36
ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 526.308- ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΕΡΜΟΥ 61-ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 23.726

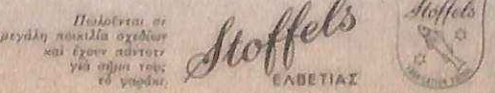

**ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΔΩΡΑ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ
& ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ**

ΤΑΝΑΓΡΑΙΑ
ΒΟΥΛΗΣ 26 & ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

**“Αξίζει στ’ αλήθεια....
...” Ένα μαντήλι STOFFELS όταν εμφανίσι σας.**
Ανάλαφρο χαριτωμένο, μεγάλης αντοχής, δημοφιλεί το χέρι σας, μορφοποιεί την εμφάνισή σας. Το βρίσκετε παντού. Πλουσιωτάτη συλλογή από τα πιο όμορφα και πιο ποιοτικά σχέδια. Για μια τέλεια εμφάνισή, είναι απαραίτητο ένα μαντήλι STOFFELS ΕΛΒΕΤΙΑΣ.

Ας υποβληθούμε **ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ**

‘Η αγδένεια του φόβου

Μια πρωτοφανής ασθένεια παίρνει ολοένα μεγαλύτερη έκταση στην εποχή μας. Δεν την προκαλούν ίσως η μικρόβια, δεν την φέρνουν άπροσεξίες στη διαίτα ή η υπερβολική εργασία. Πρόκειται για την ασθένεια του φόβου, που μεταδίδεται από άνθρωπο σε άνθρωπο, συχνά ακούσια, συχνά από λάθος, συχνά επίτηδες.

ΑΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

Τώρα και αρκετά χρόνια, οι γιατροί της κάθε ειδικότητας βλέπουν με ανησυχία να πληθαίνουν οι περιπτώσεις ατόμων και των δύο φύλων, νέων, μεσοκόπων ή γέρων της κάθε τάξεως και πνευματικού επιπέδου, που έρχονται στα Ιατρεία και τις κλινικές τους πλημμυρισμένοι από φόβους.

Οι φόβοι αυτοί για την κατάστασή τους είναι κατά κανόνα υπερβολικοί σχετικά με την πραγματική σοβαρότητα της αρρώστιας, που τους φέρνει στο γιατρό τους. Για πολλούς από τους αρρώστους αυτούς ο φόβος φέρνει πολύ περισσότερες καταστροφές από την ίδια την αρρώστια και μάλιστα ο φόβος για την αρρώστια ριζώνει συχνά τόσο βαθιά, ώστε και πολύ καιρό αφού θεραπευθεί, ο αρρώστος εξακολουθεί να πληρώνει βαρύ φόρο στον φόβο.

Όπως είπαμε ο φόβος δεν κάνει διακρίσεις ανάμεσα σε κοινωνικές ή οικονομικές τάξεις, ανάμεσα σε μορφωμένους και αμόρφωτους, ανάμεσα σε μεγάλους και μικρούς φόβος καρκίνου, φόβος πυρασφάλειας, φόβος καρδιακών νοσημάτων, φόβος ότι θα καταστραφούμε από ατομικές βόμβες, φόβος οικονομικών καταστροφών — φόβοι κάθε είδους, βομβαρδίζουν αδιάκοπα την εσωτερική μας ασφάλεια και την ψυχική ηρεμία μας.

Δεν υπάρχουν γενικοί λόγοι που φέρνουν τους φόβους. Πολλών ειδών φόβοι φαίνεται, αν και όχι με ευκολία, ότι προκαλούνται από τους επαγγελματίες των στατιστικών θνησιμότητας, που με την αγαθή προαίρεση να ενισχύσουν π.χ. ένα έρανο, που γίνεται για την καταπολέμηση μίας ασθένειας, μας

«φοβίζουν μέχρι θανάτου». Οι έκστρατειες θα ήταν καλύτερο να έχουν για στόχο τους τη λογική παρά το αίσθημα της ασφαλείας του ανθρώπου. Οι ζωγράφοι, που καλούνται να φιλοτεχνήσουν ένα πανό, π.χ. για ένα έρανο αντικαρκινικής οργάνωσης, θα έκαναν καλά αν έπαυαν να είναι τόσο «έντυπωσιακοί» στα δημιουργήματά τους.

Ο φόβος ακμάζει στο έδαφος της αμαθείας, είναι ένας ύπουλος εχθρός, που μπαίνει σιγά - σιγά στην ψυχή του ανθρώπου, ώσπου να τον φέρει σε κατάσταση απόλυτου συγκύσεως. Άκουσε τους γύρω μας να λένε ότι η γενεά μας θα δει την καταστροφή του κόσμου. Μήπως όμως και πριν από μας η κάθε γενεά δεν νόμιζε ότι έχει το θλιβερό αυτό προνόμιο;

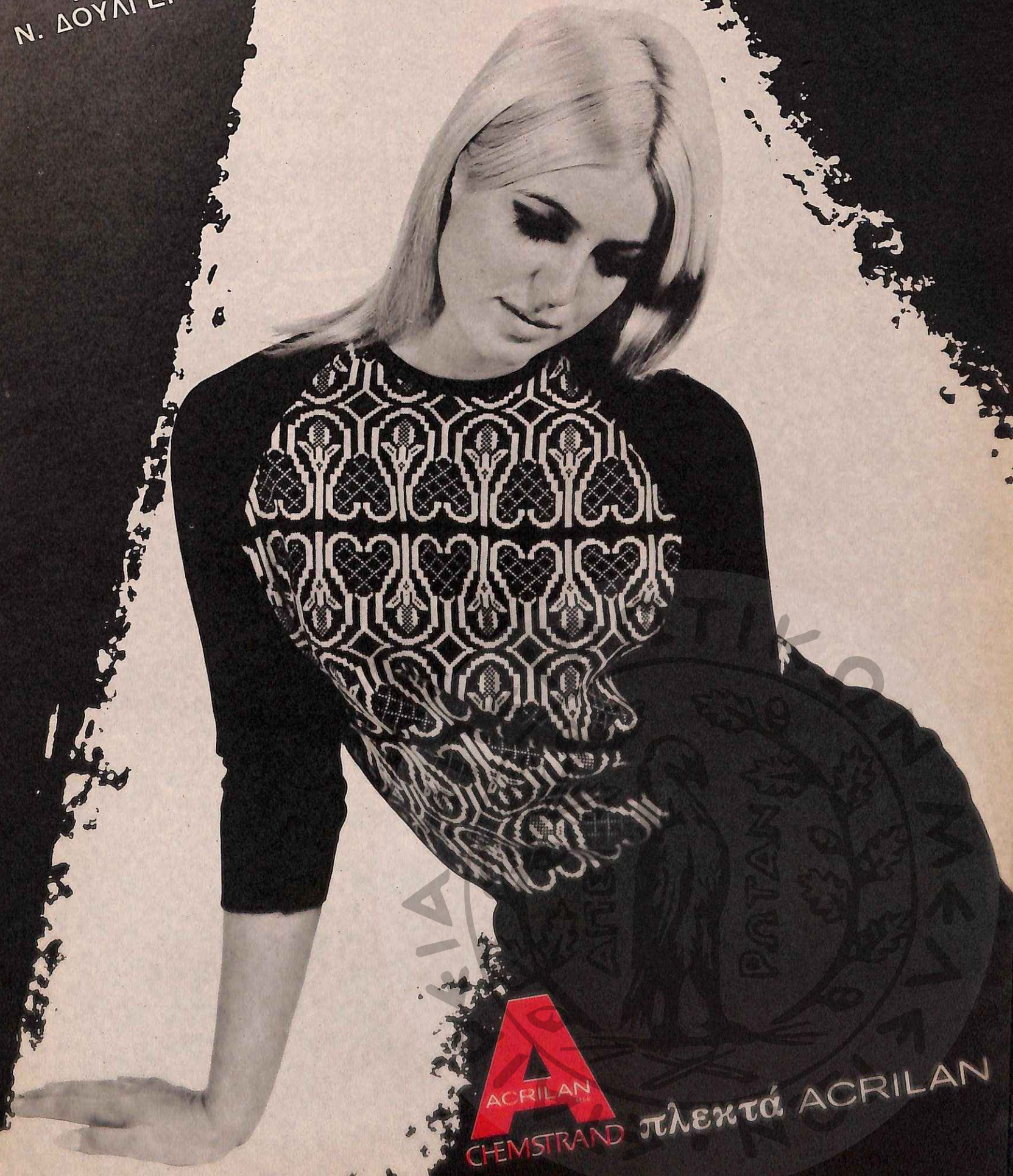
Και όμως πόσο παράδοξες είναι οι σκέψεις αυτές, ιδιαίτερα στην εποχή μας. Ζούμε στον αιώνα των μεγαλύτερων επιτευγμάτων της επιστήμης. ‘Η μια μετά την άλλη οι αρρώστιες πέφτουν θύματα νέων φαρμάκων, νέων μεθόδων. Σ’ όλες τις πολιτισμένες χώρες αναγγέλλονται κάθε μέρα και καινούργιες ανακαλύψεις. Έμβολια, νέα αντιβιοτικά, νέες χειρουργικές και η πρόοδος φθάνει γρήγορα και στο τελευταίο χωριό. Παρ’ όλ’ αυτά όσο μεγαλώνουν οι ελπίδες για νέα επιτεύγματα, τόσο περισσότερο ο φόβος πλημμυρίζει τον κόσμο.

Για τον φόβο υπάρχει ένα φάρμακο. Συζητήστε τον καθαρά, ανοικτά με τον γιατρό σας. Είναι τόσο ντροπή το να ζητήσετε ανακούφιση από τον φόβο που σας κατέχει, όσο είναι και το να ζητήσετε ένα φάρμακο για ένα χρόνιο βήχα. Ο φόβος ανθίζει στις απόμερες γωνιές του σκότους. Φοβάται το φως και δεν αντέχει στην επιστημονική έρευνα. Αντιμετωπίστε τον φόβο ανοικτά, φροντίστε να πάρη την θέση του ή αλήθεια και θα τον δείτε να τρέχει στα πόδια.

Ο φόβος δεν είναι άημερος εχθρός. Φοβάται και υποχωρεί όταν αντιμετωπίσει τα θαυματουργά φάρμακα του θάρρους, της ελπίδος, της μορφώσεως και προ πάντων της λογικής.

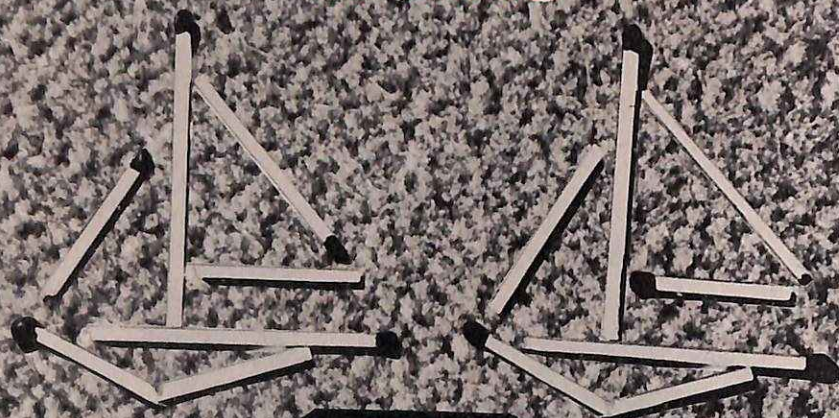
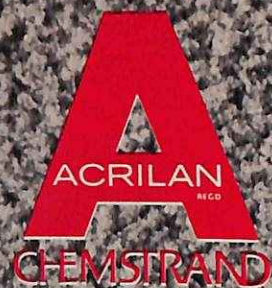
ΑΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

ΛΑΝΑ ΜΟΔΑ
Ν. ΔΟΥΛΓΕΡΙΔΗΣ

ACRILAN
CHEMSTRAND πλεκτά ACRILAN

ΝΗΜΑΤΟΠΛΩΣΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Κ. Κ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΔΗΣ Α.Ε. ΔΕΛΦΙΝΑ

ταπητες

Ανατομία

και
100% Acrilan
δεν
παλινδρύν
ποτέ

ΑΘΗΝΑΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 26 - ΠΑΤΗΣΙΩΝ 139
ΕΡΜΟΥ & ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 15 (ΑΘΗΝΑΙΑ)
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΛ. ΛΕΥΚΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

Νέες έμπειρίες για την Ζαν Μορώ

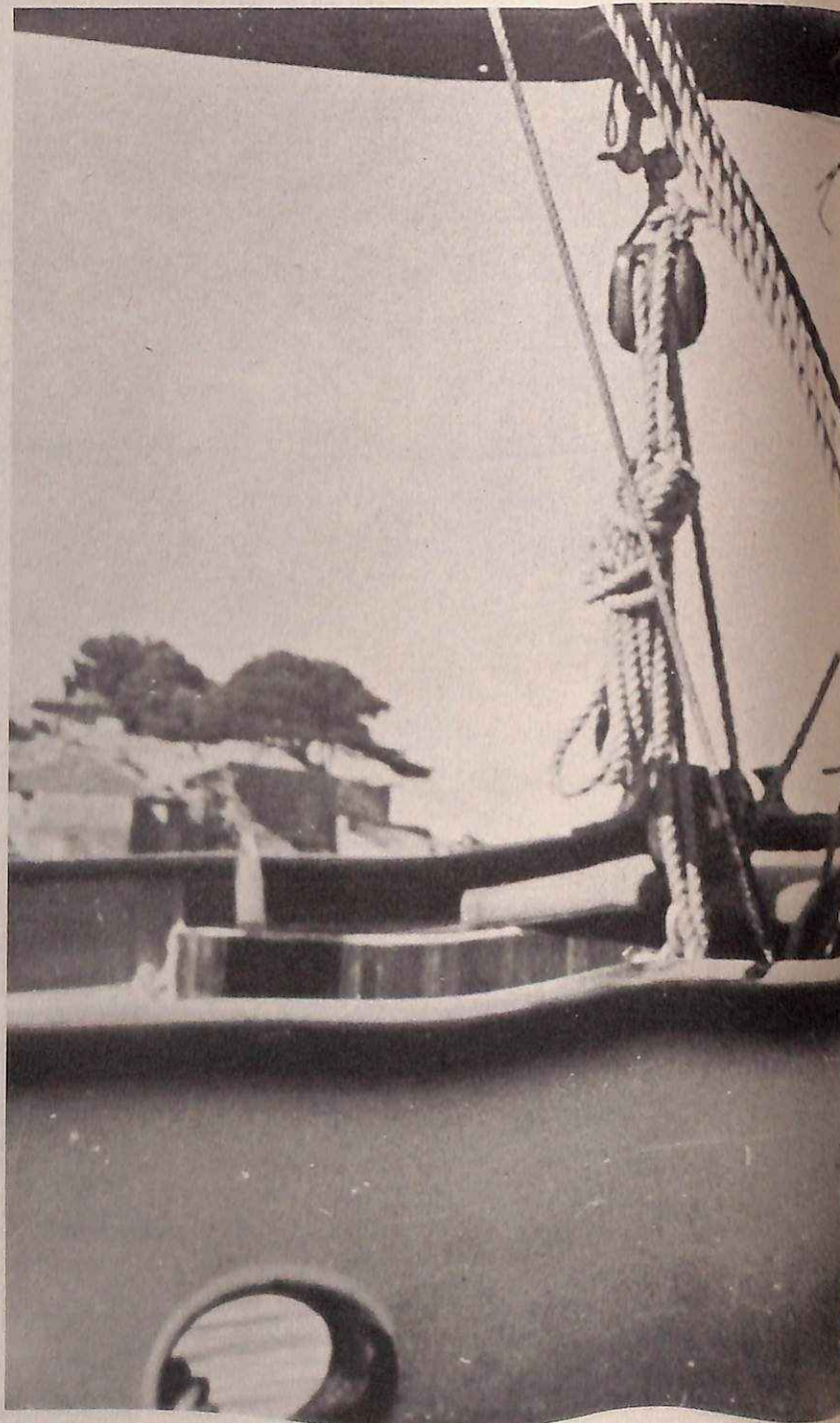
Και «συριάν»
χόρευε
στην "Υδρα
ή Μορώ.
Καβαλιέρος της,
στην προκειμένη
περίπτωση, όπως
και σε πολλές
άλλες εξόδους της
στο νησί, ο
Θεόδωρος
Ρουμπάνης.
Ναύτης πριν
γίνει ήθοποιος, έχει
ένα μικρό ρολό
σπόν "Ναύτη
του Γιβραλτάρ
δχι όμως τον
ρόλο του ιδανικό
ναύτη που
αναζητάει
σε όλα τα λιμάνια
ή "Αννα.

Και στο Ιταλικό
κόττερο,
το «Σαμπίνα»,
που για λόγους
γυρίσματος είχε
μετονομασθή
σε «Γιβραλτάρ»,
ή Ζάν κι ο Θόδωρος
έκαναν
συχνά συντροφιά.

Ο θεός της "Υδρας έρωτεύθηκε την Μορώ και της χάρισε λιακάδες... Κ' οι "Υδραίοι την έρωτεύθηκαν, γιατί αυτή ή ήρεμη και γλυκειά γυναίκα έδειξε, με ειλικρίνεια και χωρίς δεισιδαιμονίες, ότι γοητεύθηκε από το νησί τους. Χάρηκε την θάλασσα, το γλέντι, την άστροφεγγιά και χόρεψε με κέφι. Πέρα όμως από τον ήλιο, το φώς και τα έπιτυχη γυρίσματα, πολλοί λένε ότι ή ήρεμη Ζάν έρωτεύθηκε στην "Υδρα. Βρήκε το πρόσωπο που άναζητούσε στα λιμάνια και ή ήρωίδα της ταινίας, ή πλούσια ιδιοκτήτρια του «Γιβραλτάρ». Το σενάριο υπαγορεύει ότι ή δμορφη χήρα, πιστή στην ανάμνηση κάποιου ναύτη που γνώρισε πριν από χρόνια, ψάχνει να βρή κάποιον που να της τον θυμίζει. "Ετσι έφθασε και στην "Υδρα. Άλλα έδω ή Μορώ, και όχι μόνον ή ήρωίδα της ταινίας, φαίνεται ότι συνάντησε τον ναύτη... Την είδαν συχνά να βγαίνει περίπατο στα δρομάκια και στις έξοχες του νησιού με τον νέο ήθοποιό Θόδωρο Ρουμπάνη, που υποδύεται και στην ταινία έναν ήλιοκαμένο ναύτη, ίσως εκείνον που ή παρουσία του πλησιάζει περισσότερο και ζωντανεύει, ή καταργεί, την παλιά ανάμνηση. Κατά τα άλλα, ή ταινία του Τόνου Ρίτσαρντσον πήγε πολύ καλά στο μέρος της που γυρίστηκε στην Ελλάδα, και ή Μορώ βρέθηκε στις πιο εύτυχισμένες στιγμές της.

Στην συντροφιά των δυο ήθοποιών προστέθηκε τώρα και ο σκηνοθέτης. Ο Τόνου Ρίτσαρντσον, ο δημιουργός του «Τόμ Τζόνσον», δεν θέλησε να αποκαλύψει τίποτε για την νέα ταινία του. Και απαγόρευσε αυστηρά και στους άλλους του θιάσου και του συνεργείου να μιλήσουν...

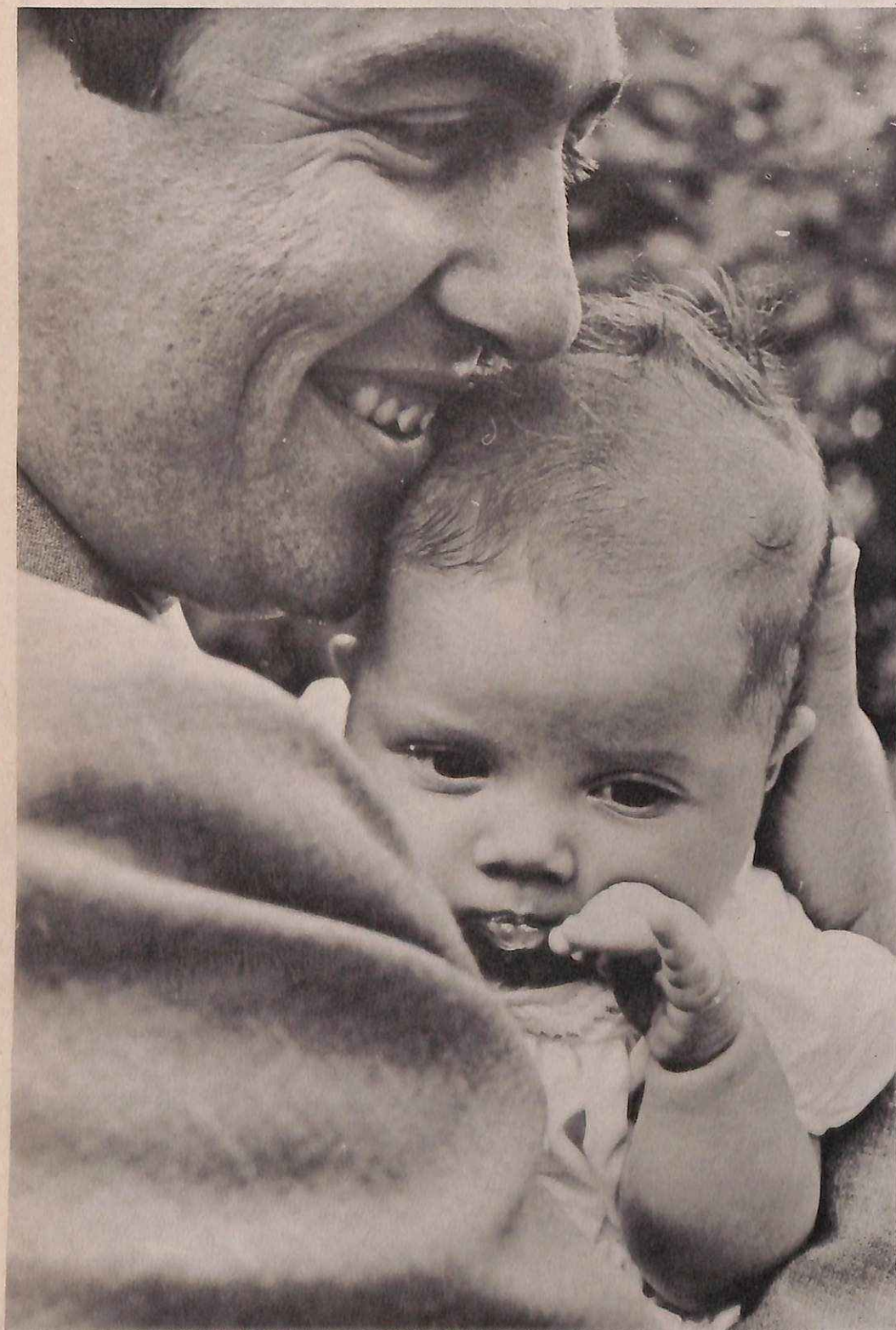

Γελαστή,
προσηνής, χωρίς
ιδιοτροπίες και
δεισιδαιμονίες
αυτή τη φορά ή Ζάν.
Στο πλευρό της,
ο ξανθός
Βόλφγκανγκ
Χίλινγκερ,
που παίζει κι αυτός
τον ρόλο
ενός ναύτη.

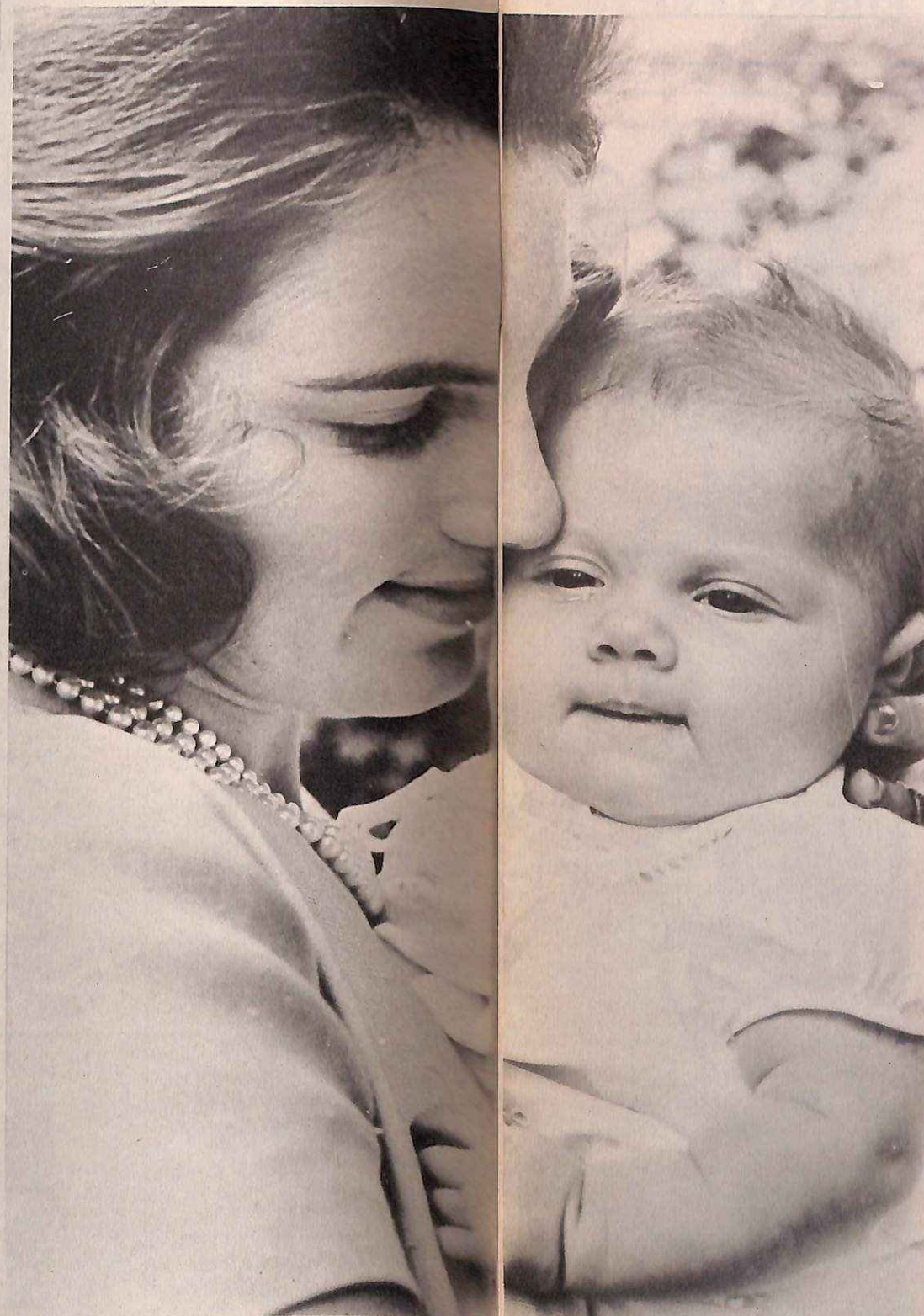

Η Ζάν και όλος ο κόσμος του «Ναύτη του Γιβραλτάρ» έφθασαν στην "Υδρα με το Ιταλικό κόττερο «Σαμπίνα», ένα θαυμάσιο σκαρί με τρία κατάρτια. Οι "Υδραίοι, από την εποχή της Λώρεν, σνόμπ και αδιάφοροι με τις διάφορες μεγάλες και μικρές στάρ, δεν έντυπωσιάσθηκαν με την άφιξη και δεν ενώχλησαν την Μορώ με αυτόγραφα και συνεντεύξεις. Και ή Ζάν έμεινε κλεισμένη στο κόττερο και, όταν τόλμησε να κατέβη, βγήκε παρέα με τον Ρουμπάνη, για να αγοράσει δυο μπουκάλια ρετσίνα. Μετά το γεύμα στην «Σαμπίνα», ή Ζάν ξεθάρρεψε και τόλμησε μιιά νυκτερινή έξοδο. Το βράδυ, με την άστροφεγγιά, ήταν πολύ μαγευτικό.

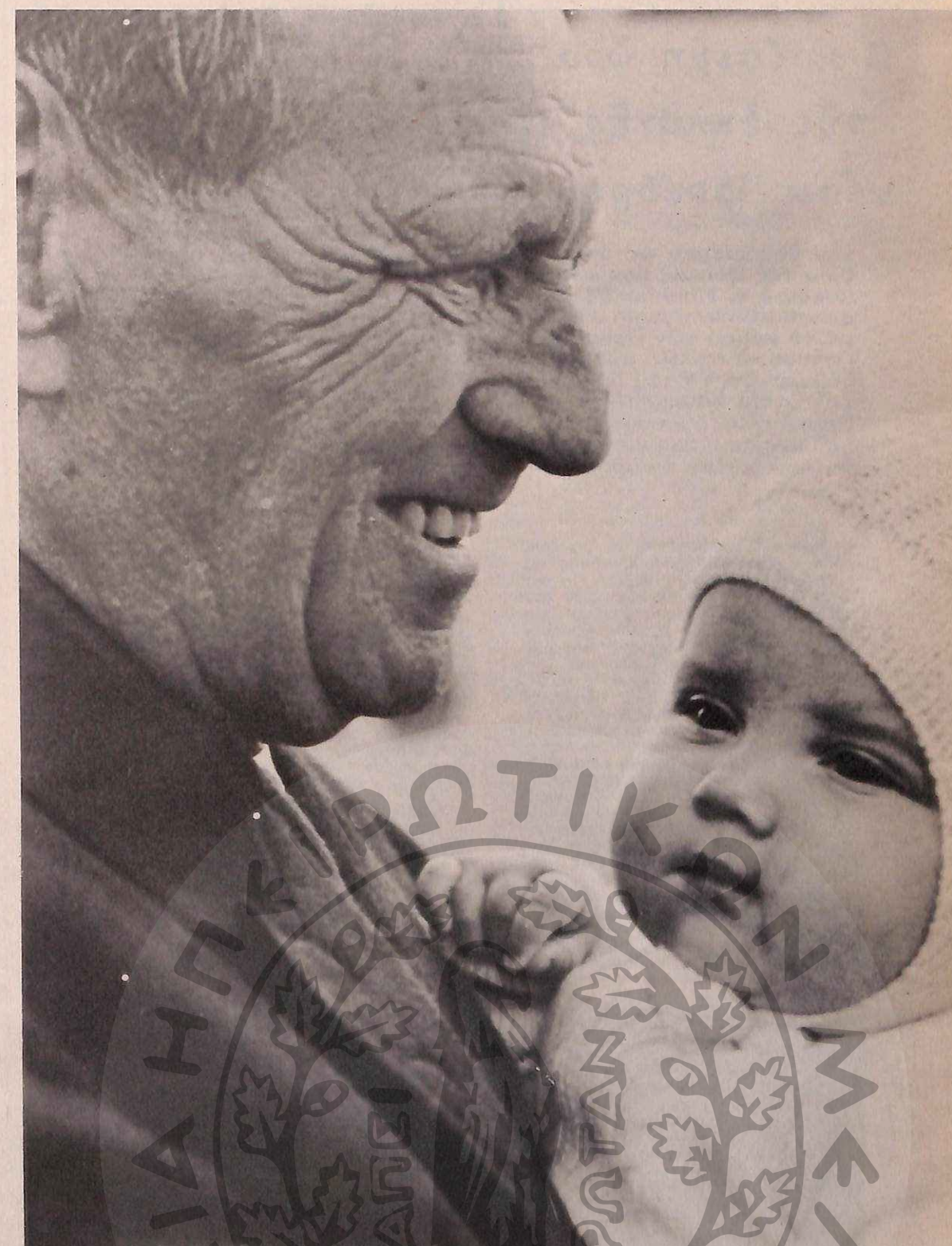
Ο μπαμπάς...

...ή μαμά...

...και τώρα ο παππούς!..

«Στάρ» διεθνούς πλέον ακτινοβολίας έγινε η μικρή μας Άλεξία. Οι Έλληνες την αποχαιρέτησαν με συγκίνηση, οι Δανοί τη δέχτηκαν με ενθουσιασμό, και ο αγγλικός τύπος με μεγάλους τίτλους αναρωτιόταν αν θα πάη ή δεν θα πάη στο Λονδίνο. Η Άλεξία, που ξεκί-

νησε ένα ηλιόλουστο φθινοπωρινό πρωί απ' το Τατόι, για το πρώτο της μεγάλο αεροπορικό ταξίδι, φόρεσε καθ' όδον τα χειμωνιάτικα της, για να αντιμετωπίση την Κοπεγχάγη. Για πρώτη φορά, ένα χοντρό πουλόβερ, με «πλεξίδες» μάλιστα, κατά την τελευταία λέξη

της μόδας των πλεκτών, κ' ένας σκούφος που κλείνει τ' αυτιά και τελειώνει σε μεγάλο «πόν-πόν» έντυσαν την μικρή Διάδοχο της Ελλάδος. Η Άννα - Μαρία, που έγινε θερμότατα δεκτή στη Δανία από την οικογένειά της και τους φίλους της, που την εφόρτωσαν

άνθοδέςμες, εμπιστεύθηκε την Άλεξία στα χέρια του παππού, του βασιλέως Φρειδερίκου. Υπερήφανος ο βασιλεύς δείχνει την έγγονή του στους φωτογράφους. Και η Άλεξία, ήρεμώτατη, παρά την αλλαγή κλίματος και περιβάλλοντος, μοιάζει να τους παρακολου-

ΕΕΤΡΕΛΛΑΜΕΝΟΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΕΞΙΑ

θή με ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Λίγο αργότερα, ο παππούς και η γιαγιά θα την μεταφέρουν με συγκίνηση σε ένα παμπάλαιο ανάκτορο του βορρά. Είναι το Φρέντενσμποργκ, στο οποίο έχει γεννηθεί και μεγάλωσε η μητέρα της, η σημερινή ωραία Βασίλισσα της Ελλάδος.

Ἡ κρίσιμη ὥρα
τῆς ἐκλογῆς
νέου Προέδρου

τὸν ὑποδειξουν ὡς ὑπερκομματικό ὑπόψηφιό γιὰ τὴν προεδρία τῆς Βουλῆς ποὺ κρίνεται αὐτὲς τὶς ἡμέρες. Σχετικές ἐπαφές ὁ κ. Μπακλατζῆς, βουλευτὴς τῆς ΕΚ, ἐπραγματοποίησε καὶ μὲ τὴν ἡγεσία τῆς ΕΡΕ, μὲ στελέχη τῆς κυβερνήσεως, μὲ τὸ κόμμα τῶν Προοδευτικῶν καὶ μὲ τὸ Καστρί, τὸ ὁποῖον ὡστόσο, ἐντελῶς πρόωρα, ἔσπευσε νὰ ἀνακοίνωση «ἀνεπισήμως» ὅτι θὰ τὸν ὑποδείξῃ ὡς δικό του ὑπόψηφιό... Αὐτὴ ἡ τελευταία («ἀνακοίνωση») ἐδυσκόλευε τὶς ἐνέργειες τοῦ κ. Μπακλατζῆ, ὁ ὁποῖος, ὅμως, ἀνενόχλητος, συνέχισε τὶς προσπάθειές του, ἐπισειόντας πρὸς ὅλα τὰ μέρη τὸ ἀδιέξοδο ποὺ ἀντιμετώπιζαν διαφορετικὰ καὶ ἡ κυβέρνηση καὶ τὸ Καστρί...

ΠΡΟ ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ, ἡ αφνίδια κρίση καὶ ἡ πρωθυπουργοποίηση τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Γ. Νόβα τὸν εἶχε ἀνεβάσει ἀναπάντεχα ἀπὸ τὴν ἀντιπροεδρία τῆς Βουλῆς στὸν προέδρὸ τοῦ κ. Γ. Παπανδρεῦ ἀπὸ τὴν στιγμή ἐκεῖνη ὑπὲστὶ δικασμοῦ τῆς προσηγορικῆτος! Ἀπὸ τὸ ἐνὰ μέρος οἱ ἐντόλεις ἀπὸ τὸ Καστρί ἴσαν σαφείς — «πόλεμος νεύρων ἀνθρώπης κατὰ πάντων»... Κ' ἔφθασε στὸ σημεῖο ὁ κ. Μπακαλτζής νὰ ἀποφανθῇ ἀπὸ τῆς προεδρικῆς ἑώρας ἐν μέσῳ τρομεροῦ ἀλόου ὅτι ἡ ἔλλειψις ἀπαρτίας ἰσοδυναμεῖ συνταγματικῶς μὲ καταφύγιον τῆς κυβερνήσεως... Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος εἶδε ὡστόσο καὶ τὴν περίπτωσιν σάν εὐκαιρία πού θὰ μπορούσε νὰ τὸν μονιμοποιήσῃ στὸ προεδρικὸ ἀξίωμα καὶ ἑαφνικά ἐννεῖν γλυκὸς πρὸς ὅλους — καὶ τοῦτο ποιεῖν κακεῖνο μὴ ἀφίεναι! Ἀλλωστε, οἱ ἴδιοι, ἀκολουθώντας πιστὰ τὴν ὁμάδα τοῦ κ. Σ. Παπατολίτη δὲν ὑπῆρξε φανατικὸς παπανδρεϊκός· κι ἂν ἡ ὁμάδα τὸν εἶχε πραγματοποιήσει τὸ μεγάλου πῆδημα θὰ εἶχε βρεθῇ μαζὶ τὴς σπὴν ἀπέναντι ὄχθῃ.

ΕΞΗΓΗΣΕ, λοιπόν, στὸν κ. Στεφ. Στεφανόπουλο ὁ κ. Μπακατζής τοὺς λόγους γιὰ τοὺς ὁποίους ἡ κυβέρνησις, γιὰ τὸ συμφέρον τῆς, δὲν θὰ ἐπρεπε νὰ ὠθήσεται πολιτικὸ χρώμα στὴν ἐκλογὴ τοῦ νέου προέδρου. Διότι τῆς ἴταν δύσκολο νὰ κρίσῃ ὑποψήφιο γενικῆς ἀποδοχῆς καὶ διότι διέτρεχε τὸν κίνδυνο μερικὸι θουλευτὰί τῆς συμπολιτεύσεως νὰ παρασημονήσουν καὶ, ἐκ τοῦ ἀσφαλούς, λόγῳ τῆς μυστικότητος τῆς ψηφοφορίας, νὰ ἀνοήσουν τὸν κυβερνητικὸ ὑποψήφιο, μὲ ἀποτελέσμα νὰ δημιουργηθῇ στὰ καλὰ καθουμένα κυβερνητικὴ κρίσις ἔστω καὶ ἂν, κατὰ τὴν ψηφοφορίαν, δύο ἢ τρεῖς θουλευτὰ τοῦ κ. Παπανδρέου ἐγκυκλιόειπαν τὸ Καστρί, ὅπως ἤλπιε ἡ Κυβέρνησις...

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ τὸν ἀκούσε προσεκτικά· ἀλλὰ τὸ ἀπάντησε μάλιστ' ἀόριστα καὶ ὁ κ. Μπακιτζής ἀνέθηκε στὸ Καστρί τὴν ἐπομένη γιὰ νὰ μεταφέρῃ στὸν κ. Γ. Παπανδρέου τὴς ἀπόψεις τοῦ κ. Σ. Στεφανοπούλου· ἦταν ἡ δευτέρη φάσις τῆς προσπάθειας τοῦ ποῦ εἶχε σκοπὸ νὰ πειθῇ καὶ τὸ Καστρί νὰ μὴ δώσῃ οὔτε ἐκεῖνο πολιτικὸ χαρακτῆρα στὴν ἐκλογήν, ὅσσο, καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς

ΤΟ ΒΡΑΔΥ τής περασμένης Πέμπτης, ό καλοκαιρινός (και έκτός προγράμματος...) πρόεδρος τής Βουλής κ. Ε. Μπακλατζής έπεσκέφθη τόν πρωθυπουργό κ. Στεφ. Στεφανόπουλο. Ήταν ακόμη μία ένέργειά του, μέσα στή πλαίσια τής έντονωτάτης δραστηριότητας πού είχε αναπτύξει γιά νά πείση τήν κυβέρνηση και τὰ κόμματα ό-
τι θά είχαν άπόλυτο συμφέρον νά

ΕΚ ὑπῆρξε ἀόριστη' και δὲν εἶχε τὴν ἀναμενόμενη ἀπάντησιν στὸν κ. Γ. Παπανδρέου τὸ ἐπικείμενον ὅτι καὶ τὸ Καστρί διέτρεχε τὸν ἴδιο καὶ μεγαλύτερον κίνδυνον· λόγῳ τῆς μουσικοῦπτος τῆς ψυχοφορίας καὶ ἀντιμετώπισιν τὴν δυσάρεστοι ἐκπληξῆς τῆς (ἀνωθύμου...) διαρροῆς βουλευτῶν ποὺ θὰ ἤθελαν ἔτσι ἢ καὶ ἐξασθενήσουν τὴν προσηλασία τοῦ ἀρχηγοῦ τοὺς γιὰ βουλευτικές ἐκλογές, ἢ καὶ ἐκδόλων σὺν τὴν ἀντιδράσιν τοῦ σὸν κ. Α. Παπανδρέου, ἢ καὶ προετοιμάσουν τὸ κλίμα γενικωτέρων ἀνακατατάξεων σὸν κω. τοῦ Κέντρου.

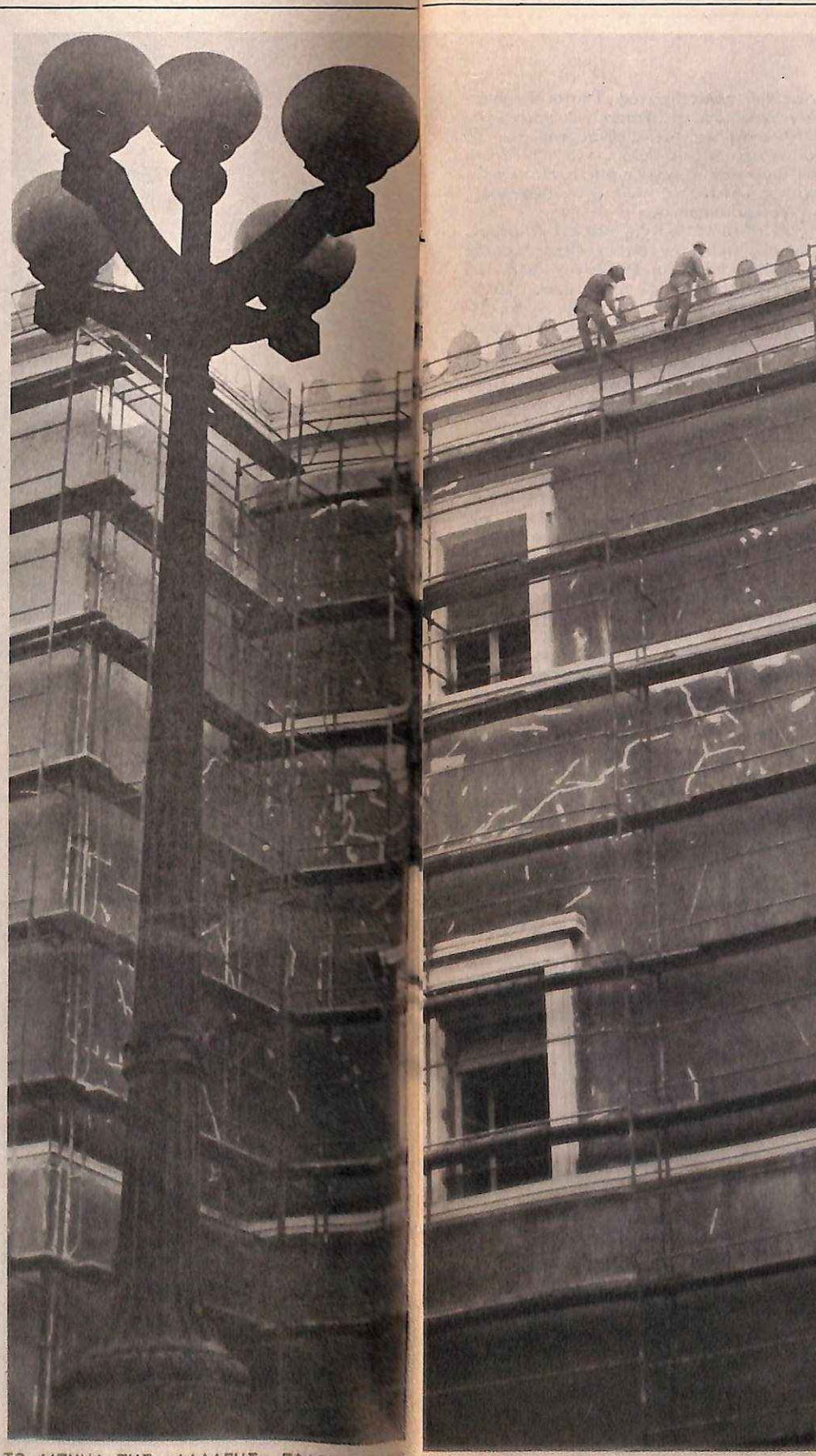
ΑΛΛ' ΗΤΑΝ ΑΚΟΜΗ πολύ ένωρίς γιά να φανή από τό τέλη τής περασμένης έβδομάδος τό αποτέλεσμα όλων αυτών τών ζυμώσεων, οι όποιες, σε τελευταία ανάλυση, άποτέλούσαν μικρογραφία τής συνθέσεως τών θυσιτέρων τάσεων καί αντίθεσεων μέσα στον πολιτικό χώρο' καί ή μέν κυβέρνηση δέν είχε άπολέσει ακόμη όλως διόλου τήν ελπίδα ότι τελικά κάποιο από τό σημαντικά στελέχη του κ. Γ. Παπανδρέου θά έπειθετο να δεχθή τό κυβερνητικό χρίσμα (επίμονες κρούσεις είχαν γίνει προς τήν κατεύθυνση τώσον του κ. Σ. Παπαλιπτή, όσον καί προς τόν κ. Π. Κασιώταν — καί, έπικουρικώς, καί προς τόν υίο του κ. Σ. Κασιώταν...), αυτή ή προσπάθεια δέ, ήταν ακόμη σε πλήρη εξέλιξη... 'Αλλά καί ο κ. Γ. Παπανδρέους περίμενε ακόμη καί σιωπούσε... Αιγιαματική σιγή πρoυσε καί ή ΕΡΕ ή οποία έπ' ους περίμενε. Δέν είχε αντίρρηση ή ΕΡΕ να ψηφίση τον κυβερνητικό υποψήφιο — αντίθετως! Υπό τόν όρον, όμως, ότι ο υποψήφιος αυτός θά κατέβαινε ως έκπρόσωπος επίσημος τής κυβερνήσεως καί όχι ως πρόσωπο κοινής έμπιστοσύνης του Καστρίου καί τών αποστατών.

Η ΚΡΙΣΙΜΗ στιγμή πλησιάζει και για πρώτη φορά έπεται από δέκα χρόνια, η εκλογή του προεδρού οποιεσδήποτε ούσιαστικής πολιτικής σημασίας και το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας, όποιου και αν είναι, θα δώσει το μέτρο των άποκρυσταλλώσεων που έχουν επέλθει στο περιπετειώδες τετράμηνο της κρίσεως και θα αποτελέσει, θετικά ή αρνητικά, την προτελευταία πράξη στο παρασκήνιο και την εισαγωγή στο προσκήνιο...

Nīkos Μεταξās

ΕΝΩ Η ΒΟΥΛΗ

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ

ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΗΣ «ΑΛΛΑΓΗΣ» ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΟΨΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

И АЛЛАГН

AITHMA KAI MEΣON:

Ὑπὸ Γ. Ν. Ἀναστασοπούλου

Ἐξ Ἰδοῦ διατί θυνάμεθα ὀπερηφάνως καὶ πει-
στικῶς να διακηρύζωμεν ὅτι ἡμεῖς, οἱ ἀνεξάρτη-
τοι θουλαταὶ τοῦ Κέντρου, ἐκφράζομεν γνησίως
τὸ πνεῦμα τῆς προόδου καὶ τῆς ΑΛΛΑΓΗΣ, τὸ
ὁποῖον ἐκυράρχησεν εἰς τὰς καρδίας καὶ τὰς
συνειδήσεις τῶν ὁσδῶν τοῦ Κέντρου κατὰ τὰς
τελευταίας ἐκλογάς...

Από την Καρδίτσα, όπου ξγινε ή ήμίλία, ξεκίνησε ή Νικόλαος Πλαστήρας. Ό αρχηγός της ΕΠΕΚ, πού πρώτος συνέδεε μεταπολεμικά τή δυνάμει του με τήν «Αλλαγή». Τό σύνθημα χρησιμοποιήθηκε κατόπιν από διαφόρους πολιτικούς οργανισμούς. Τό αίτημα υπήρξε καθολικό και παραμένει. Καί αναζητείται ή πολιτικός ήγήτης, ή ή πολιτικός εκείνος οργανισμός, ή όποιος δέν θά περιορισθί σέ ήρισμένα δήματα ή στί νά ή θέση τής βάσεις, άλλα πράγματα νά τό εκφράσει.

«Η περικοπή του λόγου του υπουργού Παιδείας κ. Σ. ΄Αλλαμανή, που άνεφάρη προηγουμένως, δέν ήμπορε συνειπώς ένά ταχθή μόνο στά στενά πλαίσια τής σημερινής αντιδικίας μεταξύ τής ομάδας των 45 κυβερνητικών βουλευτών και τής Ε.Κ. γιά τήν γνησιότητα τής εκπροσωπήσεως των τάσεων που ήχαρακτήριζαν τό Κέντρο. Ό κ. ΄Αλλαμανής ήθιξε ένά ζήτημα μονιμου ήπικαριότητος. Ό παράγων «Άλλαγή» διεραματίσσε ρόλο στήν διαμόρφωση των περισσότερων εκλογικών ρευμάτων τής δεκαετηετίας 1950 - 65. Καί οι ένδειξεις είναι ότι ή σημασία του παράγοντος θα καταστή και πάλι αισθητή στίς μελλοντικές πολιτικές ήξέλειξεις.

‘Ο προβληματισμός

Ποιός θὰ ἐκσυγχρονίσῃ τὴν Ἑλλάδα;»
Τὸ ἐρώτημα ἔχει τεθῆ ἀπὸ τὰ πράγματα. Καί
εἶναι φυσικό νὰ ἀποτελέσῃ τὸ βασικό θέμα
τῶν προσεχῶν ἐκλογικῶν ἀναμετρήσεων.

Σε περίοδο βαθυτάτων μεταβολών, όταν η ανάπτυξη των τεχνικών μέσων μικραίνει την απόσταση και διευκολύνει την επικοινωνία των ανθρώπων και την κυκλοφορία των ιδεών, η ένταξη της Έλλαδος στον ευρωπαϊκό χώρο ενισχύει τον προβληματισμό.

Χιλιάδες Έλληνες ταξιδεύουν κάθε χρόνο στο εξωτερικό. Και χιλιάδες ξένοι επισκέπτονται την χώρα και έρχονται σε επαφή με τους κατοίκους και του πλέον απόμακρου ελληνικού χωριού. Ολόκληρη η Δυτική Ευρώπη αποτελεί χώρο απασχόλησής για τους Έλληνες εργάτες. Η σύγκριση καθίσταται αναπόφευκτη.

Ἡ διάφορα τοῦ διοικητικοῦ ἐπιπέδου, τῆς τεχνικῆς ἀναπτυξέως, τῶν συστημάτων, τῆς πνευματικῆς στάσεως, παύει πλέον νὰ ἀποτελεῖ ἔννοια, τὴν ὁποία τὰ μέλη τοῦ ἑλληνικοῦ ἐθελογικοῦ σώματος πλησιάζουν, μέσῳ τῶν ἐξημεριδῶν, τῶν περιοδικῶν καὶ τῶν ἄλλων μέσων μαζικῆς ἐπικοινωνίας. Στὴν θεωρητικὴ σύλληψη προστίθεται καὶ ἡ προσωπικὴ εὐερίαι. Ἡ ἀναγκαιότης τῆς «ἘΛ-

λαγής» παίρνει νέες διαστάσεις και νέο περιεχόμενο.

Δὲν διεκδικεῖ ἀξιώσεις πρωτοτυπίας ἡ διαπίστωση γιὰ τὴν ἀπόσταση στὴν ὁποία βρίσκεται ἡ Ἑλλάδα ἐν συγκρίσει πρὸς τὶς προηγμένες ἐυρωπαϊκὲς χώρες. Ὁ μέσος Ἕλληνας μὲν οὐαὶ αὕτην. Δὲν θὰ προχωρήσῃ στὴν σύλληψη τῶν ὀργανικῶν προβλημάτων καὶ τῶν διαρθρωτικῶν ἀδυναμιῶν, οὔτε στὴν ὑπαγόρευση τῶν μεταβολῶν ποῦ θὰ οδηγήσουν στὴν γεφύρωση τοῦ χάσματος. Χρησιμοποιεῖ τὴν διαπίστωση ὅς ἐστι βάση γιὰ νὰ προβάλῃ τὸ αἴτημα. Εἶναι τόσο γενικό — καί, ἴσως, γιὰ τοὺς περισσότερους ἀκαθόριστο —, ὥστε καθένας μπορεί νὰ τοῦ δώσῃ τὴν δική του μορφὴ καὶ νὰ τὸ συγκεκριμενοποιήσῃ μὲ τὴν δική του ἐπιθυμία: Τηλεόραση, αὐτοκίνητα, βελτίωση τῶν ὀρων ἐργασίας, ἐπέκταση τῆς κοινωνικῆς προνοίας, καλύτερευση τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, ἐκσυγχρονισμὸς στὴν διοίκηση.

Ο ξένος μελετητής της ελληνικής πολιτικής ιστορίας των τελευταίων ετών θα πιστοποιήσει, με έκπληξη, ότι το σύνθημα της «Άλλαξη» συνεδέθη με ήμετικές προσωπικότητες έντελώς διαφορετικής προελεύσεως και τάσεως, των οποίων, όμως, κοινό χαρακτηριστικό γνώρισμα ήταν η πλούσια προϊστορία: Νικόλαος Πλαστήρας, Ἀλέξανδρος Παπάγος, Γεώργιος Παπανδρέου. Να ἐρμηνεύσει κανείς την ἀντίφαση, ὑπὸ το πρίσμα των συντηρητικῶν τάσεων, ποὺ χαρακτηρίζουν εὐρύτατα στρώματα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, μέχρι σημείου τοῦ νὰ ἐπιτρέπεται στοὺς παλαιούς πολιτικούς ἢ στρατιωτικούς νὰ ἐμφανίζονται ἀντιθέτως ἀπὸ τὴν ἀντιφάση;

Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: ΠΛΗΘΟΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΕΝΩ Η ΒΟΥΛΗ

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ

νίζονται ως φορείς συνθημάτων ανανεώσεως;

Ο κ. Γρηγ. Δαφνής, στην μελέτη του για τα «Ελληνικά Πολιτικά Κόμματα», αποδίδει την πολιτική επάνοδο στο παρελθόν, ή οποία διακρίνει την πρώτη μετακατοχική δεκαετία, στην νοσταλγική ψυχολογία που δημιουργήθηκε μετά τα τόσα δεινά της Κατοχής, τις φοβερές σε ανθρώπινες ψυχές απώλειες, που επιβράδυναν την ανανέωση των ήγεικων στελεχών, λόγω δεκατισμού των νεωτέρων ηλικιών, και την καταστροφική δραστηριότητα του Κ.Κ.Ε. Θά ήταν δύσκολο να διατηρηθεί η νοσταλγική αυτή ψυχολογία μέχρι του 1965 και η επάνοδος στο παρελθόν να συνδυαστεί με την «Αλλαγή».

Τα γεγονότα απέδειξαν, εν τούτοις, ότι και ο στρατηγός Πλαστήρας, σε μικρότερο βαθμό, και ο στρατάρχης Παπάγος, και ο κ. Γ. Παπανδρέου, σε μεγαλύτερο, κατώρθωσαν να αξιοποιήσουν πολιτικώς την φυσική ροπή των μαζών προς «Αλλαγή».

Για τον Νικόλαο Πλαστήρα ή «Αλλαγή» αποτέλεσε πολιτικό κυρίως σύνθημα, που εξέφραζε τα αιτήματα της μετριοπαθούς αριστεράς, μετά τον θερματισμό του συμμοριτοπολέμου. Η προσωπική ακτινοβολία του στρατηγού και η απήχηση, την οποία είχε το σύνθημα, έφεραν το 1950 την ΕΠΕΚ τρίτο κόμμα, με 45 έδρες, και στη Βουλή του 1951 δεύτερο, με 74 βουλευτές. Άλλα ή πολιτική την οποία εφήρμοσε, μετέχουσα της Κυβερνήσεως, δεν ώδηγησε στην Ικανοποίηση του αιτήματος των ψηφοφόρων της.

Ο Έλληνικός Συναγερμένος, που διαδέχθηκε τις άσθενείς κυβερνήσεις του Κέντρου της περιόδου 1950 - 52, δεν απευθυνόταν προς το τμήμα εκείνο του εκλογικού σώματος από το οποίο η ΕΠΕΚ ήντλησε δυνάμεις. Αυτό όμως δεν τον εμπόδιζε και προεκλογικά να προβάλει το σύνθημα της «Λήθης» και να εφαρμόσει την πολιτική αυτή ως κυβέρνηση.

Επακολούθησε η ίδρυση της ΕΡΕ, ή οποία υποκατέστησε τον Συναγερμένο με την συμμετοχή όμως και στελεχών του κόμματος των Φιλελευθέρων και της ΕΠΕΚ. Ανανέωση επήρχετο στην ήγεσία και ή «Αλλαγή» έτάσσεται ως βασική επιδίωξη του νεοπαγούς οργανισμού.

Στις δηλώσεις του, με τις οποίες ανήγγειλε την ίδρυση της ΕΡΕ, την 4η Ιανουαρίου 1956, ο κ. Κ. Καραμανλής ανέφερε, μεταξύ άλλων:

«Είς την χώραν μας, Κράτος, υπό την έννοιαν της λειτουργίας εκείνης, ή οποία ενθαρρύνει και προωθεί την δραστηριότητα του έθνους, δεν υφίσταται...»

Το πρόβλημα, το οποίον αντιμετώπιζε ή χώρα, είναι κυρίως πολιτικόν, χωρίς την επίλυσιν του οποίου αποθαίνει ματαιία κάθε προσπάθεια αφορώσα την λύσιν των καθ' εξακαστα προβλημάτων...

Το πρόβλημα δε τούτο, ακριβώς, καλείται να λύση ο ελληνικός λαός, κατά τας προσεχείς εκλογάς, και θα το λύση, εάν δημιουργήση μίαν νέαν πολιτικήν δύναμιν, ή οποία θα καταστή το σημείον της συναντήσεως όλων των προσδοκίων και υγιών στοιχείων της εποχής μας...

Μίαν δύναμιν ικανήν και αποφασισμένην να πραγματοποιήση την ειρηνικήν εκείνην επανάστασιν...

Να πραγματοποιήση με άλλους λόγους την ΑΛΛΑΓΗΝ εκείνην, ή οποία αποτελεί από μακρού χρόνου καθολικόν και έντονον αίτημα του λαού μας»

Ο Συναγερμένος και ή ΕΡΕ έθεσαν οικονομικές και τεχνικές βάσεις, αλλά δεν κατόρθωσαν να πραγματοποιήσουν την «Αλλαγή». Και στις εκλογές του 1963, ή φυσική ροπή των μαζών προς την «Αλλαγή», έφερε τον κ. Παπανδρέου στην έξουσία. Η στροφή υπήρξε σημαντική, άλλ' ή διαφορά μεταξύ των δύο πρώτων κομμάτων μικρά: Ε.Κ. 42,1% των ψήφων, ΕΡΕ 39,43%. Είχε προηγηθεί, δεβαίως, ο «άνενδοτος αγών». Παρά την επιτυχία του, όμως, τον αποφασιστικό ρόλο στην επίκράτηση της παρατάξεως, της οποίας ήγήθη ο κ. Παπανδρέου, διεδραμάτισε το ποσοστό των άστών και άγροτών ψηφοφόρων, που είχαν ψηφίσει στο παρελθόν υπέρ του Συναγερμένου και της ΕΡΕ και έκριναν ότι είχε έρθει ή ώρα για «Αλλαγή».

Οι αντιδράσεις

Ο κ. Παπανδρέου επέτυχε σε ώρισμένο τμήμα της κοινής γνώμης να εμφανίση την ΕΡΕ ταυτιζόμενη με την συντήρηση, καλή ίσως, αλλά συντήρηση. Και σε ένα ποσοστό ψηφοφόρων, που είχε κουρασθεί να παρακολουθή την έκτέλεση βασικών έργων υποδομής και να ακούη επί χρόνια ότι πρέπει να υποβάλλεται σε θυσίες, για να αυξάνονται οι επενδύσεις, και ότι πρέπει να προηγηθεί ή άνοδος του έθνικου εισοδήματος, για να καταστή δυνατή ή εφαρμογή εύρύτερης κοινωνικής πολιτικής, ο άρχηγός της Ε.Κ. δημιούργησε την προσδοκία της Άλλαγής. Η ύπεροχή του στον τομέα του ψυχολογικού πολέμου, έναντι της ήγεσίας της ΕΡΕ, υπήρξε καταφανής.

Ο άρχηγός της Ε.Κ. συνέλαβε συνθήματα τα οποία είχαν εύρεία απήχηση. Δεν μπόρεσε όμως κατά την 18μηνη διακυβέρνηση της χώρας να τα μεταβάλει σε πράξη. Ο χώρος δεν επιτρέπει να διερευνηθούν οι λόγοι. Η διαπίστωση ήταν, ωστόσο, γενική και εξηγεί τις έφετεινές ένδοκινές αντιδράσεις, που προηγήθηκαν της πολιτικής κρίσεως.

1 Στις 6 Ιανουαρίου, ο κ. Σ. Παπαπολίτης, διάδοχος του Πλαστήρα στην ήγεσία της ΕΠΕΚ, ήγήθη ανταρσίας 16 βουλευτών της Ε.Κ. —κατέβησαν δήλωση άνεξαρτητοποιήσεως — ο οποία έληξε άδοξα μετά από τρεις ήμέρες. Προβληθείσα αίτια: Η μη πραγματοποίηση της «Αλλαγής» και της άποκαταστάσεως της δημοκρατικής λειτουργίας του Κέντρου.

2 Μετά τις αντιδράσεις βουλευτών, κυρίως της κεντροαριστεράς για την ψήφιση της παραγραφής, ως προς τις καταγγελίες για την ΔΕΗ, ο κ. Παπανδρέου ανήγαγε τον Ιούλιο το θέμα της άντικαταστάσεως του άντιστρατήγου Ι. Γεννηματά στην άρχηγία του ΓΕΣ και των άλλων μεταβολών στο στρατεύμα σαν ζήτημα βασικό, στον άφορα την έκπληρωση της έπαγγελίας της Ε.Κ. περί «Αλλαγής».

Το ζήτημα μετετοπίσθη ήδη επί της βάσεως της άποκαταστάσεως της κατά τον κ. Γ. Παπανδρέου παραβιασθείσης όμαλής λει-

τουργίας του πολιτεύματος. Τούτο δεν άναίρει το γεγονός ότι το αίτημα για πραγματική «Αλλαγή» παρέμεινε άνεκπλήρωτο. Το χάσμα μεταξύ της Έλλάδος και των προηγμένων ευρωπαϊκών χωρών διηρύνθη. Οι διαρθρωτικές μεταβολές που ήταν άναγκαίες δεν πραγματοποιήθηκαν.

Ίσως αυτό να εξηγή, κατά ένα μέρος, και την απήχηση την οποία είχαν μεταξύ τμήματος του λαού οι επιθέσεις κατά του Στέμματος. Πέραν της προσκαίρου, έστως, ανανέωσεως της παλαιάς διαίρέσεως σε δενιζελικούς και βασιλόφρονες, οι επιθέσεις συνάντησαν γόνιμο έδαφος γιατί ώρισμένα στρώματα του πληθυσμού θεωρούν ή διδάχθηκαν να θεωρούν τον Βασιλιά, όχι μόνο σαν σύμβολο του έθνους, αλλά και σαν υπεύθυνο για όλες τις άδυναμίες του καθεστώτος.

Αναδρομή στις εξελίξεις της 15ετίας άπενθυμίζει πόσο ή «Αλλαγή», ως φυσική ροπή, ως γενικότερου περιεχομένου αίτημα, σαν τάση και σαν σύνθημα, έπηρέασε την διαμόρφωση της πολιτικής καταστάσεως. Οι ήγέτες και οι πολιτικοί οργανισμοί, έντελώς διαφορετικών προσανατολισμών, αξιοποίησαν κατά καιρούς την φυσική ροπή των μαζών και εξεμεταλλεύθησαν την συναισθηματική απήχηση του συνθήματος.

Υπό την έννοιαν, όμως, του έκσυγχρονισμού της Έλλάδος, της ανανεώσεως στην ήγεσία, των διαρθρωτικών μεταβολών στην οικονομία, της βελτιώσεως στην διοίκηση, της πραγματικής ανάπτυξεως της παιδείας, της μεταβολής συστημάτων, νοοτροπίας, ιδεών, το αίτημα άναζητεί έκπληρωση. Όταν κατασιγάσουν τα πολιτικά πάθη, ή άπάντηση στο σχετικό έρώτημα θα έπηρέαση σημαντικά την χάραξη των πολιτικών προοπτικών του μέλλοντος.

Η Άριστερά έχει συνειδητοποιήσει την σημασία του συνθήματος το οποίο προβάλλει με έπιμονή, αλλά και κατά τρόπο γενικό, άστε να καλύπτει, υπό το αίτημα, τις δικές της επιδιώξεις.

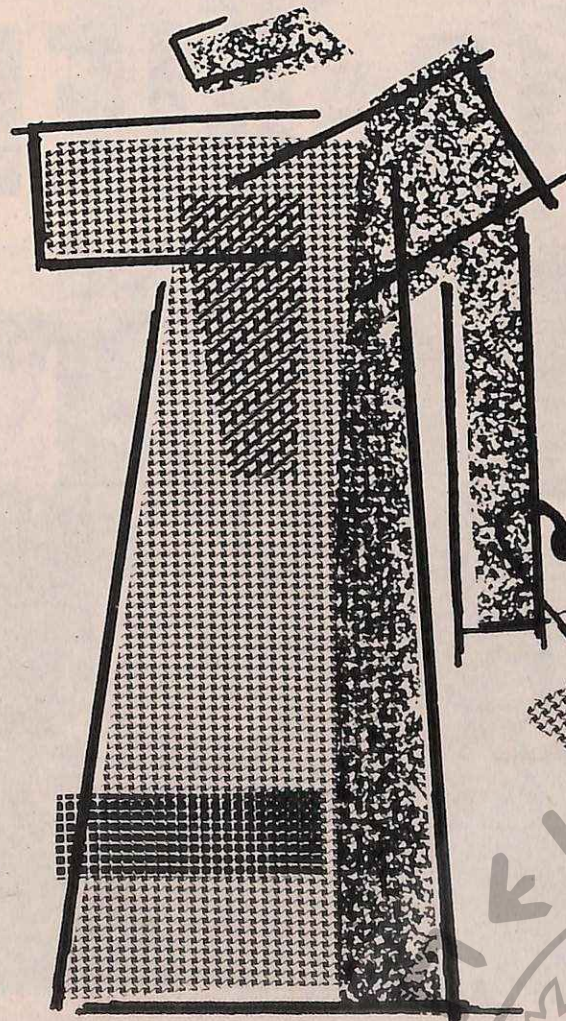
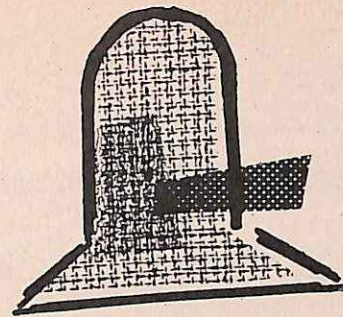
Το Κέντρον, ως κυβέρνηση, περιώρισε την εφαρμογή του αιτήματος στην κατεδάφιση και την άντικατάσταση προσώπων, προβάλλει δε μόνο την μεταβολή της άτμοσφαιρας ως έπίτευγμα. Τα δύο του τμήματα —το παπανδρείκο και το κυβερνητικό — έρίζουν περί την γνησιότητα του φορέως του πνεύματος και άφήνουν για το μέλλον την άκνοποίηση του αιτήματος.

Η ΕΡΕ, ή οποία διεκδικεί από της πλεονάς της την πραγματοποίηση των έργων ύποδομής, άρχίζει να προετοιμάζεται για την επανάκτηση του συνθήματος, έφ' όσον οι νομοτελειακοί παράγοντες, που θα περιώριζαν την δυνατότητα οικειοποιήσεώς του εκ μέρους της κατά συνθήκη «δεξιάς», δεν μπορούν να έχουν έπίδραση στην Έλλάδα, όπου ούτε γνήσια Δεξιά υπάρχει, ούτε γνήσιο Κέντρο, ούτε γνήσια Άριστερά.

Σοβαρή μελέτη για την άναζήτηση των λύσεων εκείνων, που θα προσδώσουν ουσιαστικό — και όχι άόριστο και κομματικώς άξιοποίησιμο — περιεχόμενο στην έπαγγελία περί «Αλλαγής», δεν φαίνεται, εν τούτοις να συτελήται. Η έλλειψη συγχρόνων, ώργανωμένων κομμάτων είναι και στο σημείο αυτό άίσθητή.

Γ. Ν. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

reclam

μοντερνο το πιο μοντερνο

ΝΕΟ καταστήμα μιστριωτη στον Πειραια

μιστριωτη για σας κυρια μου

ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

19 ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ

ΤΟ

ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ

 Ι. ΨΥΧΑΣ «ΒΟΛΒΟ 544»	 NINOS «ΑΛΦΑ ΣΠΡΙΝΤ»	 Π. ΚΟΣΜΕΤΑΤΟΥ «ΕΝ - ΕΣ - ΟΥ 11»
 Γ. ΚΡΗΤΙΚΟΣ «ΕΝ - ΕΣ - ΟΥ 4»	 Α. ΧΕΛΜΗΣ «ΒΑΡΤΜΠΟΥΡΓΚ»	 ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ «BMW 1800 TI»
 Φ. ΧΟΓΚΑΝ «ΚΟΥΠΕΡ S»	 Α. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ «ΒΑΡΤΜΠΟΥΡΓΚ»	 Κ. ΚΑΠΟΤΑΣ «ΕΝ - ΕΣ - ΟΥ 11»

 Ε. ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ «Σ ΑΑΜΠ 96»	 Σ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ «ΕΝ - ΕΣ - ΟΥ 4»	 ΚΙΚΕΡΟΝ «ΚΟΥΠΕΡ S»
 Ν. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ «ΤΖΑΓΚΟΥΑΡ Ε»	 Ε. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ «ΣΙΜΚΑ 1000»	 Κ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ «DKW 1000»
 Σ. ΖΑΛΜΑΣ «ΚΟΥΠΕΡ S»	 ΝΑΥΤΙΑΟΣ «BMW 700»	 Ν. ΜΟΣΧΟΒΑΚΟΣ «ΒΟΛΒΟ 544»

Παγώνουμε κάτω από τ' αγιάζι του αεροδρομίου. Μπροστά μας απλωνόταν μια ήρεμη, περίπου γκριζα ασφαλτος. Κυριακή πρωί κ' είχαμε στηθη από τις 8 στην ευθεία, περιμένοντας. 'Η ώρα κόντευε 10, και τ' άμάξια δέν έλεγαν ν' άρχίσουν άκόμη. Τό Σαββατόβραδο είχαμε κοιμηθί άργά — ένα Σάββατο μάς μένει νά βγούμε. Ξυπνήσαμε με μισό μάτι, χωρίς νά διστάσουμε, γιατί ξέραμε πώς άξιζε τόν κόπο. Θάτρεχε, λένε, κι ό Ραπτόπουλος, άνάμεσα σέ τρείς «Τζάγκουαρ». Καί νά σκεφτή κανείς πώς πριν από ένα χρόνο ούτε πού ξέραμε ότι τρέχουνε άυτοκίνητα καί στην 'Ελλάδα. Τά χέρια μάς παγώνανε, καί τ' άμάξια δέν άρχιζαν. Άπό τό μεγάφωνο κάποιος προσπαθούσε νά μάς παρηγορήσει, λέγοντας άσυναρτησίες. Ούφ... Πολύ κρύο γιά 'Οκτώβρης. Τουλάχιστον νά τόλεγαν πώς θ' άρχιζαν άργά, θά κοιμόμαστε μιάν ώρα άκόμη. 'Απέναντι βλέπαμε τούς άνθρώπους πού πηγαινοέρχονταν άνάμεσα στά σταματημένα άμάξια. "Ε, καί νά είχαμε την τύχη νά χαϊδεύαμε κανένα άπό τά μεγάλα, νά μάς πήγαινε καί βόλτα, γιά ένα λεπτό, με διακόσια...Ού, σίγουρα θά ήταν ένδιαφέρον πράγμα

Απλή και άπλοή ή άφήγησι. Όπως όλα τ' άληθινά πράγματα. Ξεκινά άπ' αυτήν ένας ολόκληρος κόσμος — ό κόσμος τού σπόρ τού άυτοκινήτου στή χώρα μας. Ένας κόσμος, πάνω στην γέννησή του, πού τώρα άρχίζει νά σχηματίζεται. Πόσο άσολήθηκαν ποτέ μαζί του; Πόσοι τόν γνώρισαν; Πόσοι γοητεύτηκαν, τόσο, ώστε νά μείνουν γιά πάντα κοντά του; Γεμάτος έρωτηματικά γιά τό πλατύ κοινό αυτός ό κόσμος. Σήμερα τό ποδόσφαιρο τραβάει την μάσα. Άλλά καί τό άυτοκίνητο, σάν άθλημα, έχει τούς φανατικούς άπαδούς του. Πού θυσιάζουν άκόμη καί τόν κυριακάτικο έπνο γιά χάρη του. Καί πού δέν φεύγουν ποτέ παραπονεμένοι. Υπάρχουν πολλοί φίλοι τού σπόρ, πού παρακολουθούν τά πάντα άπό κοντά — με μικροσκοπία θάλεγε κανείς — κ' ίσως εί-

ναι οι μόνοι πού ξέρουν την πραγματικότητα γύρω άπό τό ένδιαφέρον θέμα. Ποιάς είναι ό κόσμος πού φτιάχνει τούς άγώνες άυτοκινήτου στην 'Ελλάδα; Ποιοί είναι οι όδηγοί πού τρέχουν σ' αυτούς; Ποιοί είναι οι φανατικοί πού τούς άκολουθούν κατ' άόδας, σέ δουνά, σέ λαγκάδια, σέ βροχές καί σέ χιόνια;

Μιά ματιά στους καταλόγους πού υπάρχουν, γιά τό φετινό πρωτάθλημα, θ' άπογοητεύσει όσους πιστεύουν ότι τό σπόρ τού άυτοκινήτου στην 'Ελλάδα είναι κόσμος όπου κινούνται οι διασημότεροι πλάι — μπύς καί όπου εμφανίζονται οι ωραιότερες γυναίκες. Αυτά συμβαίνουν άπ' την μία στίς ταινίες τού είδους, άπ' την άλλη στα ξενα γκαρν - πρί, πού συγκεντρώνουν τόν άφορ της άρι-

στοκρατίας καί τού χρήματος. Στην 'Ελλάδα οι άγωνιζόμενοι διαφέρουν πολύ, όσο διαφέρει κι ό κόσμος τους. Είναι άνθρωποι πού δουλεύουν σκληρά γιά νά συντηρήσουν πρώτα τό άυτοκίνητό τους καί μετά την οικογένεια πού δημιούργησαν. Γιά όδηγούς, γιά κριτές καί γενικά γιά όλους τούς άμισθους ήρωες πού συνθέτουν τόν πίνακα τού γοητευτικού σπόρ στην 'Ελλάδα, έχουμε καιρό νά μιλήσουμε άργότερα. Μιά όμως πού βρισκόμαστε άκόμη στον πρόλογο ενός τόσο μεγάλου — άν καί είδικού — θέματος, θά ήταν σωστό άν δίναμε μιάν γενική εικόνα τού χώρου σόν όποιο έκτυλίσσεται κάθε χρόνο ή υπόθεση πρωτάθλημα άυτοκινήτου.

Τά πάντα ξεκινούν άπ' τό

μικρό γραφείο τού άγωνιστικού της ΕΑΠΑ. Έκεί γίνονται όλοι οι ύπολογισμοί, όλες οι προετοιμασίες καί συζητά λάθη.

Φαίνεται δέ — καί φάνηκε περισσότερο τελευταία — πώς τό βασικό έλλείμμα τού σπόρ στην 'Ελλάδα είναι τό ότι δασιά μιάν λέσχης. Πολλοί πιστεύουν ότι τό άθλημα στά χέρια της Γενικής Γραμματείας Άθλητισμού θά είχε διαφορετική τύχη.

'Η χώρα μας προσφέρεται, άναμφισβήτητα, γιά άγώνες άερίλλω καί γιά άναβάσεις. Υπάρχει όμως αίσθηση γιά άγώνες ταχύτητας. Μ' αυτή την βάση σπανιόλυνεται καί τό πρωτάθλημα άπ' τό είδικό συνεργείο τού άγωνιστικού της ΕΑΠΑ. Τό ρόλλυ Πελοποννήσου, τό ευρινό, τό φθινοπωρινό, τό «Αργόπολις», τό «Σκρά - Κιλκίς - Λαγα-

νά». Καί άπ' τις άναβάσεις, ή Πάρνηθα, ή Φιλέρμος, ό Χορτιάτης, ή Ριτσώνα, τό 'Αχιλλεύς.

Οι Έλληνες όδηγοί απέδειξαν ότι είναι καλύτεροι σερκουίστες παρά ραλλίστες. Τους λείπει — λένε οι ξένοι συγάδελφοί τους — ή μεθοδικότης καί ό καλός ύπολογισμός. Κανείς δέν μπορεί νά τους κατηγορήσει, γιατί άκολουθούν την φύση τους καί τόν μεσογειικό χαρακτήρα τους. Θερμολί, εύέξατοι, δυναμικοί, δίνουν τά πάντα άπό τά πρώτα χιλιόμετρα στίς άμάξι τους, κ' ύστερα... τίποτ!

Μπορούμε, λοιπόν, νά κρίνουμε πώς οι Έλληνες όδηγοί είναι άδικημένοι άπό πλευράς τοποθέτησης τών ικανότητων τους. Καί, φυσικά, άπό πλευράς άυτοκινήτων.

Οι αγώνες του αυτοκινήτου δεν είναι πιά υπόθεση ολίγων φανατικών, οι πιστοί πολλαπλασιάζονται, τά προβλήματα και οι απαιτήσεις μεγαλώνουν

Κόσμος σκορπισμένος μέσα στην πίστα, την ώρα που τα αυτοκίνητα ξεκινούν για το ήμιτελές και πρωτόγονο «σirkouί Μικράς». Όπως κατήγγειλε, αργότερα, η Κέρκυρα, το σirkouί έγινε σκόπιμα στην Θεσσαλονίκη — για να συμπέση με την επίσκεψη του κ. Παπανδρέου. Άλλωστε, ήταν έτοιμοι οι δρόμοι στο όμορφο νησί και δεν υπήρχε λόγος βιαστικής μεταφοράς του αγώνος σ' ένα άχανές αεροδρόμιο, με ανύπαρκτη οργάνωση

Οι πραγματικοί πρωταγωνιστάι του αθλήματος

Θάταν ίσως πιο σωστό να μιλούμε για συγκεκριμένα πρόσωπα. Τους περισσότερους «ραλλίστες» τους γνωρίζει σήμερα το πλατύτερο κοινό, με κάθε λεπτομέρεια. Σε μεγαλύτερη ανάλυση, όμως, τα πρόσωπα που πρωταγωνιστούν στο φετινό πρωτάθλημα —ή, ακριβέστερα, στα τρία φετινά πρωταθλήματα— είναι τα εξής:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΨΥΧΑΣ

Τρέχει με το ψευδώνυμο «Λαίψα» από πολύ καιρό, έχει αποδείξει ότι είναι αξιός οδηγός και ασχολείται με μια πουσαρισμένη, ειδικά φτιαγμένη από το έργοστάσιο «Βόλβο 544». Είναι 29 ετών, παντρεμένος και η επαγγελματική του απασχόληση δεν είναι τα γάλλο, αλλά οι μαγιονέζες και οι ρώσικες σαλάτες. Στους αγώνες, πάντως, δεν τα έχει κάνει σαλάτα πολλές φορές. 'Ο Ψύχας με την «Βόλβο» του κέρδισαν το φετινό πρωτάθλημα ταχύτητας.

ΛΕΩΝΙΑΔΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

Ένας φανατικός «χιχρονάτσης», πολλά χρόνια στο αγώνισμα. Δεν θα είναι περισσότερο από 40 χρόνων. Παντρεμένος, με έναν πανέξυπνο γιό, διάλεξε, εδώ και δυο χρόνια περίπου, το «Βάρτμπος» για μόνιμη συντροφιά του. Έχει τρέξει κατά καιρούς και με άλλα διχρόνα, αλλά όπως φαίνεται η παρέα του με την 'Ανατολική Γερμανία θα κρατήσει αρκετά. Έργάζεται στο χημείο του κράτους.

ΣΑΡΑΝΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Το επάγγελμά του έχει άμεση σχέση με το αυτοκίνητο — είναι υπάλληλος της «Σέλλ». Γύρω στα 43, με σοβαρές σκέψεις στην ζωή, με πολύ κέρφι στην παρέα του, απ' τους πολλούς καλούς συνοδηγούς. 'Η «Έν Ές Όθ» τον φιλοξενεί μόνιμα τελευταία, κι αυτό στενοχώρησε λίγο τους δυνάστες του. Παντρεμένος κι αυτός.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

Διηγήτορας, με δίπλωμα Σορδόννης, που αφήνει τα πάντα —εκτός από την δουλειά του— μπροστά σ' έναν καλό αγώνα. Γι' αυτό και αισθάνεται πολύ δυσάρεστα όταν τυχαίνει σirkouί και δική μαζί. Γύρω στα 32, γνήσιος τύπος Έλληνα που φωνάζει και μαλώνει για το δικό του. 'Ανύπαντρος, με αρκετά υπολογίσιμη καριέρα — και στα δικαστήρια και στα σirkouί.

ΝΙΝΟΣ

Δεύτερος αντιπρόσωπος της Θέμιδος στους αγώνες. Καλός οδηγός με ελάχιστες ατυχίες στην αγωνιστική του σταδιοδρομία, γύρω στα 30, ανύπαντρος. Με αρκετές συμπειρίες στο αθλημα.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΑΛΟΤΜΕΝΟΣ

Το χαϊδευτικό του είναι «Κόριος Πίτσας» και σ' αυτό φαίνεται το ότι η «Μπί-Πί» του στο Καλαμάκι έχει σπεσιαλιτέ πίτσα. Γεγονός είναι

ναί πως ο Καλούμενος (δχι περισσότερο από 37 χρόνων) θεωρείται απ' τις θετικές δυνάμεις του αθλήματος κι από τους καλύτερους οδηγούς που πέρασαν ποτέ απ' το «Σάμπ». Παντρεμένος με τρία παιδιά και την μεγαλύτερη κόρη του αραβωνιασμένη.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΣ

Δουλεύει τώρα διευθυντής θεάτρου —είναι στις επιχειρήσεις του Μίμη Μαρκομιχελάκη— και, παράλληλα, οδηγεί την φανταστική «Τζάγκ Ε Κούμπς», πολλές φορές νικηφόρα. Γύρω στα 33, ανύπαντρος, με αρκετά κιά, και περισσότερο κέρφι και καλή καρδιά. 'Από τους συμπαθέστερους αγωνιστές.

ΠΑΤΑΟΣ ΚΑΝΕΛΛΑΚΗΣ

Τρέχει με το ψευδώνυμο «Ναυτίλος», για λόγους οικογενειακούς. Τώρα, μετά από πολλές νίκες, όλοι ξέρουν το μυστικό του ψευδώνυμου, ώστε να μην κάνουμε ιεροσουλία

Οι οδηγοί αγώνων έγιναν ήδη γνωστοί στο πλατύτερο κοινό

που το αποκαλύπτουμε. Είναι ανύπαντρος γύρω στα 25. Μηχανικός πολιτικός, με ρίζες στο ανακτορικό περιβάλλον και με καλές επιδόσεις στο σπόρ.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΛΟΣ

«Αν αναγραμματίσει κανείς το ψευδώνυμό του, θα βγάλει την επαγγελματική ασχολία του. «Χρωπεί», ή φαρμακευτική βιομηχανία, και ο ίδιος γόνος της μάλλον πουρτανικής οικογένειας των Σοφianoπουλέων. Μετά την δεύτερη νίκη του στο Τατόι, η οικογένειά του έμαθε το μυστικό και μάλλον... χαμογέλασε ικανοποιημένη. Γύρω στα 25, έχει άπλωες φιλικές σχέσεις με την «Μπέ» «Εμ Βέ», που του δανείζει και το «1800 ΤΙ».

ΦΡΕΝΤ ΧΟΓΚΑΝ

Ο συμπαθέστατος «αίμοδοτης» που έφυγε πιά από την Ελλάδα. Ένας από τους πιο καλούς αγωνιστές κι από τις πιο χρυσές καρδιές. Μετετέθη μακριά από την Αθήνα.

ΩΚΤΗΠΟΣ

Ασχολεύεται με ύαλικά. Είναι παντρεμένος — μικρός — γύρω στα 24, τρέχει με το «Τήμ» της «Εν Ές Ού» και τον πιστεύουν σαν πολύ — πολύ καλό οδηγό.

Κ. ΚΑΠΟΤΑΣ

Με επαγγελματική ασχολία μιιά αντιπροσωπεία ποδηλάτων, και με ιδιαίτερη αγάπη στις μηχανές και την «Εν Ές Ού», τρέχει ένα πολύ μικρό «σπουργίτι» σε αγώνες που έχουν απαιτήσεις από μεγάλη άμεία. Και συνήθως τερματίζει πολύ καλά. Περίπου 38 χρόνων.

Π. ΚΟΣΜΕΤΑΤΟΣ

Ο «κοιτάς» των αγωνιστικών κύκλων, φανατικός «Εν Έν» και «Εν Έν» κι αυτός. Γύρω στα 37, παντρεμένος, και το χαϊδευτικό του δείχνει ότι ασχολείται επαγγελματικά με τα πολεμικά και ξεπουλουνιάζει συνήθως την τσέπη του στους αγώνες.

Γ. ΚΡΗΤΙΚΟΣ

Στο τμήμα πωλήσεων της «Βόλβ», τρέχει πάντα με... «Εν Ές Ού». Φίλοι και αμφοί προς την φίρμα και αυτοκίνητο που του διαθέτει,

τον κάνουν να φέρνει σε πολύ καλή σειρά έναν άπιαστο γρήγορο γκαρτζό «σπουργίτι». Ανώπαντρος, 32 χρόνων.

ΛΑΚΗΣ ΧΕΛΜΗΣ

Γύρω στα 23, ανύπαντρος (είχε κινδυνεύσει πρό καιρού σοβαρά να πάθει τέτοιο ατύχημα) έραστής των αυτοκινήτων «Βάρμπεργκ», έμαθε να οδηγεί πρώτα κι έπειτα να περπατάει. Θετική δύναμη του αθλήματος, παιδί άκμης, καλόκαρδο, συμπαθητικό, εργάζεται στο γραφείο του αρχιτέκτονα — πατέρα του.

ΣΤΑΤΡΟΣ ΖΑΛΜΑΣ

Ένας χρυσόχορος, που κατέληξε ν' ανακαλύψει πόσο «άνθρωπος» είναι ο «θησαυρός» του αγωνίσματος, μετά από πολλά χρόνια. Παντρεμένος, κοντά στα 34, ο Ζαλμάς, παλιός έραστής των «Μπέ» «Εμ Βέ», άπατά την γυναίκα του με το «Κούπερ Ές» που οδηγεί εδώ και αρκετό καιρό με επιτυχία. Οι παλιοί Καλλιθεάτες τον θυμούνται παλιά με μοτσικλέτα και «σάιντ κάρ» να παίρνει γκαγκστερικές στροφές στην λεωφόρο. Τώρα ο Ζαλμάς στηρίζεται σε 4 ρόδες και σε περισσότερες νίκες. Έχει έναν πολύ χαριτωμένο γιό, με μητέρι τον χτένισμα που όνειρεύεται να γίνει οδηγός αγώνων και θαυμάζει άλλους οδηγούς, έκτος από τον πατέρα του...

ΚΙΚΕΡΩΝ

Ψευδώνυμο του Πολύβιου Ζωγράφου, που κέρδισε μιιά καλή θέση στο πρωτάθλημα, χωρίς να τρέχει σε κάθε αγώνα! Μ' ένα πράσινο «Κούπερ» που μετά βίας έγινε «Κούπερ Ές», έκανε άπλωες το κέφι του. Είναι επιχειρηματίας, 30 περίπου χρόνων, ανύπαντρος — τώρα...

ΝΙΚΟΣ ΜΟΣΧΟΒΑΚΟΣ

Ο οδηγός που δεν κέρδισε τους βαθμούς του σαν οδηγός, αλλά σαν... συνοδηγός! Πραγματικά, πάντα με τον Γιάννη Ψύχα στα γάλλυ, κατόρθωσε να φτάσει τους απαιτούμενους αγώνες για να μπή στην βαθμολογική λίστα. Κι αυτός γύρω στα 30, κι αυτός ανύπαντρος — τώρα...

ΚΩΣΤΑΣ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ

Ο πολύ νεαρός του αθλήματος, που πέρασε στους αγώνες μετά από μιιά δόκιμη θητεία στο σερβις της Α-

σφάλτου. Τρελόπαιδο, στην αρχή, όπως όλα της ηλικίας των 18 που πιάνουν δολάν στα χέρια, άγανησε το «Ντέ Κά Βέ» του, το σκάριζε συνέχεια, μέχρι που κατάφερε να το φτιάξει άμαξι αγώνων. Τώρα έχει ένα πιο καινούργιο «Ντέ Κά Βέ», περισσότερο μυαλό και την πείρα του πρώτου χρόνου στο πρωτάθλημα. Καλός οδηγός, έχει να μάθει και να δώσει πολλά.

Και κάτι «off γέροντες», μιλώντας για τους οδηγούς μας: Θάπρεπε, κάποτε, κάποιος σύνδεσμος — όχι η ΕΛΠΑ ασφαλώς — να τους περιορίσει να τρέχουν στον δρόμο. Υποτίθεται πως έπειδή έχουν ικανότητες και θάρρος, πηγαίνουν στους αγώνες. Δεν είναι ανάγκη να κατεβαίνουν με 140 την παραλιακή οδό. Πολλοί πηγαίνουν φρονιμάτα στον δρόμο. Είναι κι άλλοι όμως (ειδικά οι... διχρονάτσηδες) που θέλουν μιιά παραδειγματική τιμωρία.

Οι οργανωτάι

Υπάρχουν βεβαίως και δεκάδες άλλοι οδηγοί, που τρέχουν κατά καιρούς σ' ένα γάλλυ ή σε μιιά ανάβαση. Ανεφάρμα όμως τα πιο τακτικά υπάρχοντα όνματα, αν και δεν θάπρεπε ν' αγνοήσουμε τελείως τον θανμάσιο 'Υψηλάντη, τον αξιόπαινο Δασκράνιο, τον Σεντούξη, τον Τσαβό, τον Θεσσαλονικιό Γκασπάρ και άλλους. Αν όμως αποφασίσαμε να τους παρουσιάσουμε αναλυτικά όλους αυτούς, θα χρειάζαμε μιιά ειδική έκδοση των «Ειδήσεων».

Έκτος από τους αγωνιζόμενους, θα έπρεπε ο αναγνώστης να γνωρίσει και τα «ιερά τέρατα» της ΕΛΠΑ, καθώς και τους ανθρώπους που μοχθούν και δεν γνωρίζουν προβολή δίνοντας τον εαυτό τους στην διοργάνωση των αγώνων. Από πλευράς ΕΛΠΑ ο κ. Νικολόπουλος, δημοσιογράφος και παλιός αγωνιστής. Ο κ. Α. Δαρδούρας, 45 ετών, καταστηματούχος. Ο κ. Κ. Μάμης, 50 ετών, από τα βασικά στελέχη της «Σύλλ» παλαιότερα, με δικές του επιχειρήσεις τώρα. Ο κ. Τζ. Πεσμαζόγλου, διευθυντής της ΕΛΦΙΝΚΟ, από τα μεγαλύτερα όνματα που πέρασαν από το αγωνίσμα, 60 ετών. Ο κ. Απ. Νικολάδης, πρόεδρος των αγωνοδίκων και κύριος μέτοχος της

«Αθηναϊκής χαρτοποιίας» — παράλληλα πρόεδρος της ΕΛΠΑ και άλλων οργανώσεων.

Ο άνθρωπος που παίρνουν επάνω τους την εθύνη της διοργάνωσης: Ο κ. Κ. Κουτρούδης, 45 ετών, αντιπρόσωπος. Ο κ. Χ. Γεωργιάδης, 40 ετών, αντιπρόσωπος - ασφαλιστής. Ο κ. Π. Μηλιδώνης, 40 ετών, αντιπρόσωπος. Ο κ. Χ. Ιωάννου, 55 ετών, ιδιοκτήτης σιδηροδρογίου. Ο κ. Ι. Κανάρογλου, 40 ετών, έμπορία φαρμάκων. Και ο κ. Κ. Λυκούρης, 45 ετών, με εφοπλιστικές ασχολίες. Όλοι τους ασχολούνται με την επάνδρωση ειδικών διανομητών — έκτος από τον κ. Ιωάννου που είναι τεχνικός έφορος — και την γενικότερη οργάνωση των αγώνων.

Από πλευράς κριτών και χρονομετρών: Ο κ. Ι. Σιδεράς, ο κ. Δ. Νέγκας, ο κ. Γ. Ρόγκας με επικεφαλής τον ανθερότατο και άει έφευρίσκοντα κ. Κ. Οικονόμου, έχουν την εθύνη των χρονομετρήσεων. Στο ίδιο «τήμ» και ο κ. Γ. Καραγιώργος με τον κ. Α. Παούρη.

Κριταί, συνήθως — στους περισσότερους αγώνες — είναι ο κ. Β. Μαρσέλλος, ο κ. Π. Μαυρομάτης, ο κ. Πριμικίδης, ο κ. Αλεξούδης και οι άδελφοί Κουτσουμπέλλη. Τέλος η «μπαταρία» της ΕΛΠΑ, πάνω στην οποία βασίστηκε ένα μεγάλο μέρος της επιτυχίας του «Ακρόπολις», είναι τέσσερις πανέξυπνοι και συμπαθέστατοι σπουδασταί: Ο κ. Ρομπέρ Παναγιώτου, ο κ. Π. Ζαΐμης, ο κ. Λεωνίδας Γεωργόπουλος και ο κ. Κώστας Αλεξανδρής.

Μέσα σ' αυτά τα όνματα, είναι δύσκολο να βρή κανείς ανθρώπους πολύ πλούσιους. Υπάρχουν ίσως 2 - 3, αλλά η πλειονότης δίνει την εικόνα του σπόρ του αυτοκινήτου στην Ελλάδα. Ίδιωτες που άντιμετωπίζουν την γκρίνια των δικών τους και τα έξοδα των αγώνων. Από πλευράς ΕΛΠΑ, πάλι, όλοι όσοι ανεφέρθησαν είναι άμισθοι, δουλεύουν μόνον για το κέφι τους και πληρώνονται μόνον τα έξοδά τους. Δύο μόνον βασικά στελέχη της λέσχης, ο κ. Π. Ραλλίδης και η δις Σύλβα Κοκκαλάνη, είναι έμισθοι. Κι αυτοί κάνουν την περισσότερη δουλειά. Ο κ. Ραλλίδης γραμματέας του αγώνος, η δις Σύλβα εκτελεστικό όργανο με άπειρη επιταση πρωτοβουλίας και με

πολλή πείρα σε όλα γενικά τα θέματα.

Η μικρή ιστορία που σας υποσχεθήκαμε, αφορά έναν παλιό πόθο των αγωνιζόμενων. Έλεγαν πάντα οι οδηγοί που είναι αναγκασμένοι να τρέχουν με «καζανάκια»: «Μιιά που δεν υπάρχουν αντιπροσωπείες να βοηθήσουν, ως γίνη το αγωνιστικό άμαξι αθλητικό είδος. Να το φέρνουμε χωρίς τελωνείο και εισφορά, να το δάσουμε στο γκαράζ και να το πηγαίνουμε μόνο στον αγώνα». Κάποτε το παράπονο αυτό, έγινε περιπου πραγματικότητας. Η Γεν. Γραμματεία Αθλητισμού ήταν έτοιμη να βοηθήσει για το σχετικό νομοσχέδιο, όταν «μυστηριώδεις» δυνάμεις το έσκαποτάρησαν.

Κι όμως, ενάντια στα έμποδια, στην κακή διάθεση των αρμοδίων και στα λάθη, το σπόρ έχει κάνει τεράστια βήματα τα τελευταία χρόνια. Ήταν μιιά εποχή που στις εκκινήσεις του «Ακρόπολις» πήγαιναν δέκα - είκοσι γνωστοί. Και στα σερβις καμμιιά κατσαταρία, όλοι κι όλοι. Τώρα χρειάζονται εκατό αστυνομικοί να συγκρατήσουν τα πλήθη του Τατοίου και πολλοί περισσότεροι, για την εκκίνηση και τον τερματισμό του «Ακρόπολις». Το σπόρ ανέπτυξε μόνο του, χωρίς στους οδηγούς, την εξέλιξη της ζωής, της νεολαίας, του κόσμου. Και — όπως λένε πολλοί αγωνιζόμενοι — με την συμβολή της «Μεσημβρινής», που πρώτη ασχολήθηκε σοβαρά με το αγωνίσμα.

Υπάρχουν, πάντως, έκτος από τους οδηγούς και τους διοργανωτάς, και οι «πιστοί» των αγώνων, αυτοί οι αξιοθαύμαστοι άνθρωποι που δίνουν δύναμη στους λάτρεις του αθλήματος να συνεχίσουν.

Η άρχή...

Γι' αυτούς που δεν ξέρουν πολύ καλά τα παρασκήνια, θα πρέπει να πούμε και μερικά λόγια για την «εθούεια» των οδηγών στους αγώνες. Βέβαια, μιιά που στην Ελλάδα, δεν υπάρχουν βιομηχανίες άμεσα ενδιαφερόμενες, δεν θα περίμενε κανείς τεράστια πράγματα. Όμως, εδώ δεν υπάρχουν ούτε τα στοιχειώδη. Μέχρι πριν από τέσσερα ή τρία χρόνια, καμμιιά σχεδόν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 73

Κάθε φορά που διαπιστώνετε μιιά έλλειψη, ή ίδια ζαλάδα...

Έλατε στην μόνιμη Έκδοσι ειδών ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ να σας βοηθήσωμε. Εκεί δα καταμαρώσετε, τοποδετημένα στην ιδανική τους δέσι, ό,τι χρειάζεστε σεΐς και το σπιτί.

Στην έκδοσι δα βρήτε: Κρετόν, ύφασματα επιπλώσεων και ταπετσαρίας, Σεντόνια, Κουβέρτες, Λευκά είδη, Στρωματοσόπανα, Είδη ένδύσεως άνδρικά, γυναικεία και παιδικά, Τεντόπανα, Ντόκ και γενικώς κάθε είδους βαμβακερό ύφασμα.

Η μεγάλη έκδοσις της ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ σημαίνει για σας κέρδος κόπου, χρόνου και χρημάτων.

ΜΟΝΙΜΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΙΔΩΝ ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

ΟΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ 8
ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ
ΜΗΝ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΤΕ ΝΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ
ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ: (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ) 10⁰⁰ - 13³⁰
17⁰⁰ - 20⁰⁰
(ΣΑΒΒΑΤΟ) 10⁰⁰ - 13³⁰

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ντύει, στολίζει, νοσηλεύει!

ΕΝΑΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

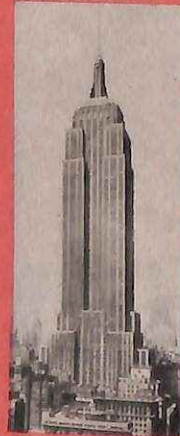
AIR FRANCE
ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΙΚΟΝΕΣ

**Δυό
πρωτοχρονιάτικα
δώρα**

ΠΡΩΤΟ ΔΩΡΟ

**2 εισιτήρια μετ' επιστροφής
Αθήνα - Νέα Υόρκη**
Με αεροσκάφος της AIR FRANCE

ΔΕΥΤΕΡΟ ΔΩΡΟ

**2 εισιτήρια μετ' επιστροφής
Αθήνα - Παρίσι**
Με αεροσκάφος της AIR FRANCE

Η Αεροπορική εταιρία «ΑΙΡ ΦΡΑΝΣ» σε συνεργασία με τις «ΕΙΚΟΝΕΣ» προκηρύσσει πανελλήνιο διαγωνισμό με θέμα την αναγνώριση 12 φωτογραφιών.

Σε κάθε τεύχος των «ΕΙΚΟΝΩΝ» από 5 - 26 Νοεμβρίου 1965 θα δημοσιεύονται τρεις φωτογραφίες. Κάτω από κάθε φωτογραφία θα υπάρχουν 5 απαντήσεις από τις οποίες ο διαγωνιζόμενος θα πρέπει να διαλέξει την σωστή.

• Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ στον διαγωνισμό θα είναι ελεύθερη για όλους τους Έλληνες πολίτες, εξαιρουμένου του προσωπικού της «ΑΙΡ ΦΡΑΝΣ», των αντιπροσώπων αυτής, καθώς και του προσωπικού των εκδόσεων «Βλάχου - Λούνδρα» και των στενών συγγενών αυτών.

• ΚΑΘΕ συμμετέχων στον διαγωνισμό μπορεί να αποστείλει ένα μόνο δελτίο συμμετοχής, στο οποίο θα αναγράφονται οι αριθμοί των όρθων απαντήσεων για όλες τις φωτογραφίες που θα αποτελέσουν το θέμα του διαγωνισμού.

• ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ του δελτίου συμμετοχής θα δημοσιευθεί στις «ΕΙΚΟΝΕΣ» της 26ης Νοεμβρίου μαζί με τις 3 τελευταίες φωτογραφίες του διαγωνισμού.

• ΤΑ ΔΕΛΤΙΑ συμμετοχής θα συμπληρωθούν ιδιοχείρως από τους συμμετέχοντες στον διαγωνισμό και θα παραδίδονται εντός κλειστού φακέλου ή θα ταχυδρομούνται στο ειδικό γραφείο του διαγωνισμού, μετά την 26η Νοεμβρίου. Επί του φακέλου θα αναγράφονται οι ένδειξεις: Διαγωνισμός «ΑΙΡ ΦΡΑΝΣ» - «ΕΙΚΟΝΩΝ», Σωκράτους 57, Αθήναι 101.

• ΟΙ ΦΑΚΕΛΟΙ αυτοί θα ανοιχθούν παρουσία ειδικής επιτροπής μετά την λήξη της προθεσμίας συμμετοχής στον διαγωνισμό και θα επακολουθήσει βαθμολόγηση των απαντήσεων και ανακήρυξη των νικητών.

• ΝΙΚΗΤΑΙ του διαγωνισμού θα είναι εκείνοι οι οποίοι θα θρούν τις σωστές απαντήσεις και για τις 12 φωτογραφίες που θα δημοσιευθούν στα τεύχη των «ΕΙΚΟΝΩΝ» της 5ης, 12ης, 19ης και 26ης Νοεμβρίου 1965. Μεταξύ αυτών θα γίνει κλήρωση για την απονομή των επάθλων του διαγωνισμού.

• ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ στην κλήρωση θα είναι δυνατή για μία μόνο φορά, μόνο για το ίδιο πρόσωπο και με ένα μόνο δελτίο. Η τυχόν αποστολή περισσοτέρων του ενός δελτίου για το αυτό πρόσωπο θα καθιστά άκυρα όλα τα δελτία.

• ΕΠΑΘΛΑ: 1ος νικητής 2 εισιτήρια ΑΘΗΝΑΙ - Ν. ΥΟΡΚΗ
2ος νικητής 2 εισιτήρια ΑΘΗΝΑΙ - ΠΑΡΙΣΙ

• ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Τα εισιτήρια πρέπει να χρησιμοποιηθούν εντός ενός έτους και δεν μεταβιβάζονται σε τρίτους.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Δ' - Έρώτηση: Σε ποιο μέρος των Παρισίων βρίσκεται το άγαλμα αυτό;

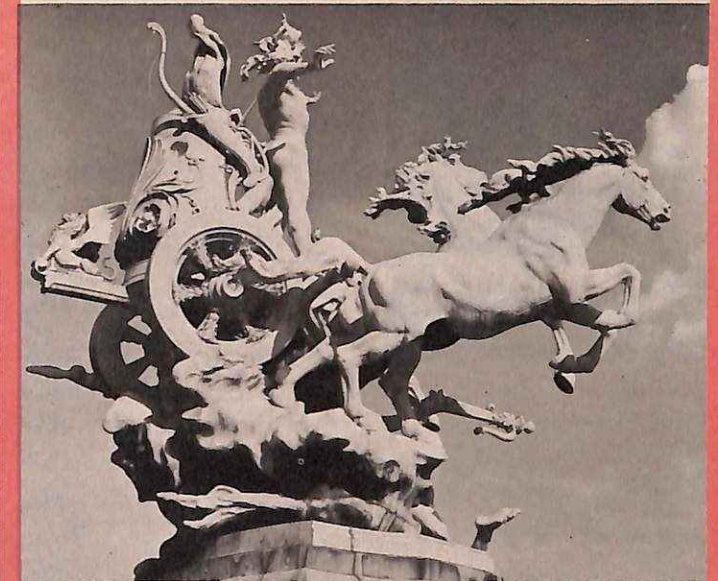
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1 Βερσαλλίες

2 Κήποι του Κεραμεικού

3 Μορλὺ

4 Παλαι Ρουαγιάλ

5 Πλάς Κονκόρντ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Ε' - Έρώτηση: Πόσο απέχει η κορυφή της ουράς του αεροπλάνου της φωτογραφίας, τύπου «Μπόινγκ», από το έδαφος;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1 8,45 μέτρα

2 9,20 »

3 10,25 »

4 12,70 »

5 13,40 »

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤ' - Έρώτηση: Η φωτογραφία αυτή δημοσιεύθηκε σε ένα τεύχος των «ΕΙΚΟΝΩΝ» και παρουσιάζει τον τ. πρωταθλητή και ρέκοντμαν των 3.000μ. στήλη Γ. Παπαθασίλειου, σε μία θεαματική υπερπήδηση της λίμνης, σε Βαλκανικούς Αγώνες. Μπορείτε να μάς πείτε στο στάδιο ποιάς πόλεως έλαβη φθν;

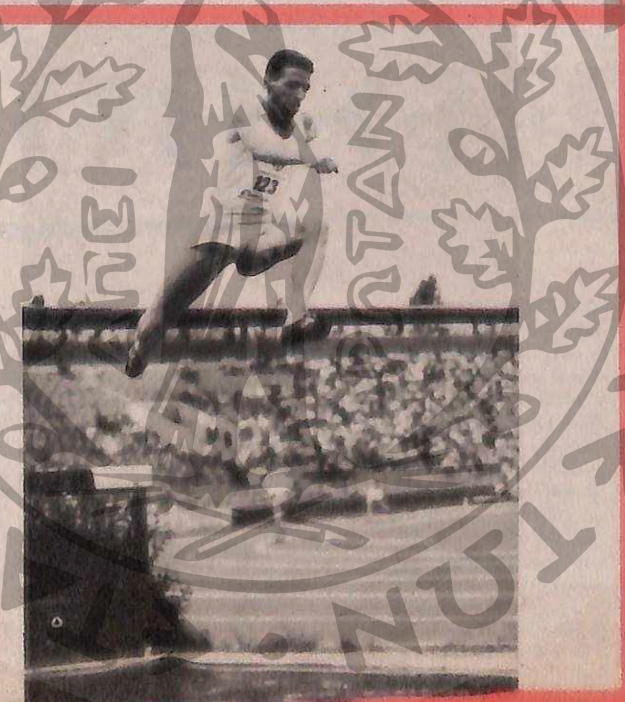
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: 1 Αθήνα

2 Σόφια

3 Βουκουρέστι

4 Άγκυρα

5 Βελιγράδι

ΠΡΟΣΟΧΗ: ΜΗ ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΠΡΟΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ 12 ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Αφού έδωσε στα δύο προηγούμενα τεύχη την εικόνα της χώρας που ξαφνικά υπέστη την άνανδρη επίθεση ενός ισχυροτάτου έχθρου • αφού περιέγραψε πώς ο λαός ξεσηκώθηκε, ένωμένος κι αποφασισμένος για να άμυνθῇ τοῦ πατρίου εδάφους • αφού εξιστόρησε την διπλωματική και στρατιωτική προπαρασκευή τοῦ

πολέμου • αφού έτοποθέτησε τὸν ρόλο τῶν βασικῶν πρωταγωνιστῶν τῆς συγκρούσεως • ὁ κ. Θ. Παπακωνσταντίνου εἰσέρχεται σήμερα στην αφήγηση τῆς πρώτης φάσεως τοῦ «άλβανικοῦ ἔπους», δίνοντας ἀδρά και περιεκτικὰ τὴν στρατιωτικὴν ἱστορία τῶν κρίσιμων ἡμερῶν τῆς ἰταλικῆς εἰσβολῆς • Εἶναι ἡ ἱστορία τῆς εἰσβολῆς ποὺ συνετρίβη στὴν Πίνδο — πρὸς γενικὴ κατάληψη καὶ θαυμασμὸ συμμάχων καὶ ἐχθρῶν.

Η ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΤΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ

«Φύρερ, προχωροῦμεν! Τὰ στρατεύματά μου εἰσῆλθαν νικηφόρα εἰς τὴν Ἑλλάδα σήμερα τὸ πρωὶ εἰς τὰς ἑξ».

Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια ὁ Μουσσολίνι υπεδέχετο, υπερήφανος, ἀλλὰ καὶ ἀνήσυχος, τὸν Χίτλερ εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Φλωρεντίας τὴν 11ην πρωΐνῃν τῆς Δευτέρας 28ης Ὀκτωβρίου 1940. Καὶ ἐπειδὴ διέκρινε τὴν δυσἀρέσκειαν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ συμμάχου του, προσέθεσε:

«Μὴν ἀνησυχεῖτε. Ὅλα θὰ τελειώσουν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν».

Μετὰ δεκαπέντε ὁμῶς ἡμέρας τὰ ἰταλικά στρατεύματα, ἔπειτα ἀπὸ μερικὰς ἀρχικὰς ἐπιτυχίας εἰς τὴν νοτίαν καὶ τὴν κεντρικὴν ζώνην τοῦ μετώπου, εἶχαν ἀπωθηθῇ ἐκ τοῦ ἐλληνικοῦ εδάφους καὶ εὗρισκοντο ἐν πλήρει ὑποχωρήσει.

Ἡ ἰταλικὴ ἡγεσία —τόσον ἡ πολιτικὴ, ὅσον καὶ ἡ στρατιωτικὴ κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς,— ὑπελόγιζεν ἐπὶ ταχείας ἐλληνικῆς καταρρεύσεως. Ὅλοι σχεδὸν ἐπίστευαν ὅτι ἥρκει ἡ ἐξαπόλυσις ἐνὸς ἀστραπιαίου πολέμου εἰς τὰ ἑλ-

ληνικά σύνορα, ἡ τρομοκράτησις τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ διὰ βομβαρδισμῶν καὶ ἡ παρεμπόδισις τῶν συγκοινωνιῶν διὰ σφοδρῶν ἀεροπορικῶν ἐπιθέσεων, διὰ τὰ παραλύσει ἡ ἐλληνικὴ ἀντίστασις.

Τὸ πρῶτον ἀνακοινωθὲν τοῦ Ἰταλικοῦ Γενικοῦ Στρατηγεῖου, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 29 Ὀκτωβρίου 1940, διαλαμβάνει τὰ ἑξῆς, ἀποδεικνύον τὴν ἰδιαίτεράν σημασίαν, ἡ ὁποία ἀπεδίδετο εἰς τὴν δράσιν τῆς ἀεροπορίας:

«Χθὲς τὴν αὐγὴν αἱ ἐν Ἀλβανίᾳ ἡμέτεραι δυνάμεις διέδωκαν τὰ ἐλληνικά σύνορα καὶ εἰς τελευταία σημεία εἰσεχώρησαν ἐντὸς τοῦ ἐχθρικοῦ εδάφους. Ἡ προέλασις συνεχίζεται. Ἡ ἡμετέρα ἀεροπορία, παρὰ τὰς δυσμενεῖς καιρικές συνθήκας, ἐνήργησεν ἀρκετοὺς βομβαρδισμοὺς στρατιωτικῶν στόχων καὶ ἐπέτυχεν ἁμείσως πλήγματα ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ καὶ τοῦ λιμένος τῶν Πατρῶν, ὅπου προσεληθήσαν μεγάλοι πυρκαϊαί. Ἐμβομβαρδίσθησαν ἐπίσης ἡ διώκρξ τῆς Κορίνθου καὶ ὁλον τὸ μήκος τῆς ἡ ναυτικῆς βάσις τῆς Πρεβέζης καὶ τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Τατοῦρου πλησίον τῶν Ἀθηνῶν. Ἀπαντὰ τὰ ἀεροπλάνα μας ἐπέστρεψαν σάα 2 1/2

ΟΡΕΪΒΑΤΙΚΟ ΠΤΡΟΒΟΛΙΚΟ ΣΤΙΣ ΑΥΣΤΕΡΕΣ

ΕΣ ΠΑΛΙΤΕΣ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ. ΤΙΤΑΝΙΚΗ ΉΤΑΝ Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ — ΤΑ ΤΗΟΖΤΓΓΙΑ ΑΠΕΔΕΙΧΘΗΣΑΝ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΟΠΛΑ ΠΟΤ ΜΕΤΕΤΕΡΑΝ !...

Διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἐνὸς ἀστραπιαίου πολέμου, στηριζομένου ἐπὶ μαζικῆς ἐπιθέσεως ἀρμάτων καὶ ἀεροπορίας, ἡ καταλληλοτέρα περιοχή ἀπὸ ἀπόψεως ἐδαφικῆς διαμορφώσεως, ἦτο ἀναμφιβόλως ἡ περιοχή τῆς βορείας ζώνης τοῦ μετώπου —ἀπὸ τῆς Μεγάλης Πρέσπας μέχρι τοῦ Γράμμου— καὶ ἰδιαίτερος ὁ τομεὺς τῆς Φλωρίνης. Ἡ πόλις αὕτη, κειμένη πλησίον τῶν ἀλβανικῶν συνόρων, συνεδέετο μὲ τὴν Θεσσαλονίκην (ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπέχετο 160 χλμ.) καὶ σιδηροδρομικῶς καὶ ὁδικῶς, καὶ μὲ τὴν κατάληψιν τῆς μακεδονικῆς πρωτεύουσας θὰ περιήρχετο εἰς τοὺς Ἰταλοὺς ὁλόκληρος ἡ Βόρειος Ἑλλάς. (Τὸν κίνδυνον αὐτὸν ἔχουσα προφανῶς ὑπ' ὄψιν ἡ ἐλληνικὴ στρατιωτικὴ ἡγεσία εἶχε μεριμνήσει, κατὰ τὴν διατάξιν τῶν δυνάμεων, νὰ ἐνισχύσῃ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ τὴν βορείαν ζώνην).

Ἵσως ὁμῶς διότι τὸ Ἰταλικὸν Γενικὸν Στρατηγεῖον ἐβλεπε τὸν ἀντικειμενικὸν αὐτὸν σκοπὸν πολὺ ἀπομακρυσμέ-

νον ἐκ τῶν βάσεών του, ἐπρωτίμῃς νὰ καταφέρῃ ἀρχικῶς τὸ ἀποφασιστικὸν κύπημά του εἰς τὴν νοτίαν ζώνην (Κονίτης - Κονισπόλεως) καὶ τὴν κεντρικὴν (Γράμμου — Κοιλάς), δηλαδὴ εἰς τὴν Ἠπειρὸν καὶ εἰς τὴν Πίνδον. Τὸ ἡπειρωτικὸν εἶδος δὲν προσεφέρετο διὰ μαζικὴν ἐπίθεσιν ἀρμάτων ἢ διὰ δράσιν μηχανοκινήτων δυνάμεων. Προφανῶς ὁμῶς τὸ Ἰταλικὸν Γενικὸν Στρατηγεῖον ὑπελόγιζεν εἰς τοὺς ἀλβανιστάς καὶ τὴν ἀεροπορίαν. Ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἠπειροῦ, τὰ Ἰωάννινα, δὲν εἶχε τὴν ἰδίαν μὲ τὴν Θεσσαλονικὴν στρατιωτικὴν σημασίαν. Κείμενη ὁμῶς εἰς ἀπόστασιν 65 χλμ. ἀπὸ τῶν ἀλβανικῶν συνόρων καὶ συνδεομένη μὲ τὸν ἀλβανικὸν λιμένα τῶν Ἀγίων Σαράντα δι' ὑποφερτῆς ὁδικῆς συγκοινωνίας, ἤνοιγε —μέσω Μετσόβου— τὸν δρόμον πρὸς τὴν Λάρισα, δηλαδὴ πρὸς τὴν Θεσσαλικὴν πεδιάδα καὶ ἐκεῖθεν πρὸς τὰς Ἀθήνας. Καὶ ἐκεῖνο ποὺ κατ' ἐξοχὴν ἐμαγνήτιζε τὴν ἰταλικὴν πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἡγεσίαν ἦτο μία θριαμβευτικὴ εἰσόδος εἰς τὴν ἐλληνικὴν πρωτεύουσαν.

Η Μάχη της Ελλάδος διήρκεσε 216 έν' όλω ημέρας: από της 28ης Ὀκτωβρίου 1940, μέχρι της 31ης Μαΐου 1941, ὅποτε ἔληξε κάθε ὀργανωμένη τακτική ἀντίστασις καὶ εἰς τὴν Κρήτην. Ἐκ τῶν 216 αὐτῶν ἡμερῶν, αἱ 160 καλύπτουν τὸν νικηφόρον πόλεμον τῆς Ἑλλάδος ἐναντίον τῆς Ἰταλίας μόνης (μέχρι καὶ τῆς 5ης Ἀπριλίου 1941)· αἱ 15 τὴν ἀπέλπιδα ἄμυνάν μας, μὲ τὴν συμμετοχὴν καὶ ἀγγλικῶν τινῶν μονάδων, ἐναντίον τῶν συνδεδευσμένων ἐπιθέσεων τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας (μέχρι τῆς 20ῆς Ἀπριλίου 1941)· καὶ αἱ 41 τὴν ὑστάτην τακτικὴν ἀντίστασίν μας, μετὰ τῶν Ἀγγλων συμμάχων, κατὰ τῶν γερμανικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Κρήτην.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β' ΕΞΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟΤ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΤ

Ο ἑλληνοϊταλικὸς πόλεμος διήλθε τρεῖς βασικὰς φάσεις: Κατὰ τὴν πρώτην (ἀπὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου μέχρι καὶ τῆς 13ης Νοεμβρίου 1940) αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις ἀντιμετωπίζουν τὴν ἐπίθεσιν τοῦ εἰσβολέως ἀμυνόμεναι τοῦ πατρίου ἐδάφους, ὑποχωροῦν τακτικῶς εἰς τὰ σημεῖα μεγάλης πιέσεως, συμπληρώνουν τὴν ἐπιστράτευσίν των καὶ ἀντεπιτίθενται ἐπιτυχῶς. Κατὰ τὴν δευτέραν (14 Νοεμβρίου μέχρι 28 Δεκεμβρίου) ἐξαπολύουν μεγάλην ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ θαθεὶα διέσδυσις ἐντὸς τοῦ ἀλβανικοῦ ἐδάφους τῆς Β. Ἡπείρου καὶ ἡ κατάληψις σειρᾶς ὅλης σημαντικῶν πόλεων. Κατὰ τὴν τρίτην (29 Δεκεμβρίου μέχρι τῆς γερμανικῆς ἐπιθέσεως) συνεχίζουν τὴν προέλασίν των ἐντὸς τοῦ ὁρμητηρίου τοῦ ἐχθροῦ καὶ συντρίβουν σφοδρὰν ἐαρινὴν ἐπίθεσίν του, τὴν ὁποίαν παρηκολούθησεν αὐτοπροσώπως ὁ Μουσσολίνι.

● Αἱ ΤΡΕΙΣ ΑΥΤΑΙ ΦΑΣΕΙΣ, ὅπως καὶ ἡ γερμανικὴ εἰσβολὴ καὶ ὁ ἀγὼν εἰς τὴν Κρήτην, θὰ περιγραφῶν ἐφεξῆς κατὰ τρόπον οὐσιαστικόν, ἀλλὰ συνοπτικόν, ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως. Διότι σκοπὸς τῆς ἐξιστορήσεως αὐτῆς εἶναι νὰ δώσῃ εἰς τὸ εὐρύτερον καὶ μὴ εἰδικόν κοινὸν γενικὴν καὶ ὅσον τὸ δυνατόν αντικειμενικὴν εἰκόνα ὅχι μόνον τῆς τεσσάρων στρατιωτικῆς προσπάθειας, ἡ ὁποία κατεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἀρρήκτως ἡνωμένου ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων πλευρῶν τῆς Μάχης τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ καταστήσῃ αἰσθητὴν τὴν κοσμοϊστορικὴν σημασίαν τῆς μὲ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα.

Ο ΜΕΤΑΞΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕ ΤΟΝ ΤΥΠΟ

ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ
ΤΗΣ ΚΗΡΤΣΕΩΣ
ΤΟΤ ΠΟΛΕΜΟΤ
ΕΝΩ ΕΞΕΡΧΕΤΑΙ
ΤΟΤ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΤ
ΜΕΤ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ
ΟΠΟΤ
ΕΓΚΑΤΕΣΤΑΘΗ
ΤΟ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟ

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ τῆς τρίτης ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰταλικῆς ἐπιθέσεως, ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως Ἰ. Μεταξᾶς προσεκάλεσεν εἰς τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον τοὺς ἰδιοκτῆτας καὶ ἀρχισυντάκτας τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου καὶ προέβη εἰς ἐμπιστευτικὰς ἀνακοινώσεις πρὸς αὐτοὺς, διὰ νὰ τοὺς κατατοπίσῃ ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ «ΟΧΙ» καὶ τῆς σημασίας τοῦ ἀναληφθέντος ὑπερτάτου ἀγῶνος καὶ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὁλόψυχον συμμετοχὴν των εἰς αὐτόν.

Αἱ ἐμπιστευτικαὶ καὶ ἀπόρρητοι αὗται ἀνακοινώσεις (τῶν ὁποίων ἀναδημοσιεύομεν τὸ ἐστενογραφημένον κείμενον, σελ. 78) ἀποτελοῦν ἐν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀξιόλογον δοκουμενόν. Διότι ἀποκαλύπτουν:

● Τὰς προσπάθειας, τὰς ὁποίας κατέβαλεν ὁ δικτάτωρ διὰ ν' ἀποσοβῇ τὴν ἐμπλοκὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον.

● Τὸ ἀδιέξοδον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε περιέλθῃ ἡ χώρα λόγῳ τῆς συνηγορίας τοῦ Γ' Ράιχ ὑπὲρ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἰταλικῶν βλέψεων, ἡ ὁποία θὰ ὠδήγει εἰς πλήρη διαμελισμὸν τῆς.

● Τὴν ρεαλιστικὴν σύλληψιν τῆς ψυχολογίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς διαθέσεώς του δι' ἀξιοπρεπὴ καὶ σύμφωνον πρὸς τὰς παραδόσεις τοῦ ἀντιμετώπισιν τῆς δοκιμασίας.

Ἐντύπωσιν, ἐπίσης, προκαλεῖ ἡ πεσιόθις, τὴν ὁποίαν διατυπώνει διὰ τὴν τελικὴν νίκην τῶν δημοκρατιῶν καὶ ὁ προφητικὸς ὑπαινιγμὸς τοῦ διὰ τὴν Ἀνατολὴν (τὴν Σοβιετικὴν Ἑνωσιν) — τὴν «γεμάτην ἀπρόοπτα καὶ μυστήριον».

Αὕτὴ ἦταν ἡ Πίνδος!

ΒΟΤΝΟ ΛΙΓΓΙΟ, ΣΚΑΗΡΟ, ΔΥΣΒΑΤΟ, ΚΑΙ ΕΛΩ, ΝΙΚΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΑΦΑΝΤΑΣΤΕΣ ΤΑΛΑΙΠΗΡΙΕΣ, ΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΑΤΜΑΤΙΕΣ ΤΟΥΣ, ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΦΑΝΤΑΡΟΙ ΕΠΕΤΕΚΑΝ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΑ, ΚΤΗΡΙΑΚΤΙΚΑ, ΘΑΤΜΑΤΑ

Μετά το τέλος της πρώτης ημέρας της έχθρης εισβολής (που περιεγράφη εις το τεύχος των «Εικόνων» της 29ης Οκτωβρίου 1965) η κατάσταση του μετώπου παρουσίαζε την εξής εικόνα, συμφώνως προς τας επίσημους στρατιωτικές πηγάς:

Εις την νοτιαν ζώνην (Ήπειρου) ο έχθρὸς ἐπετίθετο διὰ δύο μεραρχιών —της «Φερράρα» καὶ τῆς τεθωρακισμένης «Κένταυρος», πού ἐνισχύοντο εἰς πεζικὸν διὰ ταγμάτων Ἀλβανῶν καὶ Μελανοχιτώνων καὶ ὑπεστηρίζοντο διὰ σημαντικῆς ποσότητος βαρέος πυροβολικοῦ καὶ ἀεροπορίας—, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν Ἐλαίας - Ἰωάννινα καὶ μετὰ τὴν προσπάθειαν διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Δρίνου ποταμοῦ. Εἰς τὴν ἰδίαν ζώνην, νοτιώτερον, ἐπετίθετο μετὰ γενικὴν κατεύθυνσιν Κονίσπολις - Φιλιάτες ἡ μεραρχία «Σιέννα», ἐνισχυμένη δι' ἐνὸς συντάγματος γρεναδιέρων, ταγμάτων Ἀλβανῶν καὶ Μελανοχιτώνων καὶ ἐνὸς συντάγματος ἵππικοῦ καὶ ὑποστηριζομένη ὑπὸ βαρέος πυροβολικοῦ καὶ ἀεροπορίας. Εἰς τὴν ζώνην αὐτὴν αἱ ἰταλικαὶ δυνάμεις ἀπώθουν τὰς ἐλληνικὰς δυνάμεις προκαλύψεως, αἱ ὁποῖαι, ἐλίσσόμεναι ἐπιβραδυντικῶς, δάσει τοῦ προδιαγεγραμμένου σχεδίου ἐνεργείας, συνεπτύσσοντο πρὸς τὴν σχετικῶς ἀχυρωμένην «τοποθεσίαν» ἀντιστάσεως Ἐλαίας - Καλαμά ποταμοῦ.

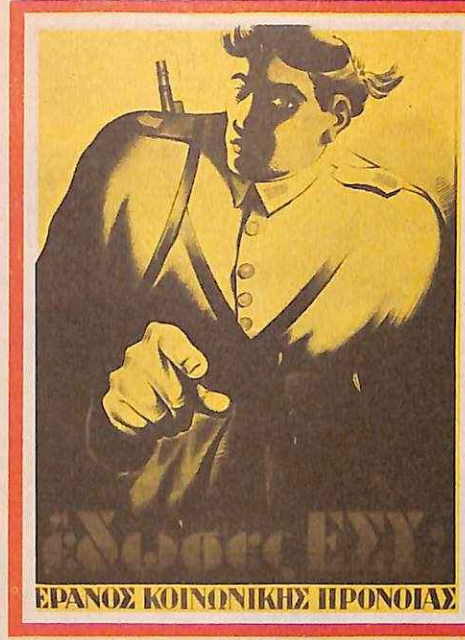
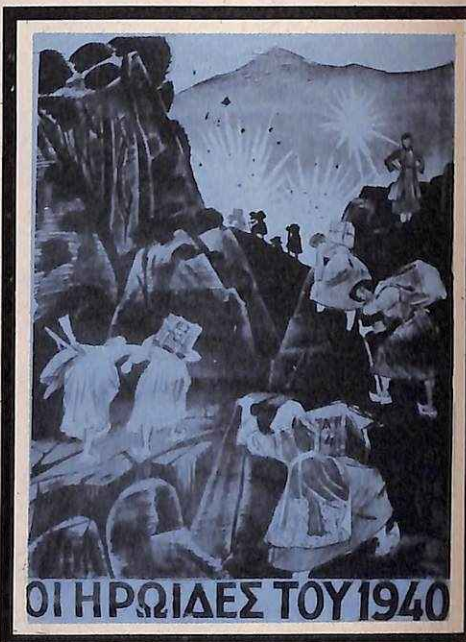
Εἰς τὴν κεντρικὴν ζώνην (Πίνδου) ἡ μεραρχία ἀλπινιστῶν «Τζούλια», ἐπιτεθεῖσα ἐπὶ τοῦ μετώπου ἀπὸ τοῦ Γράμμου μέχρι βορείως τῆς Κονίτης, εἶχεν ἀπώθῃαι τὰς ἐλληνικὰς δυνάμεις τῆς ζώνης αὐτῆς, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἐλάχισται καὶ κακῶς ἐξοπλισμέναι, δι' ὃ καὶ οὐκ ἔχοντες ἐπέτυχον νὰ ἐπιβραδύνουν τὴν προέλασιν τοῦ ἐχθροῦ πρὸς τὴν «τοποθεσίαν» ἀντιστάσεώς των, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπώλεσαν ἐντὸς τῆς ἡμέρας. Οὕτω ὁ ἐχθρὸς ἐπέτυχε νὰ δημιουργήσῃ θύλακα μετὰ τῶν ὁρέων Γράμμος καὶ Γκαμήλα.

Εἰς τὴν βορείαν ζώνην (Βορειοδυτικῆς Μακεδονίας) ὁ ἐχθρὸς εἶχε περιορισθῇ εἰς ἀσθενεῖς μόνον παρενοχλήσεις, αἱ ὁποῖαι προσέλαβον τὴν μορφὴν μεθοριακῶν συμπλοκῶν. Ἀπὸ τῆς ἐπομένης, 29ης Ὀκτωβρίου μέχρι καὶ τῆς 13ης Νοεμβρίου, ἡ ἐξέλιξις τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς τρεῖς ζώνας τοῦ μετώπου ὑπῆρξεν ἡ εξής:

ΝΟΤΙΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ (Ήπειρου)

Τὴν ἑσπέραν τῆς 29ης Ὀκτωβρίου, αἱ ἰταλικαὶ δυνάμεις ἐφθασαν πρὸς τὴν προχείρως ὀργανωμένην «τοποθεσίαν» ἀντιστάσεως Ἐλαίας - Καλαμά, τῆς ὁποίας ἡμύνετο ἡ 8η μεραρχία πεζικοῦ καὶ ἡ 3η ταξιαρχία. Μέχρι τῆς 1ης Νοεμβρίου αἱ ἐχθρικαὶ δυνάμεις ἠσχολοῦντο μετὰ τὴν ἐπαφὴν μετὰ τῆς «τοποθεσίας», τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῆς καὶ τὴν προπαρασκευὴν διὰ τὴν ἐπίθεσιν. Εἰς τὸ ἄκρον δεξιὸν τοῦ μετώπου τούτου, τὸ ἐν προκαλύψει εὐρισκόμενον τάγμα Κονίτης τῆς 8ης μεραρχίας ἠναγκάσθη —ἐπειδὴ συνεπτύχθησαν αἱ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ δυνάμεις— νὰ συμπτύχῃ καὶ τοῦτο κατὰ τὴν νύκτα τῆς 30ῆς πρὸς τὴν 31ην Ὀκτωβρίου καὶ νὰ ἐγκατασταθῇ τελικῶς εἰς τὴν περιοχὴν Βρυσοχώρι, ἐπὶ τῆς νοτίας ὁχθῆς τοῦ Ἀώου ποταμοῦ.

Ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου αἱ ἰταλικαὶ δυνάμεις ἤπειρου ἤρχισαν νὰ ἐπιχειροῦν τὴν διάρρηξιν τῆς «τοποθεσίας» Ἐλαίας, δι' ἀρμάτων μάχης καὶ περιωρισμένων δυνάμεων πεζικοῦ, μετὰ ἰσχυρὰν πάντοτε ὑποστήριξιν πυροβολικοῦ καὶ ἀεροπορίας. Τὴν 2αν Νοεμβρίου ὁ ἐχθρὸς κατάρθωσε νὰ καταλάβῃ τὸ ὕψωμα Γκραμπάλα, εἰς τὸ θόρειον ἄκρον τῆς «τοποθεσίας» Ἐλαίας. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ θύματος

ΟΙ ΑΦΩΙΣΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ: ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΩΝ ΑΜΑΧΩΝ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

αὐτῇ ὑπῆρξε πρόσκαιρος, διότι τὴν ἐπομένην τὸ ὕψωμα ἀνακατελήθη ὑπὸ τῶν ἡμετέρων δυνάμεων. Εἰς τὸ ἀριστερὸν σκέλος τῆς «τοποθεσίας» Ἐλαίας, ἡ ὁποία εἶχε τὴν μορφὴν πετάλου, ἡ 8η μεραρχία ἐξεκένωσε τὴν προωθημένην «τοποθεσίαν» Γρανιτοπούλα - μονὴ Σωσίνου κατὰ τὴν νύκτα τῆς 3ης πρὸς τὴν 4ην Νοεμβρίου, μόλις ὁ ἐχθρὸς ἐπραγματοποίησε στενὴν ἐπαφὴν μετ' αὐτῆς. Καὶ τοῦτο πρὸς ἐξοικονόμωσιν δυνάμεων, τὰς ὁποίας μετέφερεν ἀνενοχλῆτως ἐπὶ τῆς «τοποθεσίας» τοῦ Καλαμά ποταμοῦ.

Νοτιώτερον, αἱ ἰταλικαὶ δυνάμεις, ἀφοῦ διεσκέασαν τὴν ὁδὸν ἀπὸ Κονισπόλεως μέχρι Σαγιάδες, ὥστε νὰ εἶναι αὐτὴ βατὴ εἰς τροχόν, ἐπεχείρησαν κατὰ τὴν νύκτα τῆς 4ης πρὸς τὴν 5ην Νοεμβρίου νὰ ζεύξουν τὸν Καλαμὰν εἰς τὸ ὕψος τοῦ χωρίου Βρυσέλα. Παρακαλυθεῖσαι ὁμως ὑπὸ ἡμετέρων τμημάτων, δὲν κατάρθωσαν νὰ ἀποπερατώσουν τὴν γέφυραν μέχρι τῆς πρωῒας τῆς 5ης Νοεμβρίου, ὁπότε αὐτὴ ἀποτελέσασα στόχον τοῦ πυροβολικοῦ μας, κατεστράφη. Αἱ προσπάθειαι τοῦ ἐχθροῦ ἐπανεληφθῆσαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας τῆς 5ης Νοεμβρίου καὶ τε-

λικῶς, μετὰ τὴν ὑποστήριξιν πυροβολικοῦ καὶ ἀεροπορίας, ἐπετεύχθη ἡ ζεύξις τοῦ ποταμοῦ εἰς τὰς 2.30 μ.μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας καὶ ἡ διαπεραίωσις τμημάτων νοτίως τοῦ χωρίου Βρυσέλα. Τὴν ἐπομένην, ὅταν Νοεμβρίου, ὁ ἐχθρὸς διηύρυνε τὸ προγεφύρωμα, κατέλαβε τὴν Ἰγουμενίτσαν καὶ ἐξηνάγκασε τὰς περιωρισμένας ἐλληνικὰς δυνάμεις τῆς περιοχῆς νὰ συμπτύχθουν. Ἐπειδὴ ἡ δημιουργηθεῖσα κατάσταση δὲν ἐπέτρεπε τὴν ἀποκατάστασιν σταθεροῦ μετώπου νοτίως τοῦ Καλαμά, διὰ τὴν ἀναχαίτισιν τοῦ ἐχθροῦ ἡ τὴν διεξαγωγὴν, ἔστω, ἐπιβραδυντικῶν ἀγώνων, διετάχθη ἡ διακοπὴ τῆς ἐπαφῆς, ἡ θαθεῖα σύμπτυξις καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἐλληνικῶν δυνάμεων ἐπὶ τῆς τοποθεσίας ὄρη Σουλίου - ἔλη Ἀχέροντος ποταμοῦ. Ὁ ἐχθρὸς δὲν ἔλαβεν ἐπαφὴν μετὰ τὴν τοποθεσίαν αὐτὴν, προώθησεν ὁμως τμήμα ἵππικοῦ μετὰ πυροβολικοῦ εἰς τὸ Μαργαρίτι. Αἱ ἐλληνικαὶ δυνάμεις, ἀνασυνταχθεῖσαι καὶ ἐνισχυθεῖσαι, ἤρχισαν προωθούμεναι ἀπὸ τῆς 12ης Νοεμβρίου καὶ τὴν ἑσπέραν τῆς 13ης Νοεμβρίου κατεῖχον αἰσθητῶς δελταειμένην γραμμὴν.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὴν 2αν πρωϊνὴν τῆς 8ης

Νοεμβρίου ὁ ἐχθρὸς κατέλαβε πάλιν τὸ ὕψωμα Γκραμπάλα, τὸ ὁποῖον ὁμως ἀνακατελήθη ἀμέσως ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν δυνάμεων δι' ἀντεπιθέσεως. Αἱ προσπάθειαι τῶν ἰταλῶν πρὸς κατάληψιν τῆς «τοποθεσίας» Ἐλαίας διήρκασαν μέχρι τῆς 9ης Νοεμβρίου, ἀπέτυχον ὁμως ὅλαι. Ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι τῆς 13ης Νοεμβρίου ἡ δράσις τῶν ἰταλικῶν δυνάμεων εἰς τὴν περιοχὴν Ἐλαίας περιωρίσθη εἰς ἐνεργείας πυροβολικοῦ καὶ ἀεροπορίας καὶ ἡ ἐπαφὴ τοῦ πεζικοῦ ἐξαλαφρώθη. Κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ τῆς 11ης μέχρι τῆς 13ης Νοεμβρίου αἱ ἐλληνικαὶ δυνάμεις ἀνακατέλαβον ἐν μέρει τὸ προωθημένον τμήμα τῆς «τοποθεσίας» Ἐλαίας (ὕψωματα Γρανιτοπούλας - μονὴ Σωσίνου), τὸ ὁποῖον εἶχαν ἐκκενώσει κατὰ τὴν νύκτα τῆς 3ης πρὸς τὴν 4ην Νοεμβρίου.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ (Πίνδου)

Εἰς τὸ μέτωπον τοῦτο αἱ ἰταλικαὶ δυνάμεις, αὐτοκαλυπτόμεναι κατὰ τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν των, συνέχισαν τὴν 29ην, 30ην καὶ

31ην Ὀκτωβρίου τὴν προέλασιν των ἐπὶ ὁλοκλήρῳ τῆς ζώνης μεταξύ τῶν ὁρέων Γράμμος καὶ Γκαμήλα, διὰ τῶν κοιλάδων τῶν ποταμῶν Κερασσοβίτικου καὶ Ἀώου. Τὴν 1ην Νοεμβρίου αἱ ὑποχωρήσασαι ἐλληνικαὶ δυνάμεις καὶ αἱ ἀφίχθεισαι ἐνισχύσεις κατεῖχον τὴν γραμμὴν: διαβάσεις τοῦ ὄρους Γράμμος - Βούζιον ὄρος - Ἀώος ποταμὸς - Γκαμήλα ὄρος. Μεταξὺ Βούζιου ὄρους καὶ ἄνω κοιλάδος τοῦ Ἀώου ποταμοῦ ὑπῆρχε κενόν, διότι δὲν εἶχαν φθάσει ἀκόμη αἱ προωθούμεναι πρὸς τὰ ἐκεῖ ἐλληνικαὶ δυνάμεις. Ἡ προσπάθεια τῶν ἰταλῶν ἐνετοπίσθη εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν καί, ἀφοῦ ἀπώθησαν ἐντὸς τῆς 1ης Νοεμβρίου τὰς δυνάμεις μας, αἱ ὁποῖαι κατεῖχον τὸ Βούζιον, κατέλαβαν τὴν 2αν Νοεμβρίου τὴν κομόπολιν Σαμαρίνα, συνέχισαν τὴν προχώρησιν των πρὸς τὸ Δίστρατον καὶ τὴν 3ην Νοεμβρίου προωθημέναι δυνάμεις των κατέλαβον τὸ χωρίον Βωβοῦσα, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε καὶ τὸ πλεόν προωθημένον σημείον τῆς ἰταλικῆς διεισδύσεως εἰς τὸ κεντρικὸν μέτωπον.

Τὴν 3ην Νοεμβρίου ἐχθρικά τμήματα, καλύπτοντα τὸ δεξιὸν τοῦ ὄγκου τῆς μεραρχίας «Τζούλια», ὁ ὁποῖος ἐνήργει πρὸς νοτιοανατολάς, διέβησαν τὸν ποταμὸν Ἀῶν εἰς δύο σημεία τῆς περιοχῆς, ἀλλὰ κατόπιν ἐπιθέσεως τοῦ «Ἀποσπάσματος Ἀῶν», πού ἐκάλυπτε τὸ δεξιὸν τῆς 8ης μεραρχίας, ἀπερρίφθησαν αὐθημερὸν βορείως τοῦ ποταμοῦ. Ἀπὸ τῆς πρωῒας τῆς 3ης Νοεμβρίου ὁ σχηματισθεὶς εἰς τὸ κεντρικὸν μέτωπον ἰταλικὸς θύλακος ἀρχίζει νὰ περιβάλλεται πανταχόθεν ὑπὸ τῶν προωθουμένων ἐλληνικῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι τὸν πιέζουν ἀρχικῶς μὲν εἰς τὴν βορειοανατολικὴν πλευρὰν του, προοδευτικῶς δὲ εἰς τὴν νοτιοανατολικήν, ὅπου εὐρίσκετο τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς μεραρχίας «Τζούλια». Τὴν 3ην Νοεμβρίου ἀνακατελήθη ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν δυνάμεων ἡ Σαμαρίνα, τὴν δὲ 4ην Νοεμβρίου ἡ Βωβοῦσα.

Μεταξὺ τῆς 4ης καὶ τῆς 7ης Νοεμβρίου διεξάγονται πεισματώδεις ἀγῶνες εἰς τὴν περιοχὴν Δίστρατον. Αἱ ἰταλικαὶ δυνάμεις πιέζονται ἀπὸ βορρᾶ, ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ νότου καὶ προσπαθοῦν, ἐν κακῇ καταστάσει, νὰ διαφύγουν πρὸς Κόνιτσαν διὰ τῆς μεταξὺ τοῦ ὄρους Σμόλικα καὶ τοῦ Ἀῶου ποταμοῦ δευέσεως, τῆς μόνης γραμμῆς ὑποχωρήσεως, τὴν ὁποῖαν εἶχον πλέον εἰς τὴν διάθεσιν των. Ἐν τῷ μεταξύ, λόγῳ τῶν μεγάλων βροχῶν, εἶχε πλημμυρίσει ὁ Ἀῶος ποταμὸς καί, ὥς ἐκ τούτου, αἱ νοτίως αὐτοῦ εὐρισκόμεναι ἐλληνικαὶ δυνάμεις δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸν διαδοῦν ἐγκαίρως καὶ ν' ἀποκόψουν τὴν μοναδικὴν αὐτὴν ὁδὸν ὑποχωρήσεως τῶν ὑπολειμμάτων τῆς μεραρχίας Ἀλπινιστῶν «Τζούλια». Ἐτσι, μέχρι τῆς 8ης Νοεμβρίου αἱ ἐλληνικαὶ δυνάμεις κατάρθωσαν νὰ ἐξαναγκάσουν τὸν ἐχθρὸν ὅπως ἐκκενώσῃ ὁλόκληρον τὸ ἐθνικὸν ἔδαφος βορείως καὶ βορειοδυτικῶς τοῦ Σμόλικα. Εἰς χεῖρας τῶν ἰταλῶν παρέμεναν ἀκόμη αἱ διαβάσεις τῆς μεθορίου καὶ τὰ βόρεια, βορειοανατολικά καὶ ἀνατολικά ὕψωματα περὶ τῆς Κονίτης, ἐπὶ τῶν ὁποίων προέβαλε πείσματα ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἡμετέρας, ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἀνατολῶν, πίεσεως, ἐνισχυθεῖς διὰ δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι μετεφέρθησαν ἐσπευσμένως ἐξ Ἰταλίας.

Κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι καὶ τῆς 13ης Νοεμβρίου συνεχίσθη εἰς τὸ κεντρικὸν μέτωπον ἡ προχώρησις τῶν ἐλληνικῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι τὴν ἑσπέραν τῆς 13ης Νοεμβρίου εἶχον φθάσει τὴν μεθόριον ἐπὶ ὁλοκλήρῳ τῆς ζώνης ἐναντι τῆς περιοχῆς Ἐρσέκα - Λεσκοβίκι καὶ κατεῖχον τὰς κυρίας συνοριακὰς διαβάσεις. Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ὁ ἐχθρὸς, κατέχων εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κονίτης ὠρισμένας θέσεις καὶ ἐμπλέξας εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν προσφάτων ἐνισχυσέων του, ἀνέστη πεισιμῶνως εἰς τὰς ἡμετέρας ἐπιθέσεις.

Την 5ην Νοεμβρίου, ο έν Ρώμη ανταποκριτής του αμερικανικού πρακτορείου ειδήσεων «Ηνωμένος Τύπος», ασχολούμενος με τον αγώνα, ο οποίος διεξήγето εις τὸ κεντρικὸν μέτωπον, ἐτηλεγράφηι ὅτι ἡ διεξαγομένη ἐκεῖ μάχη, ἡ «μάχη τῆς Πίνδου», ἦτο ζωτικωτάτης σημασίας καὶ ὅτι «ἀπὸ τὴν ἐκδοσιν αὐτῆς ἦτο δυνατόν νὰ ἐξαρτηθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου». Καὶ δὲν ὑπερέβαλεν. Ἄν οἱ Ἴταλοι κατάρθωναν νὰ προωθήσουν τὴν τολμηρὰν διείσδυσιν των καὶ νὰ καταλάβουν τὸ Μέτσοβον, θὰ ἐγίνοντο κύριοι καὶ τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Θεσσαλίας.

Ἡ ἑλληνικὴ ἐπιτυχία εἰς τὸ κεντρικὸν μέτωπον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀγρίως ὀρεινὴν διαιμόρφωσιν, εἶναι ἰδιαίτερος ἀξίωσημείωτος, διότι αἱ δυνάμεις ποὺ τὴν ἐπραγματοποίησαν εἶχαν προσφάτως ἐπιστρατευθῇ καὶ ἐρρίφθωσαν εἰς τὸν ἀγῶνα, λόγῳ τοῦ ἐπείγοντος τῆς καταστάσεως, μετ' ἑλλιπῆ μεταγωγικὰ καὶ, συνεπῶς, μετ' ἀνεπαρκῆ ἐφοδιασμὸν εἰς πυρομαχικά καὶ τρόφιμα. «Ἐξαιρετικαὶ δυσχερεῖαι —γράφει ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ πολέμου Ἄλ. Παπάγος εἰς τὸ σχετικὸν ἔργον του— παρουσιάσθησαν κατὰ τὰς ἐν Πίνδῳ ἐπιχειρήσεις διὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸν τῶν ἐκεῖ μαχομένων ἑλληνικῶν δυνάμεων εἰς πυρομαχικά καὶ τρόφιμα. Αὐτοκίνητα διὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸν ἠδύναντο νὰ προωθηθοῦν μόνον μέχρι Νεστορίου (πρὸς βορρᾶν), μέχρι Δούτσικου (πρὸς ἀνατολὰς), μέχρι Μετσόβου (πρὸς νότον). Ἀλλὰ, αἱ ὁδοὶ πρὸς Νεστόριον καὶ Δούτσικον, καρποποίητοι καὶ ἄνευ καταστροφῆς, κατέστησαν, μετὰ τὰς πρώτας βροχὰς τοῦ Νοεμβρίου, ἄβατοι εἰς τροχόν. Ἐξ ἄλλου, ἐπειδὴ ἡ ὀρεινὴ περιοχὴ τῆς Πίνδου εἶναι πτωχὴ εἰς πόρους καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἴταλοι εἰσβαλόντες ἐξήντησαν καὶ τοὺς ὀλίγους διατιθεμένους ἐπιτοπίους πόρους, ἐγεννᾶτο, μετὰ τὴν ἀνακατάληψιν τῆς ἀνωτέρω περιοχῆς ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων, ζήτημα ἀνεφοδιασμοῦ καὶ αὐτῶν τούτων τῶν κατοίκων. Διὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸν τῶν μαχομένων στρατευμάτων ἐχρησιμοποιήθησαν ἑκτακτα μέτρα, ὡργανώθησαν ἐφοδιοπομπαὶ ἐκ χωρικῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων — κατοίκων τῆς περιοχῆς, οἱ ὅποιοι προσήρχοντο μετ' ἐνθουσιασμοῦ».

Ἡ πρόθυμος καὶ ἀδίστατος συμμετοχὴ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ τῆς Πίνδου — γερῶν, γυναικῶν, κοριτσιῶν καὶ παιδιῶν — εἰς τὴν υπερτάτην προσπάθειαν ἐφοδιασμοῦ τῶν μαχομένων εἶναι μία ἀπὸ τὰς ὀρασιώτερας ἐκδηλώσεις τῆς ἐθνικῆς ἀναστάσεως κατὰ τὰς δραματικὰς αὐτὰς ἡμέρας. Αἱ φάλαγγες τῶν Ἑλλήνων αὐτῶν, ποὺ φορτωμέναι μετ' πυρομαχικὰ καὶ τρόφιμα ἀνερριχάζοντο τὰ ἀπὸτομα φαράγγια (ὕψος 2.000-2.500 μέτρων), ἐνῶ ὑπὸ τοὺς πόδας των ἔβαιναν ἡ ἄβυσσος, καὶ κατήρχοντο εἰς τὰς δυσβάτους καὶ δασώδεις χαράδρας τῆς Πίνδου, ἀπετέλουν τὸ ὑποβλητικώτερον καὶ συγκινητικώτερον θέαμα τοῦ ὅλου ἀγῶνος.

«Ολα ἀνεπαρκῆ

Σχετικῶς μετὰ τὴν γενικὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρέθη τὸ «Ἀποσπάσμα Ἀώου», τὸ γνωστὸν ἄλλως ὡς «Ἀποσπάσμα Πίνδου», ποὺ ἐβάστασεν ἀρχικῶς ὁλόκληρον τὸ θῆρος τῆς εἰσβολῆς τῶν Ἴταλῶν εἰς τὴν κεντρικὴν ζώνην τοῦ μετώπου, ὁ διοικητὴς αὐτοῦ συνταγματάρχης Κ. Δαδάκης γράφει τὰ ἑξῆς: «Ἡ συγκρότησις τοῦ Ἀποσπάσματος ἦτο ἀτελεστάτη. Τίποτε δὲν ἐστῶλη ἐπαρκές. Ὀπλισμός, κλινοσκεπάσματα, πέταλα, τηλεφῶνα, σύρμα, καλῶδια, ὀπτικά, πυρομαχικά, ὅλα ἦσαν ἀνεπαρκῆ καὶ ἄτελῃ. Ὀλίγον δαὶν νὰ μείνωσιν οἱ ἄνδρες νήστες, λόγῳ θρασύτητος ἀφίξεως τοῦ λόχου τῶν ἡμιονηγῶν, τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ἀποσπάσματος ἀναγκα-

Ὁ διοικητὴς τοῦ Ἀποσπάσματος Πίνδου συνταγματάρχης Κωνστ. Δαδάκης, τραυματίας τῆς ἐπικῆς μάχης, ἡ ὁποία ἐκράτησε μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου καὶ ἀπέληξεν εἰς πανωλεθρίαν τῶν Ἴταλῶν. Μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, οἱ Ἴταλοι εἰς ἐκδίκησιν τὸν συνάλαβον διὰ νὰ τὸν στείλουν εἰς Ἱταλίαν ὡς ὄμηρον. Τὸ μεταγωγικὸν ὁμῶς σκάφος, τοῦ ὁποίου ἐπέβαιναν, ἐτορπιλλίσθη καὶ ὁ ἥρωϊκὸς ἀξιωματικὸς ἐπνίγη.

σθέντος νὰ μισθώσῃ ἰδιωτικὰ μεταγωγικά. Ἀπεστάλησαν παλαιὰ ὄλικά ἐπιμελητείας... Στρατιῶται ἦσαν χωρὶς ἄρβυλα καὶ μετ' ἐσχισμένης περισκελίδας, ὡς ἐβεβαιώθη καὶ ὁ στρατηγὸς Πιτσιάκας.

Τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Ἀποσπάσματος ἀπετελεῖτο ἐν ἀρχῇ ἀπὸ ἑνὸς ἀνθυπολοχαγὸν τῆς τάξεως τοῦ 1940 καὶ ἑνὸς λοχία! Τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ 51ου Συντάγματος πεζικοῦ ἀπὸ δύο ἐφεδρῶν ἀνθυπολοχαγῶν. Καὶ μόνον κατόπιν ἐπανειλημμένων ἀναφορῶν ἐδέχθησαν ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς εἰσβολῆς νὰ σταλῇ ἀριθμὸς μονίμων καὶ ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν... Ἐκ τῶν ὀκτὼ διοικητῶν λόχων, δύο ἦσαν ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ 1939 καὶ δύο ἐφεδρὸι λοχαγοὶ... Διμοιρῆται ἦσαν ἐπὶ 32 οἱ 3 μόνιμοι, οἱ λοιποὶ ἐφεδρῶν. Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τῆς πυροβολαρχίας, τῆς τάξεως 1940, δὲν εἶχεν ἐκτελέσει δολήν. Τούτου ἕνεκα ἦτο ἀδύνατον ἡ πυροβολαρχία νὰ χρησιμοποιηθῇ κατ' οὐλαμούς, ὡς ἐσκοπτόμην. Καὶ παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἀναφορὰς μου δὲν ἐστάλη κατὰλληλος ἀξιωματικὸς ὡς ὑπολοχαγὸς πυροβολαρχίας, ἐξ οὗ καὶ λόγῳ διαμονῆς ἐν ὑπαίθρῳ τὰ μεταγωγικά, ἀνεπαρκῶς τρεφόμενα, ἦσαν εἰς κακὰ χάλια, ἰδίᾳ τοῦ πυροβολικοῦ. Ἐστῶλη διαταγὴ τέσσαρας ἡμέρας πρὸ τῆς εἰσβολῆς νὰ ἀποσπάσωμεν 30% τῶν ἐπιτάκτων μεταγωγικῶν, διὰ νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τοὺς ἀγρότας πρὸς τοὺς σπορὰν!...

Τὴν ἡμέραν τῆς εἰσβολῆς τὸ Ἀποσπάσμα εὐρέθη ἄνευ πυρομαχικῶν ἐφεδρῶν, καίτοι πλειστάκις ἐξητήθησαν τοιαῦτα... Ὑπῆρχε διαταγὴ νὰ μὴ ἀνοιχθῶσι τὰ κιβώτια πυρομαχικῶν καὶ νὰ μὴ ἐκτυλιχθῇ καλῶδιον πρὶν ἢ ἀρχίσωσιν αἱ ἐπιχειρήσεις!», διαταγὴ

εὐτυχῶς μὴ τηρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ἀποσπάσματος. Μᾶς ἐστάλησαν δεύτερα κλινοσκεπάσματα κατὰ 90% ἄχρηστα! Οὕτε ἀποσπάσμα ἐνοφφουρῶν ἔαν ἦτο τὸ Ἀποσπάσμα Πίνδου δὲν θὰ εὕρισκετο εἰς αὐτὰ τὰ χάλια. Καὶ εἰς αὐτὰ τὰ χάλια ἐκαλεῖτο νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἄνευ ἐφεδρειῶν, μετὰ 6 λόχους, εἰς μέτωπον 70 χλμ., στρατὸν εὐρωπαϊκόν... Δὲν ἐστειλαν προωθητικὰ φυσίγγια ὁμοῦ! Ἐστειλαν πέταλα μεγάλου μεγέθους, ἀκατάλληλα διὰ τοὺς ἡμιόνους κλπ.».

ΒΟΡΕΙΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ (ΒΔ. Μακεδονίας)

Εἰς τὸ μέτωπον τοῦτο αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις κατέλαβαν ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 5ης Νοεμβρίου τὰ ἐπὶ τοῦ ἁλβανικοῦ ἐδάφους ἀνατολῶν τῆς ἄνω κοιλάδος τοῦ ποταμοῦ Δεβόλη. Τὴν ἐσπέραν τῆς 5ης Νοεμβρίου αἱ ἡμέτεραι δυνάμεις εὐρίσκοντο ἐντὸς τοῦ ἁλβανικοῦ ἐδάφους ἐν ἐπαφῇ μετὰ τὸν ἐχθρὸν ἐπὶ ὁλοκλήρῳ τοῦ διαμορφωθέντος νέου μετώπου, ἀφοῦ ἀντιμετώπισαν πείσμονα ἀντίστασιν τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ὁποῖος ἐχρησιμοποίησε τὰς μεραρχίας πεζικοῦ «Πάρμας», «Βενέτσιαν» καὶ «Πιεμόντες», ἐν σύνταγμα Βερσαλλιέραν καὶ ἰσχυρὰς δυνάμεις πυροβολικοῦ καὶ ἀεροπορίας. Ἐδημιουργήθη οὕτω ἐντὸς τοῦ ἁλβανικοῦ ἐδάφους κατὰλληλος δάσις ἐξορμήσεως, ἐκ τῆς ὁποίας κατὰ τὰς ἐπομένους ἡμέρας ἤρχισεν ἡ προπαρασκευὴ τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ ὀρεινοῦ συγκροτήματος τῆς Μόροβας καὶ τοῦ κόμβου συγκοινωνιῶν Κορυτσᾶς.

Ἐκλείσεν ἔτσι ἡ πρώτη φάσις τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου (28η Ὀκτωβρίου μέχρι καὶ τῆς 13ης Νοεμβρίου 1940), κατὰ τὴν ὁποῖαν, ἀφοῦ ἀρχικῶς ἀντιμετωπίσθη ἡ κρίσιμος περίοδος τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἑλληνικῆς εἰσβολῆς, ἐπετεύχθη ἡ ἀπόκρουσίς της καὶ ἡ ἐξάλειψις τοῦ δημιουργηθέντος εἰς τὴν Πίνδον θαλέος καὶ εὐρέος θυλάκου.

Ἡ σύνοψις τῶν γεγονότων μᾶς δίδει τὴν ἐξῆς γενικὴν εἰκόνα:

Οἱ Ἴταλοι, ἀσκήσαντες ἰσχυρὰν πίεσιν κατὰ τῶν ἐν Ἡπείρῳ καὶ Πίνδῳ ἑλληνικῶν δυνάμεων, ἐτήρησαν ἀμυντικὴν στάσιν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Βορειοδυτικῆς Μακεδονίας. Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Ἡπείρου ἡ 8η μεραρχία ἐπέτυχεν νὰ συγκρατήσῃ τὸν ἐχθρὸν καὶ νὰ συντρίψῃ πρὸ τῆς «τοποθεσίας» Ἑλαίας - Καλαμᾶ τὰς ἐπανειλημμένας ἰσχυρὰς δι' ἀρμάτων μάχης ἐπιθέσεις του, ἐξαιρέσει τῆς περιοχῆς Θεσπρωτίας, ὅπου αἱ ἐκεῖ μικραὶ ἑλληνικαὶ δυνάμεις ἐξηναγκάσθησαν πρὸ τῆς μεγάλης ὑπεροχῆς τῶν Ἱταλῶν νὰ συμπτυχθοῦν μέχρι τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ. Ἐνισχυθεῖσαι, κατόπιν, ἀποκατέστησαν τὴν «τοποθεσίαν» τοῦ ποταμοῦ Καλαμᾶ μέχρι τῆς Ἡγουμενίτσας. Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Πίνδου ἡ συντριπτικὴ ὑπεροχὴ τῶν Ἱταλῶν ἐναντὶ τῶν ὀλιγαριθμῶν ἐκεῖ ἑλληνικῶν δυνάμεων, τὰς ἐξήναγκασεν νὰ συμπτυχθοῦν εἰς μέγα δάθος, μετ' ἀποτέλεσμα τὴν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν διείσδυσιν τῶν Ἱταλῶν μέχρι τῆς Βαδούσης. ὁπότεν ἠπειλοῦν νὰ ὑπερκεράσουν ἐξ ἀνατολῶν τὰς ἐν Ἡπείρῳ ἑλληνικὰς δυνάμεις. Διὰ ταχυτάτης ὁμῶς συγκεντρώσεως τῶν πλησίων τῆς Πίνδου διαθεσίμων δυνάμεων καὶ τοῦ ἐπιτελοῦς ἀμυντικοῦ ἀγῶνος εἰς τὴν Ἡπείρον, ἐφράχθη τὸ ρήγμα, δὲν παρεδιάσθη ἡ

«τοποθεσία» Ἑλαία - Καλαμᾶ καὶ ἐπὶ πλέον αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις ἠδυνήθησαν νὰ κινηθοῦν ἐπιθετικῶς. Εἰς τὸ μέτωπον τῆς Βορειοδυτικῆς Μακεδονίας ἡ 13η Νοεμβρίου εὗρε τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα νὰ ἔχουν καταλάβει σπουδαία ἐδαφικὰ σημεῖα πέραν τῶν ἁλβανικῶν συνόρων, ἔτοιμα πρὸς ἐπίθεσιν διὰ τὴν κατάληψιν τοῦ ὀρεινοῦ ὄγκου τῆς Μόροβας καὶ τοῦ κόμβου συγκοινωνιῶν Κορυτσᾶς, ἐνῶ εἰς τὴν Πίνδον καὶ τὴν Ἡπείρον εἶχον ἀνακαταλάβει τὸ μεγαλύτερον τμήμα τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους.

Τὸ ἱταλικὸν Σχέδιον Ἐπιχειρήσεων εἶχε πλέον ἀνατραπῇ. Ἡ πρὸς Πίνδον διείσδυσις τῶν ἱταλικῶν μονάδων, μὴ τροφοδοτηθεῖσα δι' ἐπαρκῶν δυνάμεων κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς εἰσβολῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν συνεχείᾳ μετὰ τὰς πρώτας ἐπιτυχίας, ἀνεκότη καὶ ἡ ἀπειλὴ ἀποκοπῆς καὶ ὑπερκεράσεως τῶν δυνάμεων Ἡπείρου ἀπετράπη. Πανοῦ ὁ ἱταλικὸς στρατὸς περιήλθεν εἰς ἄμυναν, ἐνῶ παραλλήλως τὸ μαχητικὸν πνεῦμα τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων ἐτονώθη.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρώτης αὐτῆς φάσεως τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Στρατηγοῦ 18 ἐν ὅλῳ πολεμικᾷ ἀνακοινωθέντα (τὰ ὁποῖα καὶ παρατίθενται αὐτοῦσια). Μία σύγκρισις τοῦ περιεχομένου των μετὰ τὰ διαδραματιζόμενα στρατιωτικὰ γεγονότα, ὅπως περιγράφθησαν ἀνωτέρω, ἀποδεικνύει ὅτι τὰ ἀνακοινωθέντα ἐν τῷ συνόλῳ των τίποτε δὲν ἀπέκρυψαν, τίποτε δὲν διώγκωσαν καὶ τίποτε δὲν διέστρεψαν. Καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ μέγαν τίτλον τιμῆς διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Γενικὸν Στρατηγεῖον.

ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ χαρακτηριστικὰ τῶν διεξαχθέντων κατὰ τὴν πρώτην φάσιν τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου ἀγῶνων εἶναι τὰ ἑξῆς:

1 Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ στρατὸς διὰ πρώτην φορὰν ἀντιμετώπισεν στρατὸν μεγάλῃς εὐρωπαϊκῆς δυνάμεως ἐφοδιασμένον μετ' ἀσύγχρονον μέσα καὶ ἰδιαίτερος ἄρματα μάχης καὶ ἰσχυρὰν ἀεροπορίαν, διὰ τὴν ἀπόκρουσιν τῶν ὁποίων διέθετεν ἐντελῶς περιωρισμένα μέσα.

2 ΜΕΓΑ ΜΕΡΟΣ τῶν μετασχουσῶν τοῦ ἀγῶνος μονάδων, πέραν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἐπιστρατευθῇ πρὸ τῆς ἐναρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν, συνεκροτήθησαν μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου καὶ μετεφέρθησαν ἐπευσεμμένως εἰς τὸ μέτωπον κατόπιν μεγάλων νυκτερινῶν πορειῶν μήκους 250 μέχρι 400 χιλιομέτρων, ἐνῶ αἱ ἱταλικά μεραρχία ἦσαν ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐπιστρατευμένα καὶ συγκεκροτημένα.

3 ΠΑΡ' ΟΛΗΝ τὴν ὑπεροχὴν του εἰς ἀριθμὸν, μέσα πυρὸς, μηχανοκίνητα καὶ ἀεροπορίαν, ὁ ἐχθρὸς εἰς τὴν Ἡπείρον οὐδὲν τὸ οὐσιαστικὸν ἐπέτυχεν. Εἰς τὴν Πίνδον δὲ μόνον ἀνεχατίσθη ἡ εἰσβολὴ του, ἀλλὰ καὶ συνετρίβησαν αἱ δυνάμεις του. Εἰς δὲ τὴν Βορειοδυτικὴν Μακεδονίαν δὲν κατάρθωσε νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀναληφθεισῶν ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων τοπικῶν ἐπιθετικῶν ἐνεργειῶν.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ: Ὁ ἀντίλαλος τοῦ ἑλληνικοῦ θαύματος

● Η ΔΙΗΧΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΝΙΚΩΝ ● ΑΝΑΣΤΑΤΟΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΚΗΝ ΗΓΕΣΙΑΝ ● Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΠΡΑΞΑ ΑΝΤΙΚΑΤΙΣΤΑΙ ● Ο ΜΟΤΣΕΛΑΝΙ ΠΝΕΕΙ ΜΕΝΕΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ● ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑΙ ΚΑΙ ΨΕΤΑΙ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ● ΤΟ «ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ» ΤΣΙΑΝΟ — ΕΝΑΣ ΚΑΘΕΡΙΠΤΗΣ.

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

- 1** Αἱ ἱταλικά στρατιωτικὰ δυνάμεις προσβάλλουν ἀπὸ τῆς 5. 30 π.μ. σήμερον τὰ ἡμέτερα τμήματα προκαλίπτως τῆς ἑλληνοαλβανικῆς μεθορίου. Αἱ ἡμέτεραι δυνάμεις ἀμύνονται τοῦ πατρίου ἐδάφους. 28.10.40
- 2** Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ἱταλικά δυνάμεις ποικίλῃς ἰσχύος ἐξηκολούθησαν προσβάλλουσαι ἡμέτερας δυνάμεις ἀμύνόμενας σθεναρῶς. Ἀγῶν ἐνετεπίσθη ἐπὶ μεθορίου γοαμῆς. Παρὰ τῆς ἐχθρῆς ἀεροπορίας ἐδλήθησαν ἀνεπαρκῶς τινες στόχοι ἄνευ ζημιῶν. Βόμβαι ρυφθεῖσαι ἐπὶ τῆς πόλεως Πατρῶν ἔσχον θύματα ἐκ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ. 28.10.40
- 3** Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς τῆς 28ης πρὸς τὴν 29ην περὶ
- 4** Ἐκ τοῦ μετώπου Ἡπείρου ἡμέτεραι δυνάμεις, μετὰ ἐλαφρῶν σήμπτων προεχωρημένων τμημάτων των συμφωνῶς προδιαγεγραμμένῳ σχεδίῳ, ἐτήρησαν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς 30ης Ὀκτωβρίου τὰς θέσεις των. ἀνακλήσασιν διὰ τοῦ πυρὸς των κινήσεις διαφόρων ἐχθρῶν αεροπλάνων. Ἐπὶ τοῦ λοιποῦ μετώπου ἐπεκράτησε σήμερον ἡσυχία. Μετὰ τοῦ ἔχθρου συμράττουσι καὶ ὁμάδες ὑπᾶκτων. Ἐχθρὴ ἀεροπορία ἐβομβάρδιεν ἀδιακρίτως πόλιν Πατρῶν καὶ ἐπο-

- 5** Ἐκ τῆς περιοχῆς Ἡπείρου ἐχθρὴ ἐνέργεια διὰ πείσιν καὶ ἀγμάτων ἀπεροδοθησαν πανταχοῦ. Ὁ ἐχθρὸς ἔσχεν ἀποκλίσεις. Συνελήθησαν αἰχμάλωτοι. Μετὰ τὸν ἐχθρὸν στρατευμάτων συνέστησαν καὶ ἀπακτοί. Κατὰ τὴν χθεσινήν ἡμέραν ἡ ἀεροπορία μας ἐβομβάρδιεν καὶ ἐπολύβλητον ἐκ χειρὸς ὁμοῦ τμήματα ἐχθρῶν. Κατ' ἀεροπλάνων, ἑτερον δὲ δολιχὴν ἐ-
- 6** Εἰς τὸ μέτωπον Ἡπείρου σφοδρὰς ἀγῶν πυροβολικῶν. Εἰς τὸν τόπον Φλορίνης τμήματα μας ἀνατρίβονται ἰσχυρὰν ἀντίστασιν ἐχθροῦ εἰσχωροῦν τὴν δάδος 5 χιλιομέτρων ἐντὸς ἁλβανικοῦ ἐδάφους καὶ κατέλαβον διὰ τῆς λόγης ἀεροπορίας σημεῖα. Συνέλαβον 9 ἀξιωματικούς καὶ 153 ὁπλῆς αἰχμάλωτους καὶ 100 κτήνη. Ἀεροπορικᾶ ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ ἐτορράφισαν κατ' ἐδορυγίαν κατερίφθη ἐχθρὸν ἀεροπλάνων, ἑτερον δὲ δολιχὴν ἐ-
- 7** Εἰς τὸ μέτωπον Ἡπείρου καὶ Δ. Μακεδονίας σφοδρὰς ἀγῶν πυροβολικῶν. Αἱ κατελήθησαν

- 8** Ὁ ἐχθρὸς ἀνακλήσασιν διὰ πείσιν καὶ ἀγμάτων ἀπεροδοθησαν πανταχοῦ. Ὁ ἐχθρὸς ἔσχεν ἀποκλίσεις. Συνελήθησαν αἰχμάλωτοι. Μετὰ τὸν ἐχθρὸν στρατευμάτων συνέστησαν καὶ ἀπακτοί. Κατὰ τὴν χθεσινήν ἡμέραν ἡ ἀεροπορία μας ἐβομβάρδιεν καὶ ἐπολύβλητον ἐκ χειρὸς ὁμοῦ τμήματα ἐχθρῶν. Κατ' ἀεροπλάνων, ἑτερον δὲ δολιχὴν ἐ-
- 9** Εἰς τὸ μέτωπον Ἡπείρου καὶ Δ. Μακεδονίας σφοδρὰς ἀγῶν πυροβολικῶν. Αἱ κατελήθησαν

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

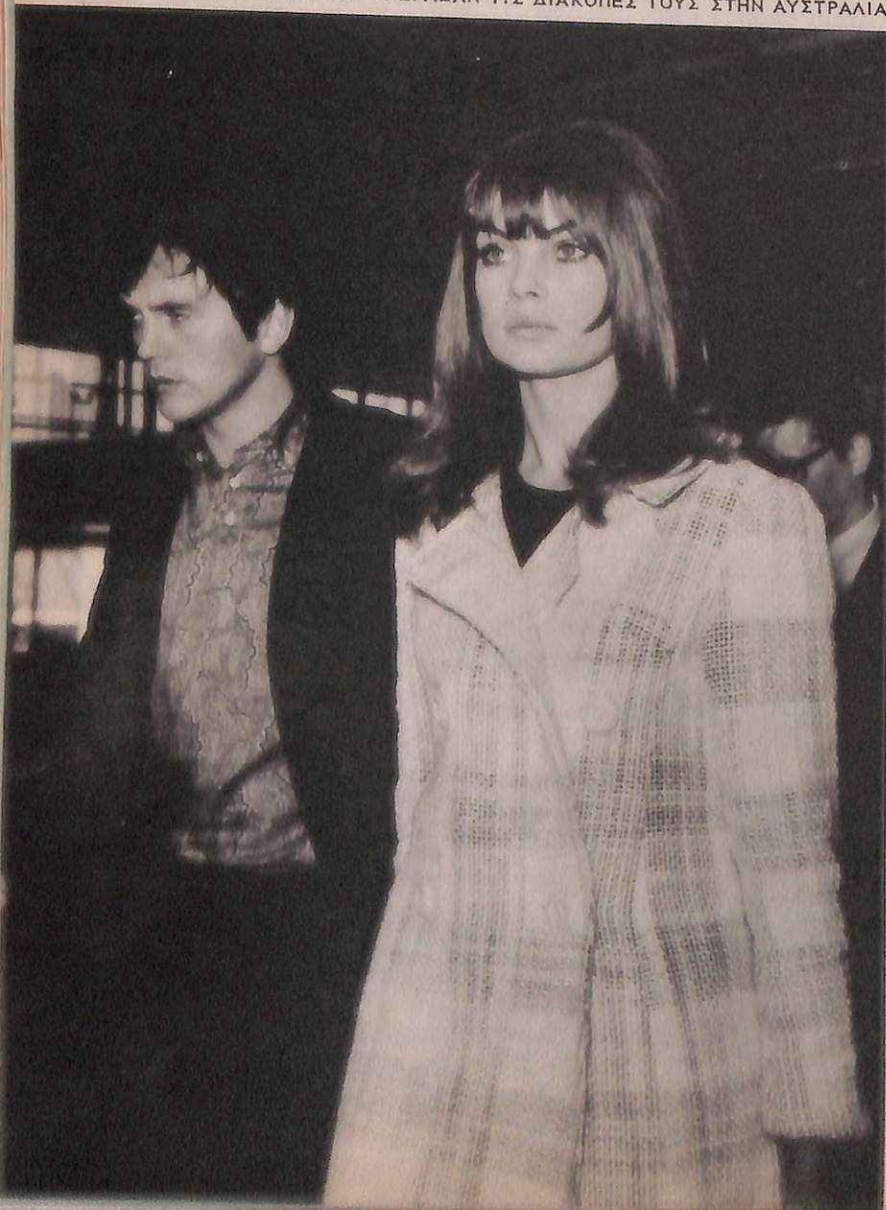
Ο Πώλ Κλωντέλ έλεγε πώς η γυναίκα αποτελεί κίνδυνο για οποιοδήποτε παράδεισο. Κ' η κινεζική κομμουνιστική προπαγάνδα, συμφωνεί κάπως: «Προσέξτε μην παρασυρθήτε απ' τον τρόπο που έμφανίζει τη γυναίκα ο ιμπεριαλισμός. Είναι κίνδυνος για τον έργατη. Κίνδυνος να μολυνθ' το μυαλό του και ν' αντικαταστήση τη μελέτη του Μαρξισμού με τη λατρεία της 'Αφροδίτης». Όμως, αν ώρισμα άναπτυσσόμενα κράτη κλείνουν τις γυναίκες τους μέσα σ' έργατικές φόρμες γιατί θεωρούν την βιομηχανία στηθοδέσμων περιττή την στιγμή που υπάρχει έλλειψη από τρακτέρ, ή γυναίκα, ή πολύ ώραία γυναίκα έχει γίνει κατά κάποιο τρόπο, σύμβολο των δυτικών, άνεπτυγμένων οικονομιών. Η γυναίκα αυτή, πρώτα ή στάρ του κινηματογράφου, έπειτα το άνωδυμο μαννεκέν με την έκθαμβωτική όμορφιά, έχει μεταβάλει σιγά - σιγά την όψη όλων των συγχρόνων γυναικών. Τ' ώραίο πρόσωπο, τ' ώραίο κορμί είναι παντού, όπου σταθούν κι όπου γυρίσουν. Τις παρακινεί να κάνουν δίαιτα, γυμναστική, σπόρ, να είναι άψογα κτενισμένες, να πηγαίνουν στα ινστιτούτα καλλονής, να βάφουν τα μάτια τους, το πρόσωπό τους, να φορούν τέτοια ή άλλοιωτικά φορέματα, αυτή ή την άλλη μάρκα έσωρούχων και λαστέξ. Η έλεξη είναι άκατανίκητη. Κι όσο ώραιότερο το πρόσωπο της φωτογραφίας, της διαφημίσεως, τόσο μεγαλύτερη κατανάλωση έχει το προϊόν που διαφημίζει. Αντιλαμβάνεται κανείς τί οικονομικός παράγων είναι ένα ώραίο μοντέλο. Και μάλιστα το ώραιότερο μοντέλο του κόσμου. Τον τίτλο την στιγμή αυτή τον κατέχει ή 'Αγγλίδα Τζην Σρίμπτον, 22 έτών. "Αν δέν είχε σκεφθ' να γίνη μοντέλο, θα ήταν άγνωστη, χαμένη σε κάποιο γραφείο, πίσω από κάποια γραφομηχανή, όπως μυριάδες από τις γυναίκες που την έχουν σήμερα ιδανικό τους. Έτσι όπως ήρθαν τα πράγματα, ή αυτοβιογραφία της Τζην είναι μία δημοσιογραφική διεθνής έπιτυχία. Παρουσιάζει όμως κ' ένα άλλο ένδιαφέρον: Η Τζην Σρίμπτον, που είχε την σπάνια για μαννεκέν τύχη να γίνη γνωστή και με τ' όνομα, όχι άπλως με το πρόσωπό της, εκπροσωπεί μία ολοκληρη τάξη, λίγο πολύ άγνωστη ακόμα στο εύρύ κοινό. Τις ώραίες γυναίκες που με αποκλειστικό επάγγελμά τους την όμορφιά ζούν μία δική τους λιτή και άυστηρή ιδιωτική ζωή, και όπως οι χορεύτριες, όπως οι πριμαντόνες της όπερας, αναλώνουν το πάλν σ' αυτήν τους την τέχνη, που τις κάνει διάσημες.

ΤΗΣ ΤΖΗΝ ΣΡΙΜΠΤΟΝ.

ΣΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ, ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΗΝ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ

«Όταν την γνώρισα ήταν κλειδωμένη σ' ένα δωμάτιο, θυσιάζοντας σε μια άτονη κατάσταση αταξέσκειας. Είχα το κλειδί. Την άφησα όμως να βγει μόνη της έξω. Δεν είναι δυνατόν να σύρης διά της θύρας μια γυναίκα έξω από ένα τέτοιο κελλί μελλοθανάτου». Αυτά τα τρομακτικά είπε για την Τζήν Σρίμπτον ο νεαρός Άγγλος ήθοποιος Τέρενς Στάμπ, που είχε θριαμβεύσει με τον «Συλλέκτη» πλάι στην Σαμάνθα Έγκαρ κ' είναι σήμερα ο υπ' αριθ. 1 γόης του Λονδίνου. Είναι ο νέος μεγάλος έρωτας της όμορφότερης κοπέλλας του κόσμου. Το πρόσωπό του είναι άγριο και νηστικό, σαν κανενός πεινασμένου πυγμάχου, λαξευμένο και θαβουλό, σαν πέτρινη μάσκα από άγαλμα του Μιχαήλ Άγγελου. Το φοράει με ήρεμη μεγαλοπρέπεια, και οι γυναίκες το θεωρούν αυτονόητο να τσουρουφλιστούν σαν πεταλούδες στην φλόγα των σκοτεινών ματιών του. Πιστεύει ότι το πέραςμά του από την ζωή της Τζήν, όπως άλλωστε και κάθε κοπέλλας που τον έρωτεύθηκε, ήταν απείρως εύεργετικό: Την ξύπνησε, σαν την κοιμισμένη ωραία βασιλοπούλα, και την έκανε γυναίκα. Η Τζήν Σρίμπτον πιστεύει το ίδιο. Διακριτική και συνεσταλμένη, όπως είναι, δεν αναφέρει τίποτε στην μικρή, όσο είναι κ' η ζωή της, αυτοβιογραφία της. «Όμως ο έρωτας του Τέρενς Στάμπ την έχει συγκλονίσει. Βγήκε από μια συντηρητική αγγλική οικογένεια. Πέρασε την παιδική και έφηβική της ηλικία μοιρασμένη ανάμεσα στο οικογενειακό άγρόκτημα και στην Σχολή Καλογραιών που φοιτούσε. Καί, ξαφνικά, δυο - τρία μόλις χρόνια μετά το σχολείο της, είναι μόνη στο Λονδίνο, η όμορφιά της μεσουρανάει σαν πυροτέχνημα και η ίδια φοβάται ότι θα σβήσει και θα πέσει από στιγμή σε στιγμή, ζή στο πλευρό ενός γόητος που δηλώνει ότι ποτέ δεν θα την παντρευτεί, όσο κι αν λυπάται γι' αυτό, γιατί περιμένουν τόσες άλλες στην σειρά... Χρειάζεται μεγάλο θάρρος για το πήδημα που έκανε η Τζήν.

Η ΤΖΗΝ ΚΑΙ Ο ΤΕΡΕΝΣ ΣΤΑΜΠ ΠΕΡΑΣΑΝ ΤΙΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Είναι η μοιραία σύγχρονη Σαλώμη, με το κεφάλι ενός ακούρντιου νέου στα χέρια της. Είναι το μοντέρνο ανόητο κορίτσακι με το τρανζίστορ και ένα παπαγάλο τρελλή συντροφιά. Είναι η γυναίκα των σπόρ. Η άριστοκράτισσα. Η γόησσα. Η μαθηγισούλα. Είναι τα πάντα. Και κυρίως είναι «Το πρόσωπο». Έτσι ξέρουν όλοι σήμερα την Τζήν Σρίμπτον, το κορίτσι με τ' ωραιότερο πρόσωπο του κόσμου. Δεν κέρδισε τον τίτλο σε κανένα διαγωνισμό καλλονής. Κι όμως κανείς δεν της τον άμφισβήτησε. Κανείς δεν σκέφθηκε. Άλλα εκείνη αγωνιού: Τί θ' απογίνει όταν λήξει η βασιλεία της στον κόσμο της ομορφιάς; Εδινώς, θεόδηξαν στην ζωή της δυο άνδρες, που ανέλαβαν να παίξουν τον ρόλο του Πυγμαλίωνα και του σωτήρα. Ο πρώτος, ο νεαρός φωτογράφος Ντέιβιντ Μπέηλν — που παντρεύτηκε τελευταία την Κατρίν Ντενέβ — την βοήθησε να γίνει διάσημη, της έμαθε τι είναι μοντέρνα φωτογραφία, της έδειξε πώς να εκφράζει την προσωπικότητά της, ν' αφομοιώνεται στο κάθε περιβάλλον, το κάθε φόρεμα. Ο δεύτερος, ο Τέρενς Στάμπ, την βοηθάει τώρα να διατηρήσει την επιτυχία της: «Θυμάμαι πόσο την λυπόμουν, είπε. Να είναι τόσο διάσημη, το καλύτερο μοντέλο του κόσμου, και να είναι πεπεισμένη ότι έφθασε στην κορυφή της σκάλας και δεν υπάρχει δεύτερο πάτωμα, δεν υπάρχει τίποτε, καμιά έξοδος. Δεν της είχε περάσει η ιδέα να κάνει μια σχολή μαννεκέν, να βάλει το όνομά της σε φορέματα και αρώματα, να κερδίσει, ώστε να αποχωρήσει αξιοπρεπώς όταν έρθει η ώρα. Τώρα χαίρομαι γιατί ξέρω ότι η Τζήν δεν θα έχει ξοφλήσει στα 25 της, μένοντας μοναχά με ένα άλμπουμ από παλιές ένδοξες φωτογραφίες. Τη στιγμή που θα βγει για τελευταία φορά από το «Βόγν», από το «Χάριστερς» ως μαννεκέν, εκείνη τη στιγμή μόλις θ' αρχίσει...».

«ΗΜΟΥΝ ἀδύνατη, ψηλή καὶ
τὰ δόντια μου πέταγαν.
Ντρεπόμουν πολὺ νὰ κοιτά-
ζω στὰ μάτια τ' ἀγόρια».

▲ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ στιγμιότυπο:
'Ο "Έντουαρντ Σρίμπτον και η
γυναίκα του Πέγκυ, με την διά-
σημη κόρη τους. Πίσω ο Ντάννυ,
ο αδελφός της Τζέην, 5 χρόνων.

Δυσόμισυ χρόνων, είχα ένα άγγελικό πρόσωπο καλού μωρού, με λιναρένια μαλλιά και ξεχαρμωμένο στόμα. Πολύ γρήγορα όμως μπήκα σε άλλη φάση. Τὰ επτά μου, ήμουν ένα αγροκορίτσι καί προτιμώσασα τὰ «μπάγκ - μπάγκ σέ σκότωσας» τήν έρυθροδέρμη και κάου-μπύδην από οποιοδήποτε γλυκόσαγχο πάρτυ με κοκκίες και κουμπάρες. «Ήμου ψηλή, αδύνατη, με μεγάλα δόντια, κι ο καμπος μου ήταν να μακρύνω τὰ μαλλιά μου. Κατάφερα στο τέλος κ' έκανα δυο κοτσιδάκια σάν ποτικουκούρες, αλλά ή μητέρα άρπαξε μία μέρα τὸ ψαλίδι και μου τὰ έκοψε. Στο σχολείο μου, στην Σχολή Καλογραιών του 'Αγίου Βερνάρδου, πρόκοφα κυρίως στο τέχνισ, στο χόκεϊ και στην ιππασία και, γιά να πώ την αλήθεια, χάρηκα πολύ περισσότερο με το πρώτο μου δραστικό ιππασία από ό,τι με την πρώτη μου φωτογραφία έξωφύλλου στο περιοδικό «Βόγες».

«Όμως, ναι, στα 22 μου είμαι κιόλας φασματίστη. Μου έπεσε το λαχείο να γίνει διάσημο φωτομοντέλο, μία από τις τρεις καλύτερες του κόσμου. Με προσκάλεσαν σ' εθνεργατική ταξείδι - από το Μεξικό, στην Ίαπωνία, στο Μόντε Κάρλο, στις Καναρίους νήσους ή στο Παρίσι, για να λανσάρω τις τελευταίες συλλογές μόδας, στην Νέα Υόρκη, για να κερδίσω άπίθανα ποσά και να με φωτογραφίσουν οι μεγαλύτεροι φωτογράφοι του κόσμου. Ένα άμερικανικό περιοδικό μόδας με άνκεπριζε καλύτερο μοντέλο της χρονιάς και μου αβέρωνε ένα δολέηρο τεύχος του

Ο λογαριασμός μου στην τράπεζα ανέβαινε και πάει, κατά τρόπο θεαματικό. Στην "Αμερική κερδίζω 60 δολάρια την ώρα και πολύ άκοπα μπορώ να δαλώ πάνω από 300 δολάρια την ημέρα. Διαλέγω, δτι δουλεύει μου κάνει κέρη. Το πρώινο μου μπορεί να το περάσω ποζάροντας μέσα σε μια κομψότατη συλλογή μοντέλων ή σ' ένα τολμηρό εξωτικό κοστούμι, με φόντο ένα τροπικό τοπίο. Στις δυο το μεσημέρι να έχω μεταμορφωθεί σε μια καράφη μικρούλα με πανθελόνια του σκι και κάπτείνω ασκαάκι. Στις τέσσερις και τέταρτο με είμαι νοικοκυρά και να σπαζώ αύα να στοιμάσω κάποιο γλίκισια, και στις έξη και τέταρτο να τηλεφωνώ στον ήμπερσπρίδο μου ζήτώντας νεότερα για κάποιο ταξίδι μου στην Κουανί "Ακτή.

Ποιός ἀπ' ὧν εἶναι δὲ ἀληθινός
ἐαυτὸς μοι; Κανείς τους. Ἐγὼ εἶ-
μαι τόσο ντροπαλὸς, ὥστε τρέμω νὰ
μπαῖ μέσα σ' ἕνα ἐστιάτοριο, φοβό-
μαι τὰ βλέμματα, ἀπεχθάνομαι τὴν
ἐντυπωσιακὴν ἐμφάνισίν καὶ συνη-
θως ρίχνω τὰ μαλλιά στὸ πρόσωπόν
μοι, γιὰ νὰ μὴ ἀναγκασθῶν ὁσὸ
τὸ δυνατὸν λιγότερο γύρω. Μπαίνο-
ντας σὲ μιὰ αἴθουσα γεμάτη κόσμο,
νιώθω σὰν νὰ βυθίζω στὴν ἀγχο-
νί. Δὲν χορεύω ποτέ μου. Προτιμῶ
βασανιστήρια, παρὰ νὰ κατεβῶ στὴν
πίστα.

Θυμάμαι άξέχαστα μια φορά, όταν πήγαινα ακόμη στο σχολείο, που χορεύαμε σ' ένα πάρτυ με το πικ-άπ, σ' ένα δωμάτιο που είχε μια ταπετσαρία όλο τριαντάφυλλα στους τοίχους. Τά θυμάμαι αυτά τα τριαντάφυλλα τόσο ζωηρά, γιατί δεν είκανα άλλο από το να τά κοιτάζω. Ντρεπόμουν να δώ τους καθαλιέρους μου.

Κι όμως είχα πολλά αγόρια φίλους εκείνη την εποχή. Τα συναντούσαμε με τις φίλες μου όταν πηγαίναμε ιππασία με τα πόδια μας. Ζούσαμε σ' ένα έξοχικό σπίτι, που είχε κτίσει ο πατέρας μου, σέ μίλι φάρμα 75 στρέμματα, πλάι στο κτήμα του λάρου "Αστρο, στο Κλή-

θενταν. Οι γονείς μου κι ο μικρός αδελφός μου, ο Ντάννυ, μένουν ακόμη εκεί. Έχει ένα περιβόλι, έναν πιστοποιημένα κ' ένα σωρό γουρουνάκια, κι ο Ντάννυ τρελλαινείται για όλα αυτά. Περνάει τὸ ίδιο χαρούμενα καὶ ξένοιαστα, ὅπως περνούσα κ' ἐγὼ παῖδι.

«Ὁχι πὼς ἦταν τέλεια ὁλα. Σ' ὀ-
λες τὴς οἰκογενείας ὑπάρχουν ζήσεις
καὶ βάρσανα, καὶ ἡ δική σου δὲν ἀ-
ποτελοῦσε ἐξαιρεση. Ἐγώ, ἀς ποι-
μ, δὲν τὰ πῆγαναν καλὰ μὲ τὴν μι-
κρότερη ἀδελφὴ μου, τὴν Κρίς. Ἡ
κακομοίρα ἡ Κρίς, ὅσπου, τὰ μεγα-
λῶση, δὲν ἄκουε ἄλλο ἀπὸ τὸ: «Γι-
ὰ δὲν ἔναι μπορεῖς νὰ μοῖσιάζης καί
τὴς ἀδελφῆς σου, τῆς Τζήν;». Συνε-
χῶς τῆς πετοῦσαν κατὰμουτρα τὴ
καλὴ τὴν ἦταν ἡ μεγάλῃ ἀδελφῇ
τῆς. Τῆς τὸ ἔλεγαν κ' οἱ καλὸγῆρις
στὸ σχολεῖο, καὶ ὅσο τὸ ἄκουε, τό-
σο ἐπαναστατοῦσε. Νομίζω πὼς ἔ-
πρεπε νὰ μὰς στείλουν σὲ διαφορετι-
κά σχολεῖα, γιὰτὶ μόνον τὴν ἄρεται-
τάς καθαρῶς μὲν νὰ γίνωμε φλες.

Ὁ ρόλος τοῦ «σέξ»

Το άλλο σφάλμα τῶν γονιῶν μας, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἦταν ὅτι πο-
τὲ δὲν ἀναβόρθηκε ἡ λέξις «σεξ» με-
σα στὸ σπῆτι μας. Σὲ μιὰ οἰκογέ-
νεια μὲ δὺς μεγάλα καρίσινα, αὐτὰ
εἶναι ὄχι μόνον ἐσφαλμένο, ἀλλὰ καί
ἐπικίνδυνον. Εἶναι καὶ τὰ ὅλα ἐπρε-
πε γὰρ συζητῆται ἐντελῶς ἀνοικτό-
σε μιᾷ οἰκογένεια, ἀλλήλους δημιου-
ργεῖται μιὰ ἐπιφυλακτικότητα καὶ ἐλ-
λειψὲς ἐμπιστοσύνης καὶ ἀπὸ τῆς δὺς
πλευρῆς.

πλευρές.
 "Εγώ, λόγου χάριν, είχα μία - δυο
 φρικτές εμπειρίες μ' έναν από κεί-
 νους τούς θλιβερούς επιδείξει του
 παραμονεύουν σε μία σκιά, στην έ-
 κρη του δάσους, αλλά μου ήταν άδυ-
 νατο να το εξομολογηθώ στην μητέ-
 ρα μου. Αλλά τα πράγματα σ' άνα-
 στατώνουν διπλά, όταν δεν μπορείς
 να τα έμπιστευθής με κάποιον που
 αγαπάς και έχεις το θάρρος. Οι γο-
 νείς που δεν εννοούν να κουβεντιά-
 σουν για τέτοια θέματα με τα παι-
 διά τους, χάνουν την έμπιστοσύνη
 τους, γιατί το «σέξ» παίζει στην έ-
 φηβη και μιας πολύ μεγαλύτερης ρόλ-
 ού από ό,τι νομίζατε άφρότερα.

Ἐμένα οἱ ἄνδρες δὲν μὲ συγκι-
νοῦν εὐκόλα, κι ἀσφαλῶς δὲν μὲ ἔνο-
χλοῦν, οὔτε μὲ παίρνουν συνεχῶς ἀ-
πὸ πίσω, ὅπως ἔχει ὁ κόσμος τῆς
ἐντύπωση γιὰ τὰ μοντέλα. Καί, γιὰ
νὰ εἶμαι εὐλικρινής, οἱ γόνιτες μὲ κά-
νουν καὶ πλήττω.

«Ομολογώ ότι όταν είσαι μοντέλο έχεις περισσότερες ευκαιρίες να κάνεις ατάξεις με ωραίους άνδρες - ά το θέλεις. Τά μοντέλα, όμως, που εργάζονται σκληρά, δεν έχουν καιρo για γλέντια και διασκεδάσεις στην ιδιωτική τους ζωή. Ίδιως ένα φωτομοντέλο από τα καλά, που είναι υποχρεωμένο να κοιμάται τουλάχιστον οκτώ ώρες κάθε βράδυ, αν θέλει να μείνει στην κορυφή».

ἢ τὴν μέλει στήν κορυφήν κατὰ
 τὴν ἑξῆς αἰών, ὅταν γυνὴς ἀπὸ μιᾶς
 πηγῆ στὸ σπῆτι σου, ὑπερτα καὶ ἑρ-
 ὁλόκληρη μέρα δουλεύεις, καὶ ἔρ-
 ὁ τέλεστα καὶ καθολίκερ σὺ παρ-
 σου πῆ: «Ἐρχεσαι σ' ἐν τῷ σπῆτι
 πόψε;» ἐξὺ ἀσφαλὴς θὰ τοῦ ἔπαν-
 τήσης ἀδύναμα: «Ἐν εἰσὶ μὲ τὴν
 καλὰ σου. Θὰ πῆσες θὰ πολὺ
 θρόνα, θὰ φᾶς ἐν εἰλαρῷ δεινῷ
 θὰ κάνης ἐνα ἔσσοτ μπάνιο, θὰ ἐπι-
 σκευάσης τὰ νύχια καὶ τὰ μαλλί-
 σου καὶ θὰ πῆσες κατ' εὐθείαν στὸ
 κρεβάτι σου. Μόνη, καὶ δὲν πρέ-
 πει ἐξάχασθαι μὲ γυρίσεις τὰ ματοσί-
 νορά σου, γιὰ νὰ εἶναι ὁρατὰ τὸ ἄλ-
 λς πρῶτ' στὴς ἐννίς, στὸ πρῶτο:
 παγγυμναστικὸ ἀνταθλοῦ σου.

Δὲν ξέρω ἂν εἶμαι ἰδιόρρυθμη

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ χαρά της είναι όταν προφταίνει να περάσει ένα Σαββατοκύριακο στο αγρόκτημα του πατέρα της, το οποίο βρίσκεται στο Μπάκιγχαμσάιρ.

άλλα προτιμώ τους όχι και τόσο άρρενωπους άνδρες για συντροφιά και ευχάριστη κουβέντα. Τρελλανόινται να άποστομωθούν τις όμορφες κοπέλες με τα επιχειρημάτια τους και είναι οι μόνοι που έκτιμούν το καλό ντύσιμο. Κ' έχουν τόσο καλούς τρόπους, τόσα και τόσα να σου διηγηθούν για την ζωή, για την τέχνη. Βρίσκω πολύ συναντασιακότερη την συντροφιά με μεγαλύτερους άνδρες παρά με συνομηλικούς μου. Μαθαίνω τόσα πολλά άπ' αυτούς. Είναι ευχάριστοι, σπανίως σε φέρνουν σε δύσκολη θέση και μιλούν ώρια, χωρίς όμας να σου δημιουργούν ποτέ καθαρά έρωτική έλξη.

Είμαι από τους τύπους που έρω-
τεύονται μάλλον τον πρώτο τύ-
πα, άν και μου έχει συμβεί ως
πια μία φορά μόνο, κ' έτσι δεν θα έ-
πρεπε να γράφω συμπεράσματα.
Πρέπει να είμαι από τις πιστές γυ-
ναίκες, και και θαρρώ ποτέ είναι από
τεμπιλιά. Είναι τόσο βολικότερο να
μένεις στην κατάσταση που βρίσκε-
σαι, όταν είσαι ποτέ ή έστω και ά-
νεκτα ευτυχισμένη. Ίδιως αν συμ-
βαίνει να σέβεται τον άνδρα που ά-
γαπας.

"Αγριο πλάσμα

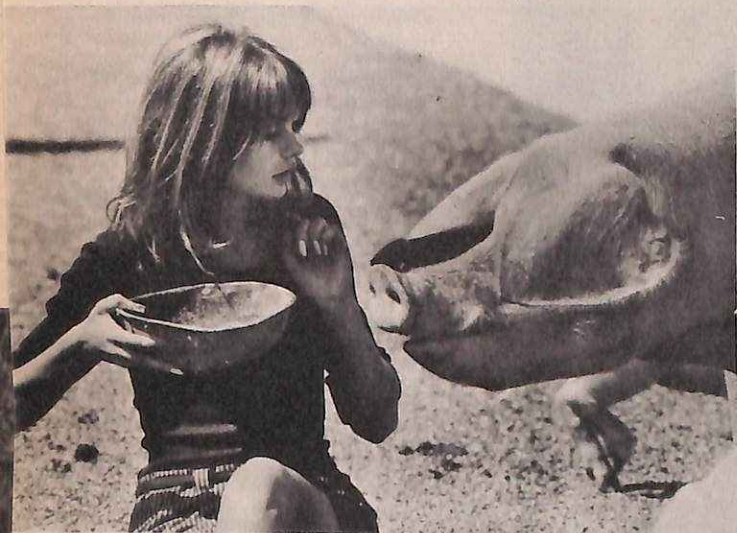
Όταν όμως ήρθα στο Λονδίνο, το 1959, ένα άχαρο αγοροκόριτσο, που έμοιαζε περισσότερο με τα πόνυ, που έλάνευα, παρά με κορίτσι, δεν είχε ιδέα απ' όλα αυτά. "Ήμου άγνοια σου πράσινη σαλάτα, μ' ατέλειωτα πόδια, ατέλειωτα μαλλιά κι ατέλειωτα πράγματα, που έπρεπε να μάθω. Με φώναζαν «ερμίτς» (γαριβούλα) και είχα έναν «ερμίτς» (γαριβούλα) και στενογραφία. Δεν ήξερα να βάζω τα μάτια μου και τα μουντζούρωμα. Φορούσα ένα γαλάζιο αδιάβροχο με γούνινο γιaccia και μ' όλα αυτά ξεκίνησα να κατακτιώ το Λονδίνο. Τώρα που το σκέπτομαι, απόρρο με το ίδιο μου το θρόσος. Έκείνο όμως το αδέξιο, άγριο πλάσμα, ήμουν εγώ. Ό 'πραγματικός έαυτός μου. Νωπή ακόμη από την Σχολή Καλογραφιών, έρχόμου να σπουδάσω γραμματοεξέ. Ό γονείς μου μου έστειλαν δυο λίρες την εβδομάδα. Βάζηκα να μάθω γρήγορα γραφομηχανή, αλλά δεν τα κατάφερα και τόσο και έτσι, δταν ένας φωτογράφος με πλησίασε, σ' ένα ματς του πόλο που παρακολούθουσα, και μου πρότεινε την ι-ταινιολογία στο μυαλό μου.

τριγυρίων στο μυαλό μου.
Διαλέξα, από όλους της σχολής το Λουβίνου, την σχολή της Λουσι Κλαί-
του, γιατί εκεί καταλάβα ότι δι-
κούς έννοιας καθόλου αν θα πήγα-
να ή όχι. Με μέτρησαν στον τοίχο,
πήραν της διαστάσεις του στήθους,
της μέσης, των γοφών, πέρασαν ένα
χάρκα πάνω στην στοινιδυκή μου
στήλη, για να δούν αν έβγερνα προς
τά πίσω. Έβγασαν τους ώμους μου,
να δούν αν ήταν ίσοι και όχι μυτε-
ροί. Μέτρησαν απ' όλες τις μεριές
τά πόδια μου, μήπως στραβώνουν
πολύ τα μέσα ή προς τα έξω.

Περιμένα με κοιμητή ανάσα την έτυμγορία τους. Έπιτέλους, ή μή Κλαίϊτου έκανε ένα έλαφρό νεύμα με τὸ κεφάλι. Αυτό ήταν όλο. Μάζεμα τότε όλο μου τὸ θάρρος και ρώτησα αν ήμουν κατάλληλη για φωτομον-
οφία.

«Ίσως, μου απάντησε. Δεν μπο-
ρεί όμως κανείς να στο πη έτσι, με
την πρώτη ματιά».

Καί ρίχτηκα στην δουλειά. Ένα
όλοκληρο μήνα άφωσιώθηκα σέ πει-
ράματα μέ τó μακιγιάζ, δοκίμαζο-
νά μπαينوβγάλω σέ πόρτες, νά περ-
πατώ χωρίς τράκ μπροστά στίς συμ-

Η ΤΖΗΝ τρελλανέται για τὰ ζῶα. Καὶ δὲν χάνει τὴν εὐκαιρία — δὲ ποτε βρίσκεται στὸ ἀγρόκτημα, τὰ περιποιείται ἡ ἴδια προσωπικά.

μαθήτριάς μου. Μάθαινα «μπόσσα - νόθα» κ' ἕνα σωρὸ ἄλλες ἀσκήσεις, πού βοηθοῦν μὴν ἀδέξια κοπέλλα νὰ πᾶν νὰ σκέπτεται τὴν στάση της. Πῆρα μαθήματα κομωτικής, ἀτομικῆς ὑγιεινῆς, διαίτης καὶ φροντίδων τοῦ δέρματος, ἔμαθα νὰ διαλέγω τὰ κατάλληλα μὲν - ἅπ, νὰ χρησιμοποιοῦ τὰ ντεπιλατουάρ, νὰ περιποιοῦμαι τὰ νύχια μου σὰν ἐπαγγελματίας μανικιουρίστα, νὰ δαῖζω τὸ παλτό καὶ τὰ γάντια μου, κρατώντας συγχρόνως μὲ χάρη τὴν ὀμπρέλλα μου.

Εἶχα μιὰ σκυφή, ντροπαλὴ στάση. Τὰ πόδια μου ἦταν πολὺ μακριὰ καὶ δὲν ἤξερα τί νὰ τὰ κάνω. Δυσκολευόμουν νὰ καθίσω γρήγορα. Τὰ μαθήματα ὅμως συνεχίζονταν κ' ἡ δασκάλα μου μὲ παρηγοροῦσε: «Θὰ ἐξαφανισθῇ τελείως ἡ δειλία σου, μόλις ἀπορροφηθῇς σὲ κάτι ἄλλο, μὲ εἶπε. Θὰ πάψης νὰ ἀσχολῇσαι μὲ τὸν ἑαυτὸ σου, νὰ παίζεις μὲ τὰ μαλλιά σου καὶ νὰ διερωτάσαι μὲ ἀγωνία ἂν κάνης καλὴ ἐντύπωση. Καὶ τότε θὰ ξαναβρῇς τὴν αὐτοπεποίθησή σου». Ὡς τὴν στιγμή πού ἀπεφοίτησα, δὲν εἶχα κατορθώσει νὰ διορθώσω τελείως τὴν στάση μου. Ἀγόρασα ἕνα γκιρί - μὰδ ταγιέρακι γιὰ τὴν τελετὴ καὶ ἤμουν ὅλο τράκ ὅταν εἶδα τὸν φωτορεπόρτερ τῆς «Ἡβηνικ Νιούζ» μπροστά μου. Ἐκεῖνο τὸ δράδυ ἀντίκρισα τὴν πρώτη φωτογραφία μου σὲ ἐφημερίδα. Ἦμουν μὲ μιὰ συνάδελφό μου καὶ περπατούσαμε στὴν Μπὸντ Στρίτ. Τὸ ἄλλο πρωὶ ὑπέγραψα συμβόλαιο μὲ τὴν ἐταιρία τῆς Λούσι Κλαίττον, καὶ ἀπὸ κείνη τὴν στιγμή μού μπῆκε ἡ ἰδέα νὰ ἀνεβῶ στὴν κορυφή: Ἐξῆς μόνον εἶναι τὰ καλύτερα μοντέλα κάθε χρόνου.

Δὲν ὑπάρχει ὁμοῦ γιὰ ἕνα μοντέλο φρικτότερη ἐμπειρία ἀπὸ τὴν πρώτη ἐπίσκεψή στοὺς στούντιο τοῦ φωτογράφου. Νοιώθεις τὰ πόδια σου σαν ἀλύγιστα ἀπὸ τὰ ἀρθρικά, τὰ χέρια σου σαν κλαδιά μὲ μπανάνες καὶ οἱ πόδες σου, οἱ τόσο καλὰ μελετημένες στὸν καθρέφτη τοῦ στούντιο, σοῦ φαίνονται τώρα γελοία ἐξεζητημένες καὶ ψεύτικες. Κ' οἱ φωτογράφοι εἶναι πολὺ σκληροὶ ὀρισμένες φορές. Εἶδα κοπέλλες νὰ ἀναλύονται σὲ δάκρυα, ὕστερα ἀπὸ μιὰ κοπιαστικὴ πορεία σ' ἕνα μακρινὸ στούντιο, ὅταν τὸ μόνο ποὺ ἀκούει φθάνοντας στὴν πόρτα εἶναι: «Ξαγατήρα σὲ εἶναι μῆνες, ὅταν θὰ ἔ-

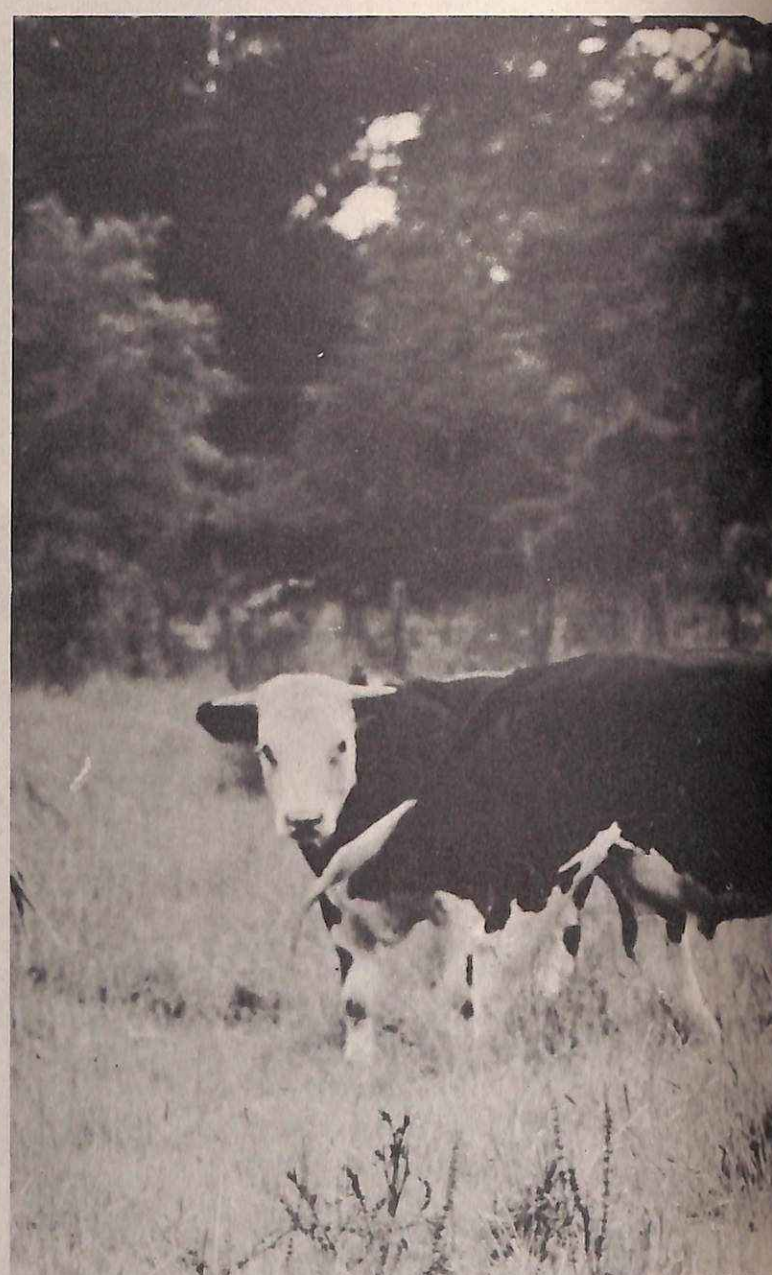
χης γίνεις πραγματικὸ μοντέλο», ἢ: «Ἄν ποτὲ καταφέρῃς καὶ χάσης 7 κιλά, ξανατηλεφώνησέ μου, θὰ χαρῶ πολὺ». Οἱ πρώτες φωτογραφίες μου εἶναι δρᾶμα. Σχεδὸν δὲν ἀναγνωρίζω τὸν ἑαυτὸ μου. Παχουλὴ, τὰ μαλλιά μου θέλουν ἴσιωμα. Οἱ περισσότεροι ἐπαίρουν μόνον τὸ πρόσωπό μου, γιατί δὲν εἶχα κατορθώσει ἀκόμη νὰ ἀπαλλαγῶ ἀπὸ τὴν ἀδέξια στάση μου. Ἐνας τους, θυμάμαι, μὲ εἶχε βάλει καὶ τραγουδοῦσα ἕνα πικάντικο τραγούδι, γιὰ νὰ ζωηρέψω λίγο. Ἀκόμη καὶ σήμερα, ἀκόμη καὶ στὸ Παρίσι, τὴν ὑποτιθέμενη Μέκκα τοῦ κόσμου τῆς μόδας, βρίσκω τὴν δουλειά μου φοβερὰ κουραστική καὶ καθόλου εὐχάριστη. Στὴν Ἀμερική, ἡ ζωὴ τῶν μοντέλων εἶναι σκληρὴ κι ὁ συναγωνισμὸς μεγάλος. Μοντέλα πού παίρνουν τὴν δουλειά τους μὲ μισὴ καρδιά δὲν ὑπάρχουν στὴν Νέα Ὑόρκη. Ὅταν ἀργήσης σὲ μιὰ δουλειά σου, στὰ χρεώνουν στὴν ἀμοιβή σου. Κι ἂν δουλεύεις μαζί μὲ ἄλλα μοντέλα, πληρώνεις καὶ σ' ἐκεῖνα ἀποζημίωση γιὰ τὴν χαμένη τους ὥρα. Ἔτσι, ἀκόμη κ' ἐγὼ εἶμαι ἀκριθὴς στὰ ραντεβού μου στὴν Ἀμερική.

Ὅμως κερδίζεις ἐκεῖ πολὺ εὐκόλα τὰ χρήματα. Τὰ ρούχα εἶναι πρώτης ποιότητος. Καὶ οἱ καλοὶ φωτογράφοι, καταπληκτικοί, κάνουν τίς κοπέλλες νὰ μοιάζουν ἀπὸ ἄλλο κόσμω.

Πραγματικὸς σταθμὸς τῆς καριέρας μου ἦταν τὸ 1960, πού γνώρισα τὸν Ντέιβιντ Μπέηλν. Ἦταν ἕνας νεαρὸς μαυρομάτης φωτογράφος, πού κ' ἐκεῖνος μόλις εἶχε ἀρχίσει νὰ στέκεται στὰ πόδια του, καὶ εἶπε δὲ τὴν δὲν μπορούσε νὰ διακινδυνεύει ἀρχιζόντας μ' ἕνα καινούργιο πρόσωπο. Ἐξασέλα σὲ πέντε - ἔξι μῆνες, μού εἶπε ἀπαισιόδοξα.

Μοιραία συνάντηση

Ἡ συνάντησή μας ἐκείνη ἦταν μοιραία. Τοῦ χρωστάω τὸ κάθε τί. Τὸν ξαναεἶδα τὸ ἐπόμενο καλοκαίρι. Καί, μ' ὅλο πὺρ μπροστά μου εἶπε δὲ ἤμουν «ἐπὶ ὀρχη», πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη μου εἶπε οἱ γὰρ πᾶς δὲν ἤξερα νὰ περπατήσω. Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ἐργαζόμουν μὲ πλήρεις προγράμματα, ἀλλὰ τίποτε τὸ ἐκλεκτὸ — ὅτι τότε χαινε. Καί, ξαφνικά, μὲ παίρνει τὸ

ΚΑΛΠΑΖΕΙ ΜΕ ΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΛΟΓΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΚΟ ΣΤΑΥΛΟ, Η...

ἀγγλικὸ «Βόγκ» γιὰ ἕνα 14σέλιδο φωτογραφικὸ κομμάτι. Ὁ φωτογράφος ἦταν ὁ Ντέιβιντ Μπέηλν.

Εἶχε μεγάλὴ ἐπιτυχία. Κ' ἦταν κ' ἡ ἀρχὴ τῆς μακρόχρονης καὶ ἀποδοτικῆς φωτογραφικῆς συνεργασίας μας. Ἐκεῖνος μού δημιούργησε τὸ γούστο μου. Μὲ δίδαξε ὅτι ὡς μοντέλο δὲν εἶμαι μόνον σώμα, μού χρειάζεται καὶ μυαλό. Μὲ ἔμαθε νὰ μπαίνο στὸ νῆμα καὶ στὴν ἀτμόσφαιρα τῶν ρούχων πού φορά κάθε φορά. Ἐλεγε δὲ πρέπει νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ κάθε τί σύγχρονο - βιβλία, θέατρο, περιοδικὰ, κινηματογράφω. Καὶ μού εἶδει πᾶς εἶναι δυνατόν νὰ βελτιωθῇ ἀπίστευτα ἡ ποιότητά τῶν φωτογραφιῶν ἀπὸ ἕναν σύνδεσμο μετὰ τοῦ φωτογράφου καὶ τοῦ μοντέλου του. Εἶναι ἕνας σύνδεσμος πού βασίζεται στὸν ἀμοιβαῖο σεβασμὸ καὶ δημιουργεῖ μιὰ ἀπὸ τὰ σκεδὸν ἐπικοινωνία τὴν ὥρα τῆς φωτογραφίσεως. Δὲν ἐνωῶ ἐρωτικὸ σύνδεσμο ἢ ἑστὸ φλέρτ, ἀλλὰ κατὰ τὴν γυναικὴ τηλεπαθητικὴ ἐπικοινωνία.

Ἐμαθα δὲ πρέπει νὰ ἀφήνης τὸν πλήρη ἐλεγχὸ τοῦ ἑαυτοῦ σου στὸν

φωτογράφο σου. Ἄν σοῦ πῇ κάτι πού σοῦ φαίνεται ἀνόητο, πρέπει νὰ τὸ κάνης. Πρέπει νὰ ἐμπιστευέσαι τυφλὰ τὴν κρίση του. Γιατὶ ἐκεῖνος εἶναι πού κοιτάζει μέσα ἀπὸ τὸν φακὸ. Ἐστὸ πρέπει νὰ ἀνταποκρίνεται καὶ νὰ μεταφράζης τίς σκέψεις του σὲ κίνησι.

Θαυμάσιο συναίσθημα

Καὶ ξαφνικά συμβαίνει. Νοιώθεις τὴν ἀτμόσφαιρα τῶν ρούχων. Αἰσθάνεσαι ἀκατανίκητα ἐλκυστική, δίνεις ὅλη τὴν αἴσθησή τῆς ὑπάρξεώς σου στὸν φακὸ. Ἀκούγεται τὸ «κλικ» καὶ σ' ἐκεῖνο τὸ κλάσμα τοῦ δευτερολέπτου ἀποκρυσταλλώνεται καὶ στερεοποιεῖται τὸ πᾶν: Ἡ ἀτμόσφαιρα, τὸ φόρεμα, τὸ κορίτσι, ἡ ζωτάνια. Καὶ νὰ ἡ ἐπιτυχημένη φωτογραφία!

Στὸ τέλος αἰσθάνεσαι μιὰ κόυραση, σὰν νὰ σ' ἔχουν στραγγίσει. Εἶναι ὁμοῦ ἕνα θαυμάσιο συναίσθημα. Ὁ Μπέηλν μού βάζει πάντα τὸν δίσκο «Φάννυ Φέλς», ὅταν ποζάρω γιατί λέει ὅτι τὸ τραγούδι αὐτὸ μὲ ζωντανεύει.

«Μεγάλα μοντέλα εἶναι μόνον οἱ

...ΤΖΗΝ ΕΙΝΑΙ ΔΕΙΝΗ ΑΜΑΖΟΝΑ ΚΑΙ ΜΕ ΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ ΘΥΜΑΤΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΠΟΥ ΤΗΣ ΧΑΡΙΣΕ Η ΙΠΠΑΣΙΑ

γυναῖκες πού ἔχουν συνείδηση τῆς ὑπάρξεώς τους, μού λέει. Ἐστὸ ἔχεις ἱκανότητα προσαρμογῆς, ἐξυπνάδα καὶ τὸ τελειότερο φωτογενὲς πρόσωπο πού ἔχω δεῖ ποτὲ μου. Εἶσαι ὁμοῦς τεμπέλα καί, ἂν δὲν σὲ ταρακουνήσω, μένεις ἀπαθὴς καὶ εὐχαριστήμην μὲ τὸν ἑαυτὸ σου, ἐπειδὴ ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶναι τόσο καλοὶ μαζὶ σου».

Ἴσως ἔχῃ δίκιο.

Τὸν Νοέμβριο τοῦ 1961, ἕνα χρόνον μόλις μετὰ τὴν ἀποφοίτησή μου ἀπὸ τὴν σχολὴ μοντέλων, βρῆκα τὸ θάρρος νὰ ἀφήσω πιά τὸ σπίτι μου καὶ νὰ πιάσω ἕνα δικό μου διαμέρισμα τοῦ ἐνὸς δωματίου. Ἐπέστρεψα στὸν πατέρα μου τὸ παλιὸ «Μόρις», πού μού εἶχε δανείσει, καὶ ἀγόρασα ἕνα δικό μου κόκκινο «Μίνι». Μέσα σὲ ἔξι μῆνες κέρδιζα 280 δολάρια τὴν ἑβδομάδα.

Ὁ κόσμος μὲ ρωτᾷ ἂν νοιώθω ἄνετα στὸ μακιγιάζ μου. Ὁχι, δὲν νοιώθω. Μού παίρνει περίπου 40 λεπτὰ τῆς ὥρας γιὰ νὰ βαφῶ, νὰ κολλήσω τὰ ψεύτικα ματωσίνορά μου καὶ νὰ δώσω τὴν ἐντύπωση δὲ ἔχω βαβουλωτὰ μάγουλα.

Ὅταν ὁ τύπος ἀρχίξῃ νὰ ἀσχολῆται μὲ τὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ σου, καταλαβαίνεις ὅτι γρήκες ἀπὸ τὴν ἀνωνυμία. Ξέρεις, μάλιστα, ὅτι εἶσαι πιά ἕνα διάσημο μοντέλο. Κρατῶ ὁμοῦς μιὰ πολὺ καλὴ συμβουλή πού μού ἔδωσε ἕνα ἄλλο μοντέλο: «Μὴν παίρνης ποτὲ τίποτε στὰ σοβαρά. Ὅταν ὅλοι σοῦ λένε πόσο ὡραία εἶσαι, ἀντιμετώπισέ το μὲ χιούμορ. Τὸ κοινὸ εἶναι ἄστατο. Καὶ πόσο ἀτέλειωτη εἶναι ἡ πτώση, ὅταν ἀρχί-σῃ».

Ποτὲ μου δὲν τὸ ἔχω ξεχάσει αὐτό. Ξέρω πᾶς ἡ ζωὴ τοῦ μοντέλου εἶναι σύντομη. Ἀρχίζει ἴσως πολὺ νῆα, ἀλλὰ ποτὲ δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ διατηρηθῇ ἀνάμεσα στὶς 10 καλύτερες μετὰ τὰ 25 τῆς. Ὅμως μπορεῖ νὰ κινή ἕνα σωρὸ ἄλλες δουλειές. Μερικὰ μοντέλα πῆδησαν στὸν κινηματογράφω, ὅπως ἡ Σούζν Πάρκερ, ἡ Γκρέης Κέλλυ καὶ ἡ Λάρην Μπακάλ. Ἐγὼ ὁμοῦς δὲν ἔχω τολῆν τὸ ἡθοποιεῖν καὶ δὲν θὰ ἀνεχόμουν ποτὲ νὰ γίνω μετρίότης.

Μὲ πᾶνι τρόμος δὲν σκέπταμαι πᾶς, μ' ὅλο πού εἶμαι μόλις 22

ἐτῶν, εἶμαι κιόλας σ' ἄλλη γενιὰ ἀπὸ τὰ κοριτσάκια πού παίζουν καὶ χειροκροτοῦν τὰ εἰδῶλα τῶν δίσκου στὰ ἀεροδρόμια καὶ στὶς πόρτες τῶν θεάτρων. Κι ὁμοῦς, ἂν μού ζητοῦσαν νὰ ξανααποφασίσω, δὲν θὰ δίσταζα νὰ ἀκολουθήσω τὴν ἴδια καριέρα. Εἶναι τόσο ὥρα νὰ κερδίζης χρήματα! Σοῦ δίνουν κάθε εἶδος ἀνεξαρτησία καὶ μιὰ εὐκαιρία νὰ δημιουργήσης κάτι πού ἄλλως ποτὲ δὲν θὰ τὸ κατάφερνες. Ὅμως δὲν ξεχνῶ ποτὲ τὴν προειδοποίηση: «Τὸ κοινὸ εἶναι ἄστατο».

Ἐκεῖνο πού μού δίνει θάρρος γιὰ τὸ μέλλον, εἶναι ὅτι καθιέρωσα κ' ἕνα ὄνομα δίπλα στὸ πρόσωπό μου. Τὰ μοντέλα μένουν συνήθως ἀνώνυμα. Ἄν ὁμοῦς τὰ καταφέρῃς, ὅπως ἡ Σούζν Πάρκερ στὴν Ἀμερική καὶ ἡ Φίονα Κάμπελ Οὐόλτερ στὴν Ἀγγλία, σοῦ μένει αὐτὸ σὰν μετάλλιο στὴν ὑπόλοιπὴ ζωὴ σου. Τὸ νὰ ἀποκτήσῃς ἕνα ὄνομα καὶ νὰ μὴν μείνῃ μόνο πρόσωπο, ἕνα ὄνομα πού θὰ σέβονται καὶ θὰ θυμούνται ἀκόμη καιρὸ, εἶναι τὸ καλύτερο πού μπορὸ νὰ εὐχηθῶ καὶ νὰ ἐλπίζω γιὰ τὸν ἑαυτὸ μου.

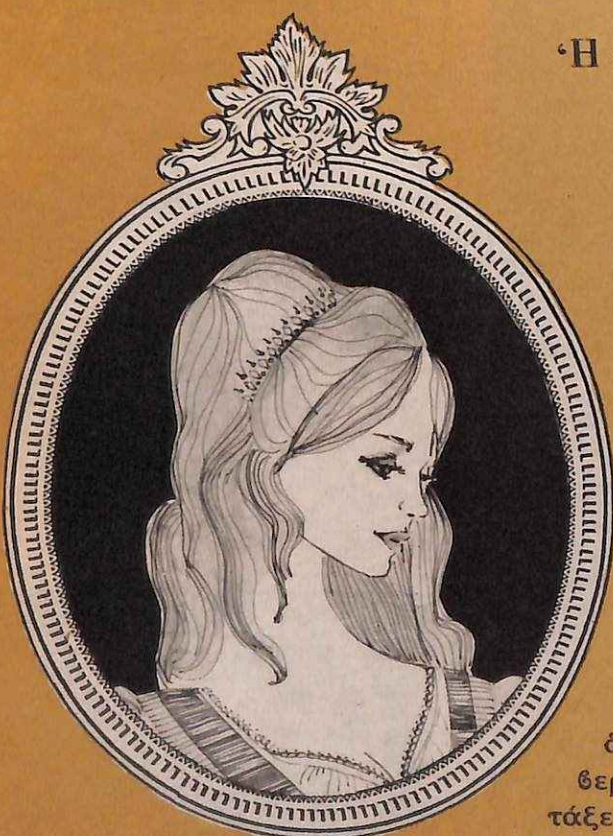
“Ἄν καὶ 22 μόλις ἐτῶν αἰσθάνομαι ν’ ἀνήκω εἰς ἄλλη γενιὰ ἀπὸ τὰ κοριτσάκια πού ἀποθεώνουν τὰ εἰδῶλα τοῦ «γέ - γέ»,,

ΜΙΑ ΑΠΡΟΟΠΤΗ σκηνή, καθὼς ὁδηγεῖ τὸ βαρὺ τρακτέρ, στὸ ἀγρόκτημα τοῦ πατέρα της — μιὰ ἀλλοιώτικη Τζήν...

Ἡ ΑΝΑΠΑΥΣΗ στὸ ἀγρόκτημα εἶναι ἀρκετὰ κοπιαστική! Ἔπειτα ἀπὸ τόσες δουλειές, ἕνας σύντομος ὕπνος στὴν πολυθρόνα.

«Η ήρωίδα που παίρνει θέση στην παγκόσμια φιλολογία πλάι στην Σκάρλετ Ο' Χάρα και στην Μαρκεζία των Άγγέλων • ΥΠΟ ΖΥΛΙΕΤ ΜΠΕΝΖΟΝΙ

4

Φαντάζομαι ότι ανόταν ξαφνικά σάν να δρισκεύονταν πολύ μακριά. Η κοίταση και η ά- αγωνία είχαν κό- ψει τα χαρακτηρισ- τικά του κάτω ά- πό το φως, όμως, του κεριού που τρεμόσβηνε, τα μαλ- λιά του έλαμπαν γύρω από το διορ- φο πρόσωπό του. Ώστόσο, η Κατερί- να έβλεπε στα μάτια του κάτι το ά- πελπισμένο που την τρώεξε ξαφνι- κά.

— Άλλά... είσατε ευχαριστημένους που δρίσκεσθε εδώ, δεν είναι έτσι; Την κοίταξε, την είδε γεμάτη άνη- συχία, αδύνατη κάτω από το λαμπρό στολίδι των χιμένων της μαλλιών, που στεγνώνοντας, ξανάπερναν όλη την λάμψη τους. Τό πράσινο φόρεμα που φορούσε τώρα, της έδινε την συγκινητική όψη μιας μικρής θεότη- τας των δασών, καθώς και τα τε- ράστια αυτά μάτια με τα όγχα βάθη, που άνοιγε επάνω του. Έμοιαζαν με τό μάτια των ξαρκιδιών, που το έρεσε να τα κνηγή με τό άλογο όταν ήταν παιδί.

— Θα ήμουν πολύ άχάριστος, άν δεν ήμουν ευχαριστημένος, είτε σι- γά.

— Λοιπόν... φάτε λίγο μέλι. Και ά- κόμη πείτε μου τί σκεπτόσαστε, άμέ- σως. Έχετε τόσο λυπημένα μάτια.

— Σκεπτόμουν την πατρίδα μου. Στόν δρόμο του Μονφακόν αυτήν σκεπτόμουν και τότε. Έλεγα μέσα μου πως δεν θα την ξανάβλεπα κι αυτό πάνω άπ' όλα μου έκανε κακό.

— Μά ξέρετε πως θα την ξαναδύ- τε, τώρα, άφού σε λίγο θα είσατε ελεύθερος.

— Ο Μιχαήλ χαμογέλασε, πήρε μια

μπουκιά ψωμί που την δούτηξε στο μέλι και την μάσησε άφηρημένα.

— Δεν ξέρω, μά είναι πιο δυνατό άπό μένα! Κάτι στό βάθος της καρ- διας μου είναι που μου λείει πως δεν θα γυρίσω ποτέ εκεί κάτω στό Μον- σαλδύ.

— Δεν πρέπει να τό σκέπτεστε, εί- πε αυστηρά η Κατερίνα. Έχετε σκε- πτικές σκέψεις γιατί είσατε κουρα- σμένος, αδύνατος. Όταν θα ξανα- πάρετε τις δυνάμεις σας και θα δε- σθήτε σε μέρος που θα είσθε άσφα- λης, όλα θα πάνε καλύτερα.

Τά λίγα, όμως, που είχε πει για την πατρίδα του είχαν ξυπνήσει την περιέργεια στην συνομιλήτριά του. Ήταν άνίκανη να άντισταθί στόν έπατατικό πειρασμό να μάθη περισ- σότερα πράγματα για τόν νέο αυτόν που την μάγευε. Γλίστρησε κοντά του, παρακολουθώντας τον άπληστα, καθώς άδειαζε τό κουρούπι με τό νε- ρό.

— Πώς είναι ή χώρα σας; Θα θέ- λате να μου μιλήσετε γι' αυτήν;

— Και βέβαια!

Ο Μιχαήλ έκλεισε τά μάτια του για λίγο, ίσως για να διή τις άγα- τημένες εικόνες της παιδικής του ή- λικίας. Τίς είχε έπικαλεσθή τόσο έν- τονα, στην διάρκεια του ατέλειωτου Γολγοθά του, ώστε σχηματίσθηκαν εύκολα στην σκοτεινή όδόνη των κλει- στόν βλεφάρων του.

Μά άπλά λόγια, ξανάφερε στην θύμησή του για την Κατερίνα, τό άνεμόδατο ύψιπέδου, τίς γαυ- νικές άκαλλιέργητες έκτάσεις της, που διακόπτονταν άπό μικρές κρυφές κοιλάδες, γεμάτες καταπράσινες κα- στανιές, την Ώδερνη του, γεμάτη με σθημένους κρατήρες, τό χωριό Μονσαλδύ και τά χτισμένα με κομ- μάτια λάβας σπίτια του, συγκεντρο- μένα γύρω στό μοναστήρι, τό οικο-

γενειακό κάστρο στις πλαγιές του λόφου και τό μικρό παρεκκλήσι της Άγίας Πηγής. Άκούγοντάς τον, η Κατερίνα νόμιζε πως έβλεπε τά χω- ράρια με τό φτωχικό στόρι, τους με- νεξελιούς ούρανούς, τό δειλί, όταν ή όροσειρά μεταβάλλεται σε μία συν- οδεία γαλαζωπά φαντάσματα, τά νε- ρά που ξεπετάγονται, τόσο άσπρα άνάμεσα στις πέτρες που ξεπλένον- ται χωρίς διακοπή, για να καταλή- ξουν κατάνυρες όταν χάνονται στό βάθος των λιμνών που, στολισμένες με μουσκλα και γοαντίες, φαντάζουν σάν σκοτεινά πετράδια. Άκουγε ά- κόμη τόν νοτιά να τραγουδά, άπό δάχρυ σε δάχρυ, τό παρόμοιο των χεμινοντικών καταγίδων στις δί- γλες του κάστρου. Ο Μιχαήλ διηγό- ταν άκόμη για τά κοπάδια των προ- δάτων που έβασκαν στό ύψιπέδα, τά δάση γεμάτα άπό λύκους και άγριο- γούρουνα και για τούς δομητικούς χειμάρους, όπου πηδούσαν τριαντα- φυλλίες και άσημένιες πέστροφες. Και η Κατερίνα, γοητευμένη, τόν ά- κουγε με τό στόμα δαδάνοιχο, ξε- χνώντας που δρισκεύονταν, ξεχνώντας την ώρα που περνούσε.

— Κ' οι γοείς; ρώτησε, όταν σώ- πασε. Τους έχετε πάντα;

— Ο πατέρας μου έχει πεθάνει, πριν δέκα χρόνια, και δεν τόν θυ- μάμαι καλά. Ήταν ένας γέρος πο- λεμιστής, πάντα θαρδός και σκετι- νός. Είχε περάσει τά νιάτα του πο- λεμώντας τόν Άγγλο με τόν Μεγά- λο Κοντόσταυλο και, μετά τό Σατω- νέφ - ντυ - Ραντόν, που τό πολιορ- κούσαν μαζί και όπου ο Μπερρόν ντι Γκεκλέν είχε δοή τόν θάνατο, είχε κρεμάσει τό σπαθί του στόν τοί- χο γιατί κανένας ήγέτης δεν του φαινόταν πιά άξιος για άρχηγός. Ή μητέρα μου φρόντιζε τά κτήματα και με έκανε άντρα. Αυτή με έστειλε

στόν άρχοντά μας ντυ Μπερρό, φρου- δάχη μας, και στην ύπηρεσία του έμεινα ένα χρόνο, μέχρις ότου με παρεχώρησε στόν πρίγκιπα Λουδο- δίκου της Γουιέννης. Ή μητέρα μου τά διευθύνει όλα εκεί κάτω μαστο- ρικά και κρατάει άκόμη κοντά της τόν μικρό μου αδελφό...

Νοιώθοντας έναν ξαφνικό σεθα- σμό, κάπως λυπημένη που τόν κατα- λάβαινε τόσο ψηλότερά της, η Κα- τερίνα ρώτησε:

— Έχετε αδελφό;

— Ναί. Είναι μικρότερός μου κα- τά δύο χρόνια και φέγγεται να πο- λεμήσει. Ω, πρόσθεσε ο Μιχαήλ μ' ένα τρυφερό χαμόγελο, θα γίνει σπουδαίος άρχηγός! Πρέπει να τόν διή κανείς να καθάλλει χωρίς σέλ- λα τά μεγάλα άλογα των σταύλων και να οδηγεί σε έπίθεση τούς πιστι- ρικούς του χωριού. Είναι κιόλας δυ- νατός σάν παλαιστής και δεν άνει- ρεθεί παρά μάχες και τραύματα. Τόν αγαπώ, όμως, πολύ τόν μικρό μου Άρνώλ. Σε λίγο θα μπει κι αυ- τός στό επάγγελμα των όπλων. Ή μητέρα μου θα μείνει μόνη. Θα ύπο- φέση ίσως, άλλά δεν θα πη τίποτε. Είναι πολύ άρχοντισσα και πολύ ύ- περήφανη για να θυάλλη μιλά.

Καθώς αναθυμώσαν τούς δικούς του, τό πρόσωπο του Μιχαήλ φωτί- σθηκε με μία λάμψη, έτσι που η Κα- τερίνα, σε έκσταση, δεν μπόρεσε να κρατηθή και ρώτησε:

— Ο αδελφός σας είναι τόσο ά- υαφος, όσο εσείς;

— Ο Μιχαήλ άρχισε να γελάει και χάρεινε τρυφερά τό ξανθό κεφάλι.

— Ποιά περισσότερη! Αυτά τά πράγματα δεν συγκρίνονται. Κι άκό- μα είναι τρυφερός κάτω από τό ά-

γριο παρουσιαστικό του, με θερμή καρδιά, υπερήφανος και παθιασμέ- νος. Πιστεύω πως με αγαπάει πολύ!

Κάτω άπό τό χέρι που χάρεινε τό κεφάλι της, η Κατερίνα, τρέμον- τας δόκνηση, δεν τολμούσε να κου- νηθή. Ξαφνικά, ο Μιχαήλ έσκυψε, έ- βαλε τά χείλια του στό μέτωπο της κοπελλίσσας, κοντά στά μηλίγγια.

— Άυστυχώς, δεν έχω μικρή άδελ- φή για να αγαπάω!

— Θα σας αγαπούσε κι αυτή πολύ, είπε η Κατερίνα μαγεμένη.

Σταμάτησε όμως τρυμαγμένη ά- κούγοντας δόρυβο. Πάνω άπό τό κεφάλι της άνηχούσαν δήματα. Εί- γε ξεχάσει την φυγή του χρόνου. Και η Άουίττα όπου νάναι θα έπρεπε να γυρίσει. Ήταν άναγκασιμένη να ξα- νανέβη. Ο Μιχαήλ, άλλοτε, είχε άκούσει κι αυτός και άκουραζόταν με τό κεφάλι σκυμμένο προς τό δο- κάρσι. Γρήγορα, για να δικαιολογή- σον την παρουσία της στο κελόρι, η Κατερίνα μάζεψε μερικά κουτίσουρα και έπρεπε προς την σκάλα, βάζον- τας τό δάχτυλο στό στόμα για να συ- στήσει σιωπή στόν φυγάδα. Πίσω της ή καταπαχή και τό σκοτάδι ξανά- πεσαν επάνω του. Όταν, όμως, η μικρή με τά κουτίσουρα στό χέρι και τό κερί επάνω τους, έφθασε στην κορίνα, είδε πως αυτή που είχε γυ- ρίσει ήταν ή Μισριά. Ή άτηρέτρια την κοίταξε με ένα μίγμα άπορίας και όργης.

— Πώς... έδώ είσαι; Μά άπό που πετάχτηκες;

— Τό βλέπεις, άπό τό ύπώγειο, είπε όλο γλάστ η Κατερίνα. Πήγα να πά- ρω ζύλα.

— Ή χοντρο - Μισριά είχε παραξενυ- έμφάνιση έκείνο τό βράδυ. Κατακό- κνη, με τό πρόσωπο να λάμπει, την σκούφια στραβά, είχε φανερώς δια- κολίτες ν' άσπρήσει τις λέξεις της. Ή

Βρισκόμαστε στό Παρίσι της 27ης Άπριλίου 1413. Ο βασιλιάς της Γαλλίας Κάρολος ό βος, τρελλός, δεν μπορεί να κυ- βερνήσει τη χώρα, όπου δύο παρα- τάξεις, Άρμανιάκ και Βουργουνδιοι, πολεμούν μεταξύ τους σε έναν άγώνα δίχως έλεος. Την άντιβασιλεία άσκει ο Δελφίνος με τούς Άρμα- νιάκ συμβούλους του. Ο όχλος του Παρισιού, που έχει ταχθή με τό μέρος των Βουργουνδιών, έπιτίθεται, με έπικεφαλής τόν δη- μαγωγό χασάπη Καμπός, έναντίον των άνακτόρων του Δελφί- νου. Άνάμεσα στό πλήθος που συνωστίζεται έξω άπό τό ανά- κτορο, θρίσκονται και δυο νεαρά παιδιά του Παρισιού, η Κατε- ρίνα Λεγκουά, κόρη του χρυσοχόου Λεγκουά, και ο φίλος της Λαντρύ Πιγκάς, τραδηγμένοι άπό την περιέργεια. Άκολουθών- τας τό πλήθος που κατώρθωσε να είσδύση στό άνάκτορα, τά δυο παιδιά φθάνουν μέχρι μία μεγάλη αίθουσα, όπου ο Δελφίνος και οί σύμβουλοί του είναι αίχμάλωτοι των στασιαστών. Άνά- μεσά τους θρίσκεται και ο νεαρός ίππότης Μιχαήλ ντε Μονσαλ- θύ, που με θάρρος προκαλεί τόν παρόντα δούκα της Βουργουν- δίας, Ίωάννη τόν Άφοβο. Ο δούκας τόν παραδίδει στό χέρια του όχλου για να κρεμαστή. Η Κατερίνα, μαγεμένη άπό τό θάρ- ρος και την όμορφιά του, άποφασίζει να τόν άπελευθερώσει με την βοήθεια του Λαντρύ. Τά δυο παιδιά τό καταφέρνουν και κα- ταφεύγουν με τόν Μιχαήλ στην Αύλη των Θαυμάτων. Άπό κεί, με την βοήθεια του Βαρνάβα του Άχηβαδά, ενός ψευτοπροσκυ- νητή, μεταφέρουν τόν Μιχαήλ και τόν κρύβουν στό ύπόγειο του σπιτιού των Λεγκουά, με την έλπίδα να τόν φυγαδεύσουν τό θρά- δυ, άμα νυκτώσει για κακά, άπό τό Παρίσι. Έκεί, στό ύπόγειο, κατεβαίνει η Κατερίνα να συναντήσει τόν Μιχαήλ ντε Μονσαλ- θύ, και ο ίππότης της περιγράφει την πατρίδα του, την Ώδέρνη.

ματιά της, πού τρεμόπαζε, δυσκολευτόταν να σταματήσει κάπου. Άρπαξε όμως την Κατερίνα από το μπράτσο για να την ξεπνέσει στα γερά.

—Τυχερή ήσουν πού έλειπε δλόκληρη την ημέρα οι γονείς σου, παλιοκόρτσι! Είδ' άλλως, θα σου κοκκινίζουν τα μεριά. Νά γυρίεις όλη την ημέρα δεξιά κι αριστερά μ' ένα άγורי.

Έσκυβε προς την Κατερίνα άρκετά για να νοιώσει ή μικρή την άγασα της, έντονα άρωματισμένη από κρασί. Με μιá άπότομη κίνηση, ή κοπέλλα έλευθέρωσε τó χέρι της, άκούμπησε τó κερί σέ ένα σκαμνί και μάζεψε δυό κοτύσσουρα πού είχαν κυλίσει καταγής.

—Και πού πās και πίνεις στίς ταβέρνες με τίς άλλες κουτσουμπόλες; Νομίζεις πώς είναι καλύτερα; Άν ήμουν τυχερή, ήσουν και σό τουλάχιστον τó ίδιο, Μαριώ, και στήν θέση σου θα πήγαινα να ξεπαλώσω πριν γυρίσει ή μητέρα μου.

Η Μαριώ ήξερε πώς ήταν φταίχτρα. Δέν ήταν κακός άνθρωπος. Γεννημένη λίγο περισσότερο από ό,τι έπρεπε κοντά στ' άμπελιά της Μπών, άγαπούσε τó κρασί περισσότερο από ό,τι είναι προεπιμένο σέ μιá γυναίκα. Δέν παρασυρόταν συχνά από τó πάθος της, γιατί ή Ζακέτ Λεγκουά, πού ήταν όμογιάλαχτή της, και πού στό γάμο της με τόν Γκωσέ Λεγκουά την είχε φέρει μαζί της από την Βουργουνδία, την πρόσεχε από κοντά. Δυό ή τρείς φορές ή Ζακέτ την είχε αβηνιδώσει μεθυσιμένη και την είχε φοβερίσει πώς θα την έστελνε πίσω στην Βουργουνδία, χωρίς άλλη συζήτηση, μόλις θα τó ξανάκανε. Με κλάματα, παρακλήσεις, όρκους στό άγαλμα της Παναγίας, ή Μαριώ είχε θριασθή πώς δέν θα ξαναμεθεόσε ποτέ. 'Η άσυνήθιστη έξαψη πού έπικρατούσε στό Παρίσι, είχε σταθή άσφαλώς ή άφορη πού ή Μαριώ είχε παραβή όλους τούς όρκους της.

Όλα αυτά τó συνεδηγοποιόσε ή Μαριώ μέσα από τίς αναθυμώσεις τού κρασιού και δέν έπέμενε. Σέρνοντας τó πόδια, μουμουρίζοντας ακαιολαβιστικές λέξεις, τριβόησε προς την σκάλα. Τά σκαλοπάτια στέναζαν κάτω από τó βάρος της. Σέ λίγο ή Κατερίνα άκουσε να χτυπά κλείνοντας ή πόρτα της σοφίτας της και έβγαλε ένα στεναγμό άνακουφίσσεως. 'Η άπουσία της Λουίζας παρατεινόταν και ή κοπέλλα δέν δίστασε ούτε στιγμή για τó τί είχε να κάνει. Δέν πεινούσε, ούτε διψούσε. Τό μόνο πού ήθελε ήταν νά γυρίσει κοντά στόν Μιχαήλ γιατί δέν είχε ποτέ άκνη γνώρισε πού θαμιαστή στιγμή, από κείνη, όπου, ενώ ήταν και οι δυό τους καθισμένοι χάμω στην σκιά, τόν άκουγε να της διηγείται την ζωή του. Τό τόσο γλυκό φίλ πού της είχε δώσει την άναστάσιση άκνη. Θυμιά ή Κατερίνα ένοιωσε πώς στιγμές σάν και αήτη ήταν σπάνιες και ήταν άρκετά λογική για να καταλάβει πώς σέ λίγες ώρες ό Μιχαήλ θα έφτανε για νά γυρίσει στόν δικό του κόσμο.

'Ο κνηγνημένος φυγάς θα ξαναγινόταν άκοιτώνς, δηλαδή ένα πλάσμα άυλοήπιαστο για την κόρη ενός βιοτέχνη. 'Ο εδγενικός σύντροφός της στιγμής δέν θα ήταν παρά ένα μακρινός έξνος. Μόλις θα θυμόταν σέ λίγον καιρό την παιδιόλα πού είχε διαβάσει. 'Ο Μιχαήλ της άνηκε άκόμα, σόντομα, όμως, θα της έξέφυγε...

Λυπημένη, ξαφνικά, ή Κατερίνα πήγε μέχρι την έξοπόρτα και άνοιξε τó επάνω θυρόφυλλο. 'Η βροχή είχε σταματήσει, άφήνοντας μεγάλες λαμπερές λίμνες. Οι ύδρορροές άδειάζαν τó νερό από τίς στέγες, ή γέφυρα όμως, έρμωμένη πριν λίγο, είχε ξαναβρή την άσυνήθιστη ζορρή κίνησή του. Είχαν βγάλει την άλυσίδα. Οι δυό φύλακες είχαν φύγει και πολλές θμάδες, πού παραπατούσαν επικίνδυνα, την διάσχίζαν κρατούμενες από τó χέρι και τραγουδώντας με όλη τη δύναμή τους. Καθώς φαίνεται δέν ήταν μόνον ή Μαριώ πού είχε γιορτάσει την λαϊκή νίκη. Άπό την ταβέρνα τών Τριών Σφωρών, στην άκρη της γέφυρας, από την μεριά τού δικαστηρίου, άκούγονταν φωνές και τραγούδια. Τό σιωπητήριο πού χτυπούσαν οι καμπάνες της Παναγίας δέν είχε άκόμα σιγή, ούτε ή σως θα σήμαινε, αλλά και δέν θα έκανε κανέναν να γυρίσει στό σπίτι του. Θα γλεντοκοπούσαν όλη τη νύχτα.

'Ανήσυχη ή Κατερίνα άναρωτιόταν τί να έκανε ό Λαντρώ, άν είχε σκεφθή νά εφοδιάσει τόν Μιχαήλ με ένα σκονί. Στούς Πιγκάς έβλεπε κανείς πίσω από τά τζαμάλια με τó λαδόχαρτο να πηγαυοέρονται φάτα. Διακρίνοντας μιá θμάδα μεθυσιμένους στρατιώτες πού πλησίαζαν, κρημασμένοι ό ένας επάνω στόν άλλο, πιάνοντας όλο τó πλάτος της γέφυρας και τραγουδώντας:

«Τόν δοίκα της Βουργουνδίας,
ό Θεός νά τόν έχη πάντα εντοχισμένο!...»

ή Κατερίνα έκλεισε τó θυρόφυλλο, γύρισε στό έργαστήρι και περνώντας από την καταπακτή, δίστασε λίγο. Έπρεπε άπωδοήποτε να δεσμοσθή πώς ό Λαντρώ είχε φέρει σκονί. Άνασπώνοντας την καταπακτή, έσπυψε φωνάζοντας σιγά:

—Άρχοντά μου! Έγώ είμαι, ή Κατερίνα! Θα ήθελα να μάθω άν ό Λαντρώ θυμήθηκε τó σκονί!

'Η φωνή τού Μιχαήλ έφθασε ως αήτη πνιγμένη: «Ηουάστε! Τό έχω. Άλλοστε είχε πάλι άλλο ένα ένω έγώ. 'Ο Λαντρώ μου έλεγε πώς θα γύριζε άνάμεσα στά μεσάνυχτα και την μία. Θα σφυρίξει τρείς φορές όταν θα βρεθή κάτω από την γέφυρα σέ μιá δάρα. Όλα πάνε καλά.

—Τότε προσπαθήστε να κοιμηήτε για λίγο! Πάω να ξεπαλώσω. Θα ξανακατέβω όταν θ' άκούσω τόν Λαντρώ νά σφυρά. 'Η κάμαρά μου δίνει στό ποτάμι.

Ενα έλαφρό τρέξιμο στό επάνω πάτωμα την έκανε νά ξανακλείσει βιαστικά την καταπακτή με χτυποκάρδι. Την ίδια στιγμή τó μεγάλο ρολόι τού Ακασατικού Μεγάρου χτύπησε δέκα. Έμεναν άκόμη δυό ώρες να περμείν! Γυρίζοντας στην κοιλία, ή Κατερίνα σκέπασε την φωτιά με μιá καλή στρώση στάχτη και άφήνοντας μόνον τó κερί άναμμένο για τόν γυρισμό της Λουίζας έτοιμάστηκε νά άνειθ. 'Η Λουίζα γύρισε καθώς έβαζε τó πόδι της στό πρώτο σκαλοπάτι. 'Η νέα φανόταν στενωχωμένη:

—'Η μητέρα τού Λαντρώ δέν πάει διάλογο καλά! Είπε. Έβαντίλειτα σέ μάταιες προσπάθειες. Θα ήθελα να μείνω, ή μαμά όμως μ' έστειλε πίσω για σένα. Έτοιμάζωσόν να ξεπαλώσης;

—Ναι. Άν θέλεις όμως να φάς...
—Όχι. Άλήθεια δέν πεινάω. Πά-

με νά κοιμηθώ! Θα πρέπει να είσαι τσακισμένη από κόπωση μετά ό λούληρη την ημέρα πού έτρεχες έδω και κεί...

Οι δυό άδελφές άνέβηκαν στην καμαρούλα τους και γδύθηκαν στά βουβά, αλλά, ενώ ή Λουίζα μετά ένα νυσταγμένο «καληνίκα» άποκοιμόταν μόλις άκούμπησε τó κεφάλι στό μαξιλάρι, ή Κατερίνα ξάπλωσε με την σταθερή άπόφαση να μιν κλείσει τά μάτια. 'Ηταν φοβερά δύσκολο. Μόλις ξάπλωσε, ή κόπωση πού είχε μαζευτή στην άλσημόνητη αήτη ημέρα, άρχισε να γίνεται αίσθητή. Τά χοντρά σεντόνια, πού μύριζαν φρέσκια μπουνάδα και δάφνη, ήταν εύχάριστα στό πονεμένο σώμα της και ό ύπνος, άπαιρήτος στά παιδιά, της δάρισε τά βλέφαρα. Όστόσο έπρεπε νά κρατήσει με κάθε τρόπο, για νά βοηθήσει τόν Λαντρώ άν χρειάζεταν.

Προσπαθώντας να διώξει τόν ύπνο άρχισε να διηγείται στόν εαυτό της ιστορίες, έπειτα δοκίμασε νά θυμηθή καθαρά όλα όσα της είχε πη ό Μιχαήλ χωρίς νά ξεχάσει τίποτε. 'Ηταν άκόμη τó φίλ πού της είχε δώσει και πού την έκανε νά ανατριχιάσει άκόμη. 'Η κανονική άνασθηή της Λουίζας, πού ήταν ξεπαλωμένη δίπλα της, ένεργούσε επάνω της σάν ύπνωτικό. Κόντευε νά ύπνωση όταν ένας άσυνήθιστος θόρυβος την έκανε νά άνακαθήσει, ξυπνημένη όλόκληρα.

Στό επάνω πάτωμα μιá πόρτα σιγότρει, σάν να την άνοιγε κανένας με προσπάθεια. Έλαφρά πατήματα γλιστρήσαν προσεχτικά, έφθασαν στην σκάλα και τó πρώτο σκαλοπάτι άκούσθηκε νά τριξεί. Με τó κεφάλι σηκωμένο προς τά άόρατα δοκάρια τού ταβανιού ή Κατερίνα παρακωλουόσε τó προχώρημα τού προσώπου πού περπατούσε και πού δέν μπορούσε παρά νά είναι ή Μαριώ. Πού πήγαινε, όμως τέτοια ώρα;

Τά θήματα τώρα πλησίαζαν. Σταμάτησαν μπρός στην πόρτα της κάμαρας και από κάτω πέρασε ή λάμψη ενός κεριού. 'Η Μαριώ, άναμφέβολα, άκουγε άν οι κοπέλλες καλοκοιμόταν και ή Κατερίνα φρόντισε να μην κάνει νά τρέξει τó κρεβάτι μένοντας άκίνητη. Σέ λίγο τά θήματα ξανάρχισαν νά κατεβαίνουν, πάντα με την ίδια προσοχή. Στό σκοτάδι ή Κατερίνα δέν μπόρεσε νά κρατηθή και χαμογέλασε. Μετά την γενναία κρυσκοπάννηξη ή χοντρο-Μαριώ θα χρειαζόταν πολλή κανένα ποτήρι δροσερό νερό για νά διώξει τούς καπνούς τού κρασιού, έκτός άν πεινούσε. Σ' ένα λεπτό θα ξαναένεινε, άφου έπαιρνε από την κουζίνα ό,τι ήθελε.

Καθηνωχασμένη ή κοπέλλα έτοιμάστηκε νά ξαναεξάψει, όταν ένας καινούργιος θόρυβος την ξεπέταξε άπτόμα από τó κρεβάτι της, με τρελό καρδιοντύπι. Δέν μπόρεσε νά κάνει λάθος γι' αυτό τó τρέξιμο. 'Ηταν της καταπακτής τού έργαστηρίου. 'Η Μαριώ δέν πήγαινε για νερό. Πήγαινε, άπλοσάστα νά βοη ένα συμπλήρωμα κρυσού στό κελάρι, όπου έπαιχε πάντα ένα άνοιγμένο βαρέλι.

Με κινήσεις άδέξιες από τόν φόβο, ή μικρή φόρεσε τó ποικαμίσό της και γλιστρήσε στην σκάλα, άφου δεσβαώθηκε με μιá ματιά πώς ή Λουίζα κοιμόταν άκόμη. Έπειτα χωρίς νά παίρνει πια προσφιλές κατακούλησε τά άπτόμα σκαλοπάτια, κόντευε νά πείσει φασβιά πλατιά και έφθασε κάτω άσπώνοντας πώς δέν είχε τσα-

κιστή. 'Η καταπακτή τού ύπογειού ήταν όρθάνοικη. Άπό κεί έβγαυε ένα φως. Έκείνη την στιγμή ένα πραγματικό ούρλιαχτό τρύπησε την σιωπή τού σπιτιού.

—Βοήθεια!... Τρέξτε χριστιανοί... Βοήθεια!... γκάρριζε ή Μαριώ και ή στριγγιά φωνή της ήχησε στ' αήτιά της σάν την σάλπιγγα της Δευτέρας Παρουσίας. Βοήθεια!... οι Άρμανιάκι!...

Πιό πεθαμένη παρά ζωντανή ή κοπέλλα κατακούλησε την σκάλα και ξαναβρέθηκε στό κελάρι, όπου είδε την χοντρο-Μαριώ με τó ποικαμίσο νά εχη άρπαχτή με όλη της την δύναμη από τόν μανδύα τού Μιχαήλ ούρλιαζοντας σάν παλαστή. Αύτός, χλωμός, με σφιγμένα τά δόντια, έκανε μάταιες προσπάθειες για νά της ξεφύγει. 'Ο φόβος τó μεθύσι δεκαπλασίαζε τις δυνάμεις της χοντρογυναίκας. Σάν έρινία ή Κατερίνα έπεσε επάνω της και χτυπώντας με τά πόδια και τίς γροθιές κατόρρωσε νά άπελευθερώσει κάτω τόν Μιχαήλ.

—Πάψε γιά τρελλή! φώναξε έξω φρενών. Πάψε λοιπόν... Κάντε την νά σωπάσει, άρχοντά μου, άραστε την με όλη σας τη δύναμη, θα ξεσηκώσει όλη τη γειτονιά!...

'Η Μαριώ φώναζε άκόμη περισσότερο. Μ' ένα τράνταγμα ό Μιχαήλ κατόρρωσε νά άπολυτρωθή και ή Κατερίνα έκανε ό,τι μπορούσε για νά συγκρατήσει την Μαριώ. Με τó μάτι έδειχνε τó παραθυράκι στόν νέο.

—Στόν φεγγίτη, άρχοντά μου!... Πηδήξτε, πηδήξτε γρήγορα! Είναι ή μόνη πιθανότητα για νά γλυτώσετε. Σέρεστε κολύμπι;

—Ναι!...

Γλιστρώσε κι όλας τó λεπτό του σώμα από τó στενό άνοιγμα, όταν ή Μαριώ, πού κάτω από την έπηρεία τού κρασιού και τού φόβου ήταν άσυγκράτητη, δάγκασε άγρια την Κατερίνα στό μπράτσο για νά την κάνει νά την άφήσει, και ούχθηκε επάνω του. Τόν άρπαξε από τó ένα πόδι χωρίς νά πάρη νά ούρλιαξει. "Ακουγε κανείς, ά! Έξω, τά βία κτυπήματα πού τράνταζαν κι όλας τά ξύλινα θυρόφυλλα να άπαντούν στά ούρλιαχτά της μέγαιρας. Ζαλιωμένη από τόν πόνο, ή Κατερίνα είχε κινήσει μέχρι τόν σωρό τών ξύλων, ξανασηκώθηκε ώσπου, γύρεψε κάτω γύρω της για νά έλευθερώσει τόν Μιχαήλ. Αύτός μισοπασιμένος στόν φεγγίτη είχε αλχημολογημένο τόν φεγγίτη και δέν μπόρεσε νά άπερασιωθή παρά με τó άλλο. Τό αίδερο ενός τεσκουριού πού έλαμπε από τó φως τού κεριού τράβηξε την προσοχή της κοπέλλας. Τό άραξε και προσέκοιψε προς την Μαριώ, σηκώνοντας τó δέπιο έτοιμη νά χτυπήσει. Άλλίμονο, εκείνη την στιγμή ή έξοπόρτα άνοχόησε μ' ένα δυνατό τρέξιμο και σωριάστηκε. Άνθρωποι καταραμώσαν την σκάλα, πλημμυρίζαν τó κελάρι. Πρόσσωπα κοκκινισμένα από τίς άταίγγιες τού κεριού φάνηκαν. Φάνηκαν στην Κατερίνα Ισάριθμοι δαιμονες έσρασμένοι από την κόλαση. Ένας άνθρωπος πού είχε όρμησει στό ύπόγειο της άρπαξε τó τεσκουρι από τó χέρι. Άκολούθησε άλλος και άλλος.

—Είναι Άρμανιάκι! Έσκουξε ή Μαριώ, περισσότερο παρά μισοδραχμισμένα.

—Ηταν ό,τι χρειαζόταν νά πη. Σέ έλάχιστα δευτερόλεπτα ό Μιχαήλ πού πάλευε με την ένεργητικότητα της άπελπισίας βρέθηκε καλά κρατημένος, ενώ ή χοντρο-Μαριώ, πού ή ένασπρωμένη της ποικαμίσα άφηνε νά φανούν τά τεράστια μπούτια της, γεμάτα κρυσούς, χοντρούς σάν σκονιά, άφηνε τόν ένυτό της νά κωλήσει σέ μιá γωνιά με έναν στεναγμό άνακουφίσσεως. Έπειτα σύρθηκε μέχρι τó βαρέλι, κ' έγκασιόσθηκε από κάτω για νά πη με μεγαλύτερη άνεση.

μας έξφυγε από τά χέρια πριν λίγες ώρες, εκείνο πού πηγαίναμε νά κρημάσουμε στό Μονφωκόν και πού έφτυσε καταπρόσωπο τόν δοίκα μας!

Μιά τεράστια βοή άπήντησε άμέσως:

—Θάνατος, θάνατος!... Άδστε μας τον.

Σπρωγμένος, τραβηγμένος ό νέος, δεμένος κι όλας καλά, άνεβάστηκε από την σκάλα προς τόν δρόμο. 'Η εμφάνισή του στην γέφυρα έγινε δεκτική με νέες κραυγές, όπου τó μίσος άνακατευόταν με μιá χαρά θηρίων. Σάν τυφή ή Κατερίνα όρμησε, άρπάχτηκε με τά νύχια από την σκάλα, βρέθηκε επάνω. Έκεί βρήκε την Λουίζα, πού με τó ποικαμίσο, άσπρη από τρόμο, προσπάθησε νά την σταματήσει. Τό σπύτι φαινόταν γεμάτο κόσμο. Τό έργαστήριο ήταν όρθάνοικτο, οι άνδρες έσκολιάζαν κι όλας τίς ντουλάπες, τσακώνονταν για τίς σκαλιστές άσημένιες κανάτες, τίς πατέλες. Άφήνοντας την Λουίζα κωλημένη στόν τοίχο, άπολιδωμένη από τόν τρόμο, ή Κατερίνα όρμησε έξω.

Έκεί ό Μιχαήλ πάλευε άκόμη μέσα σ' έναν κολασιμένο κύκλο. Τό πλήθος κώλωνε ούρλιαζοντας τó σπύτι και δολέληρη την γέφυρα. Είχε φάτα σέ όλα τά παράθυρα. 'Ο στενός δρομάκος φωτιζόταν σάν νά ήταν ή μέρα. Με φρέση ή Κατερίνα κοίταξε

νά πετύχει πού κέρδιζε έδαφος, δήμα προς δήμα. 'Ηταν μιá έξαντλητική μάχη, ή παρόρση και δυσανάλογη μάχη τού σπουογιάου με τά γεράκια, ή άπελπισμένη παιδιόλα όμως προγορούσε πάντα, κρατημένη από ένα θαύμα θάρρους και άγάπης. Άφου τά κτήνη αυτά θα σκότωναν τόν Μιχαήλ, άς την σκότωναν και αήτη, και άς πηγαίαν και οι δυό τους μαζί στην Παναγία και στόν Κύριον ήμυν 'Ησού.

Ό Μιχαήλ, όστόσο, ύπνωνε κάτω από τά κτυπήματα. Παραπατούσε και συγκρατούσαν άκόμη δοκός από ένα καταπληκτικό ένστικτο άύστον-τηρήσεως. Κοιφός, τυφλωμένος από τó αλμα πού πλημμυρίζε τó προσώπο του, έπεσε στά γόνατα. Τό κορμί του δέν ήταν παρά μιá ματωμένη πληγή. 'Η Κατερίνα τόν άκουσε πού βογγούσε.

Φεφεύοντας από την Λουίζα, πού προσπαθούσε νά την κρατήσει στην άγκαλιά της, ή Κατερίνα διέσπασε στό πλήθος, με κινδύνο να πληγωθή. Καμιά όμως άνθρωπινή δύναμη δέν θα μπόρουσε νά την συγκρατήσει. Ούρλιαξε, έλαμπε με λυγμούς, παρακούσε νά τού δώσουν χάρη, δομαίνοντας πάντα με τά νύχια και τά δόντια νά άνοίξει δρόμο, μέχρι τόν φίλο της. Κάτι τó έσοδό κώλησε στό μαγουλό της. Έπειτα από ένα έντονο πόνο. 'Ηταν αλμα, δέν έδωσε, όμως, σημασία. 'Ηταν καταμεσής στην κόλαση, λεπτή παιδική μορφή ριγμένη στά θηρία.

—Μιχαήλ! φώναξε, Μιχαήλ! Περμένε! Έρχομαι! Τόσο μεγάλη ήταν ή θέλησή της

Μιά πρόστυχη βροδιά τού άπάντησε. Έξαντλημένος άφησε τó κορμί του νά γλιστρήσει χάμω. Αήτη την φορά όλα είχαν τελειώσει. 'Η Κατερίνα τó ένοιωσε από την νέα πείση τού πλήθους πού όρμησε για τó τελικό κτύπημα. Μιά φωνή άκούστηκε.

—Νά ό Καμπός!... Κάντε θέση, κάντε θέση!...

Τόσο μεγάλη ήταν ή θέλησή της

Από ολόκληρη την Ιορδανία, αλλά και από το Ισραήλ, με το όποιο, όπως είναι γνωστό, είναι άποκεκομμένη κάθε επικοινωνία, οι Άγιοταφίτες προσήλθαν — οι πιο πολλοί με ειδικές άδειες — για να παρευρεθούν στην ύποδοχή του σκηνώματος του «ήγιασμένου Σάββα», του πατέρα όλων των μοναχών της Αγίας Γης. Αυτός ο έπαναπατρι-

ΕΝΑΣ ΑΓΙΟΣ

Καταμεσήμερο προσγειώθηκε στο αεροδρόμιο της Ιερουσαλήμ ο κομήτης της «Όλυμπιακής Αεροπορίας» DC-6B, που έρχόταν από την Βενετία. Άμέσως, ένα επιδελτικό σύνολο από ράσα, έγκόλπια και χρυσές πατερίτσες κινήθηκε προς το μέρος του. Σιγά - σιγά πλησίασε κι η κρυστάλλινη, άνθοστολισμένη νεκροφόρος, που θα μεταφέρει τον άγιασμένον καλόγηρο μέχρι τα τείχη της πόλεως. Ο πατριάρχης Βενέδικτος άνεβαίνει στο αεροσκάφος να ύποδεχθή και να προσκυνήση τον άγιο Σάββα, τον σοφό έρημίτη, που ξαναγυρίζει στα Ιεροσόλυμα ύστερα από άπουσία αιώνων. Όταν ξαναγαίνει από το αεροπλάνο, συνοδεύεται από την τιμητική φρουρά που έφερε το ιερό λείψανο στην Άγία Γη. Η κάθοδος από την μεταλλική σκάλα παίρνει άθλητα διάταξη συμβολική: Ο πατριάρχης των

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ από το ψηφιδωτό δάπεδο μιάς βασιλικής του 5ου αιώνου, που βρέθηκε στα όρη Μωάβ. Έχει ελληνικές επιγραφές.

όρθοδόξων, ο Ιταλός καρδινάλιος, ο ηγούμενος της Λαύρας του Άγιου Σάββα, ο πατήρ Ντυπρέ —σύμβουλος του πάπα στα θέματα της Ανατολικής Έκκλησίας, πρωτεργάτης της κινήσεως για την ένωση των Έκκλησιών—, ο μητροπολίτης Ιορδάνου Βασίλειος, ο γέρον σκευοφύλαξ των πατριαρχείων κ. Γερμανός...

Στον παράξενο αιώνα μας οι άγιοι ταξιδεύουν με πυραυλοκίνητα. Αναρωτιέται όμως κανείς πόσο η μηχανική επέμβαση έχει μειώσει το δέος που προκαλούσαν ανέκαθεν στην ανθρώπινη ψυχή. Ιορδάνοι στρατιώτες με κόκκινα μαντήλια, καρτερικοί δεδουίνοι, λευκοντυμένες καθολικές καλογριές, μυστηριώδεις Άρμένιοι κληρικοί, κρυμμένοι κάτω από τους ταφαδέσιους σκούφους τους, Έλληνες, Άραβες έμποροι χαλιών, παιδιά, ντόπιες γυναίκες, με κατάλευκα πέπλα, γονατίζουν καθώς περνάει από μπροστά τους ολόσωμος ο άγιος Σάββας, ντυμένος το μαύρο ράσο των ορθόδοξων μοναχών και φορώντας χρυσόκέντητο επιτραχήλιο. Νεαροί καλόγηροι, σε δυο στίχους, τον συνοδεύουν, ψάλλοντας σε ολόκληρη την διαδρομή το τροπάρίό του:

«Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς
τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας,
καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς
εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρπαφύσθης
καὶ γέγονας φωστὴρ,
τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς δαύμασι,
Σάββα πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε!
πρέσβευε Χριστὲ τῷ Θεῷ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν...»

Η Ιστορία της επιστροφής του μεγάλου αύ-

τού τέκνου της μοναστικής ζωής είναι πολύ απλή. Τīs ημέρες της ιστορικής συναντήσεως του οἰκουμένου πατριάρχου κ. Ἀθηνάγορα με τὸν πάπα Παῦλο τὸν 6ο, ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Βενέδικτος —ἐπίτιμος ἡγούμενος τῆς Λαύρας τοῦ Ἀγίου Σάββα—, ποὺ δεξιώθηκε δυὸ φορές στὸ σπίτι του, στὸ Ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τὸν προκατήμενο τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐζήτησε νὰ ξαναγυρίσῃ ὁ ἅγιος στὸ μοναστήρι του. Ὁ πάπας τὸ ὑποσχέθηκε. Ὑστερα ἀπὸ ἕνα χρόνο ἔδωσε τὴν συγκατάθεσή του στὸν πατριάρχη τῆς Βενετίας, τὸν καρδινάλιο Ἰωάννη Οὐρμπάνι, καὶ τὸ σκῆνωμα, ποὺ φυλάσσονταν αἰῶνες τώρα στὴν ἐκκλησία τοῦ «Σάντο Ἀντονίνου», πήρε τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς.

—Γονατιστοὶ τὸν ἀποχαιρέτησαν οἱ Ἱταλοὶ, ὅταν πέρασε ἀπὸ τὴν πλατεία τοῦ Ἀγίου Μάρκου, μᾶς λένε οἱ Ἕλληνες κληρικοὶ ποὺ πήγαν νὰ τὸν παραλάβουν.

Καί, πρὶν προλάβῃ ἡ πομπὴ νὰ φτάσῃ στὸν ναὸ τῆς Ἀναστάσεως γιὰ τὴν δοξολογία, ἡ φῆμη τοῦ υπερφυσικοῦ διαδίδεται ἀπὸ στόμα σὲ στόμα. —Χρόνια τώρα ἕνας Λατίνος καλόγηρος ἔδλεπε τὸν ἅγιο στὸν ὕπνο του. «Θέλω νὰ πάω στὸ σπίτι μου —τοῦ ἔλεγε—, θέλω νὰ πάω στὰ παιδιὰ μου...». Μὲ τὰ πολλὰ, τὸ πράγμα ἔφτασε καὶ στ' αὐτὰ τὸν πάπα. Σὰν ἔμαθε τί συμβαίνει: «Νὰ τὸν στείλωμε στοὺς ὀρθοδόξους, εἶπε. Δὲν γίνεται ἄλλιως...».

Ἀπὸ τὴν Καיסαρεία τῆς Καππαδοκίας κατέγεται —γενήθηκε τὸ 439— ὁ ἅγιος αὐτὸς τῶν Ἑλλήνων μοναχῶν. Ζηλιότης τοῦ μοναχικοῦ βίου, κατέφυγε πολὺ μικρὸς σ' ἕνα γειτονικὸ μοναστήρι, ὡς τὰ 18 τοῦ χρόνου, ὅποτε ἔφθασε προσκυνή-

ΕΙΚΟΝΑ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ. Ὁ ὀρθόδοξος πατριάρχης, ὁ καρδινάλιος τοῦ πάπα, ὁ ἀρχιερεὺς τῶν Ἀρμενίων καὶ οἱ ἡγούμενοι τῶν ἑλληνικῶν μοναστηρίων, συνοδεύουν τὸν Ἅγιο Σάββα στὸν ναὸ τῆς Ἀναστάσεως.

σμός ενός νεκροῦ 1432 ἐτῶν, πράξη ἀδρότητος τῆς Δυτικῆς πρὸς τὴν Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, ἔχει γιὰ τοὺς Ἕλληνες σημασία διπλή: Ἡ ἐπιστροφή τοῦ σοφοῦ ἐρημίτη, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ συναισθηματικὸ καὶ ιστορικὸ νόημά της, σημαδεύει τὴν ἀπαρχή — τουλάχιστον γιὰ τοὺς νεώτερους κληρικοὺς ποὺ θρῖσκονται ἐκεῖ κάτω — μιᾶς συνειδητῆς ἀναζήτησεως τῆς χριστιανικῆς καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐπιρροῆς στὴν πνευματικὴ ζωὴ, στὴν τέχνη καὶ στὸν πολιτισμὸ τῆς γῆς τῆς Παλαιστίνης...

ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ

Τῆς ἀπεσταλμένης μας κ. ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΡΑΒΙΑ

ΤΑ ΣΗΜΑΔΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ, ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ ΣΤΗΝ ΓΗ ΤΗΣ ΙΟΡΔΑΝΙΑΣ

Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ λέει πως η Παναγία έδωσε κάτι από την χάρη της στις γυναίκες του τόπου. Η κίνηση και οι πτυχώσεις θυμίζουν σε πολλά τον άραιοελληνικό χιτώνα...

ΣΠΑΡΜΕΝΑ ανάμνησεις και ερείπια διδικά, παλαιοχριστιανικά, βυζαντινά, είναι τα όρη του Μωάβ (κάτω). Με υπερηφάνεια ύψώνεται το καμπαναριό της ελληνικής μητροπόλεως στο Άμμάν (δεξιά). Εκεί, ο μητροπολίτης Νικοπόλεως Διόδωρος φιλοδοξεί να συγκροτήσει ένα μουσείο που να δείχνει το ελληνικό πέρασμα από την γη αυτή της Ιορδανίας...

της στα Ίεροσόλυμα. Έζησε για λίγο στην μονή του Αγίου Εϋθυμίου και ύστερα στην μονή του Αγίου Θεοκτίστου και το 491 έκτισε στην έρημο, έξω από την Βηθλεέμ, το δικό του μοναστήρι, την περίφημη Λαύρα, που σώζεται άριστα μέχρι σήμερα και για πολλά χρόνια συγκέντρωνε «πλήθη μοναχών, διαλαμπάντων έπ' άρετή και παιδεία». Πέθανε το 533, σε ηλικία 94 ετών, και έτάφη στο μοναστήρι του. Άγνωστο από ποιαν ανάγκη, το λείψάνο του, που διατηρείται άλόωστο, μεταφέρθηκε αργότερα στην Κωνσταντινούπολη και από εκεί στην Βενετία.

—Όταν πήγαμε να τον πάρουμε από την φράγκικη εκκλησία, διηγείται ο Θεοδόσιος, ο γέρος ηγούμενος του μοναστηριού της Βηθανίας, του πήγαμε ράσα όρθόδοξα, σαν τα ράσα που φορούσε, για να τον ντύσουμε. Άλλα πως να ξεντύσει και να ντύσει κανείς ένα χιλιόχρονο λείψανο... Σταθήκαμε άπραγοι γύρω του, μέσα στην κρύπτη. «Άγιέ μου Σάββα, του λέω τότε, φώτισέ μας πως να σου βάλλωμε το παλιό σου ντύμα!». Το τολμήσαμε. Και τα σταυρωμένα χέρια του άνοιξαν μαλακά, σαν ανθρώπου που βρίσκεται σε βαθύ ύπνο, και τον ντύσαμε χωρίς να φθαρή το παραμικρό...

—Ένας άγνωστος, διηγείται άλλος καλόγηρος σ' έναν όμιλο γυναικών, φάνηκε χθές τα μεσάνυχτα στον κήπο του πατριάρχη. Πλησίαζε, πλησίαζε και έπάνω στον γέρο φρουρό. «Ποιός είσαι;» του φώναξε εκείνος και ή καρδιά του πήγαινε να σπάσει: «Πές μου ποιός είσαι!». «Είμαι ο Σάββας...».

Παραμύθια που στοιχειώνουν άπλοϊκές καρδιές... Όρλοιο πλάσμένοι από την τρομερή ούσια του φόβου και του υπερφυσικού, που στήρι-

ξαν αιώνες τώρα την θέση της Όρθοδοξίας στην άσίστατη μάχη των θρησκευτικών κοινοτήτων.

Έλληνικά μνημεία

Η ημέρα του άγιου τελείωσε. Απόγευμα, ξεκινάμε από την Ίερουσαλήμ για το Άμμάν. Το χάραγμα του δρόμου, που έχει χαρίσει στα δυο την πετρώδη γη —δεν υπάρχει ίχνος χορταριού και είναι να άπορη κανείς τί μασουλάνε με άγαλλίαση κοπάδια όλόκληρα από καμήλες... δείχνει λωρίδες — λωρίδες τα σκληρά σωθικά της, που μοιάζουν σαν άπολιθωμένα στρώματα ιστορίας. Από την μπροστινή θέση, δίπλα στον οδηγό, ο Ήσυχιος, ηγούμενος στο Κάρακ (Καράκι), ελληνικό μοναστήρι στον πιο άπομακρυσμένο μυλό της Νεκράς Θαλάσσης, μάς δείχνει χαμογελαστός μέσα στην χούφτα του την πιο παράξενη συλλογή: Ένας σκαραβαίος, δυό — τρία άλαβάστρινα κομμάτια από παλιό κοσμημα, ένα σπασμένο πήλινο λυχνάρι, που γράφει ελληνικά: «Ίησούς Χριστός».

—Λίγο να σκάψωμε, έξηγει, βρίσκουμε νομίσματα των Πτολεμαίων, κοσμήματα από τούφους, πλάκες με ελληνικές επιγραφές... Μαζί μας ταξιδεύει ο μητροπολίτης Ίεραπόλεως κ. Διόδωρος. Χιώτης, μά πρό πάντων Έλληνας, αναπτύσσει δραστηριότητα που ξεπερνάει πολύ τα όρια της δημοφους εκκλησίας του της Ιορδανικής πρωτεύουσας.

—Φιλοδοξώ, μάς λέει, σ' ένα χώρο κοντά στην μητρόπολη, να κάνω ένα μικρό μουσείο, με τα άπομεινάριά του ελληνικού πέρασματος από την Ιορδανία...

Το βράδυ πέφτει γρήγορα, μαζί με την ψυ-

λοδροχή, αφήνοντας στο βάθος κάτι παράξενες, σκοτεινές κόκκινες λωρίδες.

—Θέλετε να δήτε τα ώραιότερα ελληνικά ψηφιδωτά, λέει ο Διόδωρος. Να πάμε στην Μαντηβά...

Στα ερείπια μιάς αρχαιότατης πόλεως είναι σήμερα κτισμένη μία τυπική άραβική καμύπολη, με σπιτία πέτρινα, καμωμένα από την ίδια σε όλες τις Ιορδανικές πόλεις κιτρινωπή πέτρα των άγγέλων. Λιγοστά τα φώτα στα σπιτία της, άλλα κατάφωτη ή εκκλησία — ή όρθόδοξη εκκλησία του Αγίου Γιώργη, που βρίσκεται στο κέντρο της. Οι κάτοικοι εδώ είναι οι περισσότεροι όρθόδοξοι.

—Μάρχαμπα!

Ο άραβικός χαιρετισμός δεν άπευθύνεται μόνο στον γέρο καντηλανάφτη, άλλα και στους δυό Γερμανούς καθηγητές, που δεν μιλούν άλλη γλώσσα εκτός από την δική τους και μερικές λέξεις της ντοπιολαλιάς.

Στο δάπεδο αυτής της εκκλησίας βρίσκεται ο περίφημος ψηφιδωτός χάρτης του διδλικού κόσμου. Με λάμπες, τοποθετημένες χαμηλά πάνω από τα κεφάλια τους, και με χέρια δουτηγμένα στον ασβεστό, ο προφύσορ Πράντ, από τους καλύτερους ρεστωρατέρ της Εύρώπης, και ο άρχαιολόγος δόκτωρ Κούπερς εργάζονται για την στερέωση των ψηφιδωτών. Η δουλειά δρίσκεται προς το τέλος της.

—Τώρα μάς μένουν πιά δυό εβδομάδες, λένε και δείχνουν κομμάτι — κομμάτι την Αίγυπτο, την Φοινίκη και την Παλαιστίνη, σχεδιασμένες άπλοϊκά με ψηφίδες εκπληκτικών χρωμάτων.

—Τα σημάδια των Έλλήνων —λέει ο δεσπότης, μαγεμένος για μία άκόμη φορά από το πολύ γνώριμό του θέαμα— βρίσκονται παντού.

Βγαίνουμε από την πόλη και προχωρούμε, από έναν κακό, άστρωτο δρόμο, προς τα όρη Μωάβ. Είναι μία μακρόστενη, χαμηλή όροσειρά, που στο φώς της μέρας έχει το άβρότερο μενεξελί χρώμα του κόσμου. Τώρα, μέσα στην νύχτα και στην άπολυτη έρημία, δίνουν την αίσθηση πέτρινου τοπίου άλλου πλανήτη. Ύστερα από άρκετά χιλιόμετρα, μία μοναχική πινακίδα σημαδεύει με το τόξο της: «Άρχαιολογική Σχολή Παλαιστινίου του Κολόμπο». Στο τέρμα δρίσκεται ένα ύψωμα. Ούτε μεγαλύτερο, ούτε μικρότερο από τα άμέτρητα γυμνά βουναλάκια που συγκροτούν τα Μωάβ. Ίδιο, άλλα μοναδικό. Από την κορυφή του μπορεί κανείς να δει τα φώτα της Ίερουσαλήμ, την Ίεριχά, την επιφάνεια της Νεκράς Θαλάσσης, κι αυτά άκόμη της Χαίφας στην Μεσόγειο.

Όκτώ μήνες τον χρόνο περνούν εκεί οι έξοικοι καθηγητές, όδηγημένοι από αυτή την εκπληκτική θέα. Ζούν σε αντίσκηνα, περπατούν, σκάβουν, κουβεντιάζουν με τους νομάδες της περιοχής. Αναζητούν τον τάφο του Μωϋσή. Από αυτό το ύψωμα πιστεύουν πως, πριν πεθάνει, του έδειξε ο Θεός την Γη της Έπαγγελίας.

«Και έλάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν. Άνάβα εις το όρος τουτο Άβαρίμ, εις το Όρος Νεβώ, τῷ έν τῇ γῇ Μωάβ, κατέναντι της Ίεριχά. Και θεώρησον την γῆν Χαναάν, την οποίαν έγω δίδω εις τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εις ἰδιοκτησίαν. Καί τελευτήσῃς έν τῷ ὄρει όπου αναβαίνεις καί προστέθῃς εις τὸν λαόν σου, καθὼς ο ἰδελάς σου Ἀαρὼν ἐτελεύτησεν έν τῷ ὄρει Όρ και προστέθῃ εις τὸν λαόν αὐτοῦ. Ὅθεν, ἀπέναντι θέλεις ἰδεῖν την γῆν, ἐκεῖ ὅμως δέν θέλεις εἰσελθῆναι...»

Θει εις την γῆν την οποίαν έγω δίδω εις τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ...».

Σύμφωνα με κάποιαν άπόκρυφη περιγραφή, σκληρή μάχη δόθηκε μετά τον θάνατο του Μωϋσή, από τον Άρχάγγελο και τον Δαίμονα, για την κατάκτηση της ψυχής του. Γιατί όλα τα δάσσανα της Έξόδου και όλα τα χρόνια της περιπλανήσεως στην έρημο δεν λογαριάστηκαν σαν κάθαρση για τον φόνο ενός ανθρώπου, τον οποίο είχε διαπράξει όταν δρίσκεται άκόμη στην Αίγυπτο.

«Μουχαγιιά» (Μιχαήλ) λένε οι Ιθαγενείς το άπέναντι βουνό. Και το φαράγγι, από κάτω «Ουάντι & Φαρίντ» (Φαράγγι του Διαδόλου)... Ψάχνοντας εκεί γύρω, οι ξένοι επιστήμονες έπεσημαναν, σε άκτίνα διακοσίων μέτρων, έπτά παλαιά μοναστήρια. Άρα, ο τόπος είχε κάποιαν ιερότητα. Σε μία από τις εκκλησίες τους δρέθηκε άλλο ένα θαύμα, άθικτο μωσαϊκό δάπεδο με ελληνικές επιγραφές.

—Εδώ κοντά δρέθηκαν κι άλλα ερείπια. Θα άγοράσω την γη, για να μη φύγουν τα ελληνικά μνημεία από τα χέρια μας, λέει έμπιστευτικά ο μητροπολίτης.

Φεύγουμε. Ένα κορίτσι, με μεγάλα, σκοτεινά μάτια, κουνάει το χέρι του σε άποχαιρετισμό, μέσα στην νύχτα και στο κρύο. Το αυτοκίνητο ντερπαρεί, άγκομαχάει, πετάει τις πέτρες κάτω από τις ρόδες του. Στο δάθος του «Ουάντι & Φαρίντ», στα τρία αντίσκηνα, έχει φώς. Οι άρχαιο-λόγοι λένε πως θα συνεχίσουν τις εργασίες τους εόσπου να πιάσει για καλά ο χειμώνας... Ότι και να συμβεί στον πλανήτη μας, ή γη αυτή δέν θα στερηθῇ ποτέ τους όνειροπλάτες.

MARIA KARABIA

Α ΤΟ ΣΤΕΝΟ των Πατριαρχείων, με το έμβλημα των Άγιοταφιδών. Ένα άραβικό καλντερίμι προμαχώνας της ιστορίας της ελληνικής εκκλησίας στους Άγ. Τόπους.

'Ακαταλληλον άλλα δι' ... ἐνηλίκους

ΤΟ ΚΥΜΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΟΥ ΚΤΕΚΛΥΣΕ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

«ΤΟ ΚΑΚΟ παράγινε!», προειδοποιούν οι φύλακες της ήθικης, καθώς το γυμνό, το ήμίγυμνο και το σκανδαλιστικό κατακλύζουν κατά κύματα την ζωή μας. Οί εισοδοί των κινηματογράφων έχουν μεταβληθί σε χώρους εκθέσεως άνατομικών λεπτομερειών ή περιπτώσεων έρωτικής συμπεριφοράς. 'Η άστυνομική διάταξη που επιβάλλει την κάλυψη των καιρίων περιοχών με ένα χαρτί, άπλως διευκολύνει την νοσηρή φαντασία στις εξερευνήσεις της.

Η «ΕΚΚΛΗΣΗ» στις έρωτικές όρμες των θεατών φθάνει τώρα και μέσα στα σπίτια με τις κραυγαλέες και συχνότατα κακόγουστες διαφημίσεις, που δημοσιεύονται στις εφημερίδες...

Το «πογκρόμ» έρχεται! 'Αθόρυβα για την ώρα, οργανώνεται από τους γνωστούς κύκλους (όχι της... άνωμαλίας, αλλά των ζηλωτών της ήθικης) και μία μέρα κοντινή θα ξεσπάση όρμητικό. Δεν θα έχη ως στόχους και θύματα 'Εβραίους, αλλά... τις γυμνές εικόνες (τις «σέξ», όπως είναι της μόδας νά λέγωνται τώρα) στις άφθισες των κινηματογράφων, στις όθόνες και στα περίπτερα. Μπορεί νά σκιάζουν την δημόσια ζωή μας έφιαλτικά προβλήματα: 'Η πολιτική κρίση, το οικονομικό άγνωστο, ή άπειλή κατά της Κύπρου, — αλλά όλα τά έπισκιάζει το γυμνό... Κατά θετικές πληροφορίες, σύλλογοι γονέων, θρησκευτικές οργανώσεις — το ώμο θέμα για το γυμνό θέαμα άπσχόλησε και την 'Ιερά Σύνοδο — ρίχνουν άλλη μία φορά το πολεμικό σύνθημα: «Φθάνει πιά! Το κακό παράγινε! Νά σώσουμε τά παιδιά μας!». Και όπου νάναι, το κύμα του διωγμού θα εξαπολυθί ξανά, για νά σβήση την κηλίδα — και την φωτιά — του σέξ... 'Η αλήθεια είναι ότι το γυμνό κυριαρχεί τώρα θριαμβευτικό στην βιτρίνα της ζωής μας. Περιπατάμε στους κεντρικούς δρόμους της 'Αθήνας, περιβαλλόμενοι από... γιγαντιαίες γυναίκες με περιβολή που θα έκανε και την Εύα νά ντραπή, άφου έφαγε τον άπηγορευμένο καρπό. Γιατί το γυμνό της όθονης μεταφέρεται πανηγυρικόως στις άφθισες της ειάδου των κινηματογράφων, σε πελώριες

διαστάσεις. Μερικά άμφιόβλου εύφυας πουριτανικά «εϋρήματα» της άστυνομίας, που έπινοήθηκαν άπεγνωσμένα τον τελευταίο καιρό: Νά σκεπάζονται τά εύπαθη σημεία μέ... κομμάτια χαρτί, έλάχιστα σώζουν την κατάσταση. Γιατί μέ το νά κρύβουν κάτι, το καθιστούν — νόμος πανάρχαιος όσο και ό κόσμος — πιό σκανδαλιστικό... Και δεν είναι μόνο οι άφθισες του κινηματογράφου. Το γυμνό ένεδρεύει ή μάς καλεί παντού. 'Από τις κοινές έμπορικές ρεκλάμες, από τις βιτρίνες των νυκτερινών κέντρων, από τά περίπτερα του κέντρου της 'Αθήνας, τά σκεπασμένα με περιοδικά, έλληνικά και ξένα, που άποθεώνουν το «σέξ». Κάθε τέτοιο περίπτερο είναι ένας ναός του γυμνού με άρχιερέα τον περιπτεροϋχο. Μας ένοχλεί, όμως, σήμερα, μικρούς και μεγάλους, μας έρεθίζει αυτό το ντεκόρ της γύμνιας που μας περιβάλλει; 'Η έχει κατορθώσει νά ένωματωθί στην ζωή μας, σαν ένδιαφέρουσα αλλά άβλαβής συνήθεια, όπως τά άλλοτε τόσο κακοπαθημένα «μπαιν - μίξ»; Πρίν από δυό έβδομάδες, στους 10 κινηματογράφους πρώτης προβολής που υπάρχουν στις όδους Πανεπιστημίου, Σταδίου και Κοραή, οι πέντε πρόβαλαν στις εισόδους των γιγαντιαίες εικόνες έρωτικών συμπλεγμάτων, με άπέραντες γυμνές επιφάνειες, που, πρίν δυό γενεές, θα προκαλούσαν εξέγερση σαν τά «Σκιαδιακά» ή τά «Εύαγγελιακά».

Τώρα όμως το κοινό βλέπει τά έργα «σέξ», έξω και μέσα στην αίθουσα, από τις ταινίες «σρίπ - τής» ή τύπου «Σιωπής», ως τα ντοκουμανταίρ των γυμνιστών, χωρίς καμιά εκδήλωση άπρέπιας ή διαμαρτυρίας. Πλήρης άνταπόκριση και κατανόηση όθονης και πλατείας...

Και το χαρακτηριστικότερο: Δεν προβάλλονται μόνο στην όδο Πανεπιστημίου τά έργα αυτά. Περιφέρονται θριαμβευτικά και επίδεικτικά κατόπιν στις συνοικίες της πρωτεύουσας, μέχρι της Τρούμπας. Και συνέχεια, στις έπαρχίες και τά χωριά, μέχρι Βλαχολίτσας. 'Ε, λοιπόν: 'Αλλοτε θα σκοτώνονταν άνθρωποι μέσα στις αίθουσες όπου εμφανίζονταν παρόμοιες ταινίες. Τώρα δεν ακούγεται — ακόμη και στα χωριά — ούτε σφύριγμα. 'Επανάσταση στα ήθη μας, που άπλώθηκε κυρίαρχη από τά άνώτερα στρώματα ως τους ταπεινούς άγρότες...

'Υπάρχει όμως και το φλέγον — και άκατάλυτο — πρόβλημα των παιδιών. 'Ο σύγχρονος έθισμός του γυμνού άφορά και τά παιδιά; Οι μικροί ύποτίθεται ότι δεν μπορούν νά μπουν σε αίθουσες με ταινίες άκατάλληλες. 'Αλλά τις άφθισες με τις γιγαντιαίες γυμνές γυναίκες, τά περιο-

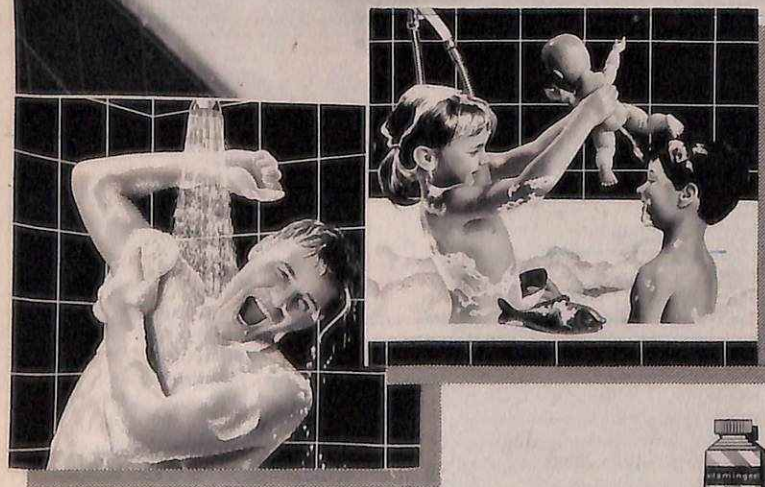
δικά με τις «σέξ» εικόνες, δεν τά αντικρύζουν — και έντρυφούν — τά παιδικά μάτια;

Μία άπάντηση έδωσε πρίν από δυό χρόνια το Γ' Τριμελές 'Αθηνών. Στο ακαμνί όλες οι άθηναϊκές εφημερίδες, γιατί είχαν δημοσιεύσει την μονόστηλη φωτογραφία μιάς γνωστής ήθοποιού γυμνής, ως ρεκλάμα κινηματογραφικής ταινίας. Μηνυτής, ένας δλοσυρός θρησκευτικός σύλλογος. 'Ο πρόεδρος του συλλόγου, καθηγητής της Θεολογίας στο Πανεπιστήμιο, επιθετικός, αλλά... 84 έτών, τρικλίζοντας από τά γηρατειά και στηριζόμενος σε ένα χοντρό ραβδί σαν τον... φταχούλη του Θεού, με τεράστια γυαλιά, που άπορούσε κανείς πώς μπορούσε νά διακρίνη τις γυμνές εικόνες και νά... άγανακτήσει, με φωνή τρέμουσα (από την ηλικία ή από το ιερό μένος;), άπήγγειλε τον μαχητικό φιλιππικό του «κατά των άσέμνων δημοσιευμάτων και θεαμάτων άτινα δηλητηριάζουσι την παιδική και έφηδική νεότητα», κλπ. 'Ολη ή διαδικασία καταναλώθηκε μέ άξανα τό παιδί! 'Αλλά ένας από τους κατηγορουμένους δημοσιογράφους, άπολογούμενος, διέτυπωσε σε ό- έν τόνο τον καταστατικό χάρτη της σύγχρονης πραγματικότητας:

«ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ». ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΕΛΚΥΣΤΙΚΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝΗΛΙΚΟΥΣ

badedas

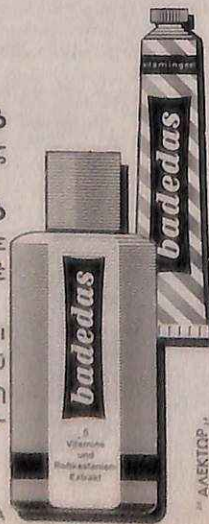
Συμπυκνωμένο
άφρώδες λουτρό (Μπάντεντας)

Όσοι δεν χρησιμοποιείτε άφρώδες λουτρό χάνετε μία μεγάλη απόλαυση της σύγχρονης ζωής.

Όσοι χρησιμοποιείτε δοκιμάστε το badedas. Θα εκπλαγείτε! Θα καταλάβετε άμεσα γιατί το badedas είναι το πρώτο σε όλη την Ευρώπη.

Ο πλούσιος αφρός του badedas απομακρύνει τις έννοιες σας, τονώνει κάθε κύτταρο του δέρματός σας, κάνει το σώμα σας να λάμψη από υγεία! Το Μπάντεντας είναι μία καινούργια απόλαυση!

Προϊόν της UHU — Werk, Buhl — Baden, GERMANIA

ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΑΛΛΑ ΔΙ... ΕΝΗΛΙΚΟΥΣ

—Τί μάς λέγει ο υπέργηρος μηνυτής; Συζητούμε για έρεθισμούς των εφίδρων από την γυμνή εικόνα μιάς χορεύτριας; Άλλα στην εποχή μας τα σημερινά παιδιά, από βρεφικής ηλικίας, βλέπουν στην άκρογιαλιά το πλήρες γυμνό πλην φύλου συκής. Και το πλήρες αυτό γυμνό κανέναν εφηβό δεν σκανδαλίζει πιά. Ο μηνυτής θυμάται τα δικά του χρόνια. Για ρωτήστε τον, έχει υπ' όψη του τί μαγιά φορούσαν τότε οι γυναίκες και τί σήμερα;

—Ένας συήγορος:
—Πόσα χρόνια έχετε, κύριε καθηγητά, να πάτε στα μπάνια; Ο καθηγητής (με νευρική και πάντα με τρεμουλιαστή φωνή):

—Ουδέποτε μετέβην. Άπασιδώς και άρνούμαι να βλέπω τοιαύτα ανήλικα θεάματα, ως τα μπαιν-μίζ...

—Και πώς ξέρετε ότι το γυμνό, που στην άκρογιαλιά έμφανίζεται σήμερα σχεδόν ώλοκληρωμένο, σκανδαλίζει ή όχι τους εφήβους;

—Το μαντεύω...
Το δικαστήριο άθώωσε πανηγυρικά τους κατηγορούμενους.

Μιά αὐτοψία

Αλλά θελήσαμε να κάνουμε, με την ευκαιρία του διαγραφόμενου νέου «πογκρόμ», μία αὐτοψία του θέματος. Και καταλήξαμε σε συγκεκριμένες διαπιστώσεις, αρκετά άπρόοπτες.

Πρέπει όμως να υποδειχθῇ ότι οι άπληροθυμίες (άκατάλληλες δι' ανήλικους) ταινίες, δεν είναι στην πραγματικότητα καθόλου άπληροθυμίες στα παιδιά. Άρκει να έχουν κλείσει τα 14 χρόνια (έκεῖ είναι το όριο του άκατάλληλου) και έχουν το δικαίωμα να παρακολουθήσουν οποιοδήποτε «άκατάλληλο» έργο, από τα γκαγκστερικά, ως τα ντοκιμανταίρ των γυμναστών.

Παρακολουθήσαμε, λοιπόν, μία Κυριακή πρωί — ώρα ευνοϊκή για το σινεμά των παιδιών — μερικές αίθουσες κινηματογράφου.

Στο «Ιντεάλ»: Προβαλλόταν η ταινία «Πυρετός». Σέξ 100%, γυμνό 100%, τολμηρό 100%, έλεγε ή αφίσα στην είσοδο.

Στο «Τιτάνια»: «Πύρ όμως στον Στανισλάς», με τον Ζαν Μαράι. «Άκατάλληλες» και οι δύο, αλλά φυσικά προσίτες σε κάθε παιδί που έκλεισε τα δεκατέσσερα.

Και να το αποτέλεσμα της έρευνής μας: Στο «Ιντεάλ»: Υπήρχαν 245 θεατές στην αίθουσα. Από αυτούς 37 νεαροί 15 - 20 ετών. Οι υπόλοιποι άνδρες και μερικές γυναίκες.

Στο «Τιτάνια»: Υπήρχαν 215 θεατές. Οι έξινητα άνδρες και γυναίκες, οι 155 νεαροί 15 - 20 ετών.

Τί συμπέρασμα θα έπρεπε να δώσουμε;

ΤΟ ΚΑΘΕ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ...

ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΕΝΤΥΠΟΥ, ΦΑΝΤΑΧΤΕΡΟΥ ΓΥΜΝΟΥ

κάτικο πρωινό πήγαν στους δυο κινηματογράφους, τα 19% παρακολούθησαν την «σέξ» ταινία και τα 81% την γκαγκστερική!

Η προτίμηση

Συμπέρασμα: Οι «τηνέιτζερς» της εποχής, προκειμένου να διαθέσουν το χαρτζιλίκι τους για να δουν ταινία, σπεύδουν στο γκαγκστερικό ή πολεμικό θέαμα, και αφήνουν σύζυλο το γυμνό να περιμένει...

Προχωρήσαμε όμως παραπέρα, κάνοντας κάτι που είναι της μόδας: Ένα μικρό γκάλλοπ. Και

πήραμε συνεντεύξεις - μινιατούρες από μικρούς και μεγάλους θεατές των δύο έργων, που μάς ώδηγησαν σε έξι ίσου άπρόοπτες διαπιστώσεις.

Δημήτρης Πελαϊδής: Έτών 16, από τα Ίωάννινα. Υπάλληλος σε περίπτερο της ΕΒΓΑ. Έδωαινε από την γκαγκστερική ταινία.

—Δεν σου άρέσει, Δημητράκη να δής μία ταινία σαν αυτή με τις γυμνές γυναίκες;

—Ο Δημητράκης χαμογελά πονηρά και δεν άπαντά.

—Τί ταινίες προτιμάς, Δημητράκη;

—Τέτοιες (και δείχνει την αφίσα, όπου ο Ζαν Μαράι με τις γροθιές του «διαλύει» έναν ώπλισμένο γκάγκστερ).

—Όχι τέτοιες; (και του δείχνουμε την άλλη με τα γυμνά συμπλέγματα).

—Ξαναχαμογελά πονηρά και αυτή τη φορά άπαντά:

—Νά δώσω 14 δραχμές για να δώ γυμνές γυναίκες; Και δεν πάω στην Βουλιαγμένη να δώ όσες θέλω τζάμπα;

Κώστας Χρόνης: Έτών 45. Άθηναίος. Ίδιωτικός υπάλληλος.

—Μά μου άρέσουν οι ταινίες αυτές (έννοεί τις «σέξ») γι' αυτό πήγα. Έ, όσο να πής, το μάτι μας δεν χορταίνει το γυμνό...

—Δεν πρέπει να άπαγορευθούν;

—Καλέ, όχι! Γιατί; Κάθε πράγμα που άρέσει είναι κακό;

—Ναί, μὰ τὰ παιδιά;

—Άφήστε τα αυτά καλέ! Έγώ δεν είδα παιδιά στην αίθουσα. Όλοι μεγάλοι είμαστε...

Κωνσταντίνος Γαργαρίδης: Έτών 55, από την Πάτρα. Έμπορος.

—Έχω δυο παιδιά, κύριε, άγόρια 16 και 17 χρόνων. Δεν φοβούμαι να βλέπουν γυμνά. Και γιατί;

—Από πέντε χρόνων κατεβαίνουν με την μάνα τους στην πλάς, βλέπουν το γυμνό και έχει συνηθίσει τελείως το μάτι τους τώρα. Νά σας πώ κάτι (χαμλώνει ο τόνος), έμεις οι μεγάλοι έχουμε συνηθίσει λιγώτερο.

Γιατί άργήσαμε να αντίκρύσουμε το γυμνό, το είδαμε όταν ήμασταν άνδρες ώλοκληρωμένοι και το συνδέσαμε έτσι, άρρηκτα, με τις επιθυμίες μας. Δεν νομίζετε;

Και ένας Άνώνυμος: 44 ετών, από την Θεσσαλονίκη. Φουριόζος, επιθετικός, άδιάλλακτος. Έπαγγελμα: Καθηγητής.

—Άφου με ζορίζετε, θά σας πώ χύμα. Λοιπόν, όλοι αυτοί που κυνηγούν το γυμνό, σκανδαλίζονται οι ίδιοι πιο πολύ από τους άλλους. Και δύο τινά συμβαίνουν: Ή κρίνοντας ύποκειμενικά, με την φαντασία τους και την άτομική τους έμπειρία, νομίζουν ότι όλος ο κόσμος είναι σαν κι αυτούς, ή πάσχουν από σχετικό «κόμπλεξ» και οι άγώνες τους κατά του γυμνού είναι ή προσπάθειά τους αυτόσφονα έναντι του...

Κάνει να φύγει, αλλά επανέρχεται... δριμύτερος:

—Ά, γράψτε και κάτι άλλο: Άν οι «ερόμοδοι» (ποιοί είναι άραγε;) φοβούνται την επίδραση του γυμνού, δεν έχουν παρά, αντί να το κυνηγούν, να το άφήσουν να εισβάλει σε μεγαλύτερη έκταση. Έτσι μπορεί να το συνηθίσουμε κ' έμεις οι... μεγάλοι, όπως τόχουν συνηθίσει οι μικροί!

Το συμπέρασμα; Μηνιας στις ήμέρες μας το γυμνό σκανδαλίζει λιγώτερο από όσο νομίζουμε τους μικρούς και περισσότερο από όσο νομίζουμε τους... μεγάλους; Μήπως θα έπρεπε οι ταινίες «σέξ» να χαρακτηρίζονται άκατάλληλες όχι για ανήλικους, αλλά για... ενήλικους; Νά κάτι που χωρεί ίσως... άκόμη και σοβαρή συζήτηση!

Στο άποκορύφωμα

Εκείνο όμως που δεν χωρεί καμμία συζήτηση —τόσο το θέμα είναι διάφανο, ώμό, κραυγαλέο— είναι ή ανάγκη να πάψη ή προσφορά στα παιδικά μάτια και στην παιδική φαντασία των γκαγκστερικών και γκρανγκινιστικών μορφών ψυχαγωγίας, σαν τὰ αντίστοιχα κινηματογραφικά «έργα» και έντυπα. Βρίσκεται στο άποκορύφωμά της ή είσβολή όχι μόνο γυμνών γυναικών, αλλά και στρατιών από γκαγκστερς, διαρρήκτες, άπατεώνες, μανιακούς, — έννοούμε στις όθόνες των κινηματογράφων και στα δημοσιεύματα. Περπατάμε στους κεντρικούς δρόμους της Άθήνας περιβαλλόμενοι όχι μόνον από θήλεα «σέξ», αλλά και από δολοφόνους, πού, μπροστά στα μάτια μας, πυροδολούν, σφάζουν πυρπολούν — έννοούμε στις αφίσες και στα περίπτερα.

Την ίδια εβδομάδα που πέντε κεντρικοί άθηναίοι κινηματογράφοι των όδών Πανεπιστημίου και Σταδίου προέβαλλαν — και οι πέντε — ταινίες «σέξ», σε άλλους σινεμάδες προσφέρονταν οι έξις τίτλοι έργων, με αντίστοιχο φυσικά περιεχόμενο: «Εταιρία δολοφόνων», «Το σπίτι των δολοφόνων», «Ο δολοφόνος της νύχτας», «Πέντε κομμένα κεφάλια», «Το τσίρκο του έγκλήματος», «Το σπίτι του θανάτου», «Έγκλημα στα παρασκήνια», και έπειτα συνεχεία. Πόσοι «τηνέιτζερς» είδαν τις γκαγκστερικές ταινίες; Πολλές χιλιάδες. Κατέκλυσαν τις αίθουσες με τους δολοφόνους, και έντρυφε ή ψυχή τους και ή φαντασία τους στο συγκλονιστικό πανόραμα του έγκλήματος, που ξετυλίγεται και ξαναδιγεται και αναδεινεται με άπειρες μορφές, σοφός δάσκαλος του σκληρού και του κακού, έμπρός στα συνεπαρμένα μάτια των εφηβικών θεατών, με τὰ όποια ρουφούν απλήστα το όπτικό δηλητήριο που ξεχύνεται από την όθόνη.

Άν ήθελαν οι ποικιλάνομοι ζηλωτές της ήθικης να προσφέρουν άληθινή κοινωνική ύπηρεσία, άς κυνηγούν με περισσότερο ένθερμο ζήλο τις ταινίες — και τὰ έντυπα — με τους δολοφόνους και τὰ πιστόλια, παρά με τις γυμνές γάμπες.

'Εδω ι' Ευεί

▲ ΠΕΝΗΝΤΑ ΕΞΗ «ΝΤΕΜΠΥΤΑΝΤ» και 400 προσκεκλημένοι, από την Δυτική Γερμανία και πέντε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, συγκεντρώθηκαν πριν από λίγες ημέρες στις μεγάλες αίθουσες του καζίνο του Βισμπάντεν. Ήταν η δεύτερη φορά μέσα σ' ένα χρόνο που γινόταν διεξώση «ντεμπυτάντ» και ανάμεσα στους άλλους χορούς που χορεύτηκαν ήταν και η Πολωνέζα (φωτογραφία). Όσο για τις τυχερές που έζησαν τις πρώτες μεγάλες ώρες της ζωής τους, παριστάμενος έδωσε τον έξης χαρακτηρισμό: «'Ντεμπυτάντ» είναι οποιαδήποτε κοπέλα μεταξύ 17 και 20 ετών, που έχει καλό όνομα, διαθέτει λευκή θραδινή τουαλέττα και συγχρόνως είναι σε θέση να χορεύει άνετα τὸ θάλας, με στροφές πρὸς τὰ δεξιά καὶ ἀριστερά.

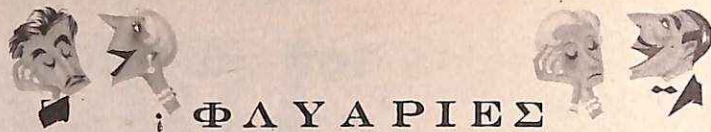
Στὴν ἀγκαλιά τοῦ «Συαδαριού»

Ὁ Μπήτλ Τζὼν Λέννον πήρε στὴν ἀγκαλιά του τὴν 22έτιδα Σοὺ Τζέρραρντ μόλις, μαζί με τὸν συνάδελφό του Πῶλ Μάκ Μάρτνεϋ, συνάντησαν μιὰ συντροφιά ἀπὸ γοητευτικές, γελαστές κοπέλλες. Ήταν τὸ μπαλλέτο ποὺ συμμετέχει στὴν θεαματική ταινία τῆς τηλεόρασης, τὴν ὁποία γυρίζουν τώρα οἱ Μπήτλς στὰ στούντιο «Γκρανάντα» τοῦ Μάντσεστερ. Ἡ ταινία θὰ ἔχη τραγούδια τοῦ Τζὼν καὶ τοῦ Πῶλ. Λίγο μετὰ τὴν εὐχάριστη συνάντηση μετὰ «γκέρλς», ἐφθασαν στὸ στούντιο οἱ ὑπόλοιποι Μπήτλς, δηλαδὴ οἱ κ.κ. Τζὼρτζ Χάρρισον καὶ Ρίνγκο Στάρ, γιὰ νὰ τραγουδήσουν δυὸ νέες τρελλὲς δημιουργίες, ποὺ προβλέπεται ὅτι θὰ χαλάσουν σύντομα κόσμο στοὺς διεθνεῖς κύκλους ὅπου θαυμάζονται τὰ διάσημα «Σκαθάρια»...

Έδω υ' Ευεί

Του πατέρα του μοιάζει ο μικρός Μάρκ, απεφάνθησαν οι Σουηδοί, όταν η Μαϊού Μπρίτ έφθασε με τον πεντάχρονο γιό της στην Στοκχόλμη για να επι-σκεφθί τους γονείς της. Η ξαν-θιά ήθοποιός, πού, όπως είναι γνωστό, έχει παντρευτή τον μαύ-ρο τραγουδιστή Σάμμου Νταίη-δης, θα παραμείνει στην Σουη-δία για μερικές εβδομάδες...

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Η Μονοτονία... στα άθηνάικα καταστήματα, προμηνύει εκπλήξεις για την περίοδο των εορτών. Στο Λονδίνο, στο Παρίσι, στην Νέα Υόρκη άρχι-σε ήδη η παρουσίαση των χριστουγεννιάτικων «νου-δωτέ» και όσοι συνηθίζουν να κάνουν τα ψώνια τους απ' έξω -ανάμεσα σ' αυτούς και η πριγκίπισσα Ει-ρήνη- έσπευσαν να τις προμηθευτούν. Από τις πιο παράξενες επιτεύξεις του εμπορίου των εορτών μας αναγγέλλεται ένα δένδρο από πλάστικ, που μοσχο-βολάει έλατο. Θα φθάση, άραγε, και στην Αθήνα;..

Η Με λύπη... αποχαιρέτησαν την Διεθνή Έκθε-ση Γλυπτικής όσοι αγαπούν την τέχνη. Τις τελευ-ταίες μέρες στον λόφο του Φιλοπάπου φωτογρα-φικές μηχανές και σκίτσα προσπάθησαν να κρατή-σουν κάτι από το πέρασμα των άριστουργημάτων. Χρυσές δουλειές έκαναν επίσης και οι κάρτ-ποστάλ που είχαν τυπωθή με δεντέτες τον «Ηρακλή τοξό-τη» του Μπουρντέλ και την «Αφροδίτη» του Ρε-νουάρ, και έπωλούντο στην είσοδο της έκθεσης...

Η Δώδεκα... μητέρες σε μια πόλη των Η.Π.Α. παραπονέθηκαν πως τα μαθήματα που παρεδίδοντο στο τοπικό σχολείο ήταν ανεπαρκή. Ο διευθυντής τις κάλεσε και τις έβαλε να καθίσουν με τα παιδιά τους στις τάξεις. «Βάζω στοίχημα, είπε έμπιστευ-τικά, πως δεν είναι σε θέση να παρακολουθήσουν τα μαθήματα»...

Η Όζαν Ροστάν,... γνωστότατος Γάλλος βι-

ολόγος, σε μια διάλεξη που έδωσε τελευταία για τους διδύμους και τις καταπληκτικές ομοιότητές τους, έκανε και μερικές εύθυμες παρενθέσεις: «Φαν-τασθήτε, είπε, τί θα γινόταν αν υπήρχαν δυο αντί-τυπα από κάποιον ώριμένο πρόεδρο δημοκρα-τίας!». Διηγήθηκε επίσης μιαν ιστορία για τον Άμερικανό συγγραφέα Μάρκ Τουαίν, ο οποίος έλεγε ότι δεν ήξερε «ποιός από τους δυο, εκείνος ή ο δι-δυμος αδελφός του, ήταν αυτός που ζούσε. Γιατί, όταν ήταν μικροί, η μητέρα τους τους είχε μπερδέ-ψει μέσα στο μπάνιο τους».

Η Μεράκι... Στην όδον Άγίου Κωνσταντίνου σταθμεύει συνήθως το κινητό μαγαζί του ό πιο πρω-τότυπος από τους μικροπωλητές της Αθήνας. Κα-τσαβίδια, μεζούρες, μαχαίρια, πριόνια, σκαλιστή-ρια, βίδες, καρφάλια, σπάτουλες, πινέλα για τις λαδομπογιές και, στην μέση, ένα πικ - άπ, που παίζει πρωί και θράδυ τους καμους της φτωχογει-τονιάς, όπως τους τραγούδησαν με το μπουζούκι τους ό Τσιτσάνης, ό Παπαϊωάννου, ό Ζαμπέτας...

Η Πωλήτρια... παιχνιδιών έπαινει τις χάρες μιας κούκλας: «Όταν την ξαπλώνετε, κλείνει αμέ-σως τα μάτια, σαν άληθινό μωρό». Και ή πελάτισ-σα χαμογελώντας: «Πώς φαίνεται, δεσποινίς, πως δεν βάλατε ποτέ σας μωρό να κοιμηθή...»...

Η Σοφία... «Έκείνο που μπορεί να έκθέση ένα πρώτο ψέμα είναι μια δεύτερη άλήθεια» (Ούνα-μουν)...

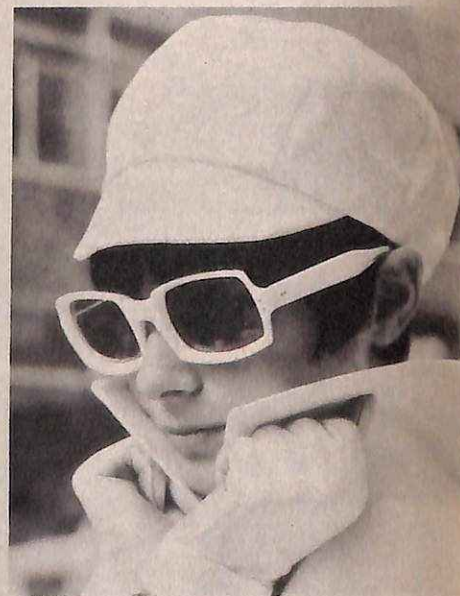
777

Η Σουζάνα Λή, ή 21έτις Άγγλίδα ήθοποιός που ταξίδεψε στην Χαβάη, για να γυρίση μιά ταινία με τον Έλδισ Πρίσλεϋ, επι-στρέφοντας στο Λονδίνο διηγήθηκε: «Παίρναμε με τον Έλδισ ένα ποτό, όποτε μου ζήτησε ραντεβού. Με εύγενεια τον απέκρουσα. Βρόν-τησε την γροθιά του στο τραπέζι και έδειχνε πολύ θυμωμένος. Άρ-γότερα, όμως, γίναμε πραγματικά πολύ καλοί φίλοι οί δυο μας».

Για ν' αποκτήσετε (Νάκι), δεν χρειά-ζεται μόνο να μαθητεύσετε παρά τη δμυνύμν ται-νία. Πρέπει να άκολουθήσετε και τις ύποδείξεις του «μαίτρη» Ζάν Σάρλ Μπροσσύ, που παρουσία-σε δύο μοντέλα κασκέταν, δμολογουμένως χαριτω-μένα, όταν στολίζουν μοντέρνα νεανικά κεφάλια και συνδυάζονται με το σωστό σήκωμα του γιανκά.

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΗΡΕΜΙΑ;

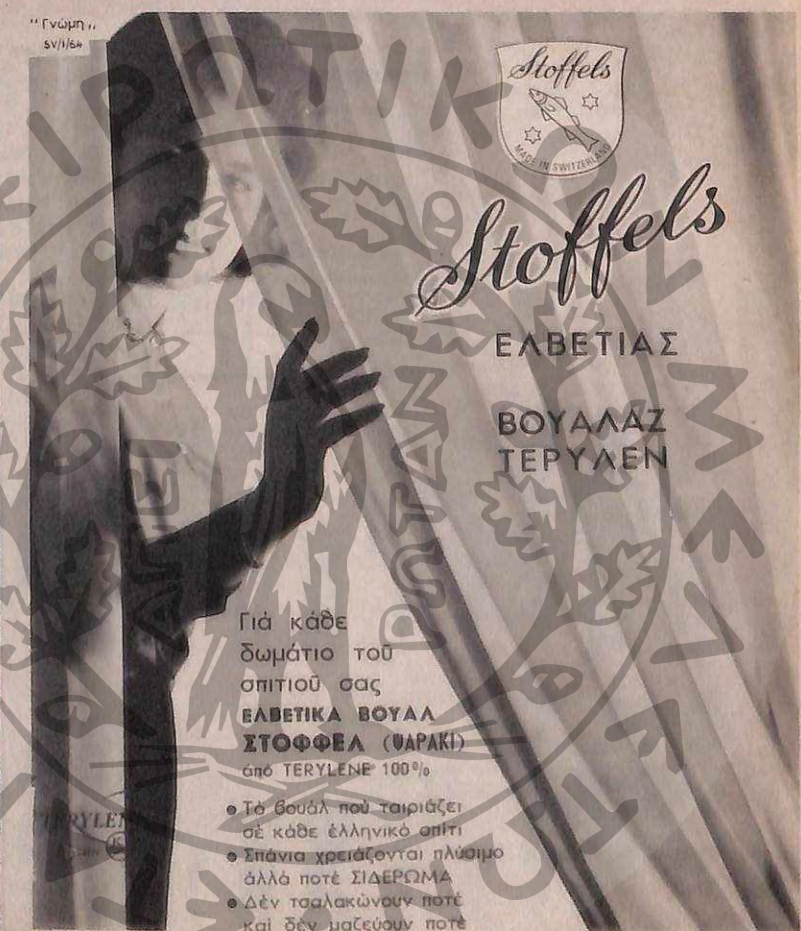
Να μην αγωνιάτε για τα μικροχρέη που συσσωρεύονται ;
Να μην καταπιέζεσθε με την ιδέα ότι τα χρόνια περνούν ;
Να μην ανησυχήτε για την μελλοντική εξασφάλισι της οικογενείας σας ;

Έμπιστευθήτε μας... Μπορούμε να σάς απαλλάξουμε από αυτές τις φροντίδες.

AMERICAN LIFE INSURANCE Co.,

Σταδίου 10, Αθήναι

Τηλ. 233-434, 238-314, 221-853.

Για κάθε δωμάτιο του σπιτιού σας ΕΛΒΕΤΙΚΑ ΒΟΥΛΛΑ ΣΤΟΦΕΛ (ΒΟΥΛΛΑ) από TERYLENE 100%

- Το βούλλ που ταιριάζει σε κάθε ελληνικό σπίτι
- Επάνια χρειάζονται πλύσιμο αλλά ποτέ ΣΙΔΕΡΩΜΑ
- Δεν τσαλακώνουν ποτέ και δεν μαζεύουν ποτέ μετά το πλύσιμο

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

• ΜΙΑ πελάτισσα μπαίνει σε ένα κα-τάστημα που πουλάει άντικες και δια-μαρτύρεται:
—Είμαι πολύ θυμωμένη, κύριοι!..
—Μά γιατί, κυρία;
—Πρό τεσσάρων ημερών άγόρασα ά-πό το κατάστημά σας έξη καρέκλες Λουδοβίκου 14ου και οί τρείς διαλύ-θηκαν κιόλας!
—Αδύνατον! δεδαίοι ό καταστημα-

τάρχης. "Υστερα όμως από μικρή σκέ-ψη προσθέτει:
—Εκτός εάν κάποιος, σε στιγμή ά-προσεξίας, κάθισε πάνω στις καρέ-κλες αυτές!...

• ΕΝΑΣ κύριος ρωτάει ένα συγγρα-φέα της πόδας:
—Θά θέλατε να γράψετε μιαν άφι-κρωση για την γυναίκα μου στο τε-

λευταίο σας διόλλιο; Σκοπεώ να το χαρίσω στην γυναίκα μου για τα γενέ-θλιά της.

• Ο συγγραφέας κολακευμένος άπαν-τάει:
—Καταλαβαίνω, θέλετε να της κά-νετε έκπληξη..
—Άκριβο! Καί τί έκπληξη! Φαν-τασθήτε ότι εκείνη περιμένει μιά γού-να!

SCHERK

SCHERK

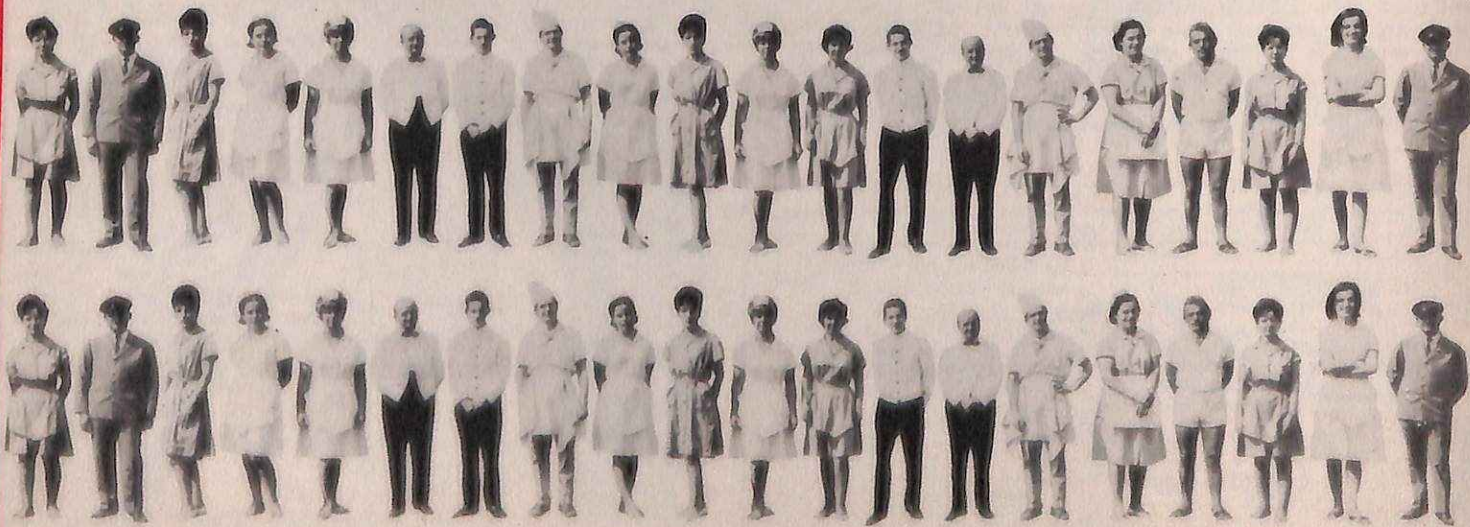
Πάντα λεπτή και αιθέρια, με υπέροχο άρωμα και τους τελευταίους χρωματισμούς της μόδας, η πούδρα SCHERK δās προδίδεται δε καινούργιο κομψό κουτί.

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ **Cosmetica** Ε.Π.Ε. ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 ΤΗΛ. 24.041

Α|05|9

astir
les hôtels

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ΣΤΟΝ ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟ
ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ 30%-70%
μέχρι τέλους Μαρτίου, σε όλες τις ξενοδοχειακές μονάδες. Στις ΚΑΜΠΑΝΕΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ, τηλ. 046.461, για τριήμερη παραμονή 2 ατόμων, με πρωινό, φρούρα και ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ (χωρίς περιορισμό χμ.) δρχ. 334.- την ημέρα. Δεν θέλετε αυτόκινητο; τότε, δρχ. 204.- την ημέρα, ανεξαρτήτως διαρκείας παραμονής. Στις λοιπές μονάδες, στην Βουλιαγμένη, Ρόδο, Κρήτη, Κέρκυρα και στα Καμμένα Βούρλα, όλες οι άνεσεις του καλοκαιριού στις μειωμένες τιμές. Πληροφορίες: στα Γραφεία Ταξιδιών και στην 'Αν. Τουριστική και Ξενοδοχειακή 'Εταιρεία 'ΑΣΤΗΡ', Σταδίου 38.

19 ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ
ΤΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 34

εταιρία δεν ενδιαφέρθηκε ποτέ της για τους αγώνες. 'Η προβολή απ' τις εφημερίδες κι απ' το ραδιόφωνο κίνησε το έμπορικό ενδιαφέρον.

'Ετσι σήμερα ή «'Εν 'Ες Ού» (πρώτη και καλύτερα οργανωμένη στους αγώνες) ή «Μπε 'Εμ Βέ», ή «Σκόντα» (μέχρι πρό τινος που έτρεχε ο Βουρδουμπάκης) ή «Βόλβο», ή «'Ωστιν», ή «Σίμκα», ή «Βάρμπουργκ», ή «Βιαμάξ», είναι οι μόνες εταιρίες που βοηθούν λίγο ή πολύ τους οδηγούς της. 'Η «'Εν 'Ες Ού» δίνει και τ' άμάξια άκόμη, για να τρέξουν. Οι υπόλοιπες δίνουν τ' ανταλλακτικά, το συνεργείο ή καμιά μεγάλη έκπτωση.

Πριν από χρόνια υπήρχε και μια σημαντική βοήθεια απ' τις εταιρίες πετρελαίων. 'Από σφάλμα αγωνιζομένων και οργανωτών κόπηκε, κ' οι εταιρίες συμφώνησαν να μην ξαναδοθήσουν τους αγώνες. Μέχρι τότε, όμως:

Συντονισμός

Δεν ξέρω αν είπαμε λίγα ή πολλά απ' τον κόσμο του αὐτοκινήτου, πάντως έλπιζω ότι ο αναγνώστης μπόρεσε να καταλάβει ένα πράγμα: 'Οτι απ' το ντόπιο σπόρ, λείπει ή οργανώση. Λείπουν οι συντονισμένες κινήσεις. 'Υπήρχε κάποτε ένας άνισχυρος «Σύνδεσμος 'Οδηγών 'Αγώνων». 'Αν ο σύνδεσμος αυτός γινόταν από την αρχή πάνω σε νέες βάσεις, με όλους τους έν ενεργεία αθλητάς, όλα τα καινούργια παιδιά του αθλήματος, από τον 'Ιωαννιμίδη μέχρι τον Ραπτόπουλο, κι από τον Χέλην μέχρι τον Ψόχα, δεν θα γινόταν και το πρώτο βήμα για την κατάντησή και καινούργιου και μεγάλου: 'Αν ο σύνδεσμος αυτός κρατούσε στα χέρια του την τύχη του αγωνίσματος, και αθλητικό είδος θα γινόταν το αὐτοκίνητο —χωρίς δασμούς και εισφορές— και βοήθεια θα υπήρχε, και θα βλέπαμε κάτι διαφορετικό, μια μέρα, στην πίστα. Συναίθισαμε τόσο πολύ στις «καταρτίδες» που τρέχουν στα γρήγορα σιρκουί, που βλέπουμε σαν σε όνειρο ένα ήμιόλουστο πρωινό, στο Τατόι, που ή εκκίνηση θα δοθή στην ώρα της, σε καμιά εικοσαριά «αφρόμους». Και ίσως τότε να αισθανθούμε εκείνη την περίεργη γεύση της ικανοποίησης, που θα σημαίνει: «Νά, αποκτήσαμε και μεις σπόρ αὐτοκινήτου στην 'Ελλάδα...».

ΝΙΚΟΣ ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ... ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΝΕΑ... ΕΥΡΗΜΑΤΑ... ΙΔΕΕΣ...

★ ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ, άλλ' αλήθινό...Το «Μπέστ - Σέλλερ» στα ελληνικά διδισπωλεία, το υπ' αριθ. 1 στον αριθμό πωλήσεων, δεν είναι ούτε άστυνομικό, ούτε ρομάντο... αλλά τα ποιήματα του Καβάφί!

★ ΤΡΙΠΛΑΣΙΑΖΕΤΕ την ζωή των λουλουδιών μέσα στα βάζα, προσθέτοντας στο νερό ειδικές σκόνες, που πωλούνται στα αθηναϊκά καταστήματα... Κράτιστα κάτι θαμμάσια τριαντάφυλλα δυο εβδομάδες...

★ ΑΛΛΗ μια ωραία και υπέρτατα κομψή (αμερικανικής καταγωγής) 'Αθηναία, ή Κα Ντάρα 'Ανδρέα Λάσκαρη. Στον δρόμο, όταν περπατά —συχνά με τα δυο σκυλιά της, σπάνιας ράτσας «rugs»—, μαγνιτίζει όλα τα βλέμματα...

★ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ή πραγματικότητα; Πολλοί έχουν την έντοψη ότι οι νέες πλαστικές μπουτίλες αφήνουν μια ούσια στο γάλα. Είναι δυνατόν; Τί λένε οι ειδικοί;

★ ΒΕΒΑΙΩΣ δάφουν τα μαλλιά τους κ' οι άνδρες! Γιατί όχι; Μόνο που φαίνεται ότι οι ίδιοι έχουν «κομπλέξ» στο θέμα και το κρατούν σαν αυστηρό και σπουδαίο μυστικό!

★ ΤΗΝ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ' πρόσκληση για γεύμα: «Θέλετε να έλθετε την... να φάτε το βράδυ σπίτι» συνοδεύουν πάντα οι ξένοι με μια καρτούλα «ρουγ μεμπίλε». Πολύτιμη επιβεβαίωση για αυτόν που έχει δεχθεί την πρόσκληση και άμφιβάλλει αν θυμάται σωστά, αν άκουσε καλά...

★ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ, με μια ετήσια συνδρομή πενήντα δραχμών, αποκτάτε μια «δέρα» τηλεφωνήτρια. Δηλαδή έναν αριθμό, με τον οποίο μπορείτε να κουβεντιάσετε, να ζητήσετε συμβουλή, πληροφορία...

★ ΠΡΟΣΟΧΗ!... Χωρίς καπέλο ναί... χωρίς γάντια δεν θγαίνει ποτέ στον δρόμο ή καλοντυμένη γυναίκα. ('Εστω κι αν δεν τα φορά, τα κρατάει!...).

★ ΑΝΩΤΕΡΑ μαγειρική... που συνδυάζει την νοστιμιά με τον... πολιτισμό. 'Η προσθήκη στις σαλάτες και στους μεζέδες ενός «αρωματικού» χόρτου, που έχει την ούσια του κρεμμυδιού, χωρίς τα χυμώδηματά του. Στην 'Αγγλία το λένε «Chives», στην

Γαλλία «Ciboulette». 'Εδώ το έχουν μόνο μερικοί έρασιτέχνες μάγειροι, που έχουν φέρει σπόρους από το έξωτερικό και το έχουν φυτέψει σε γλάστρες. Πάντως το κλίμα μας το ευνοεί...

★ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ για τα μάτια, γι' αυτούς που κουράζονται και διαβάζουν ή γράφουν πολλές ώρες: Νά κοιτάζουν, κάπου - κάπου, μακριά! Νά σηκώνουν τα μάτια και να αναζητούν κάτι μακρινό, έξω από το παράθυρο...

★ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, με λιακάδα, ο 'Ιππικός 'Ομίλος, στον Παράδεισο. 'Ωραία λέσχη, φωτεινό γήπεδο, ένας κόσμος νέος και ζωηρός, ιππείς και ιππεύτριες πάσης ηλικίας. Είδα κάτι έξοχα κοριτσάκια, με μακρά, ξανθά μαλλιά, και, ανάμεσα στους θεατάς, έκλεκτον αθηναϊκόν κόσμον.

★ ΤΙ ΠΕΡΙΕΡΓΗ νοοτροπία που έχουν οι άνθρωποι που ζητούν κάτι —βοήθεια, θέσι, συμβουλή, δάνειο— και στέλνουν γράμματα τελείως δυσανάγνωστα, σαν ο παραλήπτης να έχη την υποχρέωση να καθήση να τα αποκρυπτογραφήση!

★ ΠΟΛΛΕΣ φορές περνά και χαζεύω τα είδη —καδένες, καδενίτσες, ρολόγια, δαχτυλίδια— που έκπλειστηρίζονται στην αίθουσα της οδού Σταδίου... Μή μελαγχολείτε! Τα περισσότερα δεν ανήκουν σε φτωχούς ανθρώπους, αλλά σε πλούσιες εκκλησίες.

★ ΚΑΙ «ΥΦΑΣΜΑ», που κολλάει σαν το περίφημο χαρτί «κοντάκτ», έκανε την εμφάνισή του στο Παρίσι!... 'Ιδεάδες για τα πετσαρία τοίχων...

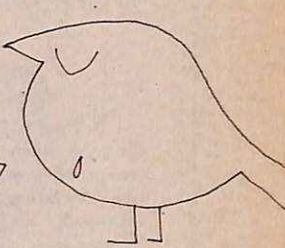
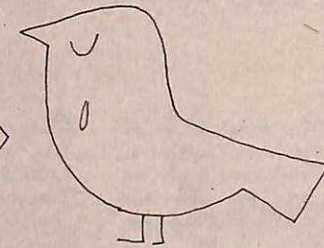
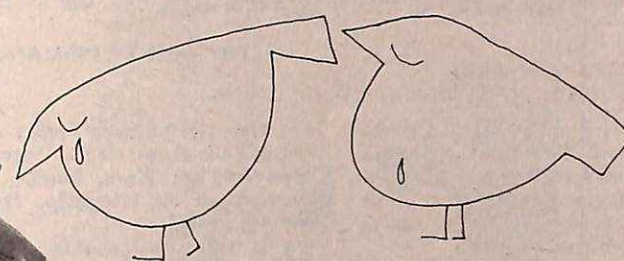
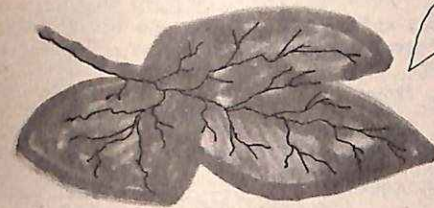
★ ΘΑ ΜΕ ΘΥΜΗΘΗΤΕ... Πάρτε ένα κουλούρι —το μόνο νόστιμο ελληνικό ψωμί—, κόψτε το στα τέσσερα, και κόψτε πάλι, οριζοντίως, τα κομμάτια. Βάλτε ανάμεσα λίγο τυρί και γλιστρήστε τα στον φούρνο. Πιό νόστιμο σάντουιτς, ζεστό, δεν θα έχετε φάει!...

★ ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΜΟΥ: «Τα χρήματα δεν φέρνουν την ευτυχία... αλλά κάνουν την δυστυχία πιο εύχρηστη» (Κινέζικο).

«'Αν μπορούσα να ξαναζήσω την ζωή μου θα έκανα τα ίδια λάθη... ναρίτερα» ('Ηλικιωμένος «πλαίσι - μπόξ»), στην

Βέρα

Αθηναίοι και Αθηναίες

KYP

Δεΐξε θελευταῖον ἀσπασμόν

ΞΑΠΛΩΜΕΝΟΙ ή 'Αθήνα και οι 'Αθηναίοι κάτω από τον ήλιο του φετεινού φθινόπωρου. Προνομιοῦχος ο Λυκαβηττός, μακριά από θαρύδους και καυσάερια, προσφέρει, σε όσους τυχερούς μπορούν να άπολαύσουν την μεσημερινή λιακάδα, τις θαυμάσιες βεράντες της κορυφής του και την άπιθανη θέα της 'Αθήνας.

Η ΒΑΘΕΙΑ όντολογική γνωριμία με την έσωτερική υπόσταση των πραγμάτων είναι ή προσπάθεια, αλλά και ή δύναμη του ζωγράφου Παναγιώτη Τέση. Για να τó επιτύχη, χρειάζεται πάνω από όλα μια καθαρά ποιητική εύαισθησία — γιατί μόνον μ' αυτή μπορεί, με τον στίχο ή με τó χρώμα, να έκφραση κανείς από στοιχείο αυτό της μαγείας των πραγμάτων που φανερώνεται τις προχωρημένες ώρες του πρωίνου, όταν αυτά θυθίζονται στην έκσταση του φωτός. Γι' αυτό ο Τέσης δεν επιδιώκει να αντιγράψει την φύση, αλλά να μάς υποβάλει, σαν βίωμα, την αίσθησή της, είσχωρώντας, άνατομικά σχεδόν, στο τοπίο, που γίνεται έτσι έκφραση κι όχι εικόνα. 'Η τελευταία έκθεσή του στο «Χίτων» αντιπροσωπεύει τόν καλύτερο έαυτό του, κατά την κριτική.

Νά ξη κανείς, ή να μη ξη;» ψιθύριζε ο 'Αμλετ και μουμουρίζοντας διερωτάτο τί θα ήταν προτιμότερο στην περίπτωση του. Την άπάντηση στο δύσκολο ερώτημα που βασάνιζε τó νεαρό βασιλόπουλο την έδωσε ο Σαίξπηρ, κλείνοντας την θεατρική αύλαία με τόν θάνατό του...

Στην περίπτωση μας τó ερώτημα δεν είναι άμλέτειο, άλλ' αθηναϊκό και κατ' έπέκταση παγκόσμιο. 'Αφορά και πάλι, όμως, ένα πείσιμο, μια πώση. Κάπως διαφορετική δέβαια. «Θά πέση, ή δεν θα πέση ο Παρθενών;» διερωτώνται σήμερα πολλοί σοφοί συνάνθρωποί μας, άποκαλύπτουν τις αιτίες του κινδύνου, προτείνουν διάφορα μέτρα σωτηρίας και τρομάζουν τούς 'Αθηναίους, που έμαθαν να ζούν, δύσηση χιλιάδες χρόνια τώρα, κάτω απ' την σκιά του.

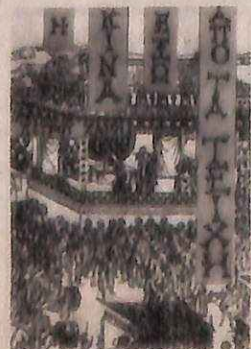
Για τó ξεγο του Φειδία και του 'Ικτίνου πρόκειται και είναι τόσο ξεφερεές οι προοπτικές των ξένων και τών δικών μας άρχαιολόγων για την τύχη του ναού της Παλλάδος, ώστε δεν διστάζουν να προτείνουν να σκεπασθί τó άρχιτεκτονικό άριστούργημα με πλαστικό κάλυμμα για να γλυτώση απ' τούς έχθρούς του, που είναι, κατά την γνώμη τους, έμφανείς, συγκεκριμένοι, τρείς τόν άρρωμόν και θυμίζον τó περίφημο «Πύθ, γυνή και θάλασσα» κατά τά δύο τρίτα.

Λένε οι σοφοί παρατηρηταί: 'Εχθρός πρώτος: 'Ο θόρυβος και οι κραδασμοί από τά άεριοδομήμενα που περνούν άπάνω απ' την 'Ακρόπολη και την περιοχή της. 'Εχθρός δεύτερος: Τά... τακούνια των γυναικών που δηματίζουν κατά χιλιάδες στο μαρμαίνο δάπεδο του Παρθενώνος. 'Εχθρός τρίτος: 'Η θαλασσινή αύρα... Νά ή θάλασσα, να και ή γυνή του γναστός ταπεινού της καταστροφής. 'Όσο για την φωτιά που λείπει, μάς την άναψαν κι αυτή οι σοφοί και άρχαιολάτρες με όσα λένε για την ύγεια του άρχαίου ναού.

Φυσικά, δεν είναι εύκολο να πιστέψουμε ότι ή θαλασσινή αύρα και ή ύγρασία που μεταφέρει από τά Φάληρα, τρία δόκλιχα μίλια μακριά από την 'Ακρόπολη, προσβάλλουν την μαρμαίρνη δομή της. Παράδειγμα, ο ναός του Ποσειδώνος, στο Σούνιο. Συναυμλίκος του Παρθενώνος, κρύβεται δούση χιλιάδες χρόνια πάνω απ' την θάλασσα και λούζεται στις σφοδαές του Αλγαιού και στους ύγρους θυμούς του Κάδρο Ντόρο. 'Εχτός από την λευκότητα που έχει προσδώσει στο μάρμαρό του ο μακροχρόνιος έναγκαλιασμός με την άμμίδα, δεν φαίνεται να έχη πάθει από την θάλασσα περισσότερο κακό απ' όσο του έκανε ο χρόνος και ιδίως οι άνθρωποι με τις ματαιόδοξες σκαλιστές ύπογραφές τους, βαθιά στην πάληση σάρκα του. 'Όσο για τόν κίνδυνο από τά γυναικεία τακούνια, τά πράγματα είναι περισσότερο άπιδανα. Ποιά γυναίκα της εποχής μας άναβαίνει με τακούνια στον δρόμο της 'Ακροπόλεως; Μία στις εκατό κι αυτή από άρηρημάδα...

Θ. Δασκ.

Δυό ιμνητικά βραβεία σε έλληνικές έκδόσεις

ΔΥΟ έλληνικά βιβλία, από τις 80.000 που έστειλαν 76 χώρες στην Διεθνή 'Εκθεση Βιβλίου της Λειψίας 1965, πήραν τιμητική διάκριση για την καλή τους εμφάνιση και παρουσίαση. Τό πρώτο είναι τó μυθιστόρημα «'Η 'Απόπειρα» του συνεργάτη των «ΕΙ Κό νων» 'Αλεξάνδρου Κοτζιά, τó ίδιο βιβλίο που τόν περισσέμειν 'Απρίλιο τιμήθηκε με τó βραβείο πεζογραφίας Κώστα Ουράνη της «Ομάδος των 12». 'Η «'Απόπειρα», που έχει φιλοτεχνηθί από τόν Τέση, έχει στο κάλυμμά της μια θαυμάσια γκρασοόρα του έκλεκτου χαρακτή. Τό δεύτερο βιβλίο είναι «'Η Κίνα έξω από τά τείχη» του Πέτρου Χάρη, που τόσο στο κάλυμμά του, όσο και στις σελίδες του είναι φροντισμένο με διεικτες και σχέδια του ζωγράφου Λεωνίδα Χρηστάκη. Και τά δυό διακρίθηκαν βιβλία άνήκουν στις έκδόσεις «Φέξ».

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ και για τόν μη ειδικό άναγνώστη έχει ή διδακτορική διατριβή του Σάββα Π. Σπέντζα «Αί οικονομικοί και δημοσιονομικοί άπόψεις του Πληθονος» ('Αθήναι, 1964, σ. 112), που παρουσιάζει τις οικονομικές, δημοσιονομικές, αλλά και δευτερευόντως τις κοινωνικές, πολιτικές και στρατιωτικές ίδες του μεγάλου δασκάλου και φιλοσόφου της 'Αναγενήσεως. 'Αποδεικνύεται από την μεθοδική άνάλυση του συγγράφου ότι ο Πληθων αντιμετώπισε προβλήματα που και σήμερα άπασχολούν μια ώργαναωμένη κοινωνία, όπως λ.χ. τó θέμα της... ενίαίας φορολογίας. 'Όσο για την οικονομική σκέψη του, που εμφανίζει μια ό-

μοιότητα με τις μεταγενέστερες αντίληψεις των έμποροκρατών, τόν άναδεικνύει σαν ένα πρόδρομο και σκαπανέα της οικονομικής επιστήμης.

ΕΠΕΙΤΑ από δυό τόμους διηγημάτων του — «'Ομορφος κόσμος» (1959), «'Ειρηνοποιός» (1962) — ο Θανάσης Κ. Γκόνος παρουσιάζει μ' ένα έκτενέστερο πεζογραφικό κείμενο, την νουβέλλα «'Ο καρπός της κοιλάδας» ('Αθήνα, 1965, σελ. 87, δρχ. 35). 'Η πρωτοτυπία στην σύλληψη της ιστορίας του έγκειται στο ότι ο άφηγητής είναι ένα... μολύδι, τó όργανο περιγράφει τις ψυχικές διακυμάνσεις ενός νέου φοιτητή, έρωτευμένου με μια όμορφη συμ-

φοιτήριά του, που καταλήγει να παντρευτή για λόγους καθήκοντος μια άλλη συμφοιτήτρια. 'Η νουβέλλα του νέου συγγράφου διακρίνεται για τó καλό της γραψιμο και την λεπτότητα της ψυχολογίας των ήρώων.

ΤΡΙΑΝΤΑΡΙΑ στίσσα του νέου σκίτσογράφου 'Αλέξη Κυριτσόπουλου παρουσιάζει σ' έναν μικρό τόμο, χωρίς τίτλο και χωρίς λεζάντες, τó καλλιτεχνικό γραφείο «'Όρα». Πρόκειται για μια έπιλογή που ή ποιότης της εμφανίζει μεγάλο ενδιαφέρον και όποιο περιγράφει τις ψυχικές διακυμάνσεις ενός νέου φοιτητή, έρωτευμένου με μια όμορφη συμ-

Π. Τέση: 'Αθήνα

«ΠΙΚΡΑ και εφές» ('Εκδόσεις «Σύγχρονα βιβλία», 'Αθήνα, 1965, σελ. 60) είναι ο τίτλος της συλλογής που παρουσίασε ένας άκόμη νέος ποιητής, ο Γιώργος Παπαλεωνάρδος. Χωρίζεται σε δυό κύκλους — «Τραγούδια» και «'Ελεύθεροι στίχοι» — που περιλαμβάνουν αντίστοιχώς 22 και 60 ποιήματα, τά πρώτα σε παραδοσιακή μορφή, τά δεύτερα σε έλεύθερη. Τέλος, μια εύρυτερη σύθεση, με τόν τίτλο «Σονάτας» κλείνει την συλλογή. Χαρακτηριστικό δείγμα: «'Η σιωπή σου — είναι μια μεγάλη μέρα μου δημία — 'Ατέλειωτη — δίχως όρια — μεγάλη σαν τó χάος — που όλα ζούν στην έμετρη άγκαλιά του.

Θ.

ανδρωποι... ανδρωποι...

ΤΟΥ ΦΡΕΝΤΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΝΤΑΡΛΙΓΚ... ντάρλιγκ...». Η τρυφερή αυτή επίκληση, που δίνει έναν τόσο ρομαντικό τόνο στην ζωή των Άγγλοσαξόνων, έχει γίνει τον τελευταίο καιρό το σύμβολο της "Υδρας..."

Αφορμή ο «Ναύτης του Γιβραλτάρ», η ταινία που γυρίζει εκεί ο Τόνι Ρίτσαρτσον με την Ζάν Μορώ. Υπάρχει μια σκηνή στο φιλμ, που παρουσιάζει την Ζάν Μορώ να εγκαταλείπει τον έραστή της με το πλοίο. Εκείνος τότε τρέχει στον λιμενοβραχίονα, ακολουθώντας (κατά το δυνατόν) την άγαστημένη του και αλαλάζοντας: «Ντάρλιγκ... ντάρλιγκ».

Φαίνεται ότι η σκηνή εταλαιώθηκε τόσο πολύ τους δυο πρωταγωνιστές, ώστε, ύστερα από το τελικό γύρισμα, η Μορώ ωρκίστηκε να μην ξαναμνησθεί ποτέ πιά σε πλοίο και ο έραστής να μην ξαναφωνάξει ποτέ στην ζωή του: «Ντάρλιγκ». Αυτά όμως δεν έχουν και τόσο σημασία...

Το ενδιαφέρον σημείο σε όλη την υπόθεση είναι ότι η λέξη πέρασε στο καθημερινό λεξιλόγιο της "Υδρας". Λέγεται ότι προχθές το απόγευμα ένα άτακτο γαϊδουράκι ξέφυγε από το άφεντικό του (έναν παλιτή λαζαβατικό) και άρχισε να ροβολά στην προκυμαία...

«Ντάρλιγκ», του έφώναξε επιτιμητικά ο κύριός του. Και το γαϊδουράκι επέστρεψε υπάκουο στα λαζαβατικά...

ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ κάποιος να πη ένα ευχάριστο στον Κώστα Μουσούρη, εξ ονόματος του αθηναϊκού κοινού, γιατί με το «Παράξενο ζευγάρι» μάς έδωσε μια χαριτωμένη κ' ευγενική κωμωδία — είδος δυσχερούς στην σημερινή σκηνή —, ως ελληνική νίκη σε Όλυμπιακούς αγώνες...

Αυτό το «Παράξενο ζευγάρι» έχει, αλήθεια, μια παράξενη ιστορία: Το καλοκαίρι ο Μουσούρης ήταν στην Αμερική. Πήγε για να κάνει τις καθιερωμένες υπερατλαντικές του διακοπές, να δη το έργο και να το αγοράσει. Αλλά εκεί συνάντησε την εκπληξη. Το έργο είχε μεγάλη επιτυχία και δεν μπορούσε να βρεθεί θέση. Πήγε τότε στον αντιπρόσωπο του συγγραφέα και του ζήτησε να διαβάσει το κείμενο.

«Δεν μπορείτε», του απάντησαν. «Πρέπει να μάς δώσετε 1.000 δολάρια...».

«Μά μπορεί να μην μου κάνει το έργο. Έγώ σας ζητώ απλώς να το διαβάσω».

«Ακριβώς».

«Κι αν δεν το ανεβάσω στο τέλος»;

«Θα χάσετε τα 1.000 σας δολάρια...».

Φαίνεται ότι τα μέτρα προστασίας των επιτιμώντων συγγραφέων στην Αμερική έχουν ξεπεράσει τα έσοκά της. Για τον Μουσούρη η περιποίηση ήταν έμπροσθεν γινόμενος και πίσω φέμα. «Αν άφηνε το έργο, ήταν πο-

λύ άργα για να βοηθώ. Από την άλλη μεριά δεν είχε πρόχειρα τα 1.000 δολάρια που του ζητούσαν. Τηλεγράφησε στην Ελλάδα. Έν τω μεταξύ οι μέρες περνούσαν και το έργο κινδύνευε να χαθεί...

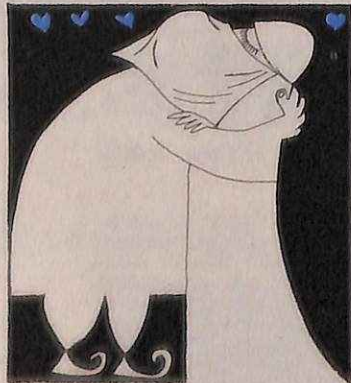
Τελικά, μερικές ώρες πριν φύγει το πλοίο του για την Εύρωπη (ο Μουσούρης λάτρης της θάλασσας, δεν ταξιδεύει σχεδόν ποτέ με αεροπλάνο) έφθασαν τα χρήματα. Έτσι η παράξενη ιστορία είχε χάρη εντ και το «Παράξενο ζευγάρι» ταξίδεψε στην Ελλάδα. Ευτυχώς...

ΓΑΛΛΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ... Το «Παρί Ζούρ», λαμπρή εφημερίδα που επιβιώνει από καθαρώς χριστιανικές αρχές και σπειδίζει διαρκώς ν' αποκαταστήσει όλες τις άγαστες περιπτώσεις, τις άγαστες στάρ και γενι-

ΣΚΝΙΠΕΣ

● «**ΥΙΕ ΜΟΥ... ΥΙΕ ΜΟΥ**». Έλληνική ταινία, την οποία άτυχώς δεν είδα, ώστε να είμαι σε θέση να πληροφορήσω τους φίλους της στήλης, ποιός είναι ο μπαμπάς, ποιός ο υιός και τί παράπονα έχει ο μπαμπάς από τον υιόν. Πάντως αν κρίνει κανείς από αυτό το «chest stars», που φιγουράρει φαρδύ πλατύ στην διαφήμιση που δημοσιεύθηκε, καταλήγει μάλλον στο συμπέρασμα ότι ο πλήρης τίτλος θα έπρεπε να είναι «Υιέ μου... Υιέ μου — δεν άνοιγες κανένα λεξιλόγιο».

● **ΠΑΝΙΚΟΣ...** Ο πρίγκιπ Μάρτζεντ Μπέν Σαούντ, ή Μάγκνι, όπως λέγεται στην ντοπιολαλιά της νυχτερινής Αθήνας, εγκατέλειψε τις στάρ μας και έθεσθη από ημερών με ξανθή τουρίστρια εισαχθείσα από την

ΑΡΑΒΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

Σουηδίας. Οι κινηματογραφικοί κύκλοι ρωτούν τώρα με άρκετη δό-κνη αγωνίας:

Πού το πάει ο Μάγκνι;

Μάλλον προς Σουηδική Άραβιαν...

ώς όλες τις διάσημες άγαστες του κόσμου, ανέκαλψε ειδήλλιο μεταξύ Σάμι Φρέντ και Τζέννης Καρέζν. Τα επιχειρήματα της εφημερίδας έχουν την εξής σειρά:

1. Η Τζέννη Καρέζν είναι διπλωματούχος της Γαλλικής Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου των Αθηνών...

2. Ο Σάμι Φρέντ λατρεύει την γαλλική φιλοσοφία...

3. Ήταν φυσικό ο έρωτευθούσ ο ένας τον άλλο...

Όλα αυτά είναι πολύ λογικά και ευχάριστα. Το μόνο κακό είναι ότι η κυρία Καρέζν είναι μόνον απόφοιτος της Σχολής Καλογραιών. Δεν άκουσε, άραγε, το δίπλωμα του Άγιου Ιωσήφ στον άρμόδιο ρεπόρτερ για να πλάσει το ειδήλλιο;

● **ΕΞΗ ΣΕΛΙΔΕΣ** καλύπτουν σε λαϊκό περιοδικό μηνιαίες κυκλοφορίας (ή αν θλιγέ ο όρος: σε μηνιαίο περιοδικό λαϊκής κυκλοφορίας) οι έναγκαλισμοί της Έλενας Ναθαναήλ με τον νέο φίλο της. Ο φωτογράφος του περιοδικού υποχρέωσε το ζεύγος να αποδυθεί εις έναν μαραθώνιο άσπασμόν για να πάρη τα «ένστανταν» που του χρειαζόνταν.

Είναι τραχιά ο βίος των στάρ, κύριοι — όπως θα έλεγε και ο Τσέχωφ...

● **ΧΑΘΗΚΑΜΕ...** Τό σέξ στην όθνη άρχίζει να γίνεται επικίνδυνο. Μια δόμη καλλονών, που την αποτελούν η Ούρσουλα Άντρες, η Μόνικα Βίττι, η Ροσάνα Ποντεστά και η Μαρί Λαφορέ, λανσάει τον τύπο της θανατηφόρας γόσσας, ή ό-ποια κρύβει την κόλαση εκεί όπου οι όφρατες του περασμένου αιώνα έ-κρυβαν τον παράδεισο: Αυτοί κάννες περισσότερων μέσα στο σουτιέν, που ναζώνουν τον υποψήφιο έρωτιδέα εντός δευτερολέπτων.

Ο νέος τύπος, θηλυκό αντίγραφο του 007, θα ονομάζεται πιθανώς 003 1/2. Πού θα μάς πιά το επόμενο βήμα; Πιθανάτα στο 000...

● **Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ** μας, έ-κτος της άνετου πολυτελούς συγχρό-νου κατασκευής και διακοσμήσεως του μη φειδόμενοι θυσών θα λει-τουργήσει ως ο μόνος πρώτης προ-βολής κινηματογράφος εις την περι-οχήν Κυψέλης προβάλλον ταινίας μό-νον πρώτης προβολής θεωρούμε δε ι-κανοποίησιν της πελατεία μας ότι θα προσφέρωμεν άριστο πρόγραμμα επιλεγόμενων έκ των καλύτερων ταινιών...

(Από πρόγραμμα κινηματογράφου πρώτης προβολής, που διαθέτει, ως σημειώθη, μια λαμπρή αίθουσα και προβάλει συνήθως εκλεκτές ται-νίες...)

ΠΙΚ-ΝΙΚ-ΕΙΚ

Μπαρμπάρελλα

Μια πολύ ικανοποιητική ανταλλαγή άρχισε κιόλας. Οι «ΕΙΚ-Ο-ΝΕΣ» απέκτησαν ένα σημαντικό αριθμό πολύ νεαρών αναγνωστών, και το «Πικ-Νικ-Εικ» ένα ακόμη μεγαλύτερο αριθμό άκροατών, που δεν άνήκουν στη νεότητα των 16 - 26. Και τα δυο άποκτήματα είναι πολύτιμα, αλλά δίνουν σε δύσκολη θέση την έκπομπή, που έχει να ικανοποιήσει την ίδια ώρα δυο διαφορετικά είδη άκροατηρίου. Υπάρχει, άραγε, λύση γι' αυτό το πρόβλημα;

Την λύση την έχει δώσει εδώ και δυο εβδομάδες το «Πικ - Νικ - Εικ». Κατάρθωσε, παρ' όλο που είναι ήμιορο, να φανή τουλάχιστον διώρο πρόγραμμα και προσέφερε, από την πρώτη κιόλας έκπομπή της νέας σειράς, υλικό για νεαρούς και για πολύ μεγαλύτερους άκροατές. Μία άνασκόπηση στο πρώτο «Πικ - Νικ - Εικ» μάς δίνει: «Κάουντάουν» από τον Ντέντ Μπρούμπεκ. Έπικαιρα χωρίς εικόνες, με ρεπορτάζ από το Φεστιβάλ Βαρκελώνης. Δυο ενδιαφέροντες διαγωνισμούς. Και μια παρέλαση νεανικών τραγουδιών.

■ Πριν άπ' όλα, το θέμα του διαγωνισμού με το «Κάουντάουν» του Μπρούμπεκ. Πήραμε αρκετά τηλεφωνήματα, αλλά μόνο τρεις άπαντήσεις. Πράγμα που δείχνει ότι δεν ήταν τόσο πολλοί οι φίλοι της έκπομπής. Οι τρεις φίλοι του «Πικ - Νικ - Εικ», που άπάντησαν σωστά ήσαν: ο μαθητής Βύρων Ζερβίλης, 19 ετών (Άκαρνανας 20), ή κ. Δώρα Ξηρού, οικουρά, 36 ετών, και ο ναύτης Φίλιππος Ευσταγγέλας, 22 ετών, Γερμανίου 38. Η κλήρωση έινδωσε τον μαθητή Βύρωνα Ζερβίλη. Κι έδωσε το έλμπουμ «Κάουντάουν» του Ντέντ Μπρούμπεκ και παρακαλείται να περάσει με την ταυτότητά του, μια δεύτερη βράδυ, 8 - 10, από τα γραφεία των «ΕΙΚ-Ο-ΝΕΣ» να το πάρη.

Τζάζ ύπηρχε και στην περασμένη έκπομπή — υπάρχει και στην σημερινή. Πριν μια βδομάδα, ο Ντίουκ Έλλιγκτον και ή όρχήστρα του προσέφεραν μια θαυμάσια διασκευή από το έλμπουμ «Μίνιτάιτ ίν Πάρις». Οι νεότεροι άκροαταί άρέσθησαν σε μια παρέλαση δημοφιλών διαφών τραγουδιών: «Μάνι Μπουκάτες», «Δή γκέμυ δέ λάβε», «Α-λίνα», «Λουί», «Χέιπ», «Τού σε κουέλλο», «Κάπρι σ' έ φινί», «Σα-τισφάκσιον», «Λίτλ θίνγκς», «Η δέ ντιστράκσιον» «Αί'μ ντάου» και «Κόν τε σούλλα σπαίτσια» που ήταν διαλεγμένα για το πολύ νεανικό γούστο.

■ Τα επίκαιρα χωρίς εικόνες χάρισαν δυο εξωτερικές άναγραφές. Μία συνέντευξη με τον Ζάν - Κλωντ Πισκάλ, στο αεροδρόμιο — μαζί με τον τελευταίο του δίσκο — και μία, στον ίδιο χώρο, με τον Σερζίνο Έντρίγκο, μαζί με μια εκπληξη: Την τελευταία του έπιτοχία, την «Τερέζα», τραγουδι-σμένη ελληνικά! Παράλληλα έ-καινίσθηκε ο πρώτος απλειο-πτικός διαγωνισμός, του ό-ποιού ή λύση δίνεται σήμερα έ-νώ τα αποτελέσματα θα δημο-σιευθούν στο προσεχές τεύχος των «ΕΙΚ-Ο-ΝΕΣ». Η κω-μική φράση «Αίαντ του μύ, Σο-φία», ταίριαζε στην φωτογρα-φία που είχε δημοσιευθ' αυτή την στήλη. Όσοι άπάντησαν σωστά, θα έχουν πιθανότητες να δούν το βραβείο τους άνμεσα στους νικητές...

ΠΙΚ - ΝΙΚ ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ

...ΣΧΕΔΟΝ ΑΝΑΙΣΘΗΤΗ, ΠΕΤΑΕΙ ΕΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΡΑΤΗΡΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ. ΣΧΕΔΟΝ ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΡΥΠΑ, ΕΝΑΣ ΟΡΧΟΜΡ

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ! ΜΙΛΑΣ ΤΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝΤΟ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΑ!

ΞΑΦΝΙΚΑ Η ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΛΛΑ ΝΟΙΩΘΕΙ ΠΩΣ ΕΝΑ ΔΥΝΑΤΟ ΡΕΥΜΑ ΑΕΡΟΣ ΤΗΝ ΑΠΟΡΡΟΦΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΗΚΩΝΕΙ ΨΗΛΑ.

Η ΠΡΟΣ-ΓΕΙΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΛΙΓΟ ΑΠΟΤΟΜΗ. ΑΛΛΑ ΠΩΣ ΑΛΛΙΩΣ ΝΑ ΣΕ ΣΩΣΩ;

ΤΙ ΟΜΟΡΦΗ ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ, ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΓΗΣ! ΚΑΙ ΤΙ ΘΕΡΜΑ! ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΚΑΙ ΓΕΝΝΑΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΣΟΥ ΑΝΑΘΕΣΩ Ο ΔΙΑΝΘΟΣ ΜΙΑ ΤΕΤΟΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗ. ΜΙΛΗΣΕ.

Άποκλειστικότητα «ΕΙΚΟΝΩΝ» — OPERA MUNDI

παύει να εκφράζεται και σαν παιχνίδισμα στον άρραγή, στιλπνό καθρέφτη της επιφάνειας: δεν παύει ούτε στιγμή να είναι θεατρικό παιχνίδι. Όλοι, μικροί και μεγάλοι, γελούν με τους δυο Άντιφίλους (Νίκο Τζόγια και Άλέκο Δηλιγιάννη) και με τους δυο Δρόμιους (Παντελή Ζερβό και Μιχάλη Καλογιάννη) και με τις δυο ώραιες Έφέςιες αδελφές (τη Μαίρη Άρώνη και την Βέρα Ζαβιτσιάνου) και όλων, με το παιχνίδι, κινείται ο στοχασμός. Αυτή είναι η μεγάλη μαστοριά.

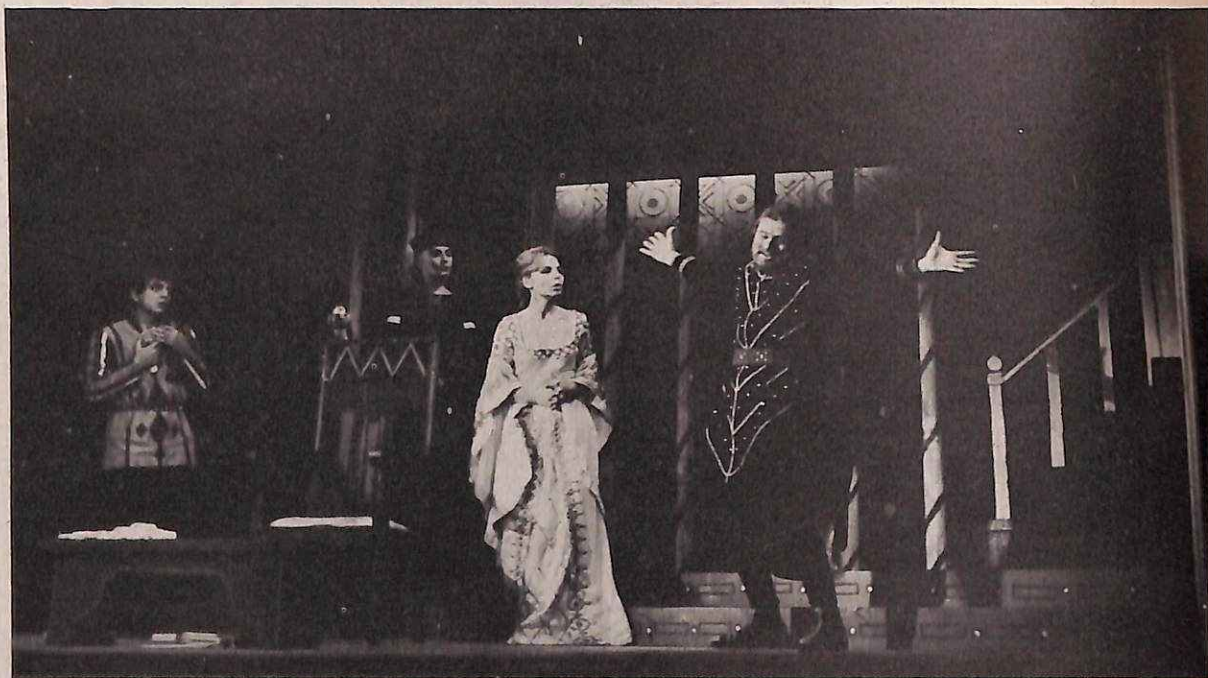
Η χαριτωμένη νεανική κωμωδία του Σαίξπηρ παίζεται σε μετάφραση του Ποριώτη, με σκηνοθεσία του Τάκη Μουζενιδή και σκηνικά του Γιώργου Βακαλό.

«Ένα παράξενο ζευγάρι»

Στο θέατρο της πλατείας Άγίου Γεωργίου Καρύστη ο Κώστας Μουσούρης παρουσιάζει μια φρέσκια έπιτυχία της Νέας Υόρκης, «Ένα παράξενο ζευγάρι» είναι ο τίτλος του Νέιλ Σάιμον, που παίζεται από τον περασμένο Μάρτιο στο «Ριγπουή Theatre» της Νέας Υόρκης. Η ευρωπαϊκή πρεμιέρα δόθηκε στο «Θέατρο Μουσούρη» πριν από λίγες μέρες.

Το έργο έχει —και αυτό είναι σίγουρα στο ένεργητικό του— μιά άνεση. Οι καταστάσεις ούτε όξείες είναι, ούτε έχουν όξείες προεκτάσεις. Αυτό δεν οφείλεται φυσικά στο είδος, στην άδολη κωμωδία, που μπορεί να είναι και διτριολικώτατη και, προεκτεινόμενη μέσα στην συνείδησή σου, να υποσκάπτει ύπουλα το έδαφος όπου πατάς. Οφείλεται στο είδος των σχέσεων των προσώπων. Οι πρωταγωνιστές της κωμωδίας είναι δυο χωρισμένοι μεσόκοποι: αυτοί αποτελούν το παράξενο ζευγάρι. Ένα ζευγάρι πιστών φίλων του πόκερ, που τους ένώνει επιπλέον το γεγονός ότι είναι όμοιοπαθείς στο ναυάγιο του γάμου τους. Γρουσουζικά, πολύ γρουσουζικά γεροντοπαλήκαρα, για να μπορέ να τους ανεχθή πολύ καιρό μια γυναίκα μέσα στο σπίτι, τώρα οι δυο μαγκούφιδες με άλλους φίλους, παρηγοριούνται περνώντας την ώρα τους με βράδια με το ποκεράκι.

Αυτό που κάνει την αμερικανική κωμωδία τόσο άνετη, θέλω να πω τόσο «ρηλάγγινγκ», είναι ότι, αντί να μάς δείχνει την σπίντα να γίνεται πυρκαϊά, αντί να μάς δείχνει τους ήρωές της, τον Όσκαρ (τον Κώστα Μουσούρη) και τον Φέλιξ (τον Σταύρο Ξενίδη), στον πραγματικό στίβο, αντιμετώπους με τον πραγματικό αντίπαλο, την ώρα της πραγματικής μάχης, μάς τους δείχνει κατόπιν εορτής, τον έναν —τον Όσκαρ— θεραπευμένον, να κάνει τον γιατρό στον άλλον, τον Φέλιξ, του οποίου θα παρακολουθήσωμε την ανάρρωση γύρω σ' ένα τραπέζι του πόκερ, όπου είναι μαζεμένη

Δάφνη Σκούρα - Γιάννης Αργύρης: «Γυμνή Λαίδη»

Παπαγιαννόπουλος - Μανροπούλου: «Πώς να γίνετε πλούσιοι»

ή συμπαθέστατη παρέα των εγγένων. Από συμπάθεια κ' έπειδη κανείς από την παρέα δεν μπορούσε να καταλάβει αν ο Φέλιξ ήταν ικανός ή όχι να αυτοκτονήσει από τον καημό του, ο Όσκαρ, που μετά το διαζύγιο του έμεινε με μισή ντουζίνα άδεια δωμάτια, προτείνει στον Φέλιξ να κατοικήσουν μαζί. Μποέμ ο Όσκαρ, αδιόρθωτα ακατάστατος: ταχτικός, οίκονόμος, σχολαστικά καθαρός και μανιακός νοικοκύρης ο Φέλιξ, από αυτούς που επιβάλλουν με γεροντοκορίστικη

μανία την δική τους αντίληψη της τάξεως και στους άλλους. Ίδου ή νέα ασυμφωνία χαρακτήρων, αυτή που βλέπομε μπροστά μας στην σκηνή, και που καταλήγει σ' ένα καινούργιο, διασκεδαστικό και ανώδυνο ναυάγιο, από το οποίο θα σώσουν τον καλό Φέλιξ

δυο χαριτωμένες από μηχανής θεές, ή Έμιλυ και ή Σέσιλυ.

Το έργο είναι μεταφρασμένο από τον Μάριο Πλωρίτη και τα σκηνικά είναι του Γιώργου Άνεμογιάννη.

Η «Γυμνή λαίδη»

Το Παγκράτι έχει αποκτήσει από πέρσι το θέατρό του, ένα κομψό θεατράκι, το «Μετάλλειον». Το Παγκράτι είναι μια συνοικία με θεατρική παράδοση: απέκτησε θεατρική ζωή πριν από το 1930, με το «Θέατρο των Νέων». Μεταξύ των έμπυκτων του ήταν ο Δημήτρης Μπόγρης: μεταξύ των πρωτεργατών ο Κώστας Μουσούρης, ο Μάνος Κατράκης. Ύστερα ιδρύθηκε εκεί, το 1930, το «Λαϊκό Θέατρο Άθηνων», που άρχισε τις παραστάσεις του με τον «Κυκλώπα» του Εϋριπίδη.

έμπυκτων του ο Βασίλης ο Ρώτας.

Το «Μετάλλειον» άνοιξε πέρσι. Έφ'ετος το θέατρο το έχουν ή Δάφνη Σκούρα και ή Γιάννης Αργύρης. Για πρώτο έργο τους διάλεξαν την «Γυμνή λαίδη», του Γάλλου συγγραφέα Ζαν Κανόλ.

Ο Ζαν Κανόλ έγινε πολύ γνωστός για ένα διάστημα στο Παρίσι με το έργο του «Η φοράδα του βασιλιά», που παίχτηκε με τεράστια έπιτυχία επί πολλούς μήνες και με συνεχείς πιένες στο «Théâtre de Paris». Ένας έξυπνα γραμμένος διάλογος προσφερόταν στο κοινό, με το σπινθηροδόλο πνεύμα ήθοποιών, που τους κρατάει σε άνετη και ξεκούραστην έγρήγορη, ως το τελευταίο τους νεύρο, ή αεικίνητη γαλλική ευφυΐα, εκείνο το μοναδικό στον κόσμο κρᾶμα ευστοχου πνεύματος και ολοζώντανου ένστικτου. Οι αίχμες αυτού του άνεπανάλπτου γαλλικού παιχνιδιού ήταν στα χέρια του Ζακ Φαμπρι και της Σοφί Ντεμαρέ, σε χέρια δαιμόνια για το είδος αυτό του θεάτρου.

Η «πουλάδα του βασιλιά» ήταν μια πολύ πιπεράτη ιστορία από τον βίο και την πολιτεία του Έρρίκου δού της Άγγλιας. Η «φοράδα», ή τέταρτη γυναίκα του Έρρίκου, Άννα ντε Κλέβ, παιζόταν από την Σοφί Ντεμαρέ. Άπο την ίδια μελέτη της «Βρετανικής Έγκυκλοπαιδείας», όπως πληροφορεί το κοινό του ο Ζαν Κανόλ, σ' ένα πρόγραμμα της παραστάσεως του «Théâtre de Paris» βγήκαν και τα δυο άγγλικής υποθέσεως θεατρικά παιχνίδια του, και το έμπνευσμένο από τον βίο του Έρρίκου δού, και το έμπνευσμένο από την παράξενη ιστορία της λαίδης Γκοντάιδα, που παίζεται τώρα στο «Μετάλλειον».

Είναι γνωστή ή ιστορία της γυναίκας του κόμιτος Λεοφρίκ του Τσέστερ, της λαίδης Γκοντάιδα, που είχε βάλει βαθιά μέσα στην ψυχή της τον άγωνα των άστών του Κόβεντρυ έναντιον της τυραννικής φορολογίας του συζύγου της. Στις παρακλήσεις της σπλαχνικής λαίδης, ο κόμης Λεοφρίκ άπήντησε θέτοντας ένα πο-

είναι άποκλειστικά και μόνο παιχνιδάρικη. Η χειραφέτηση της πολύ γεναίας λαίδης Γκοντάιδα από τον δεσποτισμό του πολύ βάνουσου κόμιτος παίρνει έρωτική τροπή, γίνεται έρωτική χειραφέτηση: Η ωραία λαίδη έρωτεύεται και προσφέρεται στον άνδρα που την είδε γυμνή και την έρωτεύθηκε, τον Τόμ. Οι πολίτες του

μέσα στον φιγελό του και που είκοσιπέντε χρόνια στρωτής και φιλότιμης υπηρεσίας στον κλάδο του τον έφεραν στα ανώτερα σκαλοπάτια της διοικήσεως, ο Λεωνίδας Παπαρούσης, είναι ή ήρωας της κωμωδίας του Γεράσιμου Σταύρου «Πώς να γίνετε πλούσιοι», που παίζεται στο θέατρο «Άλάμπρα», από τον θίασο του

κογενειάρχης έχει και το νέο δλασάρι της οικογενείας στο πλευρό του ή μαχητικώτατη Άθηνούλα, φοιτήτρια της νομικής, πρωτοστάτης και σηματοφόρος των φοιτητικών αγώνων, θα ταχθή πιστός στρατιώτης των Θερμοπυλών, που προστατεύει ο πατέρας της. Το μικρό σπιτάκι της οικογενείας Παπαρούση, στον Δήμο

Ξενίδης - Μουσούρης - Κωνσταντάρας - Ρουσσέα: «Ένα παράξενο ζευγάρι»

λύ σκληρό και προσδλητικό ούλιμάτους: «Θα χαρίσω τα χρέη των πολιτών του Κόβεντρυ, αν βγής έσύ και διασχίσης γυμνή έπάνω στο έλλογο τους δρόμους της πολιτείας». Ο Λεοφρίκ δεν πίστευε ότι ή λαίδη του θα τολμούσε να δεχθή αυτή την ταπείνωση, αλλά εκείνη την δέχτηκε, αφού ήταν το μόνο όπλο που είχε στα χέρια της. Οι κάτοικοι του Κόβεντρυ, από άλληλεγγύη και σεβασμό, λείι ή παράδοση, κλείστηκαν στα σπίτια τους, για να μην ένοχλήση κανένα βλέμμα στο διάβα της την γυμνή λαίδη. Κανένα βλέμμα, εκτός από του ροέρριν Tom, του Τόμ που κρυφοκίταζε, προσθέτει μια άλλη παραλλαγή της παραδόσεως.

Ο Ζαν Κανόλ σκισάρισε επάνω σ' αυτήν την παράδοση ένα θεατρικό παιχνίδι. Η διάθεσή του

Κόβεντρυ δεν κλείνεται στα σπίτια τους από σεβασμό για την θεληματική πράξη της προστάτισσάς τους, αλλά γιατί τους το προσάξει ο φεουδάρχης, που, αφού έθεσε ή ίδιος αυτόν τον παράδοξο όρο, τώρα ζηλεύει την γύμνια της Άγγλίδας λαίδης του, καθώς μαθαίνουμε από την καλή Γκέντονλυν, την ακόλουθο, ποτέ του δεν την είχε δει γυμνή. Ο κακός κόμης γλιστράει έτσι επάνω στην πεπονόφλουδα που έρριξε ή ίδιος στην λαίδη του.

Το έργο του Ζαν Κανόλ παίζεται με σκηνικά του Δημήτρη Μυταρά και με σκηνοθεσία του Πέλου Κατσέλη.

«Πώς να γίνετε πλούσιοι»

Ένας δημόσιος υπάλληλος, που έχει τις καλύτερες εκθέσεις

Διονύση Παπαγιαννόπουλου και της Γκέλυς Μαυροπούλου. Ο Λεωνίδας Παπαρούσης, σαν διευθυντής των τεχνικών υπηρεσιών του υπουργείου του, μελετά και άπορρίπτει ένα σχέδιο συμβάσεως με τον μεγαλοεπιχειρηματία Πήτερ Άνταμς, που θα ζημιώσει το έλληνικό δημόσιο τριακόσια εκατομμύρια δραχμές. Ο Λεωνίδας θα πιεσθή και θα αντιμετώπιση μύριους δολίους πειρασμούς, αλλά, πιστός στον δημοσιούπαλληλικό του όρκο και άκλόνητος στην άρετή και στην άφοσίωσή του στο καθήκον, άποφασίζει να αντιμετώπιση μ' όλες του τις δυνάμεις τις Θερμοπύλες του. Ξεκινάει στον άγώνα του και φυλάει την φρουρά του στην αρχή με τις δικές του μόνον ήθικες δυνάμεις, αλλά ένισχύεται γρήγορα από νέο αίμα: ο καλός οί-

Μοσχάτου, στρώνεται με άπεργούς της πείνης. Οι πειρασμοί του εύκολου, του άμεσου, του άστρονομικού πλουτισμού επισκέπτονται υπό ποικίλα προσώπια το φτωχικό. Το έπισκέπτεται και ή Πήτερ Άνταμς αυτόπροσώπως. Είς μάτην!

Το έργο είναι μια πολύ ζωντανή σάτιρα των υπουργικών παρασκηνίων και μια εύγλωττη παραστάση μιάς πολιορκίας, όπου πολιορκούμενοι είναι ή Έλλην και τα ήθικα του κεφάλαια, και το ξένο κεφάλαιο και ένα «γκάγκ» συμφερόντων ή πολιορκητής. Η κωμωδία είναι σκηνοθετημένη από τον Γιώργο Θεοδοσιάδη. Το χαρακτηριστικώτατο συνοικιακό σπίτι του Λεωνίδα Παπαρούση είναι έργο του Γιώργου Άνεμογιάννη.

ΑΛΕΞΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ *Αδελφών*

ΘΕΑΤΡΟ

ΘΕΑΤΡΟ	ΕΙΔΟΣ	ΠΛΟΚΗ	ΕΡΜΗΝΕΥΤΑΙ	ΣΧΟΛΙΑ	Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ
«ΑΝΤΡΑ ΘΕΛΩ, ΤΩΡΑ ΤΟΝΕ ΘΕΛΩ» («Ακάδημος»)	Έλληνική κωμωδία	Άρκετά τολμηρή πλοκή, όπου μιλά ωραία χήρα αναζητεί επείγουσα λύση για να εισπράξει την κληρονομιά του μακαρίτη...	Μάρω Κοντοῦ Γ. Κωνσταντίνου Ν. Ρίζος	Ευχάριστο ελληνικό ἔργακι, με ἀπόλυτα γνώριμες καταστάσεις καὶ συμπαθεῖς ἡθοποιοὺς...	★
«ΤΟ ΑΥΤΟ» («Διονύσια»)	Κομεντί - Σάτιρα	Ένας κυνικός νέος, ἀκολουθώντας τὸ πνεῦμα τῆς συνδιαλλαγῆς καὶ φαυλότητος τῆς ἐποχῆς, ἀρχίζει ἀπὸ κλοπὴ καὶ καταλήγει σὲ φόνο.	Τάκης Χόρν Β. Πάλλης Ζ. Σαρρῇ	Έκπληκτικὴ, σπινθηροβόλος ἐρμηνεία τοῦ Τάκη Χόρν. Ίσως ὁ καλύτερός του ρόλος. Έξυπνα τὰ σκηνικά τοῦ κ. Ι. Καρύδη.	★★
«ΑΥΛΗ ΚΑΙ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ» («Ακροπόλ»)	Άθηνάϊκὴ μουσικὴ ἐπιθεώρηση	Φαντασμαγορία, ἐπίκαιρα νούμερα, τραγούδια, χορὸς καὶ ἐπικαιρότης...	Ρένα Βλαχοπούλου Γ. Γκιωνάκης Μπελίντα	Γιὰ τοὺς φίλους, τοὺς πολλοὺς, τοῦ εἶδους, ἡ πιὸ εὐχάριστη τῆς σαιζόν.	
«ΤΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ» («Θέατρο Άθηνών»)	Ψυχολογικὴ κωμωδία	Χρονικὸ συζυγικῆς ζωῆς, ὅπου ὁ κυνισμὸς σκεπάζεται μετὰ πολλὴν ἀδρότητα καὶ εὐφυΐα...	Δημ. Μυράτ Βούλα Ζουμπουλάκη	Ἡ λαμπρὴ ἐρμηνεία τοῦ ἐξαιρετικοῦ ζευγαριοῦ κ' ἡ φροντίδα τοῦ ἀνεβάσματος ὑπερνικοῦν τὴν σχετικὴ μονοτονία τοῦ ἔργου	★★
«ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ» («Κεντρικόν»)	Κομεντί	Ένας παράνομος δεσμὸς μιᾶς νέας «κοπέλλας» μετὰ ἕναν ὥριμο ἐραστὴ βρίσκει ἀναπόφευκτη λύση... μετὰ τὸν νεαρὸ τρίτο...	Τζένη Καρέζη Στέφανος Ληναῖος	Θ' ἀρέση στοὺς πολλοὺς θαυμαστὰς τῆς Τζένης...	
«Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΟΥΖΥ ΒΟΓΚ» («Κοτοπούλη»)	Δράμα	Τὸ γνωστὸ ἐξωτικὸ μελὸ μετὰ τὴν παραστρατημένη κοπέλα μετὰ τὴν χρυσὴ καρδιά...	Άλ. Βουγιουκλάκη Δημ. Παπαμιχαήλ Γιάννης Βογιατζῆς	Θ' ἀρέση (ἴσως...) στοὺς πολλοὺς θαυμαστὰς τῆς Άλίκης...	
«Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΩΝ» («Έθνικόν»)	Κλασικὴ κωμωδία	Δυὸ ζεύγη διδύμων, σὲ παιχνιδισμὸ παρεξηγήσεων.	Μαίρη Άρώνη Α. Καλλέργης Ν. Τζόγιας Β. Ζαδισιάνου	Εὐσυνείδητη παράσταση μιᾶς ἀπὸ τίς πιὸ ἐλαφρὲς (καὶ δύσκολες) κωμωδίες τοῦ Σαίξπηρ.	
«ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΖΕΥΓΑΡΙ» («Μουσούρη»)	Κωμωδία	Ένας χωρισμένος καὶ ἀκατάστατος δημοσιογράφος φιλοξενεῖ ἕνα φίλο του, ποὺ λατρεύει τὴν τάξη. Ἡ σύγκρουση ἀναπόφευκτη...	Κώστας Μουσούρης Σταῦρος Ξενίδης	Έξυπνο ἔργο, με ἀστεῖες καταστάσεις, εὐχάριστη παράσταση, ὅπου, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Κώστα Μουσούρη, ξεχωρίζει ὁ Σταῦρος Ξενίδης στὸν ρόλο τοῦ Φέλιξ.	★
«Η ΠΟΛΗ» («Θέατρο Τέχνης»)	Τρία ἑλληνικά μονόπρακτα	Κεντρικὸ μοτίβο τῆς τριλογίας ἡ δραματικὴ ἀσυνενοησία τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς μας, ποὺ ζοῦν μέσα στὴν ἐνταση, στὸν πυρετό.	Έκάλη Σώκου Μ. Λυμπεροπούλου Γιῶργος Λαζάνης	Ένδιαφέρουσα προσπάθεια, ποὺ γνώρισε ἐπιτυχία στὴν πρώτη σύντομη σειρά παραστάσεων.	
«ΠΩΣ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ ΠΛΟΥΣΙΟΙ» («Αλάμπρα»)	Έλληνικὴ φάρσα	Άνθρωποι τῆς κομπίνας καὶ ἄλλοι ποὺ δὲν λερώνουν τὴν φήμη τους, οὔτε γιὰ ἕνα ἑκατομμύριο, ἀντιμετωπίζουν προβλήματα.	Γκέλυ Μαυροπούλου Διονύσης Παπαγιαννόπουλος Μαρίκα Κρεβατᾶ	Κεφάτη κωμωδία, με ἀφθονο λαϊκὸ χιούμορ, παιγμένη σὲ ταχὺ ρυθμό.	
«ΧΩΡΙΣΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ» («Βεργή»)	Ψυχολογικὴ κομεντί	Στὸ γκριζὸ πλαίσιο μιᾶς ἀγγλικῆς πανσιόν, δυὸ ζευγάρια δασανισμένα ἀπὸ τὴν μοναξιά ἀναζητοῦν τὴν εὐτυχία.	Έλσα Βεργῇ Μάνος Κατράκης Ρίτα Μουσούρη	Έπιμελημένη παράσταση καὶ ἐξαιρετικὰ καλὴ ἐρμηνεία δίνουν ἰδιαίτερη ζωὴ στὸ εὐφύστατο αὐτὸ ψυχολογικὸ παιχνίδι.	★

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ «ΜΙΑΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ ΝΙΑΤΑ» (ΑΜΙΡΑΛ) ΚΑΙ «ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟ» (ΑΛΦΑ)

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

- «ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΙΔΩΝ». Λάρνς Όλνις. Ρομαντικό αίσθηματικό δράμα.
- «ΕΝΑ ΕΞΥΠΝΟ ΚΟΡΟΪΔΟ». Μπουρβίλ. Άστυνομική κωμωδία.
- «ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ». Ρωσικό πολεμικό δράμα.
- «ΠΥΡΓΟΣ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ». Λίζ Τάιλορ, Ρίτσαρντ Μπάρτον. Έρωτικό μελό.
- «ΩΡΑΙΑ ΜΟΥ ΚΥΡΙΑ». Ρέξ Χάρρισον, Ώντρεϊ Χέμπτον. Τρισδιάστατο μιούζικαλ.

- «ΑΓΩΝΙΑ ΚΑΙ ΕΚΣΤΑΣΙΣ». Τσάρλτον Ήστον. Μυθιστορηματική διαγραφία.
- «Ο ΛΟΦΟΣ». Σών Κόνερν. Άντιμιλιταριστικό δράμα.
- «ΕΝΑΣ ΥΠΕΡΟΧΟΣ ΚΕΡΑΤΑΣ». Κλαούντια Καρντινάλε. Σάτιρα.
- «ΤΟ ΕΞΠΡΕΣ ΤΟΥ ΦΟΝ ΡΑΪ-ΑΝ». Φράνκ Σινάτρα. Περιπέτεια άποδράσεως.
- «ΒΙΡΓΙΔΙΑΝΑ», του Λουί Μπουνουέλ. Μακάβρια ήθογραφική σάτιρα άξιώσεων.

● Σ' αυτή την σελίδα, οι άναγνώστες των «ΕΙΣ» θα δώσουν μία διαλογή άπό τά θέματα που προσφέρει ή εβδομάδα. Όχι όλα: Τά καλύτερα, τά πιο ευχάριστα, τά ήδη σφεαγιασμένα άπό την έκτίμηση της κριτικής και την άγάπη του κοινού...

ΔΙΑΛΕΞΑΤΕ ΠΩΣ ΘΑ ΠΑΤΕ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Τήν πόλιν του Φωτός και του Κάλλους

Η παρισινή περίοδος με όλα της τά δέλητρα, έφθασε.

Για να πάτε στο Παρίσι, ή AIR FRANCE σάς προσφέρει ποικιλία δρομολογίων.

Είστε βιαστικός; 9 πτήσεις άνευ σταδμού, με CARAVELLE ή BOEING συνδέουν εβδομαδιαίως την Άθήνα με τό Παρίσι, σε 3 ώρες περίπου.

Μία έπείγουσα ύπόδεσις στο Μιλάνο; Μπορείτε να πάτε κατ' εύθειαν 3 φορές την εβδομάδα και να συνεχίσετε για τό Παρίσι, με μία άπό τίς πολυάριθμες καθημερινές πτήσεις.

Κι' άν δέν γνωρίζετε τά δέλητρα της Κυανής Άκτής, ή AIR FRANCE σάς δίδει την εύκαιρία να έπισκεφθήτε την Νίκαια ή Μασσαλία με τό ίδιο είσιτήριο.

AIR FRANCE

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

à Votre Service

ΑΘΗΝΑΙ-ΠΑΡΙΣΙ-ΑΘΗΝΑΙ δρχ. 5.922
(έκδρομικόν είσιτήριο, Ισχύος 1 μηνός, θέσις τουριστική)

ΑΠΕΥΘΥΝΘΕ ΣΤΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟ ΣΑΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑ ή AIR FRANCE - ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 4 - ΤΗΛ. 233.561-4

ΕΝΑ ΠΡΩΤΟ-ΝΟ, ο Τσάρλυ Γκρήν αντανάσσεται στον αέρα, καθώς μπαίνει στο αυτοκίνητο του γαμβρού του, του Τζών Κράιγκ. Η αδελφή του, η γυναίκα του Τζών Κράιγκ, τραυματίζεται βαρύντα. Το πτώμα του Γκρήν είναι οκτρά κομματιασμένο και όλοι πείθονται ότι θύμα της αντανάσσεως ήταν ο Κράιγκ, ο διευθυντής της «Ρόζ Λάιν», που είχε για πρόεδρό της τον σερ Τζόφφρεϊ. Στο μεταξύ ο Κράιγκ — ο οποίος είναι έμπορος όπλων που προμηθεύει τώρα πολεμικό υλικό στους Άλγερινούς επαναστάτες — φθάνει στο Λονδίνο με το όνομα Ρέινολτς και προσπαθεί να συναντηθεί με τους συνεργάτες του, τον πλούσιο Έντβιν Μπάουμερ και τον Ρούττερ, πλοίαρχο του «Ρόζ Θφ Τράλντ». Μαθαίνει ότι ο πρώτος λείπει από το Λονδίνο. Ο δεύτερος ταξιδεύει. Ο Τζών Κράιγκ ζητάει από τον Ιάκωβα Χανκκάνα να του διδάξει καράτε, την φοβερή και θανατηφόρο μέθοδο εξουδετέρωσης κάθε αντιπάλου, για να την χρησιμοποιήσει έναντι των εκείνων που θα θελήσουν να τον σκοτώσουν πάλι, όταν ανακαλύψουν ότι στην α-

Το πολύκροτο μυθιστόρημα του Τζέιμς Μόνρο

4

Το πλήθος δεν χειροκρότησε. Η συγκίνηση όλων ήταν πάρα πολύ βαθιά, για να την εκδηλώσουν έτσι. Κάθονταν απλώς κι απορροφούσαν όλα αυτά. Την διαπεραστική θλίψη της πίκρας και τους άνδρες που χόρευαν με περήφανη όμορφιά. Κάποιος έδωσε δυο σπαθιά, κ' ένας νέος στην ηλικία του Κράιγκ έκανε ένα χορό του σπαθιού, δικής του ενοήσεως — ένα χορό που είχε τέτοια χάση και δύναμη, ώστε ο Μάκ Λάρεν αναστέναζε δυνατά.

— «Ολ' αυτά θα χαθούν επίσης, είπε. Το υπόλειμμα μιας καλλιέργειας... Ίσως να είναι η τελευταία φορά που έχεις την τύχη να δεις πολεμικές να χορεύουν...

— Για ποιο λόγο χορεύουν; ρώτησε ο Κράιγκ.

— Γιατί είναι τέχνη, είπε ο Μάκ Λάρεν. Ίσως να μάς αρέσει ή λέξη, αλλά αυτό είναι. Τέχνη. Ένα μέρος της ζωής τους...

Κοίταξε τον μοναχικό άντρα που χόρευε.

— Ποιήσαν στην Κατάνια, είπε. Κέρδισαν, αλλά κουράστηκαν. Αυτό τους κάνει τώρα να νοιώθουν καλύτερα.

Εκείνος που έπαιζε την πίτσα σταμάτησε, κι ο χορευτής σήκωσε τα σπαθιά.

Αυτή τη φορά, οι άντρες που παρακολουθούσαν ξέσπασαν σε δυνατά χειροκροτήματα. Ένας άλλος

γέρομα, καμιά φορά. Το πλήρωμα ήταν δυο μά- όταν έρχονταν τα δίχτυα. Ξέρεις... Συνήθιζαν να τραγουδούν παλιά τραγούδια. Σ' έκαναν να νοιώθεις καλά...

Ο Μάκ Λάρεν είπε:

— Θάπρεπε να χρησιμοποιήσεις αυτή την ιστορία... Είναι το είδος που οι τζέντλεμεν εκτιμούν. Τους αρέσει να νοιώθουν αισθηματίες με τον αξιοπρεπή...

Ο Κράιγκ δεν άκουγε.

— Όταν ήμουν έντεκα χρονών, η μητέρα μου έφυγε μ' έναν ναύτη. Έναν καμαρότο της «Κλινγκ Λάιν»... Ο γέρος πήδησε απ' τον μωλό, κ' εγώ κατάντησα σε ορφανοτροφείο. Εκεί δεν πήγαιναν γι' αυτό. Αλλά, πρόσθεσε, απορροσούμενος να φανή δικαίος, με δίδαξαν πώς να παλεύω...

Είχε αφήσει τον Μάκ Λάρεν κατόπιν, κ' είχε πάει να βρή την χήρα του.

Βγήκε απ' τη Νάσοναλ Γκάλερι κι αγόρασε μια εφημερίδα. Στην πίσω σελίδα υπήρχε μια περιγραφή του θανάτου κάποιου Άλτερν, στη Γενεύη. Ο Κράιγκ ήξερε ποιός ήταν ο Άλτερν. Είχε ελπίσει μ' όλη του την καρδιά πως δεν θ' ανακάλυπταν για τον Ρούττερ. Στάθηκε άρρηκτα κοντά στα σκαλοπάτια του Μουσείου, φέροντας στο νου του τον Ρούττερ όπως ήταν στην Έλ-λάδα, νέος και γεμάτος ζωή, κ' επικίνδυνος εξ αιτίας της ανάγκης που ένιωθε ν' αποδείξει πόσο

τις ψησταριές, ευχαριστημένος που σπρωχνόταν απ' το πλήθος, σταματώντας τότε - τότε σ' ένα μπαρ.

Είχε φτάσει σ' ένα μπαρ του Τόττενχαμ Χόλτ Ρόντ, όταν συνάντησε τον Ίρλανδό, τον Ντάιμοντ, που τον πισίλισε με την μπάρα του και κατόπιν του κάλλησε για την υπόλοιπη βραδιά, απολαμβάνοντας τη σιωπή του με τη λαμπαργία του πολυ-λογά. Όταν ξεκλείσαν τα μπαρ, πήγαν σε μια λέσχη που ο Ντάιμοντ ήταν μέλος της, την Ελάν Σέβεντ, γιατί δεν ήταν πολύ μακριά, κι ο Ντάιμοντ ήθελε να χορεύσει εκεί. Εκεί ήταν η καμιά φορά. Ο Ντάιμοντ ήταν υπάλληλος γραφείου στοιχημάτων κι αγαπούσε το θέατρο. Αποφάσισε να περάσει την υπόλοιπη νύχτα του λέγοντας στον Κράιγκ την υπόθεση κάθε θεατρικού έργου που είχε δει ποτέ. Ο Κράιγκ δεν νοιαζόταν γι' αυτό. Πότε - πότε, κερνούσαν ο ένας τον άλλον ούισκυ, και μπορούσε να σκέπτεται τον Ρούττερ πίσω απ' το λεπτό παραπέτασμα της ατέλειωτης φλυαρίας του Ντάιμοντ. Κατόπιν, η νέα εμφανίστηκε, κι ο Ντάιμοντ σημάχθηκε άμεσως για να της δώσει κάθισμα, να την συστήσει στον Κράιγκ, να την κερύσει ένα ποτό, κ' έπειτα ξανάρχισε τον μονόλογό του.

Η νέα λεγόταν Τέσσα Χόλντ, κι ο Κράιγκ προσπαθούσε να θυμηθεί τι του είχε πει ο Ντάιμοντ γι' αυτήν. Είχε ξεκινήσει ως ήθοισας κ' είχε αποτύχει. Κατόπιν είχε παντρευτεί κι ο άντρας της

στος. Εκείνη φαινόταν να περιμένει να χορεύσει μαζί της, και τότε - τότε τήκανε. Όταν εκείνοι χόρευαν, ο Ντάιμοντ μιλούσε στη σερβιτόρα.

Τηλεόραση τρεις άντρες στη διπλανή τραπέζι. Οι δυο απ' αυτούς ήταν νέοι και μεγαλόσωμοι και ντυμένοι με σκούρα Ιταλικά κοστούμια και μπότες του Τσέλεσι. Ο τρίτος πλησίαζε τα τριάντα κ' είχε την κατασκευή και το επιθετικό ύφος ενός επιτηρημένου πυγμάχου μεσαίου βάρους. Ήθελε να χορεύσει με την Τέσσα. Αυτό φάνηκε λογικό στον Κράιγκ, αφού η Τέσσα ήταν έλκυστική σεξουαλικά και χόρευε πολύ καλά. Αλλά ο πυγμάχος είχε ένα κακό στόμα κι ο Ντάιμοντ ήταν φίλος της κι αυτός ο άνθρωπος που είχε πει πως λεγόταν Τζών Ρέντλιντς ήταν έλκυστικός κατά ένα καινούριο και παράξενο τρόπο που εκείνη δεν κατάλαβε. Προτίμησε να μείνει εκεί που ήταν, ηρεμώντας απ' την ατέλειωτη φλυαρία του Ντάιμοντ και προσπαθώντας να κάνει τον φίλο του να την προσέξει.

Ο Κράιγκ δεν τους άκουγε σχεδόν. Είχε πει πάρα πολύ κρασί και κατόπιν, ακόμη και με τα μέτρα της λέσχης, πάρα πολύ ούισκυ. Αντιλαμβάνονταν άμυδρα πως ένα δυοκοφί κορίτσι με κόκκινο ξέσφο φόρεμα ήθελε να χορεύσει μαζί του και πως ένας ανούσιος Ίρλανδός θρηνηλογούσε αδιάκοπα για δυο γέροντες αλήτες που ζούσαν σε τενεκές σκουπιδιών. Η ίδια η λέσχη δεν ήταν παρά ένα έντονα φωτισμένο μπαρ, μ' ένα εστιαίο μπάζ,

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ!

νατίναξη του αυτοκινήτου του σκοτώθηκε κάποιος άλλος. Στην Νίκαια, ο αρχηγός της «Εταιρίας για την λύση του άλγερινου προβλήματος», συνταγματάρχης ντε Σαιν Μπριάκ, συγχάιρει τον Κορσικανό Καντέλλα για την επιτυχή αντανάσση του δήθεν Τζών Κράιγκ και αναθέτει σε ένα άλλο μέλος της οργάνωσής του, στον Πα-τέλλι, να σκοτώσει τον πλοίαρχο Ρούττερ και στον Καβάλλο να ξεκαθαρίσει τον Μπάουμερ. Ο Ρούττερ φθάνει στην Γενεύη και αποσύρει τις κατοχές του. Σκοτώνεται στο δωμάτιο του ξενοδοχείου του με δυο σφαίρες στο κεφάλι. Ο Κράιγκ περνάει τις μέρες του στο Λονδίνο και σκέπτεται πως θα αντιμετωπίσει τους αντιπάλους του. Θυμάται τη ζωή του, τα λαθρεμπόρια που έκανε μετά το τέλος του πολέμου και τα διάφορα πρόσκαιρα που γνώρισε στην περιπετειώδη ζωή του. Θυμάται ότι σε ένα στρατόπεδο στην Σικελία γνώρισε κάποιον Μάκ Λάρεν, που τον παρότρυνε να καταταγεί στο ναυτικό...

χορευτής εμφανίστηκε, κι εκείνος που έπαιζε την πίτσα κοίνησε το κεφάλι του. Στο χέρι του, κρατούσε κούλας μια μπουκάλια κρασί. Ο Μάκ Λάρεν σημάχθηκε και παρέσυρε τον Κράιγκ μαζί του.

— Έλα μαζί μου, είπε. Θα σου δείξω και μια άλλη καλλιέργεια που βρίσκεται σε παρακμή...

Ανοιξε δρόμο μέσα απ' τους ξεπλωμένους άντρες και μίλησε στη σκοτεινή διάλεκτο στο νέο χορευτή. Ο νέος χαμογέλασε και κοίνησε το κεφάλι του καταφατικά κι ο Μάκ Λάρεν άρχισε να τραγουδά. Ήταν ένα δυνατό, πολύπλοκο τραγούδι κι ο Μάκ Λάρεν το τραγουδούσε χωρίς να φαίνεται να παίρνει ανάσα. Το είδος του τραγουδιού που μπορεί να πάρει τη θέση του βιολιού ή της πίττας, που ο τραγουδιστής έχει δύναμη. Ο νέος χόρευε, κ' οι άντρες ξανασημάχσαν πάλι. Αυτή τη φορά, ο Κράιγκ δεν χρειάστηκε να ρωτήσει γιατί. Κατάλαβε πόσο γελοία ήταν η κατάσταση. Σκουτούσε με φουστανέλλες που χόρευαν, σε καιρό πολέμου, ανάμεσα στα έρεπτα ενός αρχαίου πολιτισμού! Αλλά ήταν επίσης δυοκοφί — μια δυοκοφί που έκανε την καρδιά να πονάει διέποντας το. Όταν ο Μάκ Λάρεν τέλειωσε, έβλαψε.

— Ούισκυ και νουσταλγία, είπε. Τίποτε καλύτερο για ένα καλό κλάμα...

Ο Κράιγκ μπορούσε να συμμεριστεί τον ένθουσιασμό του Μάκ Λάρεν και την μελαγχολία του, μολοντί δεν ήξερε τί σήμαινε νουσταλγία.

— Όπως πριν από το ορφανοτροφείο, είπε τελικά. Ο πατέρας μου συνήθιζε να με παίρνει στο

κώλα τα κατάφερνε ένας μικρόσωμος άνθρωπος σ' έναν κόσμο υψηλών. Θυμήθηκε ένα εφιαλτικό νυκτερινό μέσα σ' έναν ελαιώνα. Θυμήθηκε τον Ρούττερ που πάλευε μ' έναν ξανθό, τεράστιο γερμανό. Ο Ρούττερ επιζητούσε πάντα τους ψηλούς, και να δείξει πως δεν ήταν πάρα πολύ ψηλός για να εργαστεί για την «Ρόζ Λάιν». Ο Κράιγκ ένιωθε άμυδρα δάκρυα να τσουζουν τα μάτια του και κοίνησε το κεφάλι του θυμωμένα. Ο Ρούττερ γνώριζε που έμπλεκε. Γνώριζε πολύ καλά πως θα μπορούσε να πεθάνει. Θάταν καλό να ξανάβλεπε τον Μάκ Λάρεν, σκέφτηκε ο Κράιγκ, και να τον ρωτήσει αν είχε κάνει τα πράγματα που έγραψε στη ζωή του, μετά το τέλος του πολέμου. Πίσω του, ο εφημεριδοπώλης του μιλούσε, τον ρωτούσε αν αισθανόταν καλά. Ο Κράιγκ ξανακοίνησε το κεφάλι του κι απομακρύνθηκε, ανοίγοντας δρόμο μέσα στο πλήθος της Τραφάλγαρ Σκουάιρ, διπλώνοντας την εφημερίδα του ταχυτικά, κρατώντας την κώλα απ' το μπράτσο του. Σε λίγο, ήταν και πάλι άφαντος.

Γύρισε στο ξενοδοχείο του, άλλαξε ρούχα και ξαναβγήκε. Στην ψυχική διάθεση που διακρίνεται, είχε πει πως αυτό ήταν επικίνδυνο, πως θαπρεπε να είχε μείνει μέσα, αλλά ο θυμός του κι ο πόνος του ήταν πάρα πολύ μεγάλα γι' αυτόν. Έπρεπε να βγει. Τράβηξε κατά το Σόχο, πίνοντας σταθερά, άσπαστο έφαγε σ' ένα Ιταλικό εστιατόριο της Γκρήν Στρίτ. Εκεί έφαγε μακαρόνια με τον τρόπο που άρεσε σ' εκείνον και στον Ρούττερ κ' ήπιε ένα μπανάκι Όρντβιτ. Έπειτα άρχισε πάλι την περιπλανησή του στους δρόμους, πέρασε τα κορίτσια του δρόμου που περίμεναν πελάτες στις γωνίες,

είχε αποδειχτεί πως ήταν ένας παλιάνθρωπος κι ο γάμος της είχε κι αυτός αποτύχει. Τώρα ζούσε απ' την διατροφή που της έδινε ο άντρας της και ταυνοποιόσε σε λέσχη όπως η «Ελάν Σέβεντ» κ' έπαινε το τίν του Ντάιμοντ επειδή ήταν ευγενικός και καθόλου άπειτος. Περιοριζόσε τις μέρες της μόνη, σηκώνονταν άργα το πρωί, σκέφτηκε ο Κράιγκ έπαιρνε καφέ κι άσπρινες για πονοκεφάλους, κάπνιζε πάρα πολλά τσιγάρα, και καμιά φορά είχε κανέναν άντρα που δεν τον ήθελε και που δυσκολευόταν ν' απαλλαγεί απ' αυτόν, επειδή ήταν πολύ μόνι. Γεννημένο θέμα, όπως το κορίτσι που σκοτώθηκε απ' το αυτοκίνητο του Λάνγκε...

Κι όπως το κορίτσι του Λάνγκε, ήταν κι αυτή διαφορετική. Ήταν γύρω στα είκοσιόχρη, ψηλή, γεμάτη, με τα μαλλιά της κομμένα κοντά και βαμμένα, τόσο μαύρα, ώστε φαινόταν μαύρο στο φως της λάμπας, και σωματικά καταναλά μπάρα που δεν είχαν δει τίποτε το εντυπωσιακό από πολύ, πολύ καιρό. Οστόσο, το στόμα της ήταν μεγάλο και κατάλληλο για γέλιο, κ' οι άκρες των χειλιών της, σηκώνονταν ελαφρά προς τα πάνω στ' αδέλφια άστεια του Ντάιμοντ. Φορούσε ένα ξεσφο κόκκινο φόρεμα, και άκριβη, δεματίνα παπούτσια. Δεν φορούσε βέλα. Το πρόσωπο, ή σιλουέτα και τα ρούχα της μαζί την έκαναν να είναι το πιο δυοκοφί κορίτσι της λέσχης, αλλά δεν φαινόταν να δίνει σημασία σ' αυτό. Είχε έρθει εκεί για να πει και να γελάσει με τον Μάκ Λάρεν. Ο Κράιγκ την σιωπούσε γι' αυτό, κι αποσπάστηκε για λίγο απ' τις άνωθεν του και προσπαθούσε να φανή εγγύς.

και μηχανές τυχερών παιχνιδιών, που για τον Κράιγκ δεν υπήρχαν καθόλου. Νοερά διακρίνεται στην Ταγγέση, κ' έπινε περνώντας τον Ρούττερ. Ήταν το 1955 και ξαναπολεμούσαν τον πόλεμό τους απ' την αρχή. Είχαν συναντηθεί σ' εποχή διακοπών κ' έρωτικό να δεινύσουν με δυο Ίσπανίδες, κ' ενώ περίμεναν, μιλούσαν νουσταλγικά για τους θριάμβους που είχαν γνωρίσει και τους κινδύνους, που χωρίς αυτούς ο θριάμβος ήταν αδύνατος. Προσεχτικά, ο Κράιγκ είχε φέρει την αχρήστη γύρω απ' το εμπόριο όπλων κι ο Ρούττερ είχε κλάψει σχεδόν, τόσο ευγνώμων ήταν για την ευκαιρία που του δινόταν να ξαναγίνει ήρωας. Δεν έμαθε ποτέ πως ο Κράιγκ τον είχε κυνηγήσει για να τον βρει, όπως είχαν κυνηγήσει και τον Έντβιν, τον είχε ακολουθήσει στην Ταγγέση κ' έπειτα είχε κάνει πως έπεσε πάνω του σ' ένα μπαρ ξενοδοχείου ένελεως τυχαία. Αλλά αυτό δεν είχε πραγματική σημασία. Πως θα μπορούσε; Ο Ρούττερ γνώριζε όλους τους κινδύνους κ' ήθελε το μερίδιό του και περισσότερο απ' το μερίδιό του. Για τον Ρούττερ η ζωή ήταν μια τόσο άγια δουλειά, ώστε προτιμούσε να την περνάει, να της επιτίθεται διαρκώς. Ήταν καλό μέσα σ' εκείνο το δωμάτιο και μισοσκοτεινό μπαρ, με την άραδική μουσική που παίζονταν πολύ συχνά σ' ένα μαγνητόφωνο.

Η Τέσσα έλεγε:

— Είστε πραγματικά λογιστής;

— Ναι, είπε ο Κράιγκ.

— Τι κάνετε λοιπόν;

— Λογιστής, είπε.

Ο Ρούττερ, Ο Μπάουμερ, Ο Τσάρλυ Γκρήν, κ' ίσως κ' η Άλνις Μπίλντς. Με τον ένα ή τον άλλον.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

λο τρόπο, είχε πάντα να κάνει λίγη λογιστική δουλειά...

—Η ζωή σας πρέπει να είναι πολύ πληκτική τότε - πότε, είπε η Τέσσα.

—Ο Κραϊγκ χαμογέλασε τότε.

—Όχι, είπε. "Όχι πληκτική. Πολύ ασχολη...

—Ελάτε να ξαναχορέψουμε, έκανε η Τέσσα.

—Ο πυγμάχος πλησίασε και της ξαναζήτησε να χορεύουν. Έκείνη κούνησε το κεφάλι της.

—Δυστυχώς πολύ, είπε. Είμαι μαζί με τους δυο νεαρούς.

—Αφησέ τους, είπε ο πυγμάχος.

—Ο Ντάιμοντ κοίταζε τον πυγμάχο.

—Η Τέσσα είναι μαζί μας, είπε. Δεν θέλει να χορέψει μαζί σου. Θέλει να χορέψει με τον Τζόν.

(Ξαναγύρισε πάλι προς τους άλλους). Στη σημερινή εποχή υπάρχουν πάρα πολλοί αλήτες στο θέατρο.

—'Ονομάζομαι Έντυ Λίσμαν, είπε ο πυγμάχος.

—Ο Κραϊγκ τον κοίταξε με αηδία. "Όσο στεκόταν εκεί και μιλούσε, δεν μπορούσε να σκεφτεί για τον Ρούττερ.

—Ο Ντάιμοντ είπε:

—Δεν με νοιάζει πού είσαι. Η Τέσσα δεν θέλει να χορέψει.

—'Αλλά το χέρι του έτρεμε καθώς σήκωσε το ποτήρι του.

—Όχι. Θα χορέψω, είπε η Τέσσα.

Χαμογέλασε στον Κραϊγκ και πήγε στην αγκαλιά του Λίσμαν. Εκείνος χόρευε με μία σκληρή, επιθετική δεξιοτεχνία, σά νάταν ο χορός προεπισήμηση του διαμυδ.

—Ο Κραϊγκ τον κοίταξε σκυθρωπά. Ο Λίσμαν βάριζε τον Ντάιμοντ να καθαρίσει για το κορίτσι.

του του, κι ο Ντάιμοντ θα έκανε. Αυτό ήταν πολύ κακό. Σηματοδοτούσε τον Ντάιμοντ.

—Ήταν άλλοτε πυγμάχος, έλεγε ο Ντάιμοντ. Τώρα κάνει επιχειρήσεις. 'Ασχολείται κυρίως με στοιχήματα. Έχει και μερικά κορίτσια έπισης. Έτσι λένε τουλάχιστον. Είναι κακός τύπος. Καλύτερα να μην ανακατωθής, Τζόν.

—Εγώ; είπε ο Κραϊγκ. Δεν έχει καμιά σχέση μαζί μου! Τι λές για το κορίτσι σου; Θάπρεπε να την πάρης από δω...

—Δεν είναι κορίτσι μου, είπε ο Ντάιμοντ. Μακάρι να ήταν — αλλά δεν θα τολμούσα να την πάρω από δω. 'Ο Λίσμαν ξέρει πού να με βρή...

—Καλά θα κάνω να πιούμε ακόμη ένα ποτό, είπε ο Κραϊγκ.

Κέρασε δυο ακόμη, κι ο Λίσμαν έφερε την Τέσσα πίσω στο τραπέζι τους και κάθισε μαζί τους. Οι δυο νεαροί ήρθαν κι εκείνοι, κι ο Λίσμαν τους κέρασε όλους ένα ποτό. Η συζήτηση στράφηκε αμέσως στα στοιχήματα κι ο Κραϊγκ αναστέναζε δυνατά. 'Ο Λίσμαν χτύπησε δυνατά το ποτήρι του.

—Σε κέρασα ένα ποτό, δεν είν' έτσι; ρώτησε.

—Ναι, είπε ο Κραϊγκ.

—Και δεν σ' ενόχλησα, ξ;

—Όχι, είπε ο Κραϊγκ.

—Τί συμβαίνει λοιπόν;

—Τα στοιχήματα με πλήττουν, είπε ο Κραϊγκ.

—'Η Τέσσα άκουμπησε το χέρι της στο μανίκι του προειδοποιητικά.

—'Εννοείς πως σε κάνω να πλήττεις; ρώτησε ο Λίσμαν σιγανά.

—Ναι, είπε ο Κραϊγκ.

Οι δυο νέοι κοίταζαν αμέσως τον Λίσμαν, κι

όταν εκείνος γέλασε, γέλασαν κι εκείνοι επίσης.

Προσεχτικά ο Κραϊγκ σηκώθηκε απάνω και πήγε στους νιπτήρες. Πέρασε αρκετή ώρα οίχνηντας κρύο νερό στο πρόσωπό του και βλαστημώντας τον εαυτό του για την άνοησία του.

—'Αν ο Λίσμαν δεν είχε γελήσει, θάπρεπε να παλαίψη μαζί του. Θάταν πολύ ευχάριστο να παλαίψη με τον Λίσμαν. Θάταν όμως και ήλθιο. "Επειτα από λίγο ξαναγύρισε μέσα στη λέσχη, ήπιε ένα φλυτζάνι καφέ στο μπαρ και πήρε ακόμη ένα μαζί του στο τραπέζι.

—Τί σου συμβαίνει τώρα; ρώτησε ο Λίσμαν.

—Νομίζω πως ήπια πάρα πολύ, είπε ο Κραϊγκ κι ο πυγμάχος γέλασε ευχαριστημένος.

—'Ο Κραϊγκ είπε στην Τέσσα:

—Θάθελα να χορέψω.

—'Εκείνη δίστασε, αλλά ο Λίσμαν έδωσε με χάρη τη συγκατάθεσή του.

—'Ο Κραϊγκ την πήρε στην αγκαλιά του κι εκείνη είπε αμέσως:

—Καλά θάκανες να πς σπίτι σου... Τώρα! Πάρε και τον Μάικλ μαζί σου.

—Και τί θα γίνεις εσύ; ρώτησε ο Κραϊγκ.

—Θα φύγω όταν θα είμαι έτοιμη, είπε.

—Νομίζεις πως θα σ' αφήσει;

—'Ανασήκωσε τους ώμους της.

—'Ο Μάικλ δεν θάπρεπε να σε φέρη ποτέ εδώ. Καμ' έχει ενόχλησει κι άλλοτε...

Το χέρι που κρατούσε το δικό του άρχιζε να τρέμει.

—Δεν πρέπει να τον απορρίπτω πολύ συχνά. Είναι επικίνδυνος.

—Φαίνεται σά να νομίζη πως είναι, είπε ο Κραϊγκ.

—Μιλώ σοβαρά, είπε η Τέσσα. Είναι φοβερά δεινός. Μπορεί να σκοτώσει έναν άνθρωπο, αν τον θυμώσει.

—Είναι γεγονός αυτό;

—Ναι, είναι, είπε, και τον τράνταξε με προστατευτική ανυπομονησία. Έπαιξε ξύλο μία φορά με κάποιον Χάρρυ Κόρνερ — όλοι εδώ θα σου

Εικονογράφηση ΜΙΚΑΣ ΡΩΜΑΝΟΥ

Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ

—Τό ξέρω ότι μ' αγαπάς! Με κοιτάζει όπως κοιτάζει ένα ανοικτό ψυγείο!

το ποίν. Έστειλε τον Χάρρυ στο νοσοκομείο. Κι ο Χάρρυ είναι σκληροτράχηλος, πιστέψέ με!

—Πόσο αηδιαστικό, έκανε ο Κραϊγκ.

—'Ω, Θεέ μου, δεν μπορείς να ξεμείθνης; γάλα, άλλ' αν τον έκανες να θυμώσει... Νομίζεις πως είναι κάτι σαν την τηλεόραση, ξ; Κάτι που κινείται και παρακολουθείς και μπορείς κατόπιν να κλείσεις τον διακόπτη όταν θα τυχής βαρεθεί;

—'Ε λοιπόν, δεν μπορείς, πιστέψέ με, δεν μπορείς! 'Ο Μάικλ δεν θάπρεπε να σε φέρη ποτέ εδώ, Καλύτερα να φύγεις — και πάε' τον μαζί του. Θα προσπαθήσω να τον κρατήσω εδώ όσπου να φύγεις. 'Αν κανείς απ' τους νεαρούς του σάς άκοιλήσει, φώναξε, αγάπη μου... Κι ξεκαλοούθησε να ξεφωνήσεις... Έτσιω βρεθεί κανένας γενναίος άστυνόμος.

—Πολύ καλά, είπε ο Κραϊγκ. Θα φύγω. 'Αλλά ο Ντάιμοντ θα πρέπει να τα κανονίση μόνος του.

Το κορίτσι απομακρύνθηκε τότε από κοντά του, αλλά ο Κραϊγκ αδιαφόρησε για την αηδία της, αγνοώντας την σχεδόν. Δυο αδύνατοι άνθρωποι στο έλεος ενός δυνατού... Δεν ήταν δική του δουλειά. Εκείνος έπρεπε να επιζηήσει, και για να το κατορθώσει αυτό, δεν έπρεπε να μπλέξει σε τέτοιες ιστορίες.

—'Ο χορός τέλειωσε κι η νέα ωδήγησε τον Κραϊγκ πίσω στο τραπέζι.

—Τώρα, κάνε αυτό που σου λέω, του ψιθύρισε. Τέλειωσε το ποτό σου και πήγαινε σπίτι σου.

—'Εκείνος κάθισε κι ήπιε ακόμη ένα φλυτζάνι καφέ. 'Ο Λίσμαν είπε:

—Πες κάτι άλλο. Κάνε με να γελάσω.

—Πέρασα ένα πολύ ευχάριστο βράδυ, αλλά νομίζω πως θάπρεπε να πηγαίνω, είπε ο Κραϊγκ.

—Βέβαια, έκανε ο Λίσμαν και ξέσπασε σε παροξυσμικά γέλια, κοιτάζοντας την Τέσσα. 'Απόβροχη, εκείνη χαμογέλασε.

—'Ο Ντάιμοντ δοκίμαζαν σε αγωνία, 'Ο Κραϊγκ σηκώθηκε.

—Λοιπόν, είπε, χάρικα πολύ για τη γνωριμία σας.

—'Ο Λίσμαν γέλασε πάλι, χτύπησε την Τέσσα στον μηρό και σκόπημα την τσάμησε πάνω απ' το λεπτό ύφασμα του φορέματός της, όσπου εκείνη δόγγυσε.

—Δεν θέλω να μās αφήσετε από τώρα, κύριε Ρέινολντς, είπε ο Λίσμαν. Διασκεδάσαμε πάρα πολύ μαζί σας. Θα σάς προτείνω κάτι. 'Ας πιουμε στο σπίτι μου. Θα τηλεφωνήσω σε μερικά κορίτσια και θα κάνουμε ένα πραγματικό πάρτυ. Τι λές, αγάπη μου;

—'Ω ναι, είπε η Τέσσα. Θα έρθω πάρα πολύ.

—Δεν νομίζω πως θα μπορούσα νάρθω, είπε ο Ντάιμοντ.

—Πολύ καλά, είπε ο Λίσμαν. Δεν σε προσκαλώ. Μπορείς να το δίνης!

—Δεν τέλειωσα το ποτό μου, είπε ο Ντάιμοντ.

—'Ω, ναι, το τέλειωσες, είπε ο Λίσμαν, και του τούριξε στο πρόσωπό του.

—'Ο Κραϊγκ υπενθύμισε στον εαυτό του, πιδ σταθερά ακόμη, πως αυτό δεν ήταν δική του δουλειά. Δεν ήταν δική του δουλειά αν έδιωχναν τον Ντάιμοντ, αν έπαιρναν το κορίτσι που του άρεσε. 'Απήρχαν άφθονα κορίτσια. Βέβαια, ο ξευτελισμός ήταν ακόμη πιδ άφθονος, αλλά δεν σκότωνε ποτέ κανέναν. Κοίταξε τον Ντάιμοντ να φεύγη, παρακολούθησε την Τέσσα που πήγε να πάρη το παλτό της και τέλειωσε τον καφέ του.

—Νομίζω πως καλύτερα να φύγω κι εγώ επίσης, είπε. Δεν έχω διάθεση για πάρτυ άπώψε.

—Φτάνουν αυτά τώρα, είπε ο Λίσμαν. Θα κάνω ένα πάρτυ και θάρθης και σύ, βοήλωσε το λοιπόν!

Η φωνή του ήταν ακόμη εγγάρδια, αλλά υπήρχε μία προειδοποίηση σ' αυτήν τώρα. 'Ο Κραϊγκ στάθηκε αβήντος. Θάταν μία πολύ άσχημη ιδέα να πάη στο πάρτυ του Λίσμαν, αλλά δεν ήθελε να γίνη καμιά σκληρή μπροστά στον κόσμο. 'Όταν η Τέσσα γύρισε, σηκώθηκε επάνω. Οι δυο νεαροί με τα ιταλικά κοστούμια έμειναν σαστά ένα βλέμμα του Λίσμαν και στάθηκαν δεξιά κι αριστερά απ' τον Κραϊγκ. Με την τιμητική φρουρά του διέσχισε την λέσχη, ανέβηκε τα σκαλοπάτια και βρέθηκε στον άδειο δρόμο. 'Η Τζάγκουαρ του Λίσμαν ήταν παρκαρισμένη έξω μέτρα πιδ πέρα. 'Ο Κραϊγκ γύρισε κι οι δυο νέοι πλησίασαν περισσότερα.

—Πρέπει να πηγαίνω τώρα, είπε ο Κραϊγκ.

—Οι δυο νέοι τον έπασσαν απ' τα μπράτσα.

—Κύριε Ρέινολντς, είπε ο Λίσμαν, θάρθης στο πάρτυ μου. Πιστέψέ με!

Τότε ο Λίσμαν έκανε κάτι κακό. Χτύπησε τον Κραϊγκ στο πρόσωπο, μία φορά, κι έπειτα πάλι. Τούδωσε δυο φορές μάστιγες.

—'Αμέσως, σαν από αυτόματη αντίδραση ο Κραϊγκ τον κλώτσησε ανάμεσα στα πόδια, με την σθερεή δύναμη και αριθεία που τον είχε διδάξει ο Χακαγκάβα τόσο επομηνητικά. 'Ο Λίσμαν ξεφώνισε και διπλώθηκε στα δύο. 'Ο Κραϊγκ προχώρησε, σφριγογυρίζοντας τους νεαρούς, έλευθερώνοντας το ένα μπράτσο του, δάζοντας τον κλωπιδά στον άνθρωπο που κρατούσε τ' άλλο. 'Ο πρώτος τον χτύπησε καθώς γύριζε, άσπάζοντάς τον απ' τον ώμο. 'Ο Κραϊγκ παρατήρησε και τον χτύπησε στο λαιμό με την άκρη του χεριού του, αλλά το χτύπημα δεν ήταν συγχρονισμένο, κι ο νεος κλονίστηκε, αλλά έμεινε όρθος. 'Ο δεύτερος νεαρός χύμησε εναντίον του, κι ο Κραϊγκ τον άρπαξε και τον έριξε πάνω στον Λίσμαν. 'Ο πρώτος νεαρός έβγαλε ένα σφυρί και ξαναχτύπησε. Για λίγα δευτερόλεπτα, εκείνος κι ο Κραϊγκ χόρεψαν κάτω απ' τα φανάρια του δρόμου. Έπειτα ο νεαρός πήδησε και το χέρι του Κραϊγκ άρπαξε με αριθεία τον καρπό του χεριού που κρατούσε το μαχαίρι, τον γύρισε σά μολλό, κι απτή την σσρά ο νεαρός ξεφώνισε καθώς έσπασε ο καρπός του, κι έπειτα στάθηκε αβήντος. 'Ο ποδοίς, που είχε χτυπήσει το κεφάλι του πάνω στο τραπέζι, έμεινε ασάλευτος πάνω απ' τον Λίσμαν. Δεν είχε επιμεί κανείς απ' την λέσχη, δεν απήρχαν θεατές στις σκάλες. 'Ο Κραϊγκ έσπασε τα ρούχα του, σήκωσε το καπέλο του και κοίταξε την Τέσσα, που είχε μείνει αβήνη απ' τη στιγμή που είχε άρχισει η πάλη.

—Τί θα σε κάνω έσένα; της είπε.

Πήρε το μπράτσο της και προσέτρεσαν μαζί τον Λίσμαν, που δογγύσε ακόμη. 'Η νέα δίστασε.

—Δεν θάπρεπε να κάνης κάτι γι' αυτόν; ρώτησε.

Το μεθυμένο όλοη μυαλό του Κραϊγκ άναζήτησε μία εξήγηση. Στο τέλος, είπε:

—Δεν έχω να κάνω τίποτε. Έλασε...

—'Η Τέσσα ένοιωσε το χέρι του να σφιγγεται πάνω στο μπράτσο της, καθώς την ώδηγούσε προς την Τόττενχαμ Κόρτ Ρόντ και σ' ένα ταξί. Την κρατούσε σφιχτά όσπου μπήκε μέσα, έπειτα καθίσε γρήγορα πλάι της.

—Δεν πρόκειται να στο σκάσω, είπε η Τέσσα, και τον φίλησε.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΓΓΥΗΣΙΣ

ACRILAN

CHEMSTRAND

100%

N° 93867

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΓΟΡΑΣΤΟΥ

ΟΝΟΜΑ

ΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

N° 93867

οι γνήσιες
κουβέρτες
ACRILAN
φέρουν
την άνωτέρω
εγγύησιν

ΠΑΡΑΓΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Κ. 3. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΔΗΣ Α.Ε. 0133ΑΔΘΝΗ

Galerie

Σεφί

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΡΥΘΜΟΣ

ΕΩΣ ΠΕΡΙΚΛΕΝΕΙ ΦΕΙΟΣ
ΕΤΗ ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΕΙ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 12
ΜΕ ΝΕΕΣ ΠΑΡΑΛΑΒΕΣ

Και πλούσια συλλογή ύφασμάτων έπιπλώσεως

Constantaras
ΣΤΑΔΙΟΥ 24
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ
* Aquascutum
* Burberrys
* Valmetine

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ **Cellar** ΚΡΙΣΤΟΥ 1

ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ
ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΣ ΤΕΡΥΛΕΝΕ
ΤΕΡΓΑΛ ΚΑΠΤ.
ΣΕ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΜΜΟΧΗ ΧΡΩΜΑΤΩΝ
& ΣΧΕΔΙΩΝ

ΗΛ. NAXMAN
MIX. NAXMAN & ΣΙΑ

ΠΛ. ΚΑΠΗΝΚΑΡΕΑΣ 3
1ος ΟΡΟΦΟΣ
ΤΗΛ. 229.730

ΚΑΙ ΣΕΙΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΟΜΟΡΦΟ ΝΕΑΝΙΚΟ ΣΤΗΘΟΣ!
Εάν το στήθος σας έχει πάθει χαλάρωση ή είναι ατροφικό χρειασιμοποιείστε την ευεκερή **ARO LADY**
10 λεπτά ημεσά καθημερινώς θα σας χαρίσουν ένα νεανικό σφριγγλό στήθος γεμάτο υξία και ζωτικότητα.

ΤΟ **ARO LADY** ΕΙΝΑΙ
• Ακίνητο (διότι δουλεύει με μπαταρία και όχι με ηλεκτρισμό) • Εύκολο στην χρήση • Δίνει απόλυτη ελευθερία στις κινήσεις σας • Τό χρειασιμοποιείτε παντού; στο σπίτι, στο γραφείο, την ώρα που κοιμάστε.

ΠΟΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
Ν. Στρατιγίου & Σία - 1. Σταυροπούλου - Μονα Lisa - ΑΘΗΝΑ • Ι. Ρούβας & Υίος, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ: ΑΦΟΙ ΑΔΑΜΗ - ΒΟΛΛΗΣ 8/10
ΤΗΛ. 237.872 - ΑΘΗΝΑ

ΣΚΕΥΗ ΑΝΟΞΕΙΩΔΤΑ ΥΨΗΛΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΥΠΕΡΤΑΧΥ ΜΑΓΕΙΡΕΥΜΑ

ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΧΩΡΙΣ ΤΡΙΨΙΜΟ

ΠΑΡΑΚΑΤΟΗΚΗ - ΑΘΗΝΑ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 104 - ΤΗΛ. 631.337

ΝΕΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΜΟΔΑΣ!

Θά ένθουσιάζουν κάθε γυναίκα τα **ΕΙΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΠΑΛΤΑ, ΤΑΓΙΕΡ, ΦΟΥΣΙΕΣ, ΠΛΕΚΤΑ** που έτοιμάσαμε για σας.

Roma
ΣΤΑΔΙΟΥ 57 & ΑΙΟΛΟΥ

ΤΟΝΕΙΣ...

ΠΑΙΔΙΑ...

ΕΓΓΟΝΙΑ...

ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ
ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 49

Παράδοση από γενιά σε γενιά

Η Ζωή μας

Οί βανοπῶλαι...

♦ Αὐτός ὁ θεσμός τῶν πρωθυπουργικῶν λαϊκῶν ἀκροάσεων, ὁσάκις ἐφαρμόθηκε, ἀπέδειξε πῶς ἄλλο δὲν εἶναι παρὰ ἀφέλεια ἢ δημαγωγία. Ἀλλήμονο σὸ κράτος τοῦ ὁποῖου οἱ πολῖτες ἐνθαυρόντο νὰ καταναλώσουν τὸν χρόνον τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως (ποὺ ἀνήκει σὸ σύνολο καὶ σὸ ἔθνος), γιὰ προσωπικά του ζητήματα. Σημαίνει πῶς χρονοκρίσαν ὅλοι οἱ ὑπουργοί, ὅλοι οἱ βουλευταί, ὅλες οἱ κρατικὲς ὑπηρεσίες, ὅλες οἱ νομαρχίες καὶ τὰ Ι.Κ.Α. καὶ τὸ Ἐθνικὸ Ἰδρυμα καὶ οἱ Σύλλογοι καὶ οἱ σιῆλες τῶν ἐφημερίδων. Ἀλλὰ σημαίνει ἐπίσης πῶς ὁ γραπτὸς λόγος (ποὺ ὑποτίθεται πῶς κατέχει ἡ πλειονότης τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ) ἔχει καὶ αὐτὸς χρονοκοπήσει, πῶς ἡ ἀτομικὴ προσέλευση τοῦ πρωθυπουργοῦ εἶναι τὸ μόνο μέσο ἀναπροσαρμογῆς μιᾶς συντάξεως καὶ πῶς ἂν ἕνας πρωθυπουργὸς δὲν ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τοῦ προκατόχου του καὶ δὲν φωτογραφηθῇ ἀκούγοντας μὲ προσοχὴ τὸ αἶτημα κάποιας κοινῆς γριουλάς, κινδυνεύει νὰ χαρακτηρισθῇ ἀντιδημοκρατικός!...

♦ Ὁ Μαρκεζίνης, ποὺ ἔχει τὸ ἀνυπερόβλητο ταλέντο νὰ αὐτοκαταρτιοῦται, κατήργησε ὅλες αὐτὲς τὶς ἀκροάσεις (καὶ τὸ κοινὸν) ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ πάτησε σὸ ὑπουργεῖο Συντονισμοῦ. Διαπίστωσε πῶς ἄλλο δὲν ἦταν παρὰ αἰτήσεις διορισμῶν ἢ ψηφοφόροι ποὺ φέρνανε πεσκέσια ἀπὸ τὴν Σαντορίνη. «Νὰ τὰ πᾶτε ἴδια στὴ μητέρα μου νὰ τὰ βάλῃ σὸ ψυγείο νὰ μὴ χαλάσουν», ἔλεγε τότε ποὺ ζοῦσε ἀκόμα ἡ ἀληγομένη κυρία Φλώρα. Καὶ θὰ σὰς δῶ ἐκεῖ!...

θαμε νὰ τιλοφοροῦμε «πλητιόμεναι τάξεις», διὰ τὶς βλέπη μάλιστα κανεὶς νὰ ἐμφανίζονται τριάντα χρόνια διόκληρα μετὰ τὸ (ἔστω) π λ η γ μ α τους. Κάποιος ποὺ τὰ κατάφερε νὰ γίνῃ πρόεδρος εἶναι πάντα στὴ μέση, φυσικά, καὶ κάποιοι αὐτοδιδάκτοι ποὺ ἐνθρονίζονται ἀδελφότητες. Γιατὶ «πλητιόμενη» τάξη, σὲ μιὰ κοινωνία ποὺ καλπάζει καὶ ἀλλάζει μορφή κάθε στιγμὴ, δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ. Ὑπάρχει μόνον — ὁ λονφές.

♦ Πλητιόμενοι ἦσαν καὶ οἱ βαρκοκράτες, σὲ ὅποια νησιά ἔγιναν μῦλοι καὶ προβλήτες. Καὶ ἐνῶ παλιὰ σκοτώνονταν γιὰ τὸ δεκάριον, τώρα ποὺ ἔχουν κοινοπραξία τὰ δ ε ν ο ν βλα τους τὰ πλεούμενα μὲ τὸ λιόγεμα καὶ δὲν ὁρίζεται κανεὶς οὔτε βάρος γιὰ σιγογιάνι στὴν Πάρο ἢ στὴν Μύκονο.

♦ Γιατὶ ὅμως δὲν θεωρήθηκαν «πλητιόμενες» καὶ οἱ ῥομαντιέρες τὸν καιρὸ ποὺ ἐνέσκηψε ὁ μπουζουκοχαλασμός; Γιατὶ δὲν ζήτησαν καὶ αὐτὲς νὰ τοὺς κόβῃ ἡ κάθε μπουζουκοφύλτσια μιὰν ἀποζημίωση καὶ νὰ κἀδωνται ἥσυχά σπιτάκι τους νὰ διαβάσουν τὶς παλιὲς κορινθίους τους;

♦ Πλητιόμενοι δὲν θὰ εἶναι αὐτοὶ καὶ οἱ κατασκευασταὶ πλυντηρίων ἂν διαδοῦν τὰ ρούχα ποὺ τὰ πετάμε ἀπὸ τὴν τὰ πλένουμε; Ἀλλὰ μήπως καὶ οἱ πλύστρες δὲν ἄντερε νὰ ζητοῦν μὴνὰ γιὰ κάθε ἡλεκτρικὸ πλυντήριο ποὺ πουλιέται — ἢ ἀκόμα καὶ τὸ προνόμιον νὰ παρέχουν αὐτὲς τὴν ἀδεια εἰσαγωγῆς του; Μόνο σὸ Ναύπλιο (ναί, σὰς ἴ δουλί-ζομαι), ὑπάρχει ἡ ἐξοργιστικὴ ἀπαγόρευση χρησιμοποιοῦσεως μηχανικῶν πλυντηρίων στὰ τουριστικὰ ξενοδοχεῖα

...ΝΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΟΥΝ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΤΟΤ ΠΡΟΕΔΡΟΤ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΤΕ ΖΗΤΗΜΑΤΑ...

♦ Ὁ Καραμανλῆς, ποὺ στὰ τελευταῖα χρόνια τοῦ εἶχαν ἐπιβάλῃ κατὰ τέτοιους δημοκρατικοῦς (ἀναχρονιστικὰ κατὰλοιπα τῆς πύδ σιγγνῆς καισαροδοσιλείας) χρεώθηκε μιὰ μέρα νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα, γιὰ τὸν κἀρτεραγαν, γιὰ τὴν ὑποβολὴ ἐνὸς δικαιώματος αἰτήματος, (τὴν ἀναστολή τῆς καταργήσεως τῶν οἰκῶν ἀνοχῆς γιὰ μετὰ τὶς Γιορτές), οἱ μανιάνες μὲ τὰ ἀντιπροσωπευτικώτερα κορίτσια τους. Τὶς εἶδα μὲ τὰ μάτια μου, μὰ δὲν θυμᾶμαι ἂν τὴν ἀκρόαση τὴν λοῦστικε ὁ Κόντας ἢ ὁ Ζαχαράκης...

♦ Εἶδαμε καὶ φέτος τοὺς διαδομένους τοῦ Κοινοβουλίου ποὺ δὴγον ὅτι σὸν πρωθυπουργικὸν γραφεῖο (μεγάλῃ, μερίστῃ γκάφα καὶ αὐτὴ νὰ μὴν ὑπάρχῃ γραφεῖο πρωθυπουργοῦ παρὰ μόνον μέσα στὴν Βουλὴ) τὸν συρφετὸ τῶν κάθε λογῆς ἀκολουθῶν καὶ πιστῶν νὰ σπρώχνῃ, νὰ δέρνῃ, νὰ φτύνῃ, νὰ βρίζῃ καὶ νὰ ρυπαίνῃ τὰ πάντα, σὸν ὄνομα τοῦ δημοκρατισμοῦ. Κι ἀναρωτήθηκα ἂν εἶδα τίποτε παρόμοιο, εἴτε στὴν Ντάουνινγκ Στρίτ, (ποὺ τὴν φρουρεῖ ὅλο - ὅλο ἕνας χαλασμένος ἀστυνόμος) εἴτε σὸν Λευκὸ Οἶκον, ὅπου οἱ γνωρίζοντες γραφὴν μποροῦν νὰ τὴν μερεθύνουν σὲ πλάκα καὶ νὰ κάνουν περὶ αὐτοῦ (ἀλλὰ σὲ μ ο ν ὁ ξ υ γ ὁ καὶ σ ι ω π η λ ο ἰ καὶ σὸ ἀ π ἐ ν α ν τ ἰ μόνο πεζοδρομιο), εἴτε καὶ στὴν ὁδοὶά βίλλα τοῦ στρατάρχου Τίτο, καταμεσῆς στὰ πεῖρα τῆς νήσου Μπρίνι, ὅπου γιὰ νὰ φτάσουν τυχόν «αἰτούντες» θὰ πρέπει νὰ περάσουν κολυμπώντας...

♦ Καὶ τώρα, νὰ καὶ οἱ βανοπῶλαι...

♦ Δὲν ὑπάρχει πῶς ἐξοργιστικὴ ἀπαίτηση ἀπ' αὐτὴ ποὺ μά-

«Γιὰ νὰ μὴν στερεῖται ἐργασίας ὁ ἐν τ ὁ π λ ο ς π λ η θ υ σ μ ὁ ς βλ. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐντόπιος πληθυσμὸς εἶναι καὶ θεοκατευόμενος (κατὰ πῶς δικαιούται καὶ τοῦ πρέπει), ἀπὸ τοῦ Σωτήρος ὡς μετὰ τὸν Δεκαπενταῦροντο (ποὺ τυχάνει, εἰ νὰ τὸ κάνουμε, νὰ εἶναι καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς τουριστικῆς περιόδου) τὰ σεπτιόνια πλένονται στὴν Ἀθῆνα ἢ καὶ καθόλου!...

♦ Καὶ οἱ βανοπῶλαι;

♦ Β ε ν ε λ ν α, λέει, ζητοῦν νὰ ποτιοῦν (ἀδειοῦλα, μὲ ἄλλα λόγια, ραχατάκι καὶ ἕνας κωπάρης σαρωματάκος ποὺ σκουπίζει τὸ παρ - ποτὶ μὲ τὸ βρομικὸ πάντα σφουγγαρόπανο).

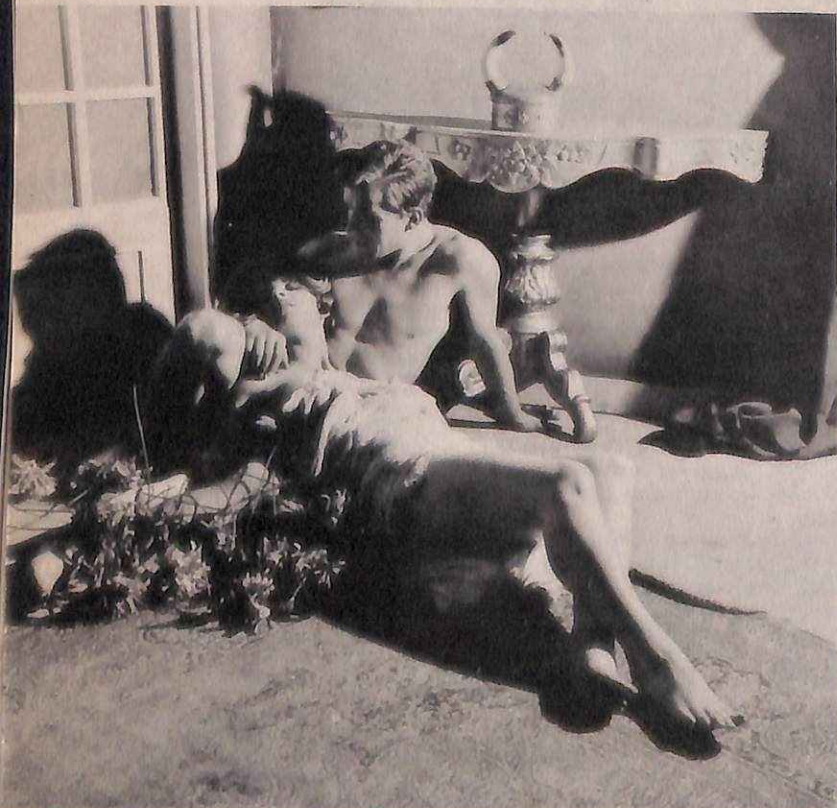
♦ Καλὸ εἶναι τὸ καθορὶ, καλότερον εἶναι ἡ ἔαπλω, λέει στὴν παιδικὰ τοῦ σημερινοῦ μας πρωθυπουργοῦ. Μὴ γελιόμαστε: Ποιὲ δὲν εἶδαμε «πλητιόμενη» τάξη νὰ ζητᾷ νὰ δουλέψῃ σὲ μιὰ δουλειὰ ἐξ ἴσου σκληρὴ μὲ ἐκείνη ποὺ ἐγκατέλειπε. Γιατὶ τὸ αἶτημα δὲν τὸ ὑποβάλλει ἡ ἴδια ἡ «τάξη», τῆς ὁποίας τὰ ὄντῃ καὶ ἀοριμελῇ μέλη ἔχουν κίελας σιγανὴ σὲ μιὰ ἄλλῃ ἐπισημὴ ἐργασία, ἀλλὰ οἱ Ἐπιτήδειοι τῶν ἀπαρτήσεων. Ἀ ὁ τ ο ἰ ζητοῦν τὶς ἀκροάσεις, αὐτοὶ φωτογραφίζονται, αὐτοὶ μανουβράρον τὰ χαρτιάκια.

♦ Καὶ οἱ αὐτοὺς πάλι ἀνολίζαμε τὶς πόλεις τοῦ Κοινοβουλίου, ἀπλάτες, νὰ μποῦν καὶ ν' ἀλάνθουν καὶ νὰ κἀρουν μὲ τ' ἀπορίγια τοὺς ὅλους μπουζουκιστὰς τῶν διαδόων περι-σπύσαν ἀπὸ τὶς «λαοπροβλήτες» ἐπιτροπὲς τῶν ἐκαστοῦ εὐνοσιμῶν καισαργεῶν — κάθε κόμματος, κάθε ἐποχῆς.

Index

Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ, τώρα πιά, δεν είναι δύσκολη. Δεν θα υπάρξει τελικά κανένας στην 'Αθήνα, που να μην έχει δει τον «Εραστή της λαίδης Τσάτερλνυ». Παίζεται για τρίτη κατά σειράν σαιζόν, από τη «Νέα Σκηνή» του Κωστή Λειβαδέα, χωρίς διακοπή, και σε 5 μέρες θα γιορτάσει τις 400 παραστάσεις του. Το μυστικό είναι κοινό. Το έργο άρεσει. Προκάλεσε στην αρχή το ενδιαφέρον σαν «τολμηρό» και οι θεαταί ανακάλυψαν ότι είναι περισσότερο τρυφερό. «Άλλωστε, ο αρχικός τίτλος του μυθιστορήματος ήταν «Τρυφερότης».

▲ ΓΙ' ΑΥΤΗ τη φωτογραφία, άγνωστοι έσπασαν δυο φορές την κινητή προθήκη του θεάτρου «Πορεία», στη γωνία Γ' Σεπτεμβρίου και Τρικώπων. Τοποθετήθηκε, αντί για τζάμι, πλεξυ-γκλάς και τότε... σήκωσαν και πήραν ολόκληρη τη διτρίνα!

ΤΟ ΠΙΟ ΤΟΛΜΗΡΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟ!

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι «Ο έραστής της λαίδης Τσάτερλνυ» είναι το πιο τολμηρό έργο που έχει παρουσιασθεί στη σκηνή. Όμως δεν είναι ανήθικο. Κ' έτσι, μάλλον υπερβολικό είναι το έντυπο που μοίρασε στους κατοίκους του Αιγίου το σωματείο «Η Χριστιανική 'Αγωγή», όταν κλιμάκιο της «Νέας Σκηνης» έπαιξε εκεί το έργο. Μεταξύ άλλων, το έντυπο γράφει: «Καλούμεν όλους τους κατοίκους να μη προσέλθουν εις το λίαν ανήθικον τούτο έργον και να προφυλάξουν ιδιαίτερος τα τέκνα των από τον φοβερόν τούτον ήθικόν κίνδυνον».

Η αλήθεια είναι ότι δεν συμπίπτουν απόλυτα οι απόψεις του κοινού και της κριτικής. Υπάρχουν κριτικοί που αναφέρουν:

«Στον έραστή της λαίδης Τσάτερλνυ νοιώθουμε λιγάκι σαν ήδονοδελψίες».

«Έγινε μια σειρά από 'χαλκομανίες απ' αυτές που προσφέρονται προς έρεθισμόν γυμνασιοπαίδων ή παλιμπαίδων».

«Οι 'Αθηναίοι καλούνται να απολαύσουν ένα στρίπ - τής και τους έρωτες της λαίδης με τον δασοφύλακα».

Και οι σεμνότυφοι από τους θεατάς επικάλουνται την αγόρευση του εισαγγελέα στο Λονδίνο, που ζήτησε να απαγορευθή το έργο, γιατί «τα κεντρικά πρόσωπα είναι δυο σώματα που βρίσκονται συνεχώς σε έρωτική έπαφή. Τα παρακολουθούμε και μένουμε μαζί τους στο δωμάτιό τους τις ώρες αυτές».

Υπάρχουν όμως κριτικοί που γράφουν ότι:

«Δεν μπορεί κανείς να άρνηθή την φιλολογική αξία του έργου, την τολμηρότητα των σκηνών του, το ενδιαφέρον του».

«Θέατρο, όμως, είναι αυτό ή σεξολογία εφαρμοσμένη; Είναι και τα δυο. Και πρέπει να αναγνωρισθή ότι στα χέρια του Κωστή Λειβαδέα έμεινε ή φιλοσοφική τοποθέτηση του έργου και τα δραματικά στοιχεία χρησιμοποιήθηκαν επιτήδεια».

«Έτσι διασκευασμένο το έργο, μεταβάλλεται σε μια πολιτισμένη οικογενειακή σκηνή».

«Ο Κωστής Λειβαδέας το δραματοποίησε έντεχνα, επιδέξια και με πολλή λεπτότητα και ευγένεια».

Και υπάρχουν θεαταί που επιμένουν ότι ή βασική έρωτική σκηνή, που είναι και ή πιο τολμηρή, είναι... «σωστό ποίημα».

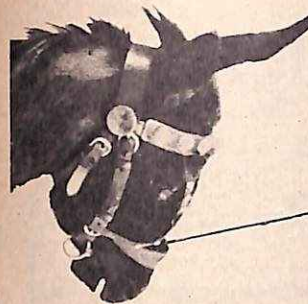
Τελικά, όλοι συμφωνούν ότι το πιο τολμηρό σημείο του έργου είναι ακουστικό και όχι όπτικό. Και υπάρχει ή ύποψια ότι τα 2 - 3 μαγνητόφωνα τρανζίστορς που έχουν έπισημανθή κατά καιρούς στις παραστάσεις, χρησιμοποιήθηκαν για την αντίγραφή της... ακουστικής έρωτικής σκηνής.

▲ Η ΜΙΡΕΛΛΑ Τσάρου είναι πιά γνωστή και στην ιδιωτική της ζωή σαν «Λαίδη Τσάτερλνυ»

(Ανακοίνωσις)

MENTUP

Αποκλειστικός αντιπρόσωπος διά την 'Ελλάδα: Γεώργιος Σαλίμπας 'Ερμού 46, 'Αθήναι - Τηλ. 230-904

TÊTU

Η ΠΡΩΤΗ ΚΑΛΤΣΑ ΧΩΡΙΣ ΡΑΦΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΦΙΝΕΙ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΟΙ ΠΟΝΤΟΙ

TETU είναι μία κάλτσα που δεν ξαναείδατε. Είναι ή πρώτη κάλτσα χωρίς ραφή, που δεν αφήνει να φύγουν πόντοι, που επιμένει να μην τους αφήνει να φύγουν. Μία λεπτή κάλτσα της οποίας δεν δα δάτε το τέλος. 'Εάν παρ' έλπίδα φύγη ένας πόντος ή TETU δα σας αντίκατασταδή άμέσως.

Η κάλτσα που δεν αφήνει να φύγουν πόντοι.

Αποκλειστικότης

Le Bourget

Όλα τα είδη Le Bourget πωλούνται εις τα καταστήματα νεωτερισμών και πολυτελείας

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΘΕΡΜΑΝΣΙ...

ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ

THERMOFAN

(ΘΕΡΜΟΦΑΝ)

- Δημιουργούν ένα θερμό στρώμα άερος, που απομονώνει το κρύο και την υγρασία
- Προλαμβάνουν και εξουδετερώνουν τους ρευματισμούς, γιατί έχουν τριβηλεκτρικές ιδιότητες
- Είναι ελαφρά και απαλά
- Δεν μαζεύουν.

Πρώτη ύλη

RHOVYL

Αποκλειστική κατασκευή των **THERMOFAN** στην 'Ελλάδα *Ardis*

Γίνεσθε γοητευτική όταν έχετε ώραϊα μαλλιά

Γιά να τὰ ἀποκτήσετε ὅμως πρέπει νὰ τὰ περιποιή-
σθε τακτικά καὶ νὰ τὰ λούζετε μὲ ἓνα ἀνεγνωρι-
σμένης ἀξίας σαμπουάν.

Τὸ GLEMO μὲ τὰ φυσιολογικὰ συστατικά ποὺ
περιέχει (αὐγὸ, βιταμίνες) εἶναι μοναδικὸ
γιὰ τὴν ὑγεία καὶ ὁμορφιά τῶν μαλλιῶν.

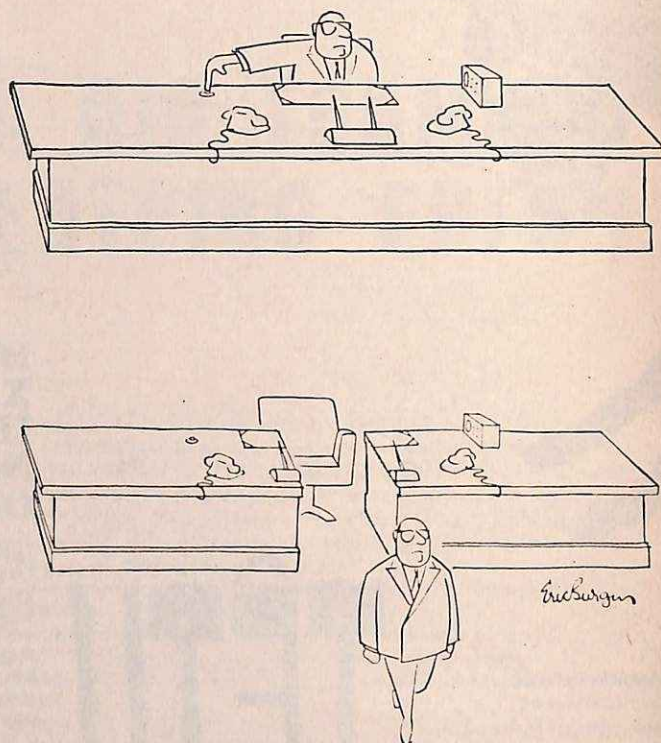

Τὸ GLEMO λούζει καὶ τρέφει τὰ μαλλιά

GLEMO σὲ δύο μεγέθη φιαλῶν καὶ σωληναρίων

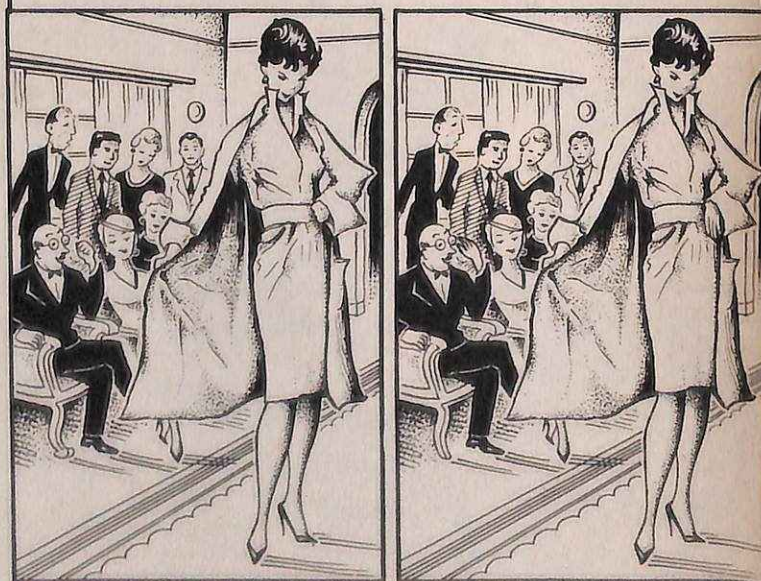
ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 24.041

Χιούμορ

• •

Ποιές διαφορές

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 8 σημεία. Μπορεῖτε
νὰ τὰ βρῆτε;

Οἱ λύσεις στὴν σελ. 96

Σταυρόλεξο

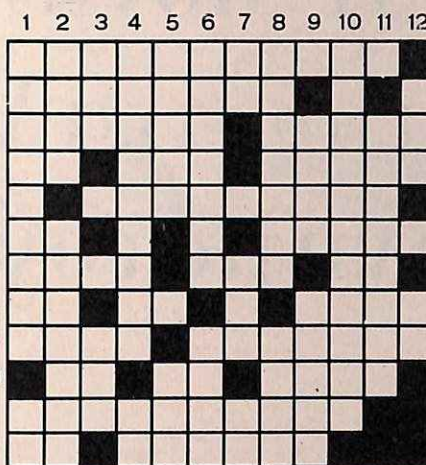

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Μεταξύ πανισχύρων ἀν-
τιπάλων ἀγών (μετ.).
2. Ἀποτελοῦν μεγάλο μέ-
ρος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς
Αἰγύπτου (δημοτ.).
3. Καὶ τέτοια δνόματα
συναντὰ κανεῖς ἀρκετὰ
στὸν τηλεφωνικὸ κα-
τάλογο — Φθηνότατο
χαλί (δημοτ.).
4. Παραπόταμος τοῦ Δου-
νάβου — Ἀπελπισί-
ας μήνυμα — Συνέθε-
σε τὴν «Σχεραζάτ» καὶ
τὴν «Ἰσπανικὴν Ραφα-
δία» (1875 - 1937).
5. Λίμνη τῆς Κορινθίας,
ποὺ θυμίζει ἄλλον τοῦ
Ἡρακλέους.
6. Πατὴρ τῆς «Ἰσίδος» —
Πασσὸς τοῦ σκακιού.
7. Μεγάλος μας νησί τοῦ
Αἰγαίου (γεν.) — Μι-
σὸ στῆθος... — Πρὸ τό-
σων ἀκριδῶν ἐπὶ ἀπέ-
θανε ὁ καρδινάλιος Μα-
ζαρίνος.
8. Ἐνδεικτικὸν τοῦ τρόπου — Προ-
ηγείται καὶ ἐρωτήσεων — Εὐθυ-
μούσα... κακοχαρακτηρίζεται.
9. Αὐτὰ ἐκτύπησεν ὁ Ὑδάρνης στὶς
Θερμοπύλες, πολέμων κατὰ τῶν
Ἑλλήνων — Θὰ παύσῃ, ὅπως προ-
βλέπεται, νὰ εἶναι ὁ καρκίνος.
10. Ὑποβηλοῖ ἐν συντήρῃ... τὸ 1964
— Ὑποθετικόν — Τελιώνει μὲ
τὴν παροιμία... ὅσα ξέρει ὁ νοι-
κοκύρης.
11. Εἰς αὐτοὺς τοὺς χοροὺς ἀνήκει
καὶ ὁ πυρρίχιος τῶν ἀρχαίων (αι-
τιατ.).
12. Νημάτιον — Ὁ πρῶτος βασιλεὺς
τῶν Ἀθηνῶν, ὁ μεγάλος βασανι-
στής... τῶν Ψυχικῶν.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Ἐόρτασαν πρὸ μερικῶν ἡμερῶν
(γεν. πληθ.) — Χειλεόφωνον.
2. Γαλλικὸ γυναικεῖο ὄνομα — Τὸς
μύθους τοῦ ἐμμήθησαν πολλοί.
3. Γνωστὸν καὶ ἀπὸ σπαρτιατικὴν

4. Τέτοια γεγονότα διηγείτο πάντοτε
ὁ Μυηχάουζεν — Πρόθεσις.
5. Σύγχρονος Ἑλληνὶς λογοτέχνης
καὶ δημοσιογράφος — Πήγαινε,
φεύγα.
6. Ἐπιδαρύνει πολλὰ εἰσαγόμενα εἴ-
δη, ἐνάθρων — Συγκεντρώνει, μὲ
τὴν Ἰνδία, σχεδὸν τὸ ἥμισυ τῆς
ἀνθρωπότητος (ἀντιστρ.).
7. Πρόθεσις — Αἰτιατικὴ ἀρθροῦ —
Προφερόμενα μαζί δεσμεύουν.
8. Στὶς ρεκλάμες τῆς ΔΕΗ... μία
κάθετος γραμμὴ — Ἀριθμὸς ὁ-
πτικῶς.
9. Ὑπονοεῖ καὶ τὴν σχεδίαν στὸ ναυ-
τικόν — Ὑπονοεῖ τὸ ἀσάλι.
10. Αὐτὴν τὴν ἔχουν ὅλοι οἱ δικα-
σταί (γεν.).
11. Δῆλιος κολυμβητὴς τῆς μυθολο-
γίας μας.
12. Ἐνα χιλιάρικο... στὴν Γαλλία —
Παραινετικόν.

ZIGK ZAGK

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ
διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ
καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐ-
πιτύχῃ κανεῖς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέ-
ξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήποτε
γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήσετε ἀ-
πὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε
γειτονικὸ πάντοτε τετράγωνο ὀρίζον-
τίως, καθεῖως ἢ διαγωνίως, προσπα-
θώντας νὰ διασώσετε τὴν μεγαλύτερη
λέξι ποὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώστε τώρα τὴ λέξι, ποὺ
βρῆκατε καὶ σθῆσιτε στὰ τετράγωνα
τὰ γράμματα ποὺ μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι
καὶ συνεχίστε ἔως ὅτου δὲν μπορεῖται
νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμῶν
μετρήσατε 1 βαθμὸ.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμῶν
μετρήσατε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμῶν
μετρήσατε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμῶν
μετρήσατε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμῶν
μετρήσατε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμῶν
μετρήσατε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμῶν
μετρήσατε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμῶν
μετρήσατε 15 βαθμούς.

Καὶ οὕτως καθ' ἑξῆς, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε
προσθετὸ γράμμα.
Προσθέστε τώρα τὸ σύνολο τῶν
βαθμῶν ποὺ μπορέσατε νὰ πετύχετε.
Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἔνω βαθμολο-
γοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ἡ ἔννοια τῆς τελειότητος

γίνεται ἀντιληπτὴ μόνον
ὅταν κρατᾶτε ἐντὸ χέρι σας
ἓνα ἀναπτήρα...

Premier Class Industrie - Mode Masculine

ΜΟΝΤΕΛΛΟ COMPOUND

SILVER MATCH

ΓΑΛΛΙΚΟΙ ΑΝΑΠΤΗΡΕΣ ΑΕΡΙΟΥ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ - ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
"ΦΛΑΜ-ΕΛΛΑΣ", Η. ΧΑΣΣΙΑ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΚΑΝΙΓΓΟΣ 31 - ΑΘΗΝΑΙ 147
ΤΗΛ. 626.726 - 623.225 - 641.331

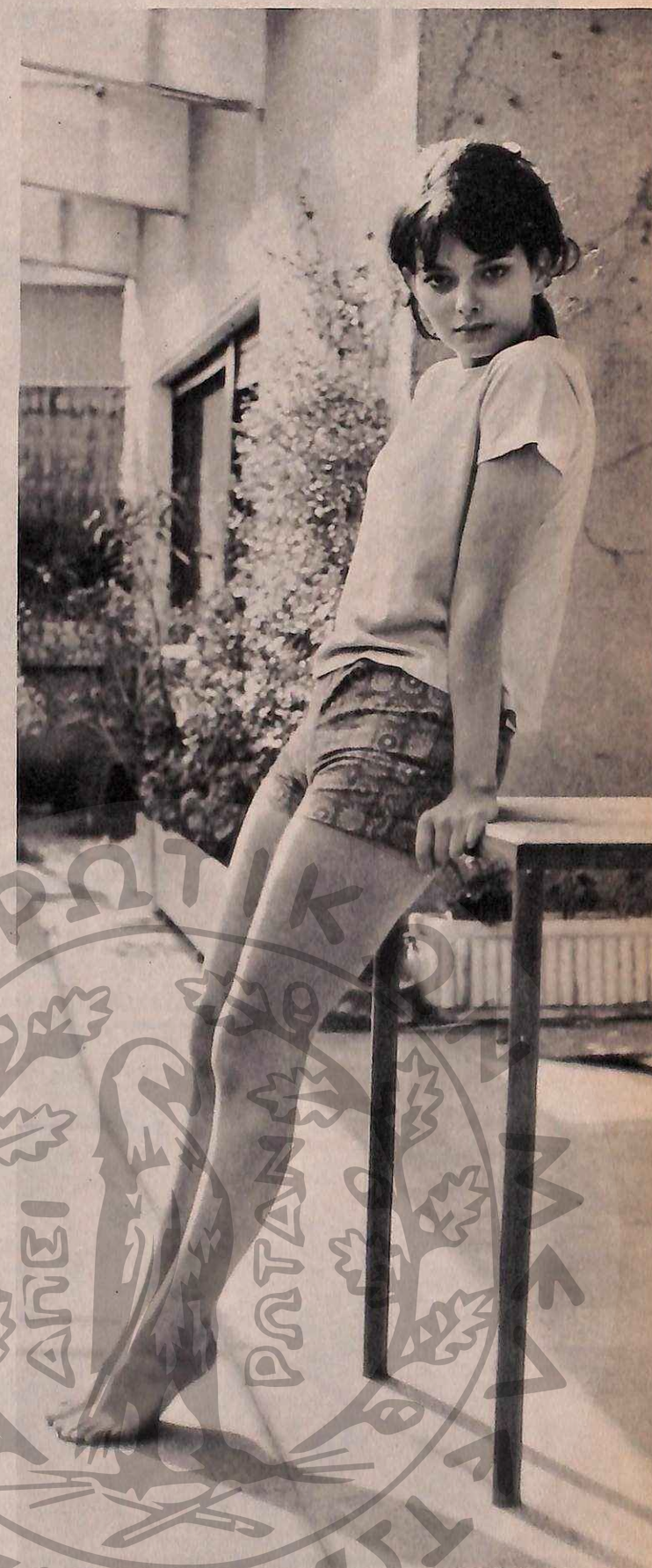

ΡΟΖΜΑΡΙ ΝΤΕΞΤΕΡ: Μόνα Λίζα 1965. Συνδυάζει ιδανικά την χαριτωμένη όμορφιά της "Ωντρεϋ Χέμπορν" και την επίθλητικότητα της Τζάκυ Κέννεντυ

Ἡ Μόνα Λίζα τοῦ ἰταλικοῦ κινηματογράφου

ΜΕ ΤΙ ΠΕΤΡΑΔΙΑ θὰ στολίση σήμερα τὴν ὀμορφιά της; Πρόβλημα ἀπλό. Ἀλλὰ τὸ μυστηριώδες βλέμμα της τοῦ δίνει διαστάσεις.

Τὸ αἰνιγματικὸ χαμόγελο τῆς Μόνα Λίζα σαγηνεύει ἐδῶ κ' αἰῶνες τώρα τοὺς ἄνδρες. Γιὰ τὴν μαυλιστικὴ ὀμορφιά της γράφτηκαν ποιήματα, τραγούδια... Λίγες γυναῖκες μπόρεσαν νὰ τὴν συναγωνισθοῦν... Ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ ἐμφανίσθηκε ἡ Ρόζμαρι Ντέξτερ. Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ συνοδεύει τὸ διαφημιστικὸ ἔντυπο τῆς «Τσινετσιτὰ» τὶς φωτογραφίες τῆς Ἀγγλοβερμανῆς ἡθοιοῦ Ρόζμαρι Ντέξτερ, ποὺ σὲ ἡλικία 21 ἐτῶν διαπρέπει σήμερα στὸν ἰταλικὸ κινηματογράφο. «Ἀποτελεῖ, συνεχίζει, ἕναν ἰδανικὸ συνδυασμὸ τῆς χαριτωμένης ὀμορφιάς τῆς "Ωντρεϋ Χέμπορν" καὶ τῆς ἐπιθλητικότητος τῆς Τζάκυ Κέννεντυ, ἐνῶ τὸ ἀδιόρατο, συγκεκαλυμμένο χαμόγελό της ἔχει τὶς ιδιότητες ποὺ καθιστοῦν τὴν Ρόζμαρι Ντέξτερ μιὰ σύγχρονη Μόνα Λίζα».

Σὰν τὰ παραμῦθια...

Γεννήθηκε στὴν Ἰνδία. Σπούδασε στὴν Ὁξφόρδη καὶ στὴν Σορβόνη. Ἐργάσθηκε σὰν μαννεκὲν στὸ Παρίσι. Ταξίδεψε στὴν Ἰταλία γιὰ διακοπές, καὶ ἐκεῖ, ὅπως συμβαίνει σ' ὅλα τὰ παραμῦθια τοῦ εἴδους, γνώρισε τυχαῖα —ἐντελῶς τυχαῖα— τὸν σκηνοθέτη Μοντισέλλι, ποὺ τῆς ἔδωσε ἀμέσως ἕνα ρόλο στὴν τελευταία ταινία του. Ἀπὸ τότε ἡ Ρόζμαρι «γύρισε» ἑπτὰ ταινίες, στὶς ὁποῖες περιλαμβάνεται καὶ ἡ «Καζανόβας 70», ὅπου παίζει τὸν ρόλο μιᾶς καμαριέρας ποὺ γοητεύεται ἀπὸ τὸν Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι.

Ἡ Ρόζμαρι Ντέξτερ ἔχει, φυσικά, ἕνα κομψὸ διαμέρισμα στὴ Ρώμη. Θέλει, φυσικά, νὰ κατακτήσῃ τὸν διεθνὴ κινηματογράφο καί, ἐπίσης, φυσικά, ἐλπίζει ὅτι τοῦ χρόνου θὰ βρῆσκει τὸ Χόλλυγουντ. Ἀπὸ κεῖ θὰ γυρίσῃ, κατὰ πάσαν πιθανότητα, ἀγνωρίστη, ἐξαπολύοντας μύδρους ἐναντίον τῶν Ἀμερικανῶν σκηνοθετῶν, ποὺ «κατέστρεψαν τὸ πηγαῖο, ἰταλικὸ ταλέντο της». Ἔτσι συμβαίνει συνήθως. Δὲν πρόκειται γιὰ ἀχαριστία. Εἶναι ἕνας ἀποτελεσματικὸς τρόπος γιὰ νὰ αὐξάνῃ τὸ «κασέ» κάθε σύγχρονης Μόνα Λίζα.

Ἡ ΜΟΝΑ ΛΙΖΑ τῆς ἐποχῆς μὰς ἀποφεύγει τὶς βαρύτιμες τουαλέτες. Προτιμᾷ ἕνα ἐλαφρὸ «σῆρτς», ἰδίως γιὰ τὰ πρωινά.

ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟΤΗΣ!

Προτίμησε την
CAMELIA
για τις ημέρες,
της ένοχλητικές,
κάθε μηνός...
...και σεΐς.

Camelia

Καθαριότης
"Ανεοίς
"Ασφάλεια
"Αποσμηκόν CD9

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 24.041

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΤΙΤΑΝΟΜΑΧΙΑ. 2. ΑΡΑΠΑΔΕΣ. 3. ΞΕΝΙΚΑ — ΤΣΟΛΙ. 4. ΙΝ — ΣΟΣ — ΡΑΒΕΛ. 5. ΣΤΥΜΦΑΛΙΑ. 6. ΡΑ — ΠΙΟ — ΝΙ. 7. ΧΙΟΥ — ΣΤΗ(ΘΟΣ) — ΤΔ' («304» 1965—304=1661!). 8. ΩΣ — ΤΙ — ΧΗ — ΡΑ. 9. ΝΩΤΑ — ΑΝΙΑΤΟΣ. 10. Π.Ε. (ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤ.) — ΑΝ — ΟΛΟΣ. 11. ΠΟ — ΛΕΜΙΚΟΥΣ. 12. ΙΣ — ΚΕΚΡΩ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ — ΠΙ. 2. ΙΡΕΝ — ΑΙ — ΣΩΠΟΣ. 3. — ΤΑΝ — ΤΕΛ. 4. ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ — ΕΚ. 5. ΝΑΚΟΥ — ΑΜΕ. 6. Ο «ΔΑ — ΣΜΟΣ» — ΚΙΝΑ. 7. ΜΕ — ΤΗΝ — ΚΡ (ΚΑΠΑΡΟ). 8. ΑΣΤΡΑΠΗ — ΙΟΟΟ (1000). 9. ΣΑΛΙ — ΧΑΛΥΨ. 10. ΙΣΟΒΙΟΤΗΤΟΣ. 11. ΛΕΑΝΔΡΟΣ. 12. ΜΙΑ — ΑΣ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΑΝΑΔΙΠΛΩ —

—ΠΕΡΙΠΟΙΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ —ΚΑΚΟΙ, σύν — ολο 51 βαθμών.

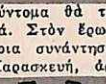
Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να επι — τύχουν αναγνώσται μας με δοκιμάς λέξεων — σάν: ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΣΤΙΚΑ — ΤΙΤΑΝΩΝ — ΠΕΡΔΙΚΑ — ΔΙΠΛΟΙ — ΠΟΡΠΗΝ κλπ.

1. Ο άριστερός έσωτερικός γαϊκάς της όρθης γυναίκας διαφέρει.
2. Η δεξιά της παλάμη είναι άπλωμένη στο φόρεμά της.
3. Η φούστα της είναι πιο κοντή.
4. Το πόδι της πολυθρόνας διαφέρει στο κάτω μέρος.
5. Το άριστερο χέρι του καθήμενου άνδρα άκουμπά στα γυαλιά του.
6. Το ντεκολτέ της όρθης κυρίας με τὰ μαύρα διαφέρει.
7. Η άριστερή κουρτίνα είναι πιο στενή.
8. Η καμάρια της πόρτας είναι πιο ψηλή.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

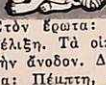
ΚΡΙΟΣ ('Από 21)3 Ε — ως 20)4): Οι προσι — κές εξακολουθούν να ε — ναι καλές, αλλά άποφύ — γετε τις υπερβολές. Εδ — νοούνται οι πνευματικές εργασίες. Στόν έρωτα: μικρή άναβολή, ή όποια όμως θά σάς στενοχωρήσει. Εδνοική ήμέρα: Δευ — τέρα, άριθμός 19. Χρώμα: πορτοκαλί. ΤΑΤΡΟΣ ('Από 21)4 Ε — ως 20)5): Η άναβολή ένός ραντεβού θά σάς στενοχωρήσει. Μή δείχνε — τε άντιμονηρία. Πολλά σύντομα θά τακτοποιηθήτε επαγγελματι — κά. Στόν έρωτα: ήλεια. Θά έχετε κά — ποια συνάντηση. Δώρο. Εδνοική ήμέρα: Παρασκευή, άριθμός 33. Χρώμα: μπλε. ΔΙΔΤΜΟΙ ('Από 21)5 Ε — ως 21)6): Θά κατορ — θώσετε να τακτοποιήσε — τε διάφορα ζητήματα που σάς βασανίζουν από καιρό. Προσπαθήστε να λύσετε ένα οικο — γενειακό πρόβλημα. Τόχη στο παιχνίδι. Φιλική συνάντηση. Γράμμα. Εδνοική ήμέ — ρα: Τετάρτη, άριθμός 3. Χρώμα: κόκ — κος.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ('Από 22) Ε — ως 22)7): Οι άνηψυ — χες σας δέν είναι δι — καιολογημένες. Θά συ — ναντηθήτε με ευχάρι — στούς άνθρώπους, που θά θέλουν να σάς βοηθήσουν. Στόν έρωτα: άνταπόκρι — ση. Συνάντηση. Δώρο. Εδνοική ήμέρα: Πέμπτη, άριθμός 18. Χρώμα: πράσινο. ΛΕΩΝ ('Από 23)7 Ε — ως 22)8): Ευχάριστα νέα, που τὰ περιμένετε από καιρό. Στην οικογένεια άπαραιτήτη ή έπονομή. Στόν έρωτα: άποσπασμένα ευχάριστα έ — ξέλιξη. Τα οικονομικά σας θά γνωρίσουν την άνοδο. Δώρο. Γράμμα. Εδνοική ήμέ — ρα: Πέμπτη, άριθμός 2. Χρώμα: μπλε.

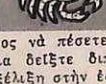
ΠΑΡΘΕΝΟΣ ('Από 23) Ε — ως 22)9): Άσχολη — θήτε με τὰ προσωπικά σας ζητήματα. Στόν αλ — σθηματικό τοίεα: μνή — απογοητεύσεθε. Εδνοούνται τὰ ταξίδια και οι έκδρομές. Ευχάριστη πρόσκληση, δ — που θά έχετε έπιτυχία. Εδνοική ήμέρα: Τρίτη, άριθμός 81. Χρώμα: γαλάζιο. ΖΥΓΙΣ ('Από 23)9 Ε — ως 22)10): Άφήστε τὰ πράγματα να πάρουν τὸ δρόμο τους. Η έξέλιξη τους θά είναι ευχάρι — στη. Ένα οικογενειακό πρόβλημα τακτο — ποιείται. Σε φιλική συζήτηση θά έ — χετε έπιτυχία. Δώρο. Γράμμα. Εδνοική ή — μέρα: Σάββατο, άριθμός 1. Χρώμα: κόκ — κος.

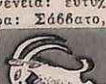
ΣΚΟΡΠΙΟΣ ('Από 23) Ε — ως 22)11): Δυσκο — λίες που θά τακτοποιη — θούν. Προσέξτε στα έξο — δά σας, όπως κι άνδυ — νος να πέσετε έξω. Σε αλσθηματικό θέ — μα δείξτε διπλωματία. Άποσπασμένα έ — ξέλιξη στην έργασία σας. Εδνοική ήμέρα: Κυριακή, άριθμός 2. Χρώμα: κόκκινο. ΤΟΞΟΤΗΣ ('Από 23)11 Ε — ως 21)12): Τα άστορα σάς ένοούν. Τα οικονο — μικά σας περνούν μια κρίση που σύντομα θά τακτοποιηθή. Σοβαρό διάβημα θά επιτύ — χη. Προσέξτε την ύγεια σας. Στην οικο — γένεια: έπιτυχία και χαρά. Εδνοική ήμέ — ρα: Σάββατο, άριθμός 8. Χρώμα: μπλε.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ ('Από 22) Ε — ως 19)1): Μικρή άδελαιότης, αλλά δια — θά τακτοποιηθούν ευχά — ριστα. Μην ξεχνάτε τις κοινωνικές σας υποχρεώσεις. Δεχθήτε μια πρόσκληση. Τόχη στο παιχνίδι. Καινούρ — για γνωριμία θά έχη καλό τέλος. Εδνοική ήμέρα: Τρίτη, άριθμός 89. Χρώμα: κόκ — κος. ΤΑΥΡΟΧΟΟΣ ('Από 20) Ε — ως 18)2): Τά σχέδια σας θά πραγματοποιη — θούν. Όλες οι πόρτες, είναι για σάς άνοιχτές. Επαγγελματική έπιτυχία. Για τούς έρω — τευμένους: έπιτυχία. Πρόσκληση σε δεξί — σηση. Τόχη στο παιχνίδι. Εδνοική ήμέρα: Τετάρτη, άριθμός 17. Χρώμα: κίτρινο. ΙΧΘΥΕΣ ('Από 19)2 Ε — ως 20)3): Οι ιδιωτικές σας υποθέσεις άσολίζουν να μπλινουν σε καλό δρόμο. Έπιτυχία στόν έ — ρωτα. Η τόχη είναι με τὸ μέρος σας. Κάνετε ένα ταξίδι, θά σάς βγῇ σε καλό. Φιλική συνάντηση. Δώρο. Εδνοική ήμέ — ρα: Δευτέρα, άριθμός 2. Χρώμα: λευκό.

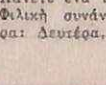
ΛΕΩΝ ('Από 23) Ε — ως 22)10): Άφήστε τὰ πράγματα να πάρουν τὸ δρόμο τους. Η έξέλιξη τους θά είναι ευχάρι — στη. Ένα οικογενειακό πρόβλημα τακτο — ποιείται. Σε φιλική συζήτηση θά έ — χετε έπιτυχία. Δώρο. Γράμμα. Εδνοική ή — μέρα: Σάββατο, άριθμός 1. Χρώμα: κόκ — κος.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ ('Από 22) Ε — ως 19)1): Μικρή άδελαιότης, αλλά δια — θά τακτοποιηθούν ευχά — ριστα. Μην ξεχνάτε τις κοινωνικές σας υποχρεώσεις. Δεχθήτε μια πρόσκληση. Τόχη στο παιχνίδι. Καινούρ — για γνωριμία θά έχη καλό τέλος. Εδνοική ήμέρα: Τρίτη, άριθμός 89. Χρώμα: κόκ — κος.

ΤΑΥΡΟΧΟΟΣ ('Από 20) Ε — ως 18)2): Τά σχέδια σας θά πραγματοποιη — θούν. Όλες οι πόρτες, είναι για σάς άνοιχτές. Επαγγελματική έπιτυχία. Για τούς έρω — τευμένους: έπιτυχία. Πρόσκληση σε δεξί — σηση. Τόχη στο παιχνίδι. Εδνοική ήμέρα: Τετάρτη, άριθμός 17. Χρώμα: κίτρινο.

ΙΧΘΥΕΣ ('Από 19)2 Ε — ως 20)3): Οι ιδιωτικές σας υποθέσεις άσολίζουν να μπλινουν σε καλό δρόμο. Έπιτυχία στόν έ — ρωτα. Η τόχη είναι με τὸ μέρος σας. Κάνετε ένα ταξίδι, θά σάς βγῇ σε καλό. Φιλική συνάντηση. Δώρο. Εδνοική ήμέ — ρα: Δευτέρα, άριθμός 2. Χρώμα: λευκό.

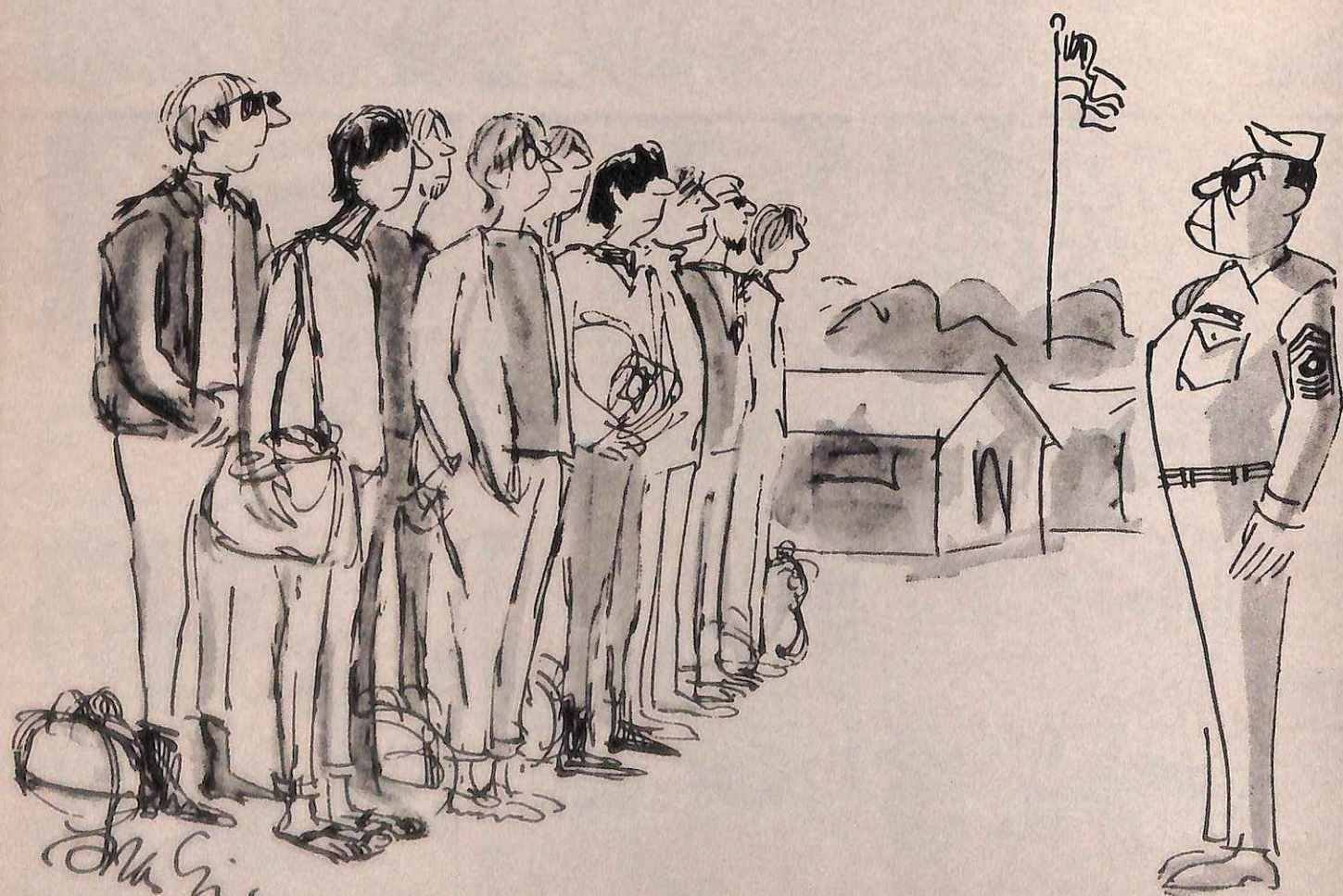
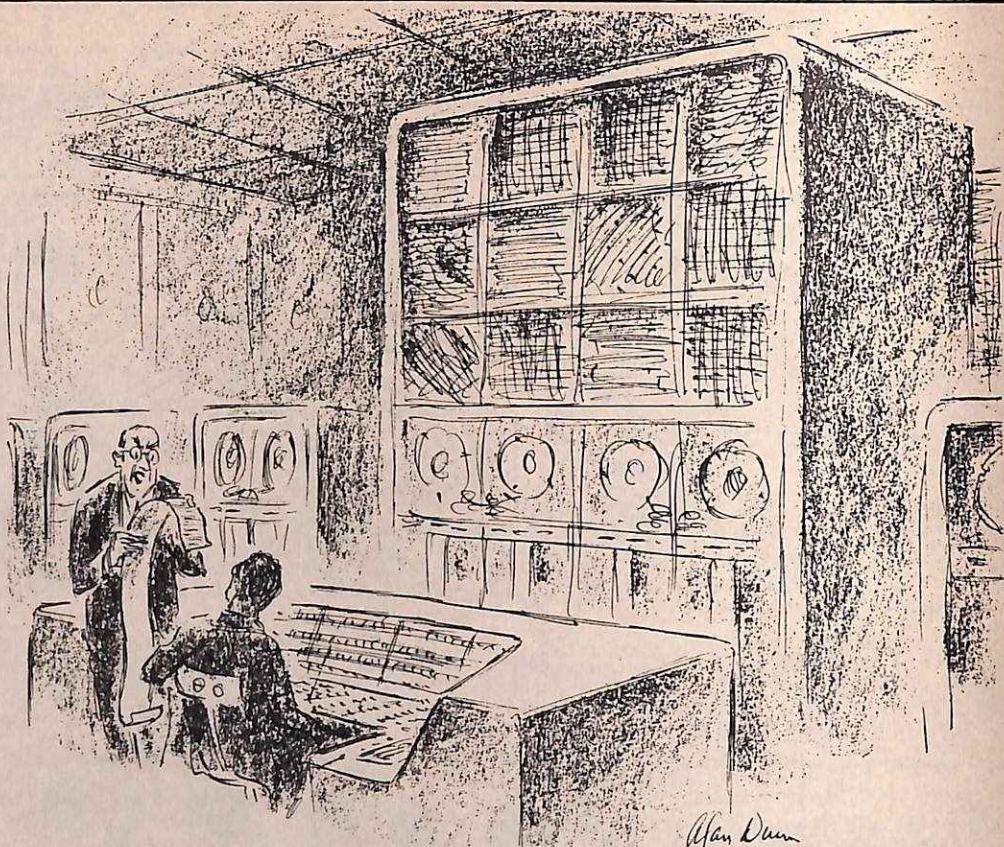
ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

Η Τασία Ρεμπώ, μι άμορφη νέα, προσπαθεί να άνακαλύψη έναν άπατεώνα που, ύποδυμένος τόν έρωτευμένο, έκλεψε όλη την περιουσία μιας φίλης της ή όποια τρελλάθηκε. Η Τασία νομίζει ότι ό ένοχος είναι ό Ρίπ Κίρμπυ και ά — ποπειράται να τόν σκοτώσει μέσα σε ένα ύπερωκεάνιο. Ο Κίρμπυ της άποκα — λύπτει τόν άπατεώνα — λέγεται Κέντον — και δέχεται να βοηθήσει να τόν βρουν.

—'Απίστευτο! Θα χρειάζον-
ταν 4.000 μαθηματικοί, να κά-
νουν λογαριασμούς επί 4.000
για να κάνουν ένα ΤΕΤΟΙΟ λά-
θος!...

▼ ΝΕΟΣΥΛΛΕΚΤΟΙ 1965

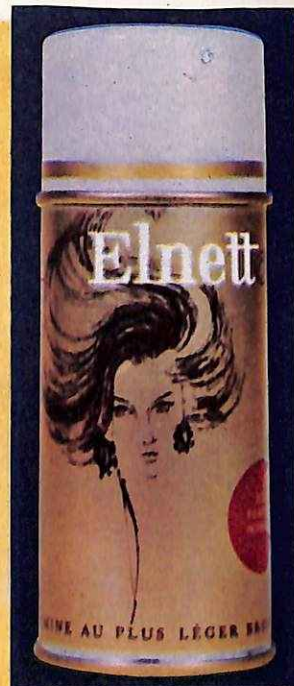
ΑΙΣΘΑΝΕΣΘΕ ΤΟΣΟ ΑΝΕΤΑ ΜΕ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟ ΑΓΝΟ ΠΑΡΘΕΝΟ ΜΑΛΛΙ

Ἡ άνεση εἶναι ἓνα συναίσθημα. Δέν περιγράφεται μὲ λόγια. Ἐμεῖς μπορούμε νὰ σᾶς μιλήσουμε γιὰ χρώματα, γιὰ ποιότητα, γιὰ άντοχή... Τὴ θαλπωρὴ ὅμως ποὺ δίνει τὸ μάλλινο, μονάχα ἐσεῖς ὁ ἴδιος μπορείτε νὰ τὴ νοιώσετε. Καὶ μονάχα ἓνα πλεκτὸ ἀπὸ άγνὸ παρθένο μαλλι μπορεῖ νὰ σᾶς τὴν χαρίσει.

IWS 22

INTERNATIONAL WOOL SECRETARIAT, MEPPIN 7, ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ Elnett SATIN

...ή μόνη λάκ
που φεύγει
με το πιο ελαφρό
βούρτσισμα!

Τα μαλλιά της είναι θαύμα.
Το χτένισμα, απαλό και ελαφρό,
έκράτησε ολόκληρη την ημέρα...
χάρη σ' ένα αέρινο σύννεφο
της ELNETT SATIN...
Και τώρα, κάτω από τη βούρτσα,
η λάκ φεύγει χωρίς ν' αφήνει ίχνη.
Τα μαλλιά της διατηρούνται μεταξένια,
λαμπερά, καθαρά... Η Elnett Satin
είναι η μόνη λάκ που φεύγει
με το πιο ελαφρό βούρτσισμα.
Να γιατί και σεις θα την
χρησιμοποιήτε κάθε μέρα,
για την ομορφιά των μαλλιών σας!

L'OREAL
PARIS